

OVERSIKT OVER ANTATT EØS-RELEVANTE VEDTATTE EF-RETTSAKTER– NOVEMBER 2005

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	28
Kapittel I Veterinære forhold	28
32003 D 0322 Kommisjonsvedtak 2003/322/EF av 12. mai 2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om føring av enkelte arter av åtselsfugler med kategori 1-materiale.....	28
32003 D 0324 Kommisjonsvedtak 2003/324/EF av 12. mai 2003 om unntak fra forbud mot artsresirkulering hos pelsdyr etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002.....	29
32003 D 0328 Kommisjonsvedtak 2003/328/EF av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om bruk av kategori 3-kjøkkenavfall i fôr til svin og om forbud mot artsresirkulering ved skylleføring av svin	29
32003 D 0329 Kommisjonsvedtak 2003/329/EF av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om varmebehandlingskrav for gjødsel	30
32003 D 0724 Kommisjonsvedtak 2003/724/EF av 10. oktober 2003 om midlertidig unntak fra direktiv 82/894/EØF vedrørende frekvensen av rapport om primærutbrudd av bovin spongiform encefalopati.....	30
32004 D 0216 Kommisjonsvedtak 2004/216/EF av 1. mars 2004 om endring av rådsdirektiv 82/894/EØF om rapportering av dyresykdommer innen Fellesskapet for å inkludere visse hestesykdommer og visse sykdommer hos bier på listen over rapporteringspliktige sykdommer.....	31
32004 D 0407 Kommisjonsvedtak 2004/407/EF av 26. april 2004 om midlertidige hygiene- og attestasjonsregler i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til import fra visse tredjestater av gelatin til fremstilling av fotografisk materiale	31
32004 D 0434 Kommisjonsvedtak 2004/434/EF av 29. april 2004 om tilpasning av vedtak 2003/324/EF når det gjelder unntak fra forbudet mot artsresirkulering hos pelsdyr etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 som følge av Estlands tiltrødelse til EU.....	32
32004 D 0455 Kommisjonsvedtak 2004/455/EF av 29. april 2004 om tilpasning av vedtak 2003/322/EF om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder føring av visse åtseletende fugler med visse kategori 1-materialer som følge av Kypros' tiltrødelse til EU.....	32

32004 D 0475 Kommisjonsvedtak 2004/475/EF av 29. april 2004 om fastsettelse av overgangsordninger for visse virksomheter i kjøtt- og melkesektoren i Slovenia	33
32004 D 0764 Kommisjonsvedtak 2004/764/EF av 22. oktober 2004 angående utvidelse av maksimumsperioden for merking av storfe i naturreservater i Nederland	33
32005 D 0014 Kommisjonsvedtak 2005/14/EF av 6. januar 2005 om endring av vedtak 2003/329/EF når det gjelder forlengelse av gyldigheten av overgangstiltak for varmebehandling av gjødsel etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 ...	34
32005 D 0093 Kommisjonsvedtak 2005/93/EF av 2. februar 2005 om overgangsbestemmelser vedrørende innlegging på lager og lagringsperiode for varepartier av visse animalske produkter på tollager i Fellesskapet.....	34
32005 D 0189 Kommisjonsvedtak 2005/189/EF av 7. mars 2005 om endring i tillegg til vedlegg XIV til tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder enkelte virksomheter på kjøttområdet i Slovakia	35
32005 D 0193 Kommisjonsvedtak 2005/193/EF av 8. mars 2005 om endring av vedtak 2004/475/EF som fastsetter overgangsbestemmelser for visse virksomheter i kjøtt- og melkesektoren i Slovenia.....	36
32005 D 0198 Kommisjonsvedtak 2005/198/EF av 8. mars 2005 om opphevelse av vedtak 2004/440/EF som fastsetter overgangsbestemmelser for visse virksomheter i melkesektoren i Slovakia.....	36
32005 D 0271 Kommisjonsvedtak 2005/271/EF av 30. mars 2005 om endring av tillegg B til vedlegg XII til tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter innen fisk-, kjøtt- og melkesektoren i Polen	37
32005 D 0362 Kommisjonsvedtak 2005/362/EF av 2. mai 2005 om godkjenning av planen for utryddelse av afrikansk svinepest hos villsvin på Sardinia, Italia.....	37
32005 D 0375 Kommisjonsvedtak 2005/375/EF av 11. mai 2005 om endring av vedtak 90/255/EØF angående det å føre hannedyr av geit og sau inn i et vedlegg til stambok	38
32005 D 0379 Kommisjonsvedtak 2005/379/EF av 17. mai 2005 om avlssertifikater og spesielt for reinavla dyr av storfe, og sæd, egg og embryo fra disse	38
32005 D 0392 Kommisjonsvedtak 2005/392/EF av 17. mai 2005 om endring av vedtak 2004/233/EF om liste over laboratorier som er godkjente for å kontrollere effekten av vaksiner mot rabies hos enkelte husdyr av rovdyslekten.....	39
32005 D 0393 Kommisjonsvedtak 2005/393/EF av 23. mai 2005 om beskyttelses- og overvåkingssoner i forbindelse med bluetongue og om vilkår for forflytning ut av og gjennom disse sonene.....	39
32005 D 0414 Kommisjonsvedtak 2005/414/EF av 30. mai 2005 som endrer vedlegg I til kommisjonsvedtak 2003/634/EF om godkjenning av programmer for å oppnå status som	

godkjent sone og godkjent anlegg i ikke-godkjent sone med hensyn til hemorrahagisk virusseptikemi (VHS) og infeksjøs hematopoietisk nekrose (IHN) hos fisk.....	40
32005 D 0415 Kommisjonsvedtak 2005/415/EF av 1. juni 2005 om tillatelse til at Malta bruker ordningen som er etablert i avdeling I i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 i stedet for statistisk beregning av storfepopulasjonen.....	40
32005 D 0420 Kommisjonsvedtak 2005/420/EF av 2. juni 2005 om endring av tillegg A til vedlegg VIII til tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter innen fisk-, kjøtt- og melkesektoren i Latvia.....	41
32005 D 0421 Kommisjonsvedtak 2005/421/EF av 3. juni 2005 om endring av tillegg B til vedlegg IX til tiltredelsestraktaten 2003 angående visse virksomheter innen fisk-, kjøtt- og melkesektoren i Litauen.....	41
32005 D 0422 Kommisjonsvedtak 2005/422/EF av 3. juni 2005 om tillatelse til at Frankrike bruker ordningen i avdeling I i forordning (EF) nr. 1760/2000 i stedet for den statistiske beregningen av storfepopulasjonen i mai måned.....	42
32005 D 0434 Kommisjonsvedtak 2005/434/EF av 9. juni 2005 om endring av vedtak 2005/393/EF når det gjelder unntak fra forbudet mot innenlands forflytning av dyr fra restriksjonssoner	42
32005 D 0458 Kommisjonsvedtak 2005/458/EF av 21. juni 2005 som gir Italia det unntaket som er gitt i artikkel 3(2) i rådsdirektiv 92/102/EØF om identifisering og registrering av dyr.....	43
32005 D 0475 Kommisjonsvedtak 2005/475/EF av 15. juni 2005 som endrer vedlegg I og II i vedtak 2002/308/EF som lister opp godkjente soner og godkjente anlegg med hensyn på en eller flere av fiskesykdommene hemorrahagisk virusseptikemi (VHS) og infeksjøs hematopoietisk nekrose (IHN).....	43
32005 D 0485 Kommisjonsvedtak 2005/485/EF av 22. juni 2005 som endrer vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF når det gjelder liste over grensekontrollstasjoner.....	44
32005 D 0515 Kommisjonsvedtak 2005/515/EF av 14. juli 2005 om endring av vedtak 2004/292/EF om innføring av Traces-systemet og endring av vedtak 92/486/EØF.....	45
32005 D 0591 Kommisjonsvedtak 2005/591/EF av 26. juli 2005 om endring i tillegg B til vedlegg XII til tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter innen fisk-, kjøtt- og melkesektoren i Polen	45
32005 D 0597 Kommisjonsvedtak 2005/597/EF av 2. august 2005 om godkjenning av systemet for identifikasjon og registrering av sau i Irland i henhold til artikkel 4(2)(d) i rådsforordning (EF) nr. 21/2004	46
32005 D 0598 Kommisjonsvedtak 2005/598/EF av 2. august 2005 om forbud mot å markedsføre til noe formål produkter fra storfe som er født eller oppdrettet i UK før 1. august 1996 og unntak for slike dyr fra visse kontroll- og utrydningstiltak som er fastsatt i forordning (EF) nr. 999/2001.....	46

32005 D 0603 Kommisjonsvedtak 2005/603/EF av 4. august 2005 om endring av vedtak 2005/393/EF når det gjelder restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue i Italia	47
32005 D 0604 Kommisjonsvedtak 2005/604/EF av 4. august 2005 om endring av vedtak 93/52/EØF når det gjelder erklæring om at visse regioner i Italia er fri for brucellose (<i>B. melitensis</i>) og vedtak 2003/467/EF når det gjelder erklæring om at visse provinser i Italia er fri for bovin brucellose og at regionen Piemonte er fri for enzootisk bovin leukose.....	48
32005 D 0615 Kommisjonsvedtak 2005/615/EF av 16. august 2005 som endrer vedlegg XI til direktiv 2003/85/EF angående nasjonale laboratorier i enkelte medlemsstater	48
32005 D 0617 Kommisjonsvedtak 2005/617/EF av 17. august 2005 om midlertidig godkjenning av systemene for identifikasjon og registrering av sau og geit i Storbritannia og Nord-Irland i UK etter artikkel 4(2)(d) i rådsforordning (EF) nr. 21/2004	49
32005 D 0624 Kommisjonsvedtak 2005/624/EF av 22. august 2005 om unntak for merking og senere bruk av svinekjøtt fra visse besetninger i overvåkingssonen for afrikansk svinepest på Sardinia, Italia	49
32005 D 0656 Kommisjonsvedtak 2005/656/EF av 14. september 2005 som endrer vedtak 2004/233/EF når det gjelder listen over laboratorier som er godkjent for undersøkelse av beskyttelseeffekten ved vaksinasjon mot rabies hos visse kjøttetende husdyr.....	50
32005 D 0657 Kommisjonsvedtak 2005/657/EF av 15. september 2005 om endring av tillegg B til vedlegg IX i tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter i kjøtt-, melk- og fiskesektoren i Litauen	51
32005 D 0661 Kommisjonsvedtak 2005/661/EF av 16. september 2005 om endring av tillegg til vedlegg XIV i tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter i kjøttsektoren i Slovakia	51
32005 D 0662 Kommisjonsvedtak 2005/662/EF av 16. september 2005 om endring av vedtak 2004/459/EF som gjennomfører overgangstiltak til fordel for visse virksomheter i melkesektoren i Ungarn.....	52
32005 D 0665 Kommisjonsvedtak 2005/665/EF av 19. september 2005 om endring av tillegg A til vedlegg X i tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter i kjøttsektoren i Ungarn	52
32002 L 0033 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/33/EF av 21. oktober 2002 om endring av rådsdirektivene 90/425/EØF og 92/118/EØF med hensyn til helsekrav for animalske biprodukter	53
32004 L 0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/41/EF av 21. april 2004 om oppheving av visse direktiver om næringsmiddelhygiene og helseaspekter ved produksjon og omsetning av visse produkter av animalsk opprinnelse til humant konsum, og endring av rådsdirektivene 89/662/EØF og 92/118/EØF og rådsvedtak 95/408/EF	53

32000 R 1760 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om innføring av en ordning for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97	56
32000 R 1825 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1825/2000 av 25. august 2000 om gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter.....	59
32002 R 1774 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 av 3. oktober 2002 om fastsettelse av helsekravene når det gjelder animalske biprodukter som ikke er beregnet til humant konsum	59
32003 R 0808 Kommisjonsforordning (EF) nr. 808/2003 av 12. mai 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om fastsettelse av helseregler om animalske biprodukter ikke beregnet til humant konsum.....	63
32003 R 0809 Kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2003 av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om behandlingskrav for kategori 3-materiale og gjødsel i komposteringsanlegg	63
32003 R 0810 Kommisjonsforordning (EF) nr. 810/2003 av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om behandlingskrav for kategori 3-materiale og gjødsel i biogassanlegg	64
32003 R 0811 Kommisjonsforordning (EF) nr. 811/2003 av 12. mai 2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om forbud mot artsresirkulering hos fisk, forbrenning og nedgraving av animalske biprodukter og visse overgangstiltak	64
32003 R 1053 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1053/2003 av 19. juni 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 vedrørende hurtigtester	66
32003 R 1082 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1082/2003 av 23. juni 2003 om bestemmelser for gjennomføring av forordning (EF) nr. 1760/2000 angående minimumsnivå for kontroller som skal foretas i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe.....	66
32003 R 1128 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1128/2003 av 16. juni 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående forlengelse av perioden for overgangsordningene.....	67
32003 R 1139 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1139/2003 av 27. juni 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåkingsprogrammer og spesifisert risikomateriale	68
32003 R 1234 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1234/2003 av 10. juli 2003 om endring av vedlegg I, IV og IX til forordning (EF) nr. 999/2001 og forordning (EF) nr. 1326/2001 angående overførbart spongiform encefalopati og føring av dyr	69

32003 R 1809 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1809/2003 av 15. oktober 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående vilkår for import av levende storfe og produkter av storfe, sau og geit fra Costa Rica og Ny-Kaledonia.....	69
32003 R 1915 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1915/2003 av 30. oktober 2003 om endring av vedleggene VII, VIII og IX til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående handel og innførsel av småfe, og tiltak som følger av bekreftelse av overførbart spongiform encefalopati hos storfe og småfe	70
32003 R 2245 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2245/2003 av 19. desember 2003 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåking av overførbart spongiform encefalopati hos sau og geit.....	71
32004 R 0446 Kommisjonsforordning (EF) nr. 446/2004 av 10. mars 2004 om oppheving av en rekke vedtak når det gjelder animalske biprodukter	72
32004 R 0499 Kommisjonsforordning (EF) nr. 499/2004 av 17. mars 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1082/2003 når det gjelder tidsfrister og skjemasmodell for rapportering innen storfesektoren	72
32004 R 0668 Kommisjonsforordning (EF) nr. 668/2004 av 10. mars 2004 om endring av visse vedlegg til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder import av animalske biprodukter fra tredjestater.....	73
32004 R 0853 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse	74
32004 R 0854 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for organisering av den offentlige kontrollen av produkter av animalsk opprinnelse til humant konsum.....	78
32004 R 0876 Kommisjonsforordning (EF) nr. 876/2004 av 28. april 2004 om endring av vedlegg VIII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder handel med sau og geit til avl	86
32004 R 0882 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll som utføres for å sikre verifisering av at fôrvare-, næringsmiddel-, dyrehelse- og dyrevernregelverket overholdes	86
32004 R 0911 Kommisjonsforordning (EF) nr. 911/2004 av 29. april 2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 når det gjelder øremerker, pass og dyreholdsregister.....	89
32005 R 0001 Rådsforordning (EF) nr. 1/2005 av 22. desember 2004 om beskyttelse av dyr under transport og liknende virksomhet og endring av direktivene 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97.....	90
32005 R 0012 Kommisjonsforordning (EF) nr. 12/2005 av 6. januar 2005 om endring av forordningene (EF) nr. 809/2003 og (EF) nr. 810/2003 når det gjelder forlengelse av	

gyldigheten for overgangsbestemmelsene for komposterings- og biogassanlegg etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002	92
32005 R 0036 Kommisjonsforordning (EF) nr. 36/2005 av 12. januar 2005 om endring av vedleggene III og X til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående epidemiologisk overvåking for overførbare spongiforme encefalopatier hos storfe, sau og geit	92
32005 R 0079 Kommisjonsforordning (EF) nr. 79/2005 av 19. januar 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder melk, melkebaserte produkter og melkederivater, definert som kategori 3-materiale i forordningen	93
32005 R 0092 Kommisjonsforordning (EF) nr. 92/2005 av 19. januar 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder fjerning eller bruk av animalske biprodukter og endring av vedlegg VI med hensyn til omdanning til biogass og foredling av utsmeltet fett.....	95
32005 R 0093 Kommisjonsforordning (EF) nr. 93/2005 av 19. januar 2005 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder animalske biprodukter fra fisk og handelsdokumenter for transport av animalske biprodukter.....	96
32005 R 0214 Kommisjonsforordning (EF) nr. 214/2005 av 9. februar 2005 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåking for overførbare spongiforme encefalopatier hos geiter	96
32005 R 0260 Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2005 av 16. februar 2005 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder hurtigtester	97
32005 R 0416 Kommisjonsforordning (EF) nr. 416/2005 av 11. mars 2005 om endring av vedlegg XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder import fra Japan av visse animalske biprodukter til teknisk bruk	97
32005 R 0644 Kommisjonsforordning (EF) nr. 644/2005 av 27. april 2005 om godkjenning av et eget identifikasjonssystem for storfe som holdes for kulturelle eller historiske formål på godkjente lokaliteter i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000	98
32005 R 0932 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 932/2005 av 8. juni 2005 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, når det gjelder forlengelse av perioden for overgangstiltak.....	99
32005 R 1003 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005 av 30. juni 2005 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2160/2003 angående Fellesskapets mål for reduksjon forekomsten av visse serotyper av salmonella i avlsflokker av <i>Gallus gallus</i> og endring av forordning (EF) nr. 2160/2003	99

32005 R 1091 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1091/2005 av 12. juli 2005 om gjennomføring av bestemmelser i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 om bruk av særlige kontrollmetoder innenfor rammene av nasjonale kontrollprogrammer for salmonella	100
32005 R 1292 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1292/2005 av 5. august 2005 om endring av vedlegg IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående fôring av dyr	101
Kapittel II Fôrvarer	102
32005 R 0183 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 av 12. januar 2005 om fastsettelse av krav til fôrhygiene	102
32005 R 0833 Kommisjonsforordning (EF) nr. 833/2005 av 31. mai 2005 om varig godkjenning av tilsetningsstoffer for bruk i fôr	103
32005 R 0943 Kommisjonsforordning (EF) nr. 943/2005 av 21. juni 2005 om varig godkjenning av tilsetningsstoffer for bruk i fôr	104
32005 R 1200 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1200/2005 av 26. juli 2005 om varig godkjenning av tilsetningsstoffer for bruk i fôr og om midlertidig godkjenning for et nytt bruksområde til et allerede godkjent tilsetningsstoff til bruk i fôr	105
32005 R 1206 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1206/2005 av 27. juli 2005 om varig godkjenning av tilsetningsstoffer for bruk i fôr	105
32005 R 1458 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1458/2005 av 27. juli 2005 om varig og midlertidig godkjenning av visse tilsetningsstoffer til bruk i fôr og midlertidig godkjenning av nye bruksområder for visse allerede godkjente tilsetningsstoffer til bruk i fôr	106
32005 R 1459 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1459/2005 av 8. september 2005 om endring av vilkårene for godkjenning av en rekke tilsetningsstoffer til bruk i fôr, som tilhører gruppen sporstoffer	107
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	107
Kapittel I Kjøretøyer	108
32005 L 0030 Kommisjonsdirektiv 2005/30/EF av 22. april 2005 om krav til katalysator for motorvogner med to eller tre hjul	108
32005 L 0039 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/39/EF av 7. september 2005 om endring av rådsdirektiv 74/408/EØF vedrørende motorvogners seter, setefester og hodestøtter	108

32005 L 0040 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/40/EF om endring av rådsdirektiv 76/115/EØF om bilbelter og deres festepunkter i motorvogner.....	109
32005 L 0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/41/EF av 7. september 2005 om endring av rådsdirektiv 76/115/EØF vedrørende bilbelters forankring i motorvogner	110
 Kapittel X Elektrisk utstyr	 111
 32004 L 0108 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/108/EF av 15. desember 2004 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) og opphevelse av direktiv 89/336/EØF	 111
32005 L 0049 Kommisjonsdirektiv 2005/49/EF av 29. juli 2005 om tilpasning av direktiv 72/245/EØF til den tekniske utviklingen med hensyn til radiostøy (elektromagnetisk kompatibilitet) i kjøretøyer, samt endring av direktiv 70/156/EØF	112
 Kapittel XII Næringsmidler.....	 113
 32000 D 0195 Kommisjonsvedtak 2000/195/EF av 22. februar 2000 vedrørende godkjenning av markedsføring av fosfolipider fra eggeplomme som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddelingsrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97.....	 113
32000 D 0196 Kommisjonsvedtak 2000/196/EF av 22. februar 2000 vedrørende avslag på søknad om godkjenning av markedsføring av Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørkede blader som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddel-ingrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97	114
32000 D 0500 Kommisjonsvedtak 2000/500/EF av 24. juli 2000 vedrørende godkjenning av markedsføring av gult smørbart fett tilsatt fytosterolestere som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddelingsrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97.....	114
32001 D 0721 Kommisjonsvedtak 2001/721/EF av 25. september 2001 vedrørende godkjenning av markedsføring av "trehalose" som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddelingsrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97.....	115
32004 D 0478 Kommisjonsvedtak 2004/478/EF av 29. april 2004 om godkjenning av en generell plan for håndtering av næringsmiddel-/fôrkriser	116
32005 D 0085 Kommisjonsvedtak 2005/85/EF av 26. januar 2005 om spesielle betingelser for import av pistasienøtter og produkter hvor pistasienøtter inngår sendt fra Iran eller med opprinnelse i Iran	117
32005 D 0389 Kommisjonsvedtak 2005/389/EF 18. mai 2005 om endring av vedtak 1999/217/EF om et register av aromastoffer brukt i eller på næringsmidler	117

32005 L 0026 Kommisjonsdirektiv 2005/26/EF av 21. mars 2005 om fastsettelse av en liste over ingredienser som er midlertidig unntatt fra vedlegg IIIa i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF.....	118
32005 L 0031 Kommisjonsdirektiv 2005/31/EF av 29. april 2005 om endring av rådsdirektiv 84/500/EØF med hensyn til skriftlige erklæringer og analysemetode for keramiske produkter i kontakt med næringsmidler	118
32005 L 0037 Kommisjonsdirektiv 2005/37 av 3. juni 2005 om endring av vedleggene til direktiv 86/362/EØF og 90/624/EØF om fastsettelse av grenseverdier for rester av plantevernmidler i korn og visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker	119
32005 L 0038 Kommisjonsdirektiv 2005/38/EF av 6. juni 2005 om prøvetaking og analysemetoder for offentlig kontroll av innhold av fusarium-toksiner i matvarer.....	120
32005 L 0046 Kommisjonsdirektiv 2005/46/EF av 8. juli 2005 om endring av vedleggene til direktiv 86/362/EØF, 86/363 og 90/642/EØF om fastsettelse av grenseverdier for plantevernmidler i korn, næringsmidler av animalsk opprinnelse og i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker.....	120
32005 L 0048 Kommisjonsdirektiv 48/2005/EF av 23. august 2005 om endring av rådsdirektivene 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF som omhandler maksimalgrenser for rester av visse pesticider i og på korn og i visse produkter av animalsk og vegetabilsk opprinnelse	121
31997 R 0258 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 av 27. januar 1997 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelredienser	121
32001 R 1852 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1852/2001 av 20. september 2001 om fastsettelse av regler for offentliggjøring av informasjon til forbruker og beskyttelse av informasjon gitt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97	122
32002 R 0178 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet.....	123
32003 R 1304 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1304/2003 av 11. juli 2003 om prosedyrer som skal anvendes ved forespørsler om vitenskapelige uttalelser fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA)	124
32003 R 1642 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1642/2003 av 22. juli 2003 om endring av forordning (EF) nr. 178/2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet	125

32003 R 1829 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 av 22. september 2003 om genmodifiserte næringsmidler og fôrvarer	125
32003 R 1830 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1830/2003 av 22. september 2003 om sporbarhet og merking av genmodifiserte organismer (GMO) og sporbarhet av avledede genmodifiserte (GM) næringsmidler og GM-fôrvarer, og endring av direktiv 2001/18/EF	126
32004 R 0065 Kommisjonsforordning (EF) nr. 65/2004 av 14. januar 2004 om etablering av et system for utvikling og tildeling av unike koder for genmodifiserte organismer	127
32004 R 0641 Kommisjonsforordning (EF) nr. 641/2004 av 6. april 2004 om gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 for så vidt gjelder tillatelse til nye genmodifiserte matvarer og fôrstoffer, meldinger om eksisterende produkter og utilsiktet eller teknisk uunngåelig forekomst av genmodifisert materiale der det er foretatt en gunstig risikovurdering	128
32004 R 0852 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene	129
32004 R 2230 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2230/2004 av 23. desember 2004 om fastsettelse av bestemmelser om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 angående nettverk av organisasjoner som er virksomme på de områdene som hører inn under oppdraget til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet	133
32005 R 0208 Kommisjonsforordning (EF) nr. 208/2005 av 4. februar 2005 om endring av forordning (EF) nr. 466/2001 med hensyn til polysykliske aromatiske hydrokarboner	134
32005 R 0396 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 av 23. februar 2005 om maksimumsgrenseverdier for rester av plantevernmidler i vegetabiliske og animalske næringsmidler og om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF	134
32005 R 0856 Kommisjonsforordning (EF) nr. 856/2005 av 6. juni 2005 om endring av forordning (EF) nr. 466/2001 med hensyn til fusarium-toksiner.....	135
32005 R 1294 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1294/2005 av 5. august 2005 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjon av landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler.....	136
32005 R 1318 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1318/2005 av 11. august 2005 om endring av vedlegg II til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjon av landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler.....	137
32005 R 1336 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1336/2005 av 12. august 2005 om endring av vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler.....	138

32005 R 1567 Rådsforordning (EF) nr. 1567/2005 av 20. september 2005 som endrer forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler	138
31997 X 0618 Kommisjonsrekommendasjon 97/618/EF av 29. juli 1997 om de vitenskapelige aspektene ved og de nødvendige opplysninger som skal vedlegges søknader om markedsføring av nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser, og om utarbeiding av førstegangsvurderinger iht. europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97	139
32004 H 0787 Kommisjonsrekommendasjon 2004/787/EF av 4. oktober 2004 om tekniske retningslinjer for prøvetaking og påvisning av genmodifiserte organismer og materiale fremstilt av genmodifiserte organismer, som utgjør eller inngår i produkter, innenfor rammene av forordning (EF) nr. 1830/2004.....	140
 Kapittel XIII Legemidler	 141
 32004 L 0024 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/24/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/83/EF ved å innføre regler om en forenklet godkjenningsprosedyre for tradisjonelle plantelegemidler.....	 141
32004 L 0027 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/27/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/83/EF om innføring av et fellesskapsregelverk til legemidler for mennesker .	142
32004 L 0028 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/28/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/82/EF om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler til dyr	142
32005 L 0028 Kommisjonsdirektiv 2005/28/EF av 8. april 2005 om retningslinjer for god klinisk praksis i forbindelse med utprøvningspreparater til bruk på mennesker og om krav i forbindelse med tillatelse til fremstilling eller import av slike legemidler.....	143
32005 L 0061 Kommisjonsdirektiv 2005/61/EF av 30. september 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/98/EF når det gjelder krav til sporbarhet og melding om alvorlige og uønskede hendelser og bivirkninger	144
32005 L 0062 Kommisjonsdirektiv 2005/62/EF av 30. september 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/98/EF når det gjelder standarder og spesifikasjoner i forhold til etablering av kvalitetssystemer for blodbanker.....	145
32004 R 0726 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 av 31. mars 2004 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet for godkjenning og overvåking av legemidler til mennesker og dyr og om opprettelse av et europeisk kontor for legemiddelvurdering	145
32004 R 1646 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1646/2004 av 20. september 2004 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for	

fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.....	146
32005 R 0712 Kommisjonsforordning (EF) nr. 712/2005 av 11. mai 2005 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.....	147
32005 R 0869 Kommisjonsforordning (EF) nr. 869/2005 av 8. juni 2005 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.....	147
32005 R 1148 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1148/2005 av 15. juli 2005 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, for penetamat.....	148
32005 R 1299 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1299/2005 av 8. august 2005 om endring av vedlegg I og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærepreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, som phenoksymentylpenicillin, phoxim, norgestomet og thiamfenikol	149
32005 R 1356 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1356/2005 av 18. august 2005 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærepreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, som oksolinsyre og morantel	149
32005 R 1518 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1518/2005 av 19. september 2005 om endring av vedlegg I og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av grenseverdier for restmengder av veterinærepreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, som acetylisovaltylosin og fluzaron.....	150
Kapittel XV Farlige stoffer.....	151
32005 H 0027 Kommisjonsrekommendasjon 2005/27/EF av 12. janaur 2005 om veiledning til forståelse av "passende geografisk balansert tilgjengelighet" av svovelfritt drivstoff	151
32005 D 0270 Kommisjonsbeslutning 2005/270/EF av 22. mars 2005 om formatet for et databasesystem i forbindelse med direktiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall	152
32005 D 0618 Kommisjonsbeslutning 2005/618/EF av 18. august 2005 om fastsettelse av konsentrasjonsgrenser for visse farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter.....	152

32005 L 0059 Kommisjonsdirektiv 2005/59/EF av 26. oktober 2005 om 28. endring av direktiv 76/769/EØF om restriksjoner på omsetning og bruk av stoffene <i>toluen</i> og <i>triklorbenzen</i>	153
32003 R 0304 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 304/2003 av 28. januar 2003 om eksport og import av visse farlige kjemikalier	154
32004 R 0775 Kommisjonsforordning (EF) nr. 775/2004 av 26. april 2004 om tillegg til vedlegg I til forordning (EF) nr. 304/2003	155
32003 R 1213 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1213/2003 av 7. juli 2003 om tillegg til vedlegg I til forordning (EF) nr. 304/2003	155
32003 D 0508 Kommisjonsbeslutning 2003/508/EF av 7. juli 2003 om vedtak av importbeslutninger for visse kjemikalier i tilknytning til forordning (EF) nr. 304/2003	155
32004 R 0850 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forbindelser (POPs)	156
32005 R 1048 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1048/2005 av 13. juni 2005 om tillegg til forordning (EF) nr. 2032/2003 om andre fase av det 10-årige vurderingsprogrammet for biocider	158
 Kapittel XVI Kosmetikk	 159
32005 L 0042 Kommisjonsdirektiv 2005/42/EF av 20. juni 2005 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedleggene II, IV og VI til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter	159
32005 L 0052 Kommisjonsdirektiv 2005/52/EF av 9. september 2005 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter	159
 Kapittel XVII Miljøvern	 160
32005 D 0270 Kommisjonsvedtak 2005/270/EF av 22. mars 2005 om formatet for rapportering i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall	160
32005 H 0027 Kommisjonsrekommendasjon 2005/27/EF av 12. januar 2005 om forståelsen av "passende geografisk balansert tilgjengelighet" av drivstoff med et visst maksimalt svovelinhold, ifølge europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF vedrørende bensin og diesellole	160
 Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer	 161

32005 D 0323 Kommisjonsvedtak 2005/323/EF av 21. april 2005 om sikkerhetskrav som skal etterkommes i europeiske standarder for flytende fritidsprodukter til bruk i eller på vann	161
Kapittel XXIV Maskiner.....	162
32004 L 0026 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/26/EF av 21. april 2004 om endring av direktiv 97/68/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tiltak mot utslipp av forurensende gasser og partikler fra forbrenningsmotorer som skal monteres i ikke-veigående mobile maskiner.....	162
Kapittel XXV Tobakk.....	163
32003 L 0033 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/33/EF av 26. mai 2003 om tilnærming av medlemsstatenes regulering av reklame og sponning av tobakksprodukter	163
Kapittel XXIX Eksplosive varer til sivil bruk	164
32004 D 0388 Kommisjonsbeslutning 2004/388/EF av 15. april 2004 om et dokument vedrørende overføring av eksplosiver innen Fellesskapet.....	164
32004 L 0057 Kommisjonsdirektiv 2004/57/EF av 23. april 2004 om identifisering av pyrotekniske artikler og visse former for ammunisjon iht. rådsdirektiv 93/15/EØF om harmonisering av bestemmelsene om markedsføring og kontroll med eksplosive varer til sivil bruk.....	165
Kapittel XXX Medisinsk utstyr.....	165
32005 L 0050 Kommisjonsdirektiv 2005/50/EF om reklassifisering av hofte-, kne- og skulderproteser i overenstemmelse med rådsdirektiv 93/42/EØF om medisinsk utstyr	165
Vedlegg IV Energi	167
32004 L 0008 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/8/EF av 11. februar 2004 om fremme av kraftvarme basert på etterspørsel etter nyttevarme i det indre energimarked og om endring av direktiv 92/42/EØF	167

32005 L 0032 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF av 6. juli 2005 om etablering av et rammeverk for fastsettelse av krav til øko-design for energiforbrukende produkter.....	168
32005 R 1775 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1775/2005 av 28. september 2005 om adgangsvilkår til gasstransmisjonsnettverk	169
 Vedlegg V Fri bevegelighet for arbeidstakere	169
 32004 L 0038 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgere og deres familiemedlemmers rett til å bevege seg og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og oppheving av direktivene 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF	169
 Vedlegg VI Trygd	170
 32005D XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 202 av 17. mars 2005 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E 001, E 101, E 102, E 103, E 104, E 106, E 107, E 108, E 109, E 112, E 115, E 116, E 117, E 118, E 120, E 121, E 123, E 124, E 125, E 126 og E 127).....	170
32005 D XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 203 av 26. mai 2005 om endring av beslutning nr. 170 av 11. juni 1998 om rundsumoppgjør og etablering av lister som fastsatt i Rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 94 (4) og artikkel 95 (4).....	171
32005 D XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 204 av 6. oktober 2005 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E 200-serien)	172
32003 R 0859 Rådsforordning (EF) nr. 859/2003 av 14. mai 2003 om utvidelse av bestemmelsene i rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 til tredjelandsborgere som ikke allerede er omfattet av disse bestemmelsene utelukkende på grunn av sin nasjonalitet	172
32004 R 0883 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger.....	173
32005 R 0647 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 647/2005 av 13. april 2005 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter	

innenfor Fellesskapet og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføringen av forordning nr. 1408/71	174
Vedlegg VII Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner	179
32005 L 0036 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner - erstatning av direktivene 89/48/EØF, 92/51/EØF, 1999/42/EØF, 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF, 93/16/EØF og 2001/19/EF.	179
Vedlegg IX Finansielle tjenester.....	180
Kapittel I Forsikring.....	180
32003 L 0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med yrkesbaserte pensjonskasser.....	180
32005 L 0014 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/14/EF av 11. mai 2005 om endring av direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF, 90/232/EØF and 2000/26/EF om tilnærming av medlemsstatens lovgivning om ansvarsforsikring for motorvogn.....	182
32005 L XXXX Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/XX/EF om gjenforsikring (Ennå ikke publisert og foreløpig uten OJ-nr)	183
Kapittel II Banker og andre kredittinstitusjoner	183
32005 L 0060 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om forebyggende tiltak mot bruk av det finansielle system til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme	183
32005 L XXXX Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/XX/EF om endringer i kapitaldekningsregelverket (Ennå ikke publisert og foreløpig uten OJ-nr)	185
Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester	186
32004 D 0915 Kommisjonsvedtak 2004/915/EF av 27. desember 2004 angående standardkontraktbetingelser for overføring av personopplysninger til tredjeland i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF	186

32005 D 0513 Kommisjonsvedtak 2005/513/EF av 11. juli 2005 om harmonisert bruk av frekvensressurser i 5 GHz frekvensbåndet med sikte på innføring av trådløse tilgangssystem, herunder radiobasert lokalt nett (WAS/RLAN)	187
Vedlegg XIII Transport	188
Kapittel II Veitransport	188
32004 D 0884 Europaparlaments- og rådsvedtak 884/2004/EF av 29. april 2004 om endring av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1692/96/EF om Fellesskapets retningslinjer for utviklingen av det transeuropeiske transportnettverket	188
32003 L 0059 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om obligatorisk opplæring av sjåfører i gods- og persontransport	189
32004 L 0052 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/52/EF av 29. april 2004 om introduksjon og interoperabilitet for automatiske bompengesystemer i Fellesskapet	190
32004 L 0054 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/54/EF av 29. april 2004 om minimum sikkerhetskrav til tunneler på det transeuropeiske vegnettet	191
Kapittel IV Transport på innlands vannveier	192
32005 L 0044 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/44/EF av 7. september 2005 om harmoniserte informasjonstjenester på elver på innlands vannveier	192
Kapittel V Sjøtransport	193
32005 L 0045 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/45/EF av 7. september 2005 om endring av direktiv 2001/25/EF om gjensidig godkjenning av maritime sertifikater	193
32005 R 0884 Kommisjonsforordning (EF) nr. 884/2005 av 10. juni 2005 om etablering av prosedyrer for Kommisjonens gjennomføring av inspeksjoner innen maritim sikkerhet og terrorberedskap	193
Kapittel VI Sivil luftfart	194
32004 R 0549 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 549/2004 av 10. mars 2004, om rammene for opprettelse av et felles europeisk luftrom ("Single European Sky")	194
32004 R 0550 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 550/2004 av 10. mars 2004 om utøvelse av flysikringstjenester i det felleseuropeiske luftrom ("Single European Sky")	195

32004 R 0551 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 551/2004 av 10. mars 2004 om organisering og utnyttelse av det felles europeiske luftrommet ("Single European Sky").....	196
32004 R 0552 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 552/2004 av 10. mars 2004 om interoperabilitet i det europeiske lufttrafikkstyringsnettet ("Single European Sky")	197
Vedlegg XIV Konkurranseregler.....	197
32004 R 0802 Kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 av 7. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger	197
Vedlegg XV Statsstøtte	198
32005 D 0842 Kommisjonsvedtak 2005/842/EF av 28. november 2005 om anvendelsen av artikkel 86(2) i tilfeller der støtte ytes i form av kompensasjon til foretak som er pålagt å utføre tjenester av allmenn økonomisk interesse.....	198
32005 L 0081 Kommisjonsdirektiv 2005/81/EF av 28. november 2005 om endring av direktiv 80/723/EØF om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak..	199
Vedlegg XVI Offentlige innkjøp	200
32005 D 0015 Kommisjonsvedtak 2005/15/EF av 7. januar 2005 om retningslinjer for anvendelse av framgangsmåten i artikkel 30 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF om samordning av innkjøpsreglene for oppdragsgivere innen vann- og energiforsyning, transport og posttjenester	200
32004 L 0017 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF av 31. mars 2004 om samordning av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter om vann- og energiforsyning samt transport (forsyningsdirektivet)	200
32004 L 0018 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/18/EF av 31. mars 2004 om samordning av fremgangsmåtene ved inngåelse av offentlige varekontrakter, offentlige tjenesteytelseskontrakter og offentlige bygge- og anleggskontrakter.....	201
32004 R 1874 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1874/2004 av 28. oktober 2004 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF og 2004/18/EF med hensyn til terskelverdiene for anvendelse av innkjøpsprosedyrer.....	202
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn	202

32004 L 0040 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/40/EF av 29. april 2004 om minimumskrav for helse og sikkerhet for arbeidstakere som utsettes for risiko på grunn av fysiske agenser (elektromagnetiske felt) (attende individuelle særdirektiv til rammedirektiv 89/391/EØF art. 16 nr. 1).....	202
32004 L 0113 Rådsdirektiv 2004/113/EF av 13. desember 2004 om likebehandling av menn og kvinner i forbindelse med adgang til og levering av varer og tjenester.....	203
Vedlegg XIX Forbrukervern	204
32005 L 0029 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/29/EF av 14. mars 2005 om urimelig handelspraksis.....	204
32004 R 2006 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 av 27. oktober 2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av lover for forbrukerbeskyttelse	206
Vedlegg XX Miljø.....	208
Kapittel I Allment	208
32002 D 0747 Kommisjonsvedtak 2002/747/EF av 12. mai 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til lyspærer.....	208
32005 D 0338 Kommisjonsvedtak 2005/338/EF av 14. april 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til campingplasser	208
32005 D 0341 Kommisjonsvedtak 2005/341/EF av 11. april 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til personlige datamaskiner	209
32005 D 0342 Kommisjonsvedtak 2005/342/EF av 23. mars 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til håndoppvasmidler.....	209
32005 D 0343 Kommisjonsvedtak 2005/343/EF av 11. april 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til bærbare datamaskiner	210
32005 D 0344 Kommisjonsvedtak 2005/344/EF av 23. mars 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til allrengjøringsmidler og sanitærrengjøringsmidler	211
32005 D 0360 Kommisjonsvedtak 2005/360/EF av 26. april 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til smøreoljer.....	211
32005 D 0384 Kommisjonsvedtak 2005/384/EF av 12. mai 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til diverse produktgrupper	212

32003 L 0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/35 /EF av 26. mai 2003 om tiltak for allmennhetens deltakelse i utarbeidelse av visse planer og programmer og om endringer i rådsdirektiv 85/337/EF og 96/61/EF	212
32004 L 0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om ansvar for miljøskade	214
 Kapittel II Vann.....	215
 32001 D 2455 Europaparlaments- og rådsvedtak 2455/2001//EF av 20. november 2001 om liste over prioriterte stoffer under rammedirektivet for vann	215
32000 L 0060 Rådsdirektiv 2000/60/EF av 20. oktober 2000 om fastsettelse av rammer for fellesskapstiltak for vannpolitikk (rammedirektivet for vann)	216
 Kapittel III Luft.....	217
 32004 D 0156 Kommisjonsvedtak 156/2004/EF av 29. januar 2004 om retningslinjer for overvåkning og rapportering av klimagassutslipp som dekkes av kvotedirektivet (2003/87/EF).....	217
32004 D 0280 Europaparlaments- og rådsvedtak 280/2004/EF av 11. februar 2004 om en overvåkingsmekanisme for Fellesskapets klimagassutslipp og implementeringen av Kyotoprotokollen	218
32005 D 0381 Kommisjonsbeslutning 2005/381/EF av 4. mai 2005 om et spørreskjema for rapportering i forbindelse med kvotedirektivet.....	219
32001 L 0081 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/81/EF av 21. september 2001 om nasjonale utslippstak for forurensende stoffer til luft.....	219
32003 L 0087 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagasser i EU og om endringer i rådsdirektiv 96/61/EF	221
32004 L 0101 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/101/EF av 27. oktober 2004 om endring av direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for klimagasser i Det europeiske fellesskap, for så vidt gjelder de prosjektbaserte mekanismene i Kyotoprotokollen	222
32004 L 0107 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF av 15. desember 2004 om arsen, kvikksølv, nikkel og polysykliske hydrokarboner i utendørsluft.....	223
32005 L 0033 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/33/EF av 6. juli 2005 om endring av rådsdirektiv 1999/32/EF hva gjelder svovelinnhold i marine drivstoff.....	225

32004 R 2216 Kommisjonforordning (EF) nr. 2216/2004 av 21. desember 2004 om etablering av et standardisert og sikkert system for registre for å følge opp kvotedirektivet (2003/87/EF) og direktivet om overvåkingmekanismen (2004/280/EF) vedtatt av Rådet og Parlamentet	226
 Kapittel IV Kjemikalier, industrifare og bioteknologi	226
 32002 D 0623 Kommisjonsvedtak 2002/623/EF av 21. juli 2001 om retningslinjer som utfyller vedlegg II til direktiv 2001/18/EF om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer	226
32002 D 0811 Rådsvedtak 2002/811/EF av 3. oktober 2001 om retningslinjer som utfyller vedlegg II til direktiv 2001/18/EF om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer	227
32002 D 0812 Rådsvedtak 2002/812/EF av 3. oktober 2002 om formatet for sammendrag av informasjon i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/E.....	227
32002 D 0813 Rådsvedtak 2002/813/EF av 3. oktober 2002 om formatet for sammendrag av informasjon i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/E.....	228
32003 D 0701 Kommisjonsvedtak 2003/701/EF av 29. september 2003 om fastsetting iht. europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF av skjema for presentasjon av resultatet av forsøksutsetting av genmodifiserte planter	228
32004 D 0204 Kommisjonsvedtak 2004/204/EF av 23. februar 2004 om fastsetting av nærmere vilkår for føring av register og registrering av opplysninger om genetiske modifiseringer i genmodifiserte organismer i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF.....	229
32001 L 0018 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF av 12. mars 2001 om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer og om oppheving av rådsdirektiv 90/220/EØF	229
 Kapittel V Avfall	230
 32005 D 0293 Kommisjonsbeslutning 2005/293/EF av 1. april 2005 om regler for oppfølging av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy	230
32005 D 0369 Kommisjonsbeslutning 2005/369/EF av 3. mai 2005 om regler for kontroll med medlemsstatenes oppfyllelse av målene om fastsettelse av dataformater til bruk i forbindelse med direktiv 2002/96/EF	231
32005 D 0438 Kommisjonsvedtak 2005/438/EF om endring av vedlegg II til direktiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy med hensyn til erstatningsdeler til reparasjon.....	231
32005 D 0673 Rådsvedtak 2005/673/EF av 20. september 2005 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøyer	232

Vedlegg XXI Statistikk.....	232
 32004 D 0452 Kommisjonsbeslutning 2004/452/EF av 29. april 2004 som fastlegger listen over organer der forskere kan få tilgang til konfidensielle data for forskningsformål	232
32005 D 0412 Kommisjonsbeslutning 2005/412/EF av 25. mai 2005 som endrer kommisjonsbeslutning 2004/452/EF når det gjelder listen over organer der forskere kan få tilgang til konfidensielle data for forskningsformål.....	233
32005 R 1099 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1099/2005 av 13. juli 2005 for iverksetting av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om statistikk om informasjonssamfunnet.....	233
32005 R 1158 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1158/2005 av 6. juli 2005 for endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om korttidsstatistikk	234
32005 R 1161 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1161/2005 om sammenstilling av kvartalsvise ikke-finansielle regnskaper etter institusjonell sektor	234
32005 R 1445 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1445/2005 av 5 september 2005 som definerer passende kriterier for kvalitetsvurderinger og innholdet i kvalitetsrapporter for avfallsstatistikk med henblikk på europaparlaments - og rådsforordning (EF) nr. 2150/2002..	235
32005 R 1552 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1552/2005 om statistikk angående yrkesfaglig opplæring i næringsvirksomheter	235
32005 R 1553 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1553/2005 for endring av rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapets statistikk over inntekt og levekår (EU-SILC)	236
32005 R 1708 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1708/2005 av 19. oktober 2005 som fastlegger detaljerte regler for iverksetting av Rådsforordning (EF) nr. 2494/95 når det gjelder felles referanseperiode for den harmoniserte konsumprisindeksen, og tilpasser forordning (EF) nr. 2214/96.....	237
32005 R 1722 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1722/2005 av 20. oktober 2005 om prinsippene for vurdering av boligjenester i forhold til rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 om harmonisering av bruttonasjonalinntekt etter markedspriser	237
32005 R 1737 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1737/2005 av 21. oktober som tilpasser forordning (EF) nr. 1726 når det gjelder definisjon og overføring av informasjon om arbeidskraftskostnader	238
32005 R 1738 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1738/2005 av 21. oktober 2005 som tilpasser forordning (EF) nr. 1916/2000 når det gjelder definisjon og overføring av informasjon om lønnsstruktur.....	238

52005 PC 0217 Anbefaling fra kommisjonen om uavhengigheten, integriteten og ansvaret til nasjonale og Fellesskapets statistikkmyndigheter	239
Vedlegg XXII Selskapsrett	239
32005 L XXXX Europaparlaments- og rådsdirektiv xx/2005/EF om grensekryssende fusjoner av selskaper (ennå ikke publisert og foreløpig uten nr.)	239
32005 R 1751 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1751/2005 av 25. oktober 2005 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002	240
32005 R 1864 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1864/2005 av 15. november 2005 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002	241
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	241
31997 D 1336 Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1336/97/EF av 17. juni 1997 om et sett retningslinjer for transeuropeiske telenett	241
32002 D 1376 Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1376/2002/EF av 12. juli 2002 om endring av vedtak nr. 1336/97/EF om et sett retningslinjer for transeuropeiske telenett.....	241
31995 R 2236 Rådsforordning (EF) nr. 2236/95 av 19. september 1995 om fastsettelse av generelle regler for tildeling av finansiell støtte fra Fellesskapet på området transeuropeiske nett	242
31999 R 1655/32004 R 0807/32005 R 1159 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1655/1999 av 19. juli 1999/europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 807/2004 om endring av forordning (EF) nr. 2236/95, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1159/2005.....	242
32004 D 0020 Kommisjonsbeslutning 2004/20/EF av 23. desember 2003 om etablering av et byrå "Intelligent Energy Executive Agency" for EU-programmet Intelligent Energi Europa	243
32004 D 0387 Europaparlaments- og rådsavgjerd 2004/387/EF av 21. april 2004 om samverkande yting av felleseuropeiske elektroniske offentlege tenester til offentlege forvaltningar, føretak og borgarar (IDABC).....	244
32005 D 0854 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 854/2005/EF av 11. mai 2005 om fastsettelse av et flerårig fellesskapsprogram for å fremme sikrere bruk av Internett og nye direktekoblede teknologier	245

32005 D 1554 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 2005/1554/EF om endring av rådsbeslutning 2001/51/EF om iverksetting av et fellesskapshandlingsprogram med hensyn til Fellesskapets strategi for likestilling mellom kvinner og menn (2001-2005) og europaparlaments- og rådsbeslutning 848/2004/EF om å etablere et EU handlingsprogram for å fremme organisasjonenes arbeid på området likestilling mellom kvinner og menn på europeisk nivå.....	246
32005 D 1776 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1776/2005/EF av 28. seotember 2005 om endring av rådsvedtak 2000/819/EF om et flerårig program for foretak og entreprenørskap, særlig for små og mellomstore bedrifter.....	247
32004 R 1321 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1321/2004 av 12. juli 2004 om etablering av styringsstrukturer for de europeiske satellittbaserte radionavigasjonsprogrammene	247
Protokoll 47 om tekniske hindringer for handel med vin	248
31999 R 1493 Rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 av 17. mai 1999 om den felles markedsordningen for vin	248
32000 R 1607 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1607/2000 av 24. juli 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin med hensyn til markedsmekanismer spesielt relatert til kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder	249
32000 R 1622 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 av 24. juli 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser	249
32000 R 2451 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2451/2000 av 7. november 2000 vedrørende forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser	250
32001 R 0884 Kommisjonsforordning (EF) nr. 884/2001 av 24. april 2001 om gjennomføringsbestemmelser for følgedokumenter som skal følge vinprodukter og registreringer som skal oppbevares i vinsektoren	251
32001 R 1609 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 av 6. august 2001 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser.....	251

32001 R 1655 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1655/2001 av 14. august 2001 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser.....	252
32001 R 2066 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2066/2001/EF av 22. oktober 2001 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 vedrørende bruk av lysozym i vinprodukter	252
32002 R 0753 Kommisjonsforordning (EF) nr. 753/2002 av 29. april 2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter	253
32002 R 2086 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2086/2002 av 25. november 2002 vedrørende endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter.	253
32003 R 0440 Kommisjonsforordning (EF) nr. 440/2003 av 10. mars 2003 om endring av forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsettelse av felles analysemetoder for vin.....	254
32003 R 1205 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1205/2003 av 4. juli 2003 om endring av forordning (EØF) nr. 753/2002 om fastsettelse av visse regler for å tilpasse rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 når det gjelder beskrivelse, betegnelser, presentasjon og beskyttelse av visse produkter innen vinsektoren.....	255
32003 R 1410 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1410/2003 av 7. august 2003 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for implementeringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordning for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og prosesser	255
32003 R 1793 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1793/2003 av 13. oktober 2003 om fastsettelse av det naturlige minimum alkoholinnhold angitt i volum for kvbd "Vinho verde" med opprinnelse i vindyrkingssone C 1 a) i Portugal for produksjonsårene 2003/04 til 2004/05.....	256
32003 R 1795 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1795/2003 av 13. oktober 2003 om endring av vedlegg VI til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 for kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder	256
32004 R 0128 Kommisjonsforordning (EF) nr. 128/2004 av 23. januar 2004 om endring av forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsettelse av Fellesskapets analysemetoder for vin	257
32004 R 0316 Kommisjonsforordning (EF) nr. 316/2004 av 20. februar 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter	257

32004 R 0908 Kommisjonsforordning (EF) nr. 908/2004 av 29. april 2004 om tilpasning av flere forordninger vedrørende den felles markedsordning for vin som følge av at Tsjekkia, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia tiltrer Den europeiske unionen.....	258
32004 R 1427 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1427/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om visse gjennomføringsbestemmelser til Rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordning for vin, og om en EF-kodeks for ønologiske framgangsmåter og behandlingsmetoder	259
32004 R 1428 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1428/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordning for vin, og om EF-kodeks for ønologiske framgangsmåter og behandlingsmetoder	259
32004 R 1429 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1429/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter.....	260
32004 R 1991 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1991/2004 av 19. november 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter.....	261
32005 R 1293 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1293/2005 av 5. august 2005 om endring av forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsettelse av Fellesskapets analysemetoder for vin	261
32005 R 1512 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1512/2005 av 15. september 2005 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter.....	262

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32003 D 0322 Kommisjonsvedtak 2003/322/EF av 12. mai 2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om fôring av enkelte arter av åtselsfugler med kategori 1-materiale

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler unntak fra biproduktsforordningens krav og åpner for at visse medlemsstater som holder utryddingstruede åtseletende fugler, kan benytte potensielt TSE-smittefarlige kadaver til fôring. Det er satt strenge betingelser for kontroll, og det er antydnet at alternative fôringsmetoder må utforskes. Vedtaket er rettet mot Hellas, Spania, Frankrike, Italia og Portugal.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0324 Kommisjonsvedtak 2003/324/EF av 12. mai 2003 om unntak fra forbud mot artsresirkulering hos pelsdyr etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler unntak fra biproduktsforordningens krav til antikannibalisme hos pelsdyr (rev og mårhund) på strenge overvåkingsvilkår. Vedtaket er rettet mot Finland.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0328 Kommisjonsvedtak 2003/328/EF av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om bruk av kategori 3-kjøkkenavfall i fôr til svin og om forbud mot artsresirkulering ved skyllefôring av svin

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra forbud mot fôring av svin med kjøkkenavfall, herunder kjøkkenavfall som kan inneholde avfall fra svin. Matvarer fra butikk og industri kan ikke inkluderes i unntaket. Rettsakten er rettet mot Tyskland og Østerrike og gjelder til 31. oktober 2006.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0329 Kommisjonsvedtak 2003/329/EF av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om varmebehandlingskrav for gjødsel

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til godkjenning av anlegg som varmebehandler gjødsel. Inntil 31. desember 2004 kunne Belgia, Frankrike, Nederland og Finland godkjenne anlegg som følger nasjonale krav på betingelse av at patogenreduksjonen er tilfredsstillende og under streng kontroll fra myndighetene. Rettsaktens gyldighet er forlenget til 31. desember 2005 ved vedtak 2005/14/EF (se omtale av dette).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0724 Kommisjonsvedtak 2003/724/EF av 10. oktober 2003 om midlertidig unntak fra direktiv 82/894/EØF vedrørende frekvensen av rapport om primærutbrudd av bovin spongiform encefalopati

Sammendrag av innhold

Rettsakten unntar fra plikten nedfelt i direktiv 82/894/EØF om å rapportere primærutbrudd av BSE til Kommisjonen og andre medlemsstater innen 24 timer etter bekreftet tilfelle. Tilfellene skal rapporteres i samsvar med direktiv 82/894/EØF artikkel 4, dvs. ukentlig (mandager). Bakgrunnen er det relativt store omfanget av tilfeller, og at ukentlig rapportering er tilstrekkelig. Direktiv 82/894/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0216 Kommisjonsvedtak 2004/216/EF av 1. mars 2004 om endring av rådsdirektiv 82/894/EØF om rapportering av dyresykdommer innen Fellesskapet for å inkludere visse hestesykdommer og visse sykdommer hos bier på listen over rapporteringspliktige sykdommer

Sammendrag av innhold

Rettsakten føyer en del hestesykdommer til listen over meldepliktige sykdommer. Endringen gjøres for å få tilsvarende liste innen EU som den OIE (Det internasjonale kontor for epizootier, Verdens dyrehelseorganisasjon) har. I tillegg føres bisykdommene liten kubebille og Tropilaelaps-midd opp på listen.

Direktiv 82/894/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sykdommer som omfattes av matloven for så vidt gjelder bisykdommene. De hestesykdommene som rettsakten omfatter, er allerede tatt inn i forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0407 Kommisjonsvedtak 2004/407/EF av 26. april 2004 om midlertidige hygiene- og attestasjonsregler i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til import fra visse tredjestater av gelatin til fremstilling av fotografisk materiale

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjør unntak fra forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) for import av gelatin, produsert av kategori 1-materiale, til fremstilling av fotografisk materiale i godkjente bedrifter i Frankrike, Nederland og Storbritannia. Gelatinet kan, etter direkte import til bestemmelseslandet, ikke markedsføres til andre medlemsstater, men utelukkende benyttes til fremstilling av fotografisk materiale ved de godkjente bedrifter som er oppført i rettsaktens vedlegg I.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0434 Kommisjonsvedtak 2004/434/EF av 29. april 2004 om tilpasning av vedtak 2003/324/EF når det gjelder unntak fra forbudet mot artsresirkulering hos pelsdyr etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 som følge av Estlands tiltrådelse til EU

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder unntak for Estland fra biproduktsforordningens krav til antikannibalisme hos pelsdyr (rev og mårhund). Vedtaket er en utvidelse av listen over medlemsstater som tillates å føre pelsdyr med bearbeidet animalsk protein fra samme dyreart. Gjennom vedtak 2003/324/EF er Finland tidligere innvilget unntak fra forbudet om artsresirkulering hos pelsdyr. Nå innvilges Estland det samme unntaket.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0455 Kommisjonsvedtak 2004/455/EF av 29. april 2004 om tilpasning av vedtak 2003/322/EF om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder føring av visse åtseletende fugler med visse kategori 1-materialer som følge av Kypros' tiltrådelse til EU

Sammendrag av innhold

Rettsakten føyer Kypros til de land, oppført i vedtak 2003/322/EF, som kan benytte kategori 1-materiale til føring av åtseletende fugler. I vedtak 2003/322/EF er slik tillatelse gitt til Hellas, Spania, Frankrike, Italia og Portugal. Kypros blir gjennom rettsakten også innvilget slik tillatelse til føring av svartgribb og griffongribb.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet,

Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0475 Kommisjonsvedtak 2004/475/EF av 29. april 2004 om fastsettelse av overgangsordninger for visse virksomheter i kjøtt- og melkesektoren i Slovenia

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir fire kjøttbedrifter og en melkeforedlingsbedrift i Slovenia unntak fra fellesskapskrav som gjelder produksjon og markedsføring av kjøttprodukter og melkeprodukter. Grunnen er at disse virksomhetene, som ikke oppfyller relevante strukturelle krav i direktivene 64/433/EØF, 77/99/EØF og 92/46/EØF og har gjort mye for å utbedre anleggene, likevel trenger mer tid for å bli i full overensstemmelse med kravene. De gis frist til 31. desember 2004. Inntil denne datoen kan produktene kun omsettes på det nasjonale markedet eller brukes som råvare for videre bearbeiding innen samme bedrift. Det er i rettsakten presisert at overgangsordningen ikke bør forlenges, jf. likevel omtale av vedtak 2005/193/EF.

Merknader

Rettsakten gjelder overgangsordninger for en ny medlemsstat og er allerede gjennomført ved forskrift 20. mai 2004 nr. 756 om tekniske tilpasninger og overgangsordninger på matområdet i forbindelse med EØS-utvidelsen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0764 Kommisjonsvedtak 2004/764/EF av 22. oktober 2004 angående utvidelse av maksimumsperioden for merking av storfe i naturreservater i Nederland

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir Nederland tillatelse til å utvide den maksimumsperioden på 20 dager etter fødsel før øremerking av dyr skal være foretatt, som er gitt i artikkel 4(2) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000. Utvidelsen gjelder kalver i naturreservater i Nederland, og maksimumsperioden er satt til 12 måneder. Rettsakten forutsetter at Nederland ivaretar alle de krav til sporbarhet som er satt i forordningen.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0014 Kommisjonsvedtak 2005/14/EF av 6. januar 2005 om endring av vedtak 2003/329/EF når det gjelder forlengelse av gyldigheten av overgangstiltak for varmebehandling av gjødsel etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002

Sammendrag av innhold

Rettsakten forlenger overgangstiden i vedtak 2003/329/EF til 31. desember 2005. Rettsakten som får forlenget gyldighet, omhandler midlertidig unntak fra forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) om visse konkrete krav vedrørende godkjenning av anlegg som varmebehandler husdyrgjødsel. Belgia, Frankrike, Nederland og Finland kan godkjenne anlegg som følger nasjonale krav på betingelse av at patogenreduksjon er tilfredsstillende og under streng kontroll fra myndighetene.

Bakgrunnen for forlengelse av gyldigheten av det opprinnelige vedtaket er at Kommisjonen har bedt EFSA om å vurdere tids- og temperaturkravene som er gitt i forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen). Vurderingen er ventet lagt fram tidlig i 2005, og overgangstiden, som var til 31. desember 2004, må forlenges.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen). Utkast til gjennomføringsforskrift har vært på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0093 Kommisjonsvedtak 2005/93/EF av 2. februar 2005 om overgangsbestemmelser vedrørende innlegging på lager og lagringsperiode for varepartier av visse animalske produkter på tollager i Fellesskapet

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter overgangsperiode for visse animalske produkter som er innført til godkjente tollagre før 1. januar 2005 og som ikke oppfyller de dyrehelsemessige vilkårene som er fastsatt i

rådsdirektiv 2002/99/EF. Etter direktivet kreves det at medlemsstatene sikrer at dyrehelsemessige vilkår oppfylles ved produksjon, tilvirkning, distribusjon og import av varer av animalsk opprinnelse fra tredjestater til human konsum. De samme vilkårene skal være ivarettatt ved innlegging på tollager. Overgangsperioden tillater at visse animalske produkter inntil 31. desember 2005 går fra et tollager uten krav om å være ledsaget av foreskrevet dyrehelsesertifikat. Fra 1. januar 2006 skal slike varer som fortsatt finnes på lager, destrueres.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0189 Kommisjonsvedtak 2005/189/EF av 7. mars 2005 om endring i tillegget til vedlegg XIV til tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder enkelte virksomheter på kjøttområdet i Slovakia

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer tillegget til vedlegg XIV i tiltredelsestraktaten 2003, når det gjelder enkelte virksomheter på kjøttområdet i Slovakia. Bakgrunnen er at tre virksomheter har fullført nødvendig oppgradering, mens to har opphørt med virksomheten. De strykes derfor fra listen over virksomheter som har overgangsordning. Tre virksomheter har gjort mye for å gjennomføre nødvendige krav, men trenger mer tid til å fullføre arbeidet enn det de opprinnelig fikk. De får noe utvidet tid, varierende fra 2 uker til 2 måneder.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0193 Kommisjonsvedtak 2005/193/EF av 8. mars 2005 om endring av vedtak 2004/475/EF som fastsetter overgangsbestemmelser for visse virksomheter i kjøtt- og melkesektoren i Slovenia

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjør endringer i listen over virksomheter i Slovenia som har overgangsbestemmelser før de må oppfylle fellesskapsbestemmelser helt ut. En kjøttbedrift er lagt ned. En melkefabrikk vil redusere produksjonen for å kunne oppfylle bestemmelsene for virksomheter med begrenset kapasitet. Tre virksomheter har gjort mye for å bygge nytt. De klarer imidlertid ikke å bli ferdige innen den fristen de hadde, og de gis utvidet frist til 1. oktober 2005 med å oppfylle fellesskapskravene. I overgangsperioden kan virksomhetene bare omsette produktene på det nasjonale markedet.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0198 Kommisjonsvedtak 2005/198/EF av 8. mars 2005 om opphevelse av vedtak 2004/440/EF som fastsetter overgangsbestemmelser for visse virksomheter i melkesektoren i Slovakia

Sammendrag av innhold

Rettsakten opphever vedtak 2004/440/EF som gir overgangsbestemmelser for én virksomhet i melkesektoren i Slovakia i forhold til full etterlevelse av strukturelle krav i hygieneregelverket. I følge erklæring fra slovakiske myndigheter har virksomheten gjennomført en oppgradering og tilfredsstiller fullt ut kravene i lovgivningen.

Vedtak 2004/440/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 46/2005 av 29. april 2005).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0271 Kommisjonsvedtak 2005/271/EF av 30. mars 2005 om endring av tillegg B til vedlegg XII til tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter innen fisk-, kjøtt- og melkesektoren i Polen

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer tillegg B til vedlegg XII i tiltredelsestraktaten 2003 som gir overgangsbestemmelser for en rekke virksomheter. Ifølge erklæring fra polske myndigheter har flere virksomheter gjennomført en oppgradering og tilfredsstiller fullt ut kravene i lovgivningen. Disse virksomhetene tas derfor ut av listen over virksomheter med overgangsbestemmelser. Noen virksomheter har innstilt sin virksomhet og tas derfor også ut av listen.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0362 Kommisjonsvedtak 2005/362/EF av 2. mai 2005 om godkjenning av planen for utryddelse av afrikansk svinepest hos villsvin på Sardinia, Italia

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner den planen som Italia har lagt frem for Kommisjonen som skal føre til utryddelse av afrikansk svinepest blant villsvin på Sardinia. Rettsakten retter seg bare mot Italia.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0375 Kommisjonsvedtak 2005/375/EF av 11. mai 2005 om endring av vedtak 90/255/EØF angående det å føre hanndyr av geit og sau inn i et vedlegg til stambok

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler vilkår for å føre hanndyr av visse raser av småfe inn i et vedlegg i stambok. Når det er ønskelig for å ta vare på genetiske ressurser, kan hanndyr som ikke oppfyller kravene for å bli ført inn i stambok, men som er viktige for bevaring av rasen, føres inn i et vedlegg.

Vedtak 90/255/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0379 Kommisjonsvedtak 2005/379/EF av 17. mai 2005 om avlssertifikater og spesielt for reinavla dyr av storfe, og sæd, egg og embryo fra disse

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler avlssertifikater for reinavla dyr av storfe og sæd, egg og embryo fra disse. Rettsakten beskriver hvilke opplysninger avlssertifikatene skal inneholde.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. januar 1999 nr. 68 om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0392 Kommisjonsvedtak 2005/392/EF av 17. mai 2005 om endring av vedtak 2004/233/EF om liste over laboratorier som er godkjente for å kontrollere effekten av vaksinerings mot rabies hos enkelte husdyr av rovdyslekten

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer selve listen (vedlegg I til vedtaket) over de laboratorier som er godkjente for kontroll av rabiesantistoffer i blodet på rovdyr som skal innføres til land som krever titer-kontroll av dyrene før de kan innføres.

Vedtak 2004/233/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 26/2005 av 11. mars 2005).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr og forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier og bier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0393 Kommisjonsvedtak 2005/393/EF av 23. mai 2005 om beskyttelses- og overvåkingssoner i forbindelse med bluetongue og om vilkår for forflytning ut av og gjennom disse sonene

Sammendrag av innhold

Rettsakten opphever og erstatter kommisjonsvedtak 2003/828/EF. Grunnen til opphevingen er flere tidligere endringer i vedtaket, som omhandler etablering av risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og vilkår fra forbudet i direktiv 2000/75/EF mot visse forflytninger av dyr, sæd, egg og embryo, oppheves.

Formålet med rettsakten er å avgrense de overordnede geografiske områdene hvor medlemsstatene skal opprette risiko- og observasjonssoner i overensstemmelse med direktiv 2000/75/EF og å fastsette betingelser for fritak fra forbudet i samme direktiv mot visse forflytninger av dyr, sæd, egg og embryo ut av eller gjennom risikosoner.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. januar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Hellas, Spania og Portugal.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet,

Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0414 Kommisjonsvedtak 2005/414/EF av 30. mai 2005 som endrer vedlegg I til kommisjonsvedtak 2003/634/EF om godkjenning av programmer for å oppnå status som godkjent sone og godkjent anlegg i ikke-godkjent sone med hensyn til hemorrahagisk virusseptikemi (VHS) og infeksiøs hematopoietisk nekrose (IHN) hos fisk

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer liste over anlegg med programmer for å oppnå status som godkjent anlegg i soner som ikke er godkjent som fri for fiske sykdommene VHS og/eller IHN. Vedlegg I gir en oppdatert liste over programmer for å oppnå status som sone godkjent fri for VHS og/eller IHN.

Vedtak 2003/634/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 94/2004 av 9. juli 2004).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Listen gis ikke som del av norsk forskrift, men oppdatert liste må til enhver tid være tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0415 Kommisjonsvedtak 2005/415/EF av 1. juni 2005 om tillatelse til at Malta bruker ordningen som er etablert i avdeling I i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 i stedet for statistisk beregning av storfepopulasjonen

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter at Malta kan bruke det godkjente systemet for registrering og identifisering av dyr fastsatt i kapittel I i forordning (EF) nr. 1760/2000 i stedet for de statistiske beregninger av storfepopulasjonen i henhold til direktiv 93/24/EØF.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0420 Kommisjonsvedtak 2005/420/EF av 2. juni 2005 om endring av tillegg A til vedlegg VIII til tiltrædelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter innen fisk-, kjøtt- og melkesektoren i Latvia

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer tillegg A til vedlegg VIII i tiltrædelsestraktaten 2003 som gir overgangsbestemmelser for en rekke virksomheter. Ifølge erklæring fra latviske myndigheter har flere virksomheter gjennomført en oppgradering og tilfredsstiller fullt ut kravene i lovgivningen. Disse virksomhetene tas derfor ut av listen over virksomheter med overgangsbestemmelser. Noen virksomheter har innstilt sin virksomhet og tas derfor også ut av listen.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0421 Kommisjonsvedtak 2005/421/EF av 3. juni 2005 om endring av tillegg B til vedlegg IX til tiltrædelsestraktaten 2003 angående visse virksomheter innen fisk-, kjøtt- og melkesektoren i Litauen

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer tillegg B til vedlegg IX i tiltrædelsestraktaten 2003 som gir overgangsbestemmelser for en rekke virksomheter. Ifølge erklæring fra litauiske myndigheter har flere virksomheter gjennomført en oppgradering og tilfredsstiller fullt ut kravene i lovgivningen. Disse virksomhetene tas derfor ut av listen over virksomheter med overgangsbestemmelser. Noen virksomheter har innstilt sin virksomhet og tas derfor også ut av listen.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0422 Kommisjonsvedtak 2005/422/EF av 3. juni 2005 om tillatelse til at Frankrike bruker ordningen i avdeling I i forordning (EF) nr. 1760/2000 i stedet for den statistiske beregningen av storfepopulasjonen i mai måned

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter at Frankrike kan bruke det godkjente systemet for registrering og identifisering av dyr fastsatt i avdeling I i forordning (EF) nr. 1760/200 i stedet for de statistiske beregninger av storfepopulasjonen i mai måned i henhold til direktiv 93/24/EØF.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0434 Kommisjonsvedtak 2005/434/EF av 9. juni 2005 om endring av vedtak 2005/393/EF når det gjelder unntak fra forbudet mot innenlands forflytning av dyr fra restriksjonssoner

Sammendrag av innhold

Rettsakten har bestemmelser om visse endringer i kommisjonsvedtak 2005/393/EF om beskyttelses- og overvåkingssoner i forbindelse med bluetongue og om vilkår for forflytning ut av og gjennom disse sonene. De nye bestemmelsene inneholder spesifikke vilkår dyr må oppfylle for å kunne bli fritatt fra det generelle, innenlandske transportforbudet pga. bluetongue.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. januar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Hellas, Spania og Portugal.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0458 Kommisjonsvedtak 2005/458/EF av 21. juni 2005 som gir Italia det unntaket som er gitt i artikkel 3(2) i rådsdirektiv 92/102/EØF om identifisering og registrering av dyr

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir Italia rett til unntak gitt i artikkel 3(2) i kommisjonsdirektiv 92/102/EØF om identifisering og registrering av dyr. Unntaket gjelder fritak fra listeføring av dyrehold med inntil ett svin, dersom dyret er ment til bruk eller konsum av dyreholder og dyret oppfyller kravene gitt i rådsdirektivet før en eventuell flytting.

Direktiv 92/102/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0475 Kommisjonsvedtak 2005/475/EF av 15. juni 2005 som endrer vedlegg I og II i vedtak 2002/308/EF som lister opp godkjente soner og godkjente anlegg med hensyn på en eller flere av fiske sykdommene hemorhagisk virusseptikemi (VHS) og infeksjøs hematopoietisk nekrose (IHN)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir en oppdatert liste over soner og anlegg som er godkjent som fri for sykdommene VHS og/eller IHN. Vedlegg I gir en samlet liste over soner som er godkjent som fri for VHS

og/eller IHN. Vedlegg II gir en samlet liste over anlegg som er godkjent som fri for VHS og/eller IHN.

Vedtak 2002/308/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 29/2003 av 14. mars 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Listen gis ikke som del av norsk forskrift, men oppdatert liste må til enhver tid være tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0485 Kommisjonsvedtak 2005/485/EF av 22. juni 2005 som endrer vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF når det gjelder liste over grensekontrollstasjoner

Sammendrag av innhold

Rettsakten oppdaterer listen over grensekontrollstasjoner. Dette er med bakgrunn i utviklingen i enkelte medlemsstater og inspeksjoner utført i henhold til vedtak 2001/881/EF. Endringene inkluderer fjerning av eksisterende og oppføring av nye grensekontrollstasjoner samt endring av hvilke kategorier dyr og produkter enkelte grensekontrollstasjoner er godkjent for. Listen inkluderer videre Traces-enhetsnumrene for alle grensekontrollstasjonene. Traces-systemet (Trade Control and Export System) er meldesystem for eksport og import. Listen over grensekontrollstasjoner i vedlegget til 2001/881/EF erstattes derfor av vedlegg I til denne rettsakten.

Vedtak 2002/459/EF lister opp alle enhetene i Traces-/Animo-nettverket. Denne listen må oppdateres på bakgrunn av endringene i listen over grensekontrollstasjoner. Vedlegget til 2002/459/EF endres derfor i samsvar med vedlegg II til denne rettsakten. Vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF er begge en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 157/2002 av 6. desember 2002 og nr. 23/2003 av 14. mars 2003).

Merknader

Norske grensekontrollstasjoner er listet i EFTA Surveillance Authority Decision No 86/02/COL av 24. mai 2002. Noen av kodene, herunder produktkodene (5 og 6) i 2001/881/EF, er endret i forhold til ESA-vedtaket. Dette er imidlertid gjort i tidligere endringsvedtak (2003/831/EF) og ikke i gjeldende rettsakt.

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring, men det må sendes ut en orientering til de norske grensekontrollstasjonene om medlemsstatenes gjeldende lister over godkjente grensekontrollstasjoner, samt over enhetene i Traces-/Animo-nettverket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0515 Kommisjonsvedtak 2005/515/EF av 14. juli 2005 om endring av vedtak 2004/292/EF om innføring av Traces-systemet og endring av vedtak 92/486/EØF

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer dato for obligatorisk registrering av alle felles veterinærdokumenter til bruk ved import av produkter i Traces (Trade Control and Export System) fra 30. juni 2005 til 31. desember 2005. Vedtak 2004/292 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 44/2005 av 29. april 2005).

Merknader

Rettsakten krever endring i instruks 11. februar 2000 til Statens Dyrehelsetilsyn - distriktsveterinæren (grenseveterinæren) ved tilsyn og kontroll av levende dyr fra land utenfor EØS og instruks 27. oktober 1999 nr. 1166 for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0591 Kommisjonsvedtak 2005/591/EF av 26. juli 2005 om endring i tillegg B til vedlegg XII til tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter innen fisk-, kjøtt- og melkesektoren i Polen

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer tillegg B til vedlegg XII i tiltredelsestraktaten 2003 som gir overgangsbestemmelser for en rekke virksomheter. Ifølge erklæring fra polske myndigheter har ytterligere fire virksomheter gjennomført en oppgradering og tilfredsstiller nå fullt ut kravene i fellesskapslovgivningen. Disse virksomhetene fjernes derfor fra listen over virksomheter med overgangsbestemmelser.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0597 Kommisjonsvedtak 2005/597/EF av 2. august 2005 om godkjenning av systemet for identifikasjon og registrering av sau i Irland i henhold til artikkel 4(2)(d) i rådsforordning (EF) nr. 21/2004

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir en godkjenning av den ordningen for identifikasjon og registrering av sau som er gjennomført i Irland i henhold til forordning (EF) nr. 21/2004 artikkel 4(2)(d) som fullt funksjonsdyktig fra 9. juli 2005. Forordning (EF) nr. 21/2004 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 25/2005 av 11. mars 2005).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0598 Kommisjonsvedtak 2005/598/EF av 2. august 2005 om forbud mot å markedsføre til noe formål produkter fra storfe som er født eller oppdrettet i UK før 1. august 1996 og unntak for slike dyr fra visse kontroll- og utrydningstiltak som er fastsatt i forordning (EF) nr. 999/2001

Sammendrag av innhold

Rettsakten setter forbud mot markedsføring av produkter som stammer fra storfe som er født eller oppdrettet i UK før 1. august 1996. Det gjøres unntak for huder til lærproduksjon og melk. Når slike dyr dør, skal alle kroppsdeler behandles i samsvar med forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen). Bakgrunnen for rettsakten er uttalelse fra EFSAs ekspertpanel om at storfe født før 1. august 1996 ikke bør inngå i fôr- og næringsmiddelkjeden. Når det gjelder dyr født etter denne datoen innebærer de samme BSE-risiko for forbrukerne som storfe i de øvrige

medlemsstatene. Vitenskapelig vurdering innebærer at huder ikke utgjør noen risiko. I forordning (EF) nr. 999/2001 er det ikke restriksjoner på melk og melkebaserte produkter, og derfor bør ikke melk omfattes av markedsføringsforbudet.

Scientific Steering Committee uttalte 11. januar 2002 at sikkerhetsnivået ikke forbedres ved å slakte ned risikodyr om det skulle opptre BSE hos dyr født før 1. august 1996, siden UK har fullstendig fôringsforbud for kjøttbenmel, ordning med destruksjon av storfe eldre enn 30 måneder og påbud om fjerning av spesifisert risikomateriale. Derfor fritas UK for å gjennomføre kravene i forordning (EF) nr. 999/2001 om restriksjoner på de øvrige dyr i besetningen om det diagnostiseres BSE hos dyr født før 1. august 1996. Avkom av hunndyr født to år før sykdommen brøt ut, eller etter at det oppstod kliniske symptomer, skal likevel avlives. Og hvis det er BSE hos dyr født de siste 12 måneder før 1. august 1996, skal kohortdyr født etter 31. juli 1996 avlives.

Rettsakten retter seg mot UK.

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0603 Kommisjonsvedtak 2005/603/EF av 4. august 2005 om endring av vedtak 2005/393/EF når det gjelder restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue i Italia

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I til vedtak 2005/393/EF. I delen for sone B, i kolonnen for Toscana, blir Massa Carrara strøket da provinsen anses som fri for bluetongue.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. januar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Hellas, Spania og Portugal.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0604 Kommisjonsvedtak 2005/604/EF av 4. august 2005 om endring av vedtak 93/52/EØF når det gjelder erklæring om at visse regioner i Italia er fri for brucellose (*B. melitensis*) og vedtak 2003/467/EF når det gjelder erklæring om at visse provinser i Italia er fri for bovin brucellose og at regionen Piemonte er fri for enzootisk bovin leukose

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer lister over medlemsstater eller regioner av medlemsstater hvor besetninger er erklært fri for brucellose og enzootisk bovin leukose. Vedlegg II i vedtak 93/52/EØF blir endret i henhold til vedlegg I i gjeldende rettsakt, mens vedlegg II og III til i vedtak 2003/467/EF blir endret i henhold til vedlegg II.

Vedtak 93/52/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94). Det samme er vedtak 2003/467/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 93/2004 av 9. juli 2004).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0615 Kommisjonsvedtak 2005/615/EF av 16. august 2005 som endrer vedlegg XI til direktiv 2003/85/EF angående nasjonale laboratorier i enkelte medlemsstater

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder en liste over nasjonale laboratorier som er godkjent for å håndtere levende munn- og klauvsvykevirus. Den erstatter listen i direktiv 2003/85/EF vedlegg XI del A. Endringene angår oppføringer under Tyskland, Danmark, Polen og Slovakia. Nytt er også at rekkefølgen i lista ordnes etter ISO-kode. Direktiv 2003/85/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 118/2004 av 24. september 2004).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0617 Kommisjonsvedtak 2005/617/EF av 17. august 2005 om midlertidig godkjenning av systemene for identifikasjon og registrering av sau og geit i Storbritannia og Nord-Irland i UK etter artikkel 4(2)(d) i rådsforordning (EF) nr. 21/2004

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir en godkjenning av den ordningen for identifikasjon og registrering av sau og geit som er gjennomført i Storbritannia og Nord-Irland etter forordning (EF) nr. 21/2004 artikkel 4(2)(d) som midlertidig funksjonsdyktig fra 9. juli 2005 og til senest 30. april 2006. Forordning (EF) nr. 21/2004 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 25/2005 av 11. mars 2005).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0624 Kommisjonsvedtak 2005/624/EF av 22. august 2005 om unntak for merking og senere bruk av svinekjøtt fra visse besetninger i overvåkingssonen for afrikansk svinepest på Sardinia, Italia

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter unntak fra bestemmelsene om vilkår i forbindelse med varmebehandling av kjøtt fra svin beliggende i overvåkingssone etablert rundt besetninger hvor det offisielt er bekreftet afrikansk svinepest på Sardinia.

Bakgrunnen for rettsakten er at det har vært utbrudd av afrikansk svinepest på Sardinia. I henhold til direktiv 2002/60/EF kan kompetent myndighet gi tillatelse til at gris fra overvåkingssone sendes til slakt 30 dager etter at rengjøring og desinfeksjon, og om nødvendig insektbekjempelse, er fullført i den infiserte besetningen. Kjøttet skal enten varmebehandles eller merkes med spesielt merke og varmebehandles på et senere tidspunkt. Det kan gis unntak fra denne bestemmelsen etter velbegrunnet søknad fra en medlemsstat.

Italienske myndigheter har søkt om unntak fra kravet om spesiell merking av kjøtt av svin fra overvåkingszone og varmebehandling av det. Grunnen til søknaden er at det er vanskelig å finne marked for varmebehandlet kjøtt. Det oppstår dyrevernmessige problemer i besetningene når grisene ikke kan slaktes i tide og det er uhyre liten sykdomsmessige risiko forbundet med å omsette kjøttet uten å varmebehandle det. Det gjøres derfor unntak fra kravet om spesiell merking og senere varmebehandling på visse vilkår. Bl.a. må det ikke ha vært diagnostisert afrikansk svinepest i besetningen de siste to årene. Kjøttet skal merkes med spesielt merke i samsvar med vedtak 2005/363/EF for å sikre at kjøttet ikke blir sendt ut fra Sardinia. Italia skal månedlig sende relevant informasjon om gjennomføring av vedtaket til Kommisjonen og de andre medlemsstatene.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal vurderes av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0656 Kommisjonsvedtak 2005/656/EF av 14. september 2005 som endrer vedtak 2004/233/EF når det gjelder listen over laboratorier som er godkjent for undersøkelse av beskyttelseeffekten ved vaksinasjon mot rabies hos visse kjøttetende husdyr

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I til vedtak 2004/233/EF. Vedlegget inneholder liste over de laboratorier som er godkjent for kontroll av antistoffer mot rabies. Kontroll av antistoffnivået er nødvendig for at innførsel av hund og katt kan finne sted til visse medlemsstater og Norge. Endringen er en følge av at et nytt laboratorium i Den tjekkiske republikk er godkjent. Forrige endring av listen ble fastsatt ved vedtak 2005/392/EF (se dette).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr og forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier og bier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal vurderes av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0657 Kommisjonsvedtak 2005/657/EF av 15. september 2005 om endring av tillegg B til vedlegg IX i tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter i kjøtt-, melk- og fiskesektoren i Litauen

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder overgangsordninger for nye medlemsstater i EU. De nye medlemsstatene ble gitt overgangsordninger for at landenes virksomheter skulle få tid til å tilpasse seg EUs hygienelovgivning. Virksomhetene oppført i vedlegget oppfyller ikke EUs hygienelovgivning, men kan i et begrenset tidsrom produsere varer dersom disse kun omsettes på nasjonalt marked. Rettsakten oppdaterer vedlegget. Noen virksomheter har fått endret overgangstid. Noen virksomheter har opphørt, og er strøket. Noen virksomheter er strøket fordi de nå oppfyller EUs hygienelovgivning, og derfor kan omsette sine produkter i det indre marked.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0661 Kommisjonsvedtak 2005/661/EF av 16. september 2005 om endring av tillegg til vedlegg XIV i tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter i kjøttsektoren i Slovakia

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder overgangsordninger for nye medlemsstater i EU. De nye medlemsstatene ble gitt overgangsordninger for at landenes virksomheter skulle få tid til å tilpasse seg EUs hygienelovgivning. Virksomhetene oppført i vedlegget oppfyller ikke EUs hygienelovgivning, men kan i et begrenset tidsrom produsere varer dersom disse kun omsettes på nasjonalt marked. Rettsakten oppdaterer vedlegget. Noen virksomheter har fått endret overgangstid. Noen virksomheter er strøket fordi de nå oppfyller EUs hygienelovgivning, og derfor kan omsette sine produkter i det indre marked.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0662 Kommisjonsvedtak 2005/662/EF av 16. september 2005 om endring av vedtak 2004/459/EF som gjennomfører overgangstiltak til fordel for visse virksomheter i melkesektoren i Ungarn

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder overgangsordninger for nye medlemsstater i EU. De nye medlemsstatene ble gitt overgangsordninger for at landenes virksomheter skulle få tid til å tilpasse seg EUs hygienelovgivning. Virksomhetene oppført i vedlegget oppfyller ikke EUs hygienelovgivning, men kan i et begrenset tidsrom produsere varer dersom disse kun omsettes på nasjonalt marked. Rettsakten oppdaterer vedlegget. Noen virksomheter har fått endret overgangstid. Noen virksomheter har opphørt, og er strøket. Noen virksomheter er strøket fordi de nå oppfyller EUs hygienelovgivning, og derfor kan omsette sine produkter i det indre marked.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0665 Kommisjonsvedtak 2005/665/EF av 19. september 2005 om endring av tillegg A til vedlegg X i tiltredelsestraktaten 2003 når det gjelder visse virksomheter i kjøttsektoren i Ungarn

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder overgangsordninger for nye medlemsstater i EU. De nye medlemsstatene ble gitt overgangsordninger for at landenes virksomheter skulle få tid til å tilpasse seg EUs hygienelovgivning. Virksomhetene oppført i vedlegget oppfyller ikke EUs hygienelovgivning, men kan i et begrenset tidsrom produsere varer dersom disse kun omsettes på nasjonalt marked. Rettsakten oppdaterer vedlegget. Noen virksomheter har fått endret overgangstid. Noen virksomheter har opphørt, og er strøket. Noen virksomheter er strøket fordi de nå oppfyller EUs hygienelovgivning, og derfor kan omsette sine produkter i det indre marked.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 L 0033 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/33/EF av 21. oktober 2002 om endring av rådsdirektivene 90/425/EØF og 92/118/EØF med hensyn til helsekrav for animalske biprodukter

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer virkeområdet til direktiv 92/118/EØF (balai-direktivet, dvs. direktivet om produkter som ikke er omhandlet i noe særdirektiv) til bare å gjelde for de animalske produktene som skal brukes til humant konsum. Dette er en konsekvens av at forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) i fremtiden vil regulere omsetning og innførsel av animalske biprodukter. Henvisningen i direktiv 90/425/EØF til balai-direktivet endres til forordning (EF) nr. 1774/2002. Rådsdirektiv 90/425/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92). Det samme er rådsdirektiv 92/118/EØF (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall og forskrift 18. oktober 2002 nr. 1180 om fra hvilke tredjestater det kan importeres egg, eggprodukter, snegler, froskelår, gelatin, honning, melk og melkebaserte produkter samt visse kjøttprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/41/EF av 21. april 2004 om oppheving av visse direktiver om næringsmiddelhygiene og helseaspekter ved produksjon og omsetning av visse produkter av animalsk opprinnelse til humant

konsum, og endring av rådsdirektivene 89/662/EØF og 92/118/EØF og rådsvedtak 95/408/EF

Sammenheng av innhold

Rettsakten opphever i alt 16 direktiver på næringsmiddelhygieneområdet som en følge av at disse erstattes av tre forordninger og ett direktiv, kort nevnt som hygienepakken:

- Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene (H1)
- Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om særlige hygienebestemmelser for animalske næringsmidler (H2)
- Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om nærmere bestemmelser for tilretteleggelse av den offentlige kontrollen av animalske næringsmidler (H3)
- Rådsdirektiv 2002/99/EF av 16. desember 2002 om dyrehelsebestemmelser for produksjon, tilvirkning, distribusjon og innførsel av animalske produkter til konsum (H4)

I tillegg gjøres det endringer i rådsdirektivene 89/662/EØF og 92/118/EØF og rådsvedtak 95/408/EF, slik at henvisninger til de rettsaktene som oppheves, erstattes med henvisninger til relevante bestemmelser i hygienepakken.

Direktivene 89/662/EØF og 92/118/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92 og særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94). Det samme er vedtak 95/408/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998). Også direktiv 2002/99/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 166/2003 av 5. desember 2003).

Merknader

Rettsakten krever at følgende forskrifter og instruksjoner oppheves, samtidig med at de nye forordningene gjennomføres som norske forskrifter:

- Forskrift 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og omsetning mv. av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter
- Instruks 25. mai 1999 nr. 4238 om tilsyn med virksomheter som produserer melk og melkebaserte produkter
- Forskrift 9. mai 1996 nr. 489 om overvåking og forebygging av salmonella i egg til konsum
- Forskrift 18. august 1994 nr. 833 for produksjon m.v. av eggprodukter
- Forskrift 22. desember 1999 nr. 1544 om særskilte vilkår for håndtering og merking mv. av egg
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.
- Forskrift 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryseler for ferskt kjøtt
- Forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og omsetning mv. av ferskt kjøtt.
- Forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av ferskt fjørfekjøtt
- Forskrift 10. april 1995 nr. 368 om overvåking av og kontroll med forekomst av salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt

- Forskrift 28. august 1995 nr. 776 om hygiene i slakterier mv for rein og oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 132 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning mv. av kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 133 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av viltkjøtt
- Forskrift 6. mars 2003 nr. 288 om hygiene og kontroll ved produksjon og omsetning av kjøtt fra sjøpattedyr
- Forskrift 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud m.v. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse
- Forskrift 14. juni 1996 nr. 667 Kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland
- Forskrift 18. oktober nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland
- Forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 Generell forskrift for produksjon og omsetning mv. av næringsmidler
- Forskrift 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddellovgivningen
- Forskrift 12. november 1997 nr. 1239 om næringsmiddelhygiene
- Instruks 25. mai 1994 nr. 369 for kjøttkontrollen
- Instruks 15. januar 1976 nr. 9630 for bakteriologisk kjøttkontroll
- Instruks 8. november 1995 nr. 962 for trikinkontroll
- Instruks 20. februar 1996 nr. 1474 til det kommunale næringsmiddeltilsynet om overvåkning av og tiltak mot salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt
- Instruks 15. april 1996 nr. 393 for kaninkjøttkontroll
- Instruks 15. april 1996 nr. 394 for viltkjøttkontroll
- Instruks 6. juli 1998 nr. 800 om overvåkning av og tiltak mot enterohemorragisk E. coli (EHEC) i ferskt storfe- og småfekjøtt
- Instruks 3. april 1999 nr. 289 for tilsyn og kontroll med virksomheter som produserer kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse
- Instruks 6. juni 2001 nr. 628 til tilsynsveterinæren/det kommunale næringsmiddeltilsynet for kartlegging av og tiltak mot campylobacter i fjørfe og ferskt fjørfekjøtt i fjørfekjøttslakterier
- Instruks 13. mars 2003 nr. 292 for selkjøttkontroll
- Instruks 8. mai 2003 nr. 594 for hvalkjøttkontroll
- Instruks 14. februar 2003 nr. 253 om grensekontrollstasjoner mv
- Instruks 10. januar 2003 nr. 28 for transport av varepartier til veterinær grensekontrollstasjon som er ulovlig innført
- Instruks 29. mars 2001 nr. 423 om utstedelse av sertifikater for levende dyr og animalske næringsmidler mv.

- Instruks 27. oktober nr. 1166 for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 R 1760 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om innføring av en ordning for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97

Sammendrag av innhold

Forordningen er delt i tre avdelinger. Avdeling I gjelder identifikasjon og registrering av storfe, avdeling II gjelder merking av storfekjøtt og -produkter, og avdeling III gir generelle bestemmelser.

Bak forordningen ligger betraktningen om at for å bevare og øke forbrukernes tillit til storfekjøtt, og for å unngå å villedde forbrukerne, er det nødvendig med regler om merking med forbrukeropplysninger. Det er lagt vekt på å innføre en mer effektiv ordning for identifikasjon og registrering av storfe på produksjonsstadiet, og en ordning for merking av storfekjøtt basert på objektive kriterier. Det er vist til at dette har betydning for beskyttelse av folke- og dyrehelse, og at det vil øke forbrukernes tillit til kvaliteten av storfekjøtt, samt styrke stabiliteten på markedet.

Rådsforordning (EF) nr. 820/97, som er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999), innførte en ordning for identifikasjon og registrering av storfe, og regulerte merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter. Denne forordningen forutsatte at det skulle innføres en obligatorisk merkeordning fra 1. januar 2000. I rådsforordning (EF) nr. 2772/1999 ble det fastsatt generelle regler for en obligatorisk merkeordning som skulle gjelde fra 1. januar til 31. august 2000, og at reglene om frivillig merking i rådsforordning (EF) nr. 820/97 skulle anvendes i samme tidsrom. Europaparlaments- og rådsforordning 1760/2000 erstatter rådsforordning (EF) nr. 820/97.

Avdeling I setter de kravene til merking og registrering av storfe som legger grunnlag for at det er mulig å gjennomføre opprinnelsesmerking av storfekjøtt. Det er av største betydning for opprinnelsesmerkingen av kjøttet at dyrene har vært identifisert på fullgod måte. Dette innebærer:

- Det etableres en elektronisk database og dyrene utstyres med dyrepass
- Alle dyr skal identifiseres ved øremerke i hvert øre med kode som angir dyrets identitet og hvor det er født
- Dyret skal merkes innen 20 dager og uansett før det flyttes fra dyreholdet hvor det er født. Dyr importert fra tredjestater identifiseres senest 20 dager etter gjennomført veterinær grensekontroll, men er ikke påkrevet hvis dyret går rett til slakt
- Dyr fra andre medlemsstater beholder de opprinnelige øremerkene

- Øremerker må ikke skiftes uten tillatelse fra myndighetene, som også bestemmer hvordan øremerkene skal festes
- Det skal utstedes pass for hvert enkelt dyr. Det skal følge dyret ved flytting og leveres inn når dyret dør
- Når Kommisjonen har vurdert den elektroniske databasen som fullt ut operasjonell, kan en medlemsstat bestemme at pass bare skal utstedes til dyr som det skal handles med innen Fellesskapet
- Dyreeier/-holder, bortsett fra transportører, skal føre liste over dyr i dyreholdet og melde fra til den myndighet som fører registeret i databasen om all flytting av dyr til og fra dyreholdet, fødsler og død med datoer
- Hvis det er relevant, skal dyreeier/-holder fylle ut passet ved hvert dyrs ankomst til dyreholdet

Avdeling II fastsetter krav til obligatorisk og frivillig merking av storfekjøtt. Storfekjøtt som faller inn under forordningen, er definert gjennom henvisning til nummer i EUs tolltariff, og omfatter ferskt storfekjøtt, kjølt eller frosset, herunder kvernet kjøtt, nyretapp og mellomgulv. Kjøttprodukter som for eksempel saltet, tørket varmebehandlet eller konservert kjøtt, omfattes ikke. Ved siden av å merke kjøttstykker eller emballasje, omfatter definisjonen av merking skriftlig forbrukerinformasjon på salgsstedet.

Det gjøres obligatorisk å merke storfekjøtt med referansekode som kan fastslå sammenhengen mellom kjøttet og dyret eller dyrene, land og virksomhet for slaktning og land og virksomhet for nedskjæring. Fra 1. januar 2002 skal kjøttet i tillegg merkes med hvilket land dyret er født i, og hvilket land det er oppdrettet i. Dersom dyret er født, oppdrettet og slaktet i samme land, kan opprinnelsen angis med landets navn.

Frem til 31. desember 2001 kunne en medlemsstat beslutte at kjøtt fra dyr født, oppdrettet og slaktet i medlemsstaten, skal merkes med ytterligere opplysninger, forutsatt at registreringsordningen gir tilstrekkelige opplysninger.

For kvernet eller hakket storfekjøtt er det gjort unntak, slik at den som fremstiller dette, skal merke det med navn på land for fremstilling, og navn på land for opprinnelse når dette ikke er fremstillingslandet. Korrekt merking vil omfatte referansenummer, slakteland og land hvor kjøttet er kvernet. Virksomhetsnummer er ikke obligatorisk å angi for denne varegruppen. Fra 1. januar 2002 skal kvernet kjøtt også merkes med land der dyret er født og oppdrettet.

Kjøtt importert fra tredjestater, hvor de nødvendige opplysninger ikke foreligger, skal merkes med "opprinnelse i tredjestater" og navn på slakteland.

Det er mulig å merke med andre opplysninger enn de obligatoriske, for eksempel om hvordan dyret er føret, eller andre spesifikke opplysninger om kjøttet. Dette skal i så fall skje i henhold til en spesifisering som må være godkjent eller utarbeidet av medlemsstatens myndigheter. Spesifikasjonen skal angi hvilke opplysninger det skal merkes med, opplysninger om kontrollordningen og opplysninger om bruk av sanksjoner mot virksomheter som er tilknyttet en merkeordning. Både enkeltvirksomheter og sammenslutninger av aktører kan søke om godkjenning av spesifisering. Kontrolloppgavene kan utøves av et uavhengig organ med tilstrekkelig kvalifisert personell og tilstrekkelige ressurser, eller hvis medlemsstaten bestemmer det, av et myndighetsorgan.

Godkjenning av spesifiseringen forutsetter at merkeordningen og kontrollen er pålitelig. Spesifikasjoner som ikke gjør det mulig å fastslå sammenhengen mellom kjøttet og det eller de enkelte dyr, eller som gir mulighet for merking med misvisende eller uklare opplysninger, skal avvises. Dersom produksjon og salg skjer i flere medlemsstater, skal de godkjennende myndigheter i berørte stater undersøke de elementer som angår tiltak innenfor de respektive territorier. Kommisjonen kan i særlige tilfelle fastsette en forenklet godkjenningsprosedyre.

Anvendelse av frivillig merking skal meldes.

For frivillig merking av storfekjøtt fra tredjestater må spesifikasjonene i tillegg godkjennes av tredjestatens myndigheter. Gyldigheten av godkjenninger utstedt av en myndighet i tredjestater forutsetter blant annet at tredjestaten har gitt Kommisjonen meddelelse om prosedyrer og kriterier for myndighetens undersøkelse av spesifikasjonen. Kommisjonen kan etter samråd med tredjestaten beslutte at landets godkjenninger ikke er gyldige.

Dersom en virksomhet eller sammenslutning av aktører ikke overholder en godkjent spesifikasjon, kan medlemsstaten trekke retten til å merke kjøttet med opplysningene, eller stille ytterligere krav for at godkjennelsen skal opprettholdes.

Avdeling III gir fellesbestemmelser, blant annet om medlemsstatenes tiltak for å sikre at forordningen overholdes.

Merknader

Gjennomføring av hoveddelene i forordningen (avd. II og III) ligger under Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet. Avdeling I hører under Landbruks- og matdepartementet.

Forordningens avd. I og deler av avd. III krever mindre endringer i forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr, samt at de deler av forordningen som gjelder merking, registrering og rapportering av levende storfe, gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Forordningens bestemmelser om merking av storfekjøtt kan gjennomføres i norsk rett med hjemmel i lov 23. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven). Definisjonen av merking i forordningen er en annen enn i merkedirektivet (rådsdirektiv 79/112/EØF), og merkeforskriften påvirkes ikke. Storfekjøtt som omfattes av forordningen er definert ved henvisning til varenummer og posisjoner i EUs tolltariff. Disse er ikke identiske med varenummer og posisjoner i norsk tolltariff.

Forordningens avd. II om merking av storfekjøtt og -kjøttprodukter, med unntak av bestemmelsene om frivillig merking, og de relevante delene av avd. III er allerede inntatt på nasjonalt grunnlag i norsk rett gjennom forskrift 28. mars 2001 nr. 315 om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktens avd. I og III har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Rettsaktens avd. II og III har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 R 1825 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1825/2000 av 25. august 2000 om gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000, som vurderes for innlemmelse i EØS-avtalen (se omtale ovenfor).

Rettsakten gir bestemmelser om en identifikasjonsordning og registreringsordning, godkjenningssprosedyrer, kontroll og sanksjoner, herunder om at medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning for overtredelse av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1760/2000.

Det er videre bestemmelser om hvordan opprinnelsesmerking skal skje der slakteriet verken har autorisasjonsnummer eller nasjonalt registreringsnummer, og der opplysninger om fødested og oppdrettssted mangler.

Rettsakten opphever forordning (EF) nr. 1141/97 som gav gjennomføringsbestemmelser for forordning (EF) nr. 820/97. Forordning (EF) nr. 820/97 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 26. juni 1999), selv om den er opphevet, mens forordning (EF) nr. 1141/97/EF ikke ble innlemmet i EØS-avtalen.

Merknader

Rettsakten kan gjennomføres i norsk rett ved forskrift med hjemmel i lov 23. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven). Rettsakten er allerede tatt inn i norsk rett på nasjonalt grunnlag gjennom forskrift 28. mars 2001 nr. 315 om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 R 1774 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 av 3. oktober 2002 om fastsettelse av helsekravene når det gjelder animalske biprodukter som ikke er beregnet til humant konsum

Sammendrag av innhold

I rådsdirektiv 90/667/EØF, som er en del av EØS-avtalen (jf. Særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 (1991-92) bind 8 s. 479), er det fastsatt regler for behandling av animalsk avfall slik at patogener blir ødelagt, og avfallet omdannet til tjenlig dyrefôr. Animalsk avfall er døde dyr og deler av dem og produkter av animalsk opprinnelse som ikke er beregnet for humant konsum. Sykdomsutviklingen i Europa de senere år har vist at det kan være sammenheng mellom bruk av animalsk avfall til fôr og spredning av sykdom (bovin spongiform encefalopati/BSE/kugalskap). I rettsakten er det tatt konsekvensen av dette, og det forbys gjenbruk i fôrkjeden av selvdøde dyr og kassert animalsk materiale. Det eneste råmaterialet som kan anvendes til fôr, vil være avfall av slakt som er godkjent til humant konsum.

Rettsakten fastsetter krav til transport, lagring, behandling, handel og regler for bruk av materiale som er av animalsk opprinnelse og som ikke skal benyttes til humant konsum. Forordningen tar opp i seg og samler flere forvaltningsområder som har vært delt. Virkeområdet spenner relativt vidt (helkjedetenkning), og omfatter tradisjonelt animalsk avfall (slakteri-biprodukter, kadaver etc. fra både landdyr og oppdrettsfisk), fisk fanget i åpent hav som blir ført til land, husdyrgjødsel, balai-produkter (animalske produkter som ikke er regulert i andre bestemmelser) og i visse tilfeller matrester fra kjøkkenvirksomhet. Vesentlige endringer som innføres i forhold til dagens regelverk er:

- Animalske biprodukter klassifiseres i tre kategorier, hvorav kun materiale fra kategori 3 kan benyttes i dyrefôr. Kategori 2-materiale kan bl.a. tilbakeføres til jord via kompost/jordforbedringsmiddel, og kategori 1 skal destrueres gjennom forbrenning eller deponering
- Det fastsettes forbud mot bruk av bearbeidede animalske proteiner til fôr til samme dyreart (dvs. forbud mot kannibalisme)
- Det fastsettes forbud mot bruk av matrester fra kjøkkenvirksomhet til fôr til produksjonsdyr unntatt pelsdyr, og stilles nye krav til komposterings- og biogassanlegg som behandler animalske biprodukter
- Det fastsettes forbud mot spredning på beitemark av organisk gjødsel og jordforbedringsmiddel basert på animalske biprodukter
- Det stilles krav til produksjon av fiskemel og andre fiskebaserte produkter
- Avløpsvann, herunder partikler, slam og fett som samles opp på slakterier og fra anlegg som behandler kategori 1- og 2-materiale, vil omfattes av forordningen, og det stilles krav til behandling
- Det settes krav til behandling av husdyrgjødsel som skal pakkes og omsettes
- Det innføres et krav om egenkontrollprogrammet HACCP (Hazard Analysis Critical Control Points - prosedyrer for risikoanalyse og kritiske kontrollpunkter) på nye områder
- Det stilles i noen grad krav ved transitt og ved eksport til tredjeland.

Merknader

Statens dyrehelsetilsyn, Statens landbrukstilsyn, Fiskeridirektoratet (disse tre er nå Mattilsynet) og Statens forurensningstilsyn har foretatt en vurdering av rettsakten og hvilken virkning gjennomføring av den i norsk rett vil ha. De anfører at innføring av en tredelt kategorisering av animalsk avfall, forbudet mot resirkulering til fôr til samme dyreart og forbudet mot bruk av matavfall til fôr til gris vil ha en nytteverdi som "føre-var-tiltak" mot overføring og spredning av dyresykdommer og vil bidra til en etisk ramme for fôr- og matproduksjon.

Forordningen vil likevel medføre betydelige praktiske konsekvenser:

1. Den muliggjør produksjon av et "høykvalitets kjøttbeinmel" (foredlede animalske proteiner) fra kategori 3-materiale, som vil kunne benyttes i fôr til produksjonsdyr i Norge eller kunne eksporteres. Hoveddelen av norsk slakteavfall vil komme i kategori 3 (ca. 145 000 tonn/år), mens kategori 1 og 2 samlet vil utgjøre ca. 20-30 000 tonn/år (matavfall ikke omfattet). Dette er en vesentlig positiv mulighet i forhold til dagens totalforbud mot bruk i fôr til produksjonsdyr. Dette er også gunstig ut fra et forurensings-/avfallssynspunkt
2. De fleste norske komposteringsanlegg er basert på rankekompostering, som ikke vil kunne oppfylle forordningens krav til tid og temperatur. Rask innføring av disse kravene kan medføre problemer for anleggene og gi kapasitetsproblemer. Overgangsbestemmelser fram til 30.12.2004 tillot andre prosessparametere benyttet ved kompostering og biogassbehandling av kategori 3-materiale. Dette vil vært dekkende også for Norges hensyn

3. I Norge går matvarer fra butikk og industriell matvareproduksjon for en stor grad i dag til sterilisering til fôr til svin og pelsdyr. GAM (Norsk forening for gjenvinning av matrester) opplyser at det utgjør 2/3 av volumet, mens matrester fra kjøkkenvirksomhet utgjør 1/3 av råvarevolumet til steriliseringsindustrien. Forordningen definerer matvarer fra butikk og industriell matvareproduksjon, med innhold av animalske biprodukter, som animalske biprodukter omfattet av forordningen. Det er strenge krav til innsamling, transport og sluttbehandling. Det er fastsatt overgangsordning på disse punktene fram til 30.12.2005
4. Rettsakten forbyr matrester fra kjøkkenvirksomhet til fôr, med unntak av som fôr til pelsdyr, og med anledning til overgangstid for bruk til fôr til svin. Det er fastsatt overgangsbestemmelser fram til 30.10.2006 som skal gjelde bruk til fôr til svin i Østerrike og Tyskland (vedtak 2003/328/EF, se dette). Spesielt kan nevnes at steriliseringsanleggene ikke kan være lokalisert der det holdes dyr, at fôret kun kan benyttes i rene slaktegrisbesetninger, at bruk som fôr i dyrehold hvor det finnes storfe krever dispensasjon fra kompetent myndighet, at matvarer fra butikk og industriell matvareproduksjon spesifikt forbys benyttet, og at dersom samme transportmidler benyttes til inngående og utgående vare, så må vask og desinfeksjon av disse skje under tilsyn av kompetent myndighet. Overgangsbestemmelsene er relevante for Norge
5. Klassifiseringen er uklar hva angår blod fra drøvtyggere. Slakteblod fra andre arter og som har passert ante mortem-kontroll er kategori 3, og fra drøvtyggere kategori 2
6. Avfalls- og avløpsvann fra virksomheter hvor spesifisert risikomateriale (SRM) fjernes (slakterier og nedskjæringsvirksomheter) vil defineres som kategori 1. Det er gjort endringer/tilføyelser i vedleggene med den virkning at det vil innføres krav om sil på avløpet, med enten 2 eller 4 millimeter silåpning, og at materiale nedstrøms for dette skal behandles i henhold til annet EU-regelverk. Norske slakterier, inkludert oppdrettsfiskslakterier, har i hovedsak 1 millimeter silåpning og vil kunne oppfylle kravene. Problemet med krav om sterilisering av slam med lav tørrstoffprosent vil løses gjennom endringene, også for Norges del
7. Rettsakten krever at kategori 1- og kategori 2-anlegg skal være atskilte. Med Norges geografiske situasjon (spredt bosetning, landbruk og industri) vil det i noen tilfeller være hensiktsmessig å kunne tillate at de legges til samme anlegg, forutsatt helt atskilte produksjonslinjer
8. Rettsakten kan få store konsekvenser for håndtering av oppdrettsfisk som i krisesituasjoner avlives uten slakting til humant konsum, dersom dette medfører at fisken blir kategori 2-materiale

Fiskeavfall fra havfiske omfattes bare dersom det tas i land til kommersiell produksjon, og medfører i praksis ikke noen økning i omfang eller virkeområde i forhold til det som i dag allerede går til fiskemelproduksjon.

Rettsaktens krav om destruksjon av matavfall fra internasjonal transport, i dag nedfelt i rådsdirektiv 2001/89/EF, er nødvendig ut fra risiko for overføring av epizootier, og plasseres med dette inn i en mer riktig regelverkskontekst.

Rettsakten innfører vesentlige endringer i et vidt spektrum av virksomheter angående animalsk avfall og bruk av dette, og den vil medføre tilsvarende behov for omdirigering av avfallet, prosessendringer, ombygging, nyinvesteringer og eventuelt nedlegging av bedrifter. Det er vanskelig å gi noen gode estimater over hva dette kan beløpe seg til, men det vil bli meget kostnadskrevende i og med at det spenner over så mange næringssektorer.

I tiden etter at forordningen ble vedtatt, har Kommisjonen lagt ned mye arbeid i å få til utfyllende bestemmelser. Norge har deltatt i en arbeidsgruppe der mye av dette arbeidet er gjort. Det er funnet løsninger på mange av de områdene som Norge betraktet som problemområder.

Rettsakten krever endring i og/eller oppheving av følgende forskrifter:

- Forskrift 5. november 1999 nr. 1148 om transport og behandling av animalsk avfall, og anlegg som behandler animalsk avfall

- Forskrift 15. mars 1979 nr. 3 om sterilisering av avfall til dyrefôr
- Forskrift 22. desember 2000 nr. 1416 om forbud mot bruk av foredlede animalske proteiner i fôr til produksjonsdyr
- Forskrift 16. mai 2001 nr. 514 om forbud mot bruk av visse animalske avfallsprodukter i fôr til produksjonsdyr
- Forskrift 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall
- Forskrift 16. april 1997 nr. 409 om forbud mot omsetning av tyggeben
- Forskrift 2. februar 1991 nr. 507 om forbud mot innførsel av dyr og smitteførende gjenstander
- Forskrift 14. oktober 2003 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og innførsel av akvakulturdyr og akvatiske produkter (omsetningsforskriften)
- Forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland
- Forskrift 31. desember 1998 nr. 1484 om tilsyn og kontroll ved innførsel og utførsel av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved innførsel av levende dyr fra land utenfor EØS
- Forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer
- Forskrift 27. juni 2002 nr. 723 om bekjempelse av dyresykdommer
- Forskrift 4. mars 2001 nr. 161 om forbud mot bruk av matrester fra egen privathusholdning til dyrefôr
- Forskrift 26. mars 1999 nr. 416 om fiskemel, fiskeolje m.v.
- Forskrift 22. desember 2004 nr. 1785 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturforskriften)
- Forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler m.v.
- Forskrift 27. april 2001 nr. 437 om tiltak mot sykdommer på bier
- Forskrift 21. februar 2001 nr. 170 om import og eksport av biavlsprodukter og brukt bimateriell
- Forskrift 24. januar 2002 nr. 63 om begrensninger for bruk av gjødsel, jordforbedringsmidler, dyrkningsmedier mv. som inneholder kompostert animalske avfall eller foredlede animalske proteiner
- Lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall (forurensningsloven)
- Forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)
- Forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften)

I tillegg må rettsakten gjelde som norsk forskrift. Mattilsynet har hatt utkast til forskrift på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0808 Kommisjonsforordning (EF) nr. 808/2003 av 12. mai 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om fastsettelse av helseregler om animalske biprodukter ikke beregnet til humant konsum

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler varige unntak fra kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) til behandling av potensielt TSE-smittede døde dyr, ved at den åpner for at de kan håndteres ved lavkapasitets forbrenningsanlegg. I tillegg blir vedleggene til biproduktsforordningen korrigert, regler for behandling av avløpsvann fra visse produksjonsanlegg blir innført og hensyn til fôringsforbudet i TSE-regelverket åpner for at bearbeidet animalske proteiner som uansett blir ansett som avfall, kan behandles noe mindre strengt før destruksjon.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 5. november 1999 nr. 1148 om transport og behandling av animalsk avfall, og anlegg som behandler animalsk avfall og forskrift 21. februar 2001 nr. 170 om import og eksport av biavlsprodukter og brukt bimateriell, samt at den må gjelde som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0809 Kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2003 av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om behandlingskrav for kategori 3-materiale og gjødsel i komposteringsanlegg

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til behandling av kategori 3-materiale og husdyrgjødsel (kat. 2) i komposteringsanlegg. Inntil 31. desember 2004 kan det benyttes nasjonale regler på betingelse av strenge overvåkingsvilkår. Overgangstiden er forlenget til 31. desember 2005 i forordning (EF) nr. 12/2005 (se omtale av denne).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler m.v. og vil bli tatt hensyn til i forbindelse med implementering av biproduktsforordningen. Den må også gjelde som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0810 Kommisjonsforordning (EF) nr. 810/2003 av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om behandlingskrav for kategori 3-materiale og gjødsel i biogassanlegg

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til behandling av kategori 3-materiale og husdyrgjødsel (kategori 2) i biogassanlegg. Inntil 31. desember 2004 kan det benyttes nasjonale regler på betingelse av strenge overvåkingsvilkår. Overgangstiden er forlenget til 31. desember 2005 i forordning (EF) nr. 12/2005 (se omtale av denne).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler m.v. og vil bli tatt hensyn til i forbindelse med implementering av biproduktsforordningen. Den må også gjelde som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0811 Kommisjonsforordning (EF) nr. 811/2003 av 12. mai 2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om forbud mot artsresirkulering hos fisk, forbrenning og nedgraving av animalske biprodukter og visse overgangstiltak

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler midlertidige og varige unntak fra biproduktsforordningens krav til:

- antikannibalisme hos fisk
- håndtering av animalske biprodukter ved godkjent forbrenningsanlegg eller produksjonsanlegg

Unntakene gjelder for alle medlemsstatene.

Når det gjelder antikannibalisme hos fisk:

- tillates medlemsstatene å fortsette gammel fôringspraksis av fisk frem til 31. desember 2003 uten å implementere forbud mot kannibalisme på fisk
- innføres varig unntak fra antikannibalisme-kravet hos fisk når det gjelder bearbeidet fiskeprotein, uten at lempningen skal gjelde behandlet protein av oppdrettsfisk til fiskefôr
- innføres krav til råvarer til fiskefôr, produksjon av fôr til oppdrettsfisk og krav til kontroll av produksjonen og til kontroll av fisken som spiser fôret

Når det gjelder håndtering av animalske biprodukter ved forbrenningsanlegg eller produksjonsanlegg:

- innføres varig mulighet til å tillate nedgraving eller forbrenning av animalske biprodukter på gård, annen godkjent område eller nedgraving i godkjent deponeringsanlegg ved utbrudd av smittsom dyresykdom som forhindrer transport til forbrennings- eller produksjonsanlegg
- innføres varig mulighet til å tillate nedgraving eller forbrenning av produkter fra apikultur (bihold) på gården

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer, forskrift 26. mars 1999 nr. 416 om fiskemel, fiskeolje m.v., samt at den må gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Statens dyrehelsetilsyn og Fiskeridirektoratet (begge nå Mattilsynet) har bemerket at en i forbindelse med norsk vurdering av rettsakten, bør merke seg "Scientific Steering Committee's Opinion on the feeding of wild fishmeal to farmed fish and recycling of fish with regard to the risk of TSE" og "Report by the Scientific Committee on Animal Health and Welfare on the use of fish by-products in aquaculture".

De to direktoratene er fornøyd med at antikannibalismekravet for fisk avvikes, slik at villfanget fisk og biprodukter av disse kan benyttes til fiskefôrproduksjon for oppdrettsfisk. Unntaket fra antikannibalismekravet oppfattes å gjelde også for fôring av annen fisk, men uten ytterligere krav til produksjonen. Det vil antakelig gjelde for akvariefisk, men muligens også fôring av stengsatt torsk.

De viser til at det er slått fast av EUs vitenskapskomité at **det** ikke finnes bevis for TSE-overføring fra fisk til menneske og at risikoen for dette kun er teoretisk.

Videre presiserer de at for å sikre mot spredning av fiskepatogener, må oppdrettsfisk ikke brukes til oppdrettsfisk. Vitenskapskomiteen i EU fraråder også dette under punkt 11 i sin rapport datert 26. februar 2003.

De to direktoratene er også fornøyd med et unntak som gir mulighet for å prioritere andre smittebeskyttende tiltak i en situasjon med utbrudd av smittsom dyresykdom. Det er også ønskelig å kunne håndtere avfall fra apikulturproduksjonen på en smidig måte.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1053 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1053/2003 av 19. juni 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 vedrørende hurtigtester

Sammendrag av innhold

Rettsakten har endring når det gjelder det nasjonale referanse-laboratoriet for TSE i Hellas. Videre endres listen over hurtigtester som er godkjent for TSE-overvåking:

- En av hurtigtestene endrer markedsføringsnavn
- Vitenskapskomiteen anbefaler at to nye tester føyes til listen. Begge produsenter har fremlagt data som viser at testene også kan brukes for å overvåke TSE hos sau

Det tilføyes krav til hurtigtest-produzent for å sikre at godkjent hurtigtest holder samme prestasjonsnivå etter godkjenning. Videre tilføyes en prosedyre som må utføres før mulige modifikasjoner av testen eller testprotokollen kan gjøres.

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever en mindre endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbart spongiform encefalopati (TSE). En del av bestemmelsene er gjennomført i Mattilsynets Tiltaks- og kommunikasjonsplan ved mistanke om påvisning av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1082 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1082/2003 av 23. juni 2003 om bestemmelser for gjennomføring av forordning (EF) nr. 1760/2000 angående minimumsnivå for kontroller som skal foretas i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe

Sammendrag av innhold

Rettsakten tar sikte på å klargjøre minimumskrav for de kontroller som skal foretas i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe.

Rettsakten setter krav til hvor stor prosentandel besetninger som skal kontrolleres, på hvilket grunnlag besetninger skal utvelges til kontroll, varsling av kontroller, rapportering etter kontroll og årlig rapportering til Kommisjonen.

Rettsakten opphever forordning (EF) nr. 2630/97, som er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

Merknader

Rettsakten medfører ikke direkte behov for regelverksendring, men må gjennomføres i norsk rett som forskrift. Når forordning (EF) nr. 1760/2000 blir innlemmet i EØS-avtalen, vil det kunne innebære behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1128 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1128/2003 av 16. juni 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående forlengelse av perioden for overgangsordningene

Sammendrag av innhold

Rettsakten forlenger perioden for overgangsordningene i forordning (EF) nr. 999/2001, slik at de blir gjeldende til 1. juli 2005. Bakgrunnen for forlengelsen er at Kommisjonen ikke er ferdig med å avgjøre landenes BSE-status, eller fastsette hvilke kriterier som skal legges til grunn for en slik stadfestelse. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten får egentlig ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett. Den er allikevel gjennomført på nasjonalt grunnlag i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater (TSE), fordi det var ønskelig å bruke de overgangsordningene i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001 som gjelder import av småfe.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1139 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1139/2003 av 27. juni 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåkingsprogrammer og spesifisert risikomateriale

Sammendrag av innhold

Rettsakten åpner for at land kan teste færre småfe enn det som er satt opp i tabell over antall dyr som skal testes for overførbar spongiform encefalopati (TSE). Antallet skal uansett ikke være færre enn 25% av antall avlivede søyer pr. år. Fra 1. oktober 2003 skal et visst antall småfe eldre enn 12 måneder fra infiserte flokker testes mhp. TSE.

Rettsakten endrer bestemmelsene om SRM (spesifisert risikomateriale) i vedlegg XI, blant annet:

- Ileum fra alle småfe uansett alder inkluderes som SRM.
- Tonsiller hos storfe uansett alder inkluderes som SRM, mot tidligere bare for storfe over 12 mndr.

Rettsakten gir spesifikke krav til nedskjæring av hodekjøtt av storfe over 12 mnd. enten det skjer umiddelbart etter slaktning på slakteri, eller etter evt. lagring og/eller evt. transport til annen virksomhet.

Rettsakten gir myndighetene anledning til å tillate:

- at ryggmarg fra småfe over 12 mnd. fjernes i nedskjæringsvirksomheter som har særskilt godkjenning til det
- at ryggspylen fra storfe over 12 mnd. fjernes fra slaktet eller deler av slaktet i dertil særlig godkjente, kontrollerte og registrerte slakterforretninger
- at hodekjøtt fra storfe over 12 mnd. tas ut i nedskjæringsvirksomhet som har særlig godkjenning til det

Rettsakten åpner for at myndighetene i ett land kan tillate forsendelse av hoder og slakt som inneholder SRM til en annen medlemsstat, forutsatt at denne medlemsstaten har akseptert å motta dette og har godkjent de særlige betingelsene for slik forsendelse. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1234 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1234/2003 av 10. juli 2003 om endring av vedlegg I, IV og IX til forordning (EF) nr. 999/2001 og forordning (EF) nr. 1326/2001 angående overførbar spongiform encefalopati og føring av dyr

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedleggene I, IV og XI til TSE-forordningen. Fødingsforbudet gjøres permanent og vil gjelde alle land, uavhengig av BSE-status. Det er gjort noen endringer i fødingsforbudet, bl.a.:

- fastsettelse av forbud mot eksport av bearbeidede animalske proteiner fra drøvtyggere. Innførsel av tilsvarende er tillatt
- åpning for bruk av fiskemel i fôr til andre produksjonsdyr enn drøvtyggere
- åpning for bruk av blodprodukter fra andre dyr enn drøvtyggere i fôr til fisk på visse vilkår

Vedtakene 2000/766/EF og 2001/9/EF oppheves. Forordningene (EF) nr. 999/2001 og 1326/2001 er begge en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer og forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater (TSE), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1809 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1809/2003 av 15. oktober 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående vilkår for import av levende storfe og produkter av storfe, sau og geit fra Costa Rica og Ny-Kaledonia

Sammendrag av innhold

Rettsakten fjerner Costa Rica og føyer Ny-Kaledonia til listen over land som unntas visse TSE-relaterte handelsbegrensninger nedfelt i TSE-forordningen. Endringene baseres på råd fra den vitenskapelige styringskomité (SSC). Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater (TSE), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1915 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1915/2003 av 30. oktober 2003 om endring av vedleggene VII, VIII og IX til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående handel og innførsel av småfe, og tiltak som følger av bekreftelse av overførbar spongiform encefalopati hos storfe og småfe

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer de vedleggene til forordning (EF) nr. 999/2001 som angår bekjempelse og handel:

- Ved funn av TSE hos småfe skal ikke lenger avkom etter positive hanndyr avlives
- Medlemsstatene kan tillate at seminokser som står på seminestasjoner og som omfattes av cohort-gruppe (gruppe dyr i forbindelse med funn av BSE som utgjør så stor risiko for å ha fått i seg smitte at de skal avlives og destrueres) ikke avlives og destrueres før etter endt produksjonsperiode
- Betingelsene som stilles til genotypestatus før restriksjoner kan oppheves i en sauebesetning hvor TSE er påvist, lempes under forutsetning at det i perioden er økt testing mhp. TSE
- Det tillates å forflytte semi-resistente søyer mellom besetninger pålagt restriksjoner pga. TSE
- Den perioden som medlemsstatene under gitte betingelser kan velge å utsette avlaving av dyr i forbindelse med TSE i en småfebesetning, økes fra to til tre år
- Vilkårene for handel med småfe presiseres

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten er i påvente av innlemming i EØS-avtalen gjennomført på nasjonalt grunnlag ved at det er gjort endring i forskrift 31. desember 1998 nr. 1480 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe, forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresykdommer og bekjempelsesplan for skrapesyke. Den delen som gjelder bekjempelse av skrapesyke er også tatt inn i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet,

Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 2245 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2245/2003 av 19. desember 2003 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåking av overførbare spongiform encefalopati hos sau og geit

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg III til forordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder overvåking av TSE hos sau og geit. Det skal testes færre dyr i gruppen normalslakt og flere dyr i gruppen selvdøde/avlivede. Det skal ikke tas prøver av geit til normalslakt.

Ut fra det store antall prøver som er tatt av normalslaktet sau i 2003, har man kunnet beregne prevalensen for scrapesyke på en slik måte at det ikke er grunnlag for å opprettholde et så stort prøvetall. Norge har en sauepopulasjon på ca. 1 100 000 vinterfødte sauer. Dette tilsvarer antall "mordyr og bedekkede lam" som er definisjonen i forordningen. I henhold til forordningen kapittel A, II, 2 skal land med en populasjon av mordyr og bedekkede lam på over 750 000 dyr, årlig ta minst 10 000 stikkprøver av slakt beregnet til humant konsum. Norge skal dermed ta 10 000 TSE-prøver av normalslaktet sau årlig.

Overvåking av et stort antall normalslaktet geit for å finne prevalensen av TSE er vanskelig og upraktisk i de fleste medlemsstatene. Prøvetaking av normalslaktet geit vil derfor ikke videreføres.

Iht. kapittel A del II nr. 3 skal land med sauepopulasjon > 750 000 teste 10.000 selvdøde/avlivede sauer.

Norge har en liten geitepopulasjon på ca. 50 000 vinterfødte geiter. I henhold til skjema B i forordningen skal Norge dermed ta TSE-prøve av 500 selvdøde/avlivede geiter. Dersom det er vanskelig for en medlemsstat å få tak i et tilstrekkelig antall geiter i denne gruppen, kan medlemsstaten velge å supplere med prøver fra normalslaktet geit over 18 måneder i forholdet tre normalslaktet geiter for hver død geit.

Medlemsstatene skal etablere et system som skal sikre at selvdøde/avlivede dyr faktisk blir tatt prøve av.

Bestemmelsene for antall genotypeprøver av sau som skal tas, er endret. Det skal tas et visst antall avhengig av populasjonen i landet. Dette kan enten gjøres av dyr som går til slakt eller av selvdøde/avlivede dyr.

Forordning (EF) nr. 999/2001 er del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i instruks 2. januar 2001 om overvåking av og tiltak mot overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) ved slakting av nærmere bestemte grupper storfe og småfe og forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet,

Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0446 Kommisjonsforordning (EF) nr. 446/2004 av 10. mars 2004 om oppheving av en rekke vedtak når det gjelder animalske biprodukter

Sammendrag av innhold

Rettsakten opphever vedtakene 92/562/EØF, 97/735/EF og 2001/25/EF for å gjøre regelverket klarere og mer konsistent etter at alt som gjelder animalske biprodukter er samlet under forordning (EF) nr. 1774/2002 og alt som gjelder produkter til humant konsum og patogener under direktiv 92/118/EØF. Vedtak 92/562/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94). Det samme er vedtak 97/735/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999) og vedtak 2001/25/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 71/2002 av 25. juni 2002).

Merknader

Rettsakten medfører ikke direkte behov for regelverksendring, men må gjennomføres i norsk rett som forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0499 Kommisjonsforordning (EF) nr. 499/2004 av 17. mars 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1082/2003 når det gjelder tidsfrister og skjemamodell for rapportering innen storfesektoren

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer forordning (EF) nr. 1082/2003 når det gjelder bestemmelser om minstekrav til kontroll i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000. Frist for den årlige rapporten over kontrollaktiviteter blir satt samtidig med fristen for innsending av rapporten fastsatt i forordning (EF) nr. 2419/2001 for å få støtte etter rådsforordning (EØF) nr. 3508/92.

Medlemsstatene skal sende Kommisjonen rapport om resultatene av tilsynsbesøk i storfebesetninger vedrørende overholdelse av bestemmelsene for identifisering og registrering. Fristen endres fra 1. juli til 31. august.

Merknader

Rettsakten medfører ikke direkte behov for regelverksendring, men må gjennomføres i norsk rett som forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0668 Kommisjonsforordning (EF) nr. 668/2004 av 10. mars 2004 om endring av visse vedlegg til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder import av animalske biprodukter fra tredjestater

Sammen drag av innhold

Rettsakten gjør tilføyelser til forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) for nye animalske produkter som kollagen, egg og aromatisk innmat (som smakstilsetning av kjøledyrfôr) med hensyn til bearbeiding, bruk og import.

Det kan tillates import av blod og blodprodukter fra drøvtyggere fra land med bluetongue til teknisk, farmasøytisk eller diagnostisk bruk når mottaker er beliggende i samme medlemsstat som importen finner sted til.

Huder og skinn av hovdyr kan importeres fra tredjestater som har vært fri for munn- og klovsyke i 12 måneder; tidligere krav var 24 måneder.

Det stilles strengere krav til apikulturprodukter for å forebygge spredning av liten kubebille og *Tropilaelaps*-midd.

Rettsakten gir mer detaljerte betingelser for import av animalske biprodukter som skal anvendes til fôr til kjøledyr eller til farmasøytiske eller andre tekniske produkter.

Vedlegg X med sertifikatmodeller endres i henhold til nye produkter og vilkår. Det samme gjelder for vedlegg XI med fortegnelse over tredjestater som er godkjente for import.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som implementerer forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0853 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en (**H2**) av tre forordninger, som sammen med to direktiver om hhv. dyrehelse (direktiv 2002/99/EF, **H4**) og oppheving av eksisterende særdirrektiver (direktiv 2004/41/EF, se omtale av dette) utgjør en samlet revisjon av regelverket for næringsmiddelhygiene. De to øvrige forordningene er europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 om næringsmiddelhygiene (**H1**) og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 om særlige bestemmelser om organisering av den offentlige kontrollen av produkter av animalsk opprinnelse til humant konsum (**H3**). I tillegg er prinsipper og definisjoner nedfelt i kontrollforordningen, forordning (EF) nr. 882/2004 og Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002, relevante.

Rettsakten er en sammenslåing og forenkling av følgende 16 eksisterende (vertikale) direktiver på det veterinære folkehelseområdet:

Ferskt kjøtt, ferskt fjørfekjøtt, handel med ferskt kjøtt, trikinundersøkelser, kjøttprodukter, handel med kjøttprodukter, melkeproduksjonsvirksomheter, eggprodukter, skjell (levende toskallede bløtdyr), fisk og fiskeprodukter, handel med fjørfekjøtt, kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt, viltkjøtt, melk og melkeprodukter, hygieneregler for fiskebåter, andre animalske produkter (balai) og kvernet kjøtt.

Rettsakten omhandler spesielle hygieneregler for animalske produkter som kommer i tillegg til de generelle reglene som gjelder for næringsmidler i sin alminnelighet, og som er gitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 om næringsmiddelhygiene (H1). Den fleksibiliteten som det er åpnet for i H1, ved at det innen visse rammer kan gis nasjonale regler for virksomheter i områder med geografiske vanskeligheter eller som gjør bruk av tradisjonelle produksjonsmetoder, er også gjort gjeldende for animalske produkter.

Nærmere om de enkelte bestemmelser

Rettsakten inneholder 15 artikler med 3 vedlegg. Hovedinnholdet fra de eksisterende direktivene ligger i vedleggene og i H1.

I **artikkel 1** fastslås at rettsakten gjelder animalske produkter og supplerer bestemmelsene i H1. Rettsakten gjelder ikke:

- næringsmidler som inneholder både vegetabiliske produkter og bearbeidede animalske produkter
- primærproduksjon til eller tilberedning av primærprodukter til private husholdninger
- direkte levering fra produsent av små mengder primærprodukter til forbruker eller lokale detaljister, herunder ferskt fjørfekjøtt og kaninkjøtt som er slaktet på bedriften
- direkte levering av små mengder vilt fra jeger til forbruker eller lokal detaljist

For de to siste alternativene skal det fastsettes nasjonale regler.

Rettsakten gjelder heller ikke detaljhandel, med mindre detaljisten omsetter til andre detaljister i et visst omfang og det ikke kun dreier seg om lagring eller transport. Forordningen kan likevel gjøres gjeldende på nasjonalt grunnlag for slik omsetning. For fiskevarer er visse bestemmelser i vedlegg III, avsnitt VIII gjort gjeldende også for detaljhandel (jf. avsnitt VIII nr. 2.).

Rettsakten viser i **artikkel 2** til definisjonene i forordning (EF) nr. 178/2002 (Food Law) og H1, samt vedlegg I og vedlegg II og III (tekniske definisjoner). Food Law definerer detaljhandel til å

omfatte omsetning direkte til endelig forbruker, og cateringvirksomhet, institusjonskjøkken, kantiner, restauranter mv. vil være en del av denne definisjonen. Dette vil innebære en innskjerping i forhold til dagens tilsvarende definisjon som er gitt i de vertikale direktivene, og definisjonen av forbruker vil være begrenset til den endelige forbruker.

Virksomhetens ansvar til å overholde kravene i vedlegg II og III er presisert i **artikkel 3**. Det er videre gitt bestemmelse om at det ikke må anvendes annet enn drikkevann eller rent vann (jf. H1) til å fjerne overflateforurensning fra animalske produkter.

Artikkel 4 omhandler registrering og autorisasjon. Virksomheter som håndterer animalske produkter skal med noen unntak (primærprodusenter, transportvirksomheter, lagre uten temperaturkrav, detaljister utenfor forordningen) autoriseres. Bestemmelsen etablerer forbud mot oppstart uten at autorisasjon er på plass og henviser til at autorisasjon kun kan gis etter at myndighetene har vært på stedet. Virksomheter som allerede markedsfører animalske produkter, gis adgang til å fortsette virksomheten dersom de enten oppfylte gjeldende autorisasjonskrav eller ikke er omfattet av krav om autorisasjon i dag. Dette gjelder frem til den første inspeksjon etter at regelverket er trådt i kraft.

Etter **artikkel 5** skal animalske produkter fra en autorisasjonspliktig virksomhet enten være påført et stempelmerke i tråd med H3 eller et identifikasjonsmerke hvis det ikke er krav om stempelmerke. **Artikkel 6** inneholder bestemmelser om importerte produkter. Animalske produkter importert fra tredjestat må blant annet komme fra et land oppført på tredjestatsliste og fra en virksomhet oppført på virksomhetsliste. Produktene skal oppfylle kravene i denne forordningen samt kontrollforordningen for animalske produkter. Importørens ansvar for å fremstille produktene for kontroll er understreket. Import av ferske fiskevarer som landes direkte i EU fra et tredjestatsfartøy, skal likevel kontrolleres på lik linje med den offentlige kontroll av fiskevarer generelt.

Virksomheten skal etter **artikkel 7** sørge for at produkter følges av de nødvendige dokumenter og sertifikater der dette kreves etter vedlegg II og III. Etter egen prosedyre kan det utarbeides modeller for dokumentene, og det kan innføres bestemmelser om elektroniske dokumenter. Sverige og Finland kan etter **artikkel 8** for enkelte produktgrupper kreve garantier eller prøvetaking med hensyn til salmonella. Kravene som stilles kan ajourføres på bakgrunn av endringer i medlemsstatenes kontrollprogrammer eller vedtakelse av mikrobiologiske kriterier etter H1.

I **artiklene 9 – 15** er det avsluttende bestemmelser. Kommisjonen kan endre vedlegg II og III på bakgrunn av en rekke forhold som er opplistet. I tillegg er medlemsstatene gitt anledning til å fastsette nasjonale regler om tilpasning av kravene i vedlegg III. De nasjonale reglene skal ta sikte på å muliggjøre fortsatt bruk av tradisjonelle metoder eller dekke behovene for virksomheter beliggende i regioner med særskilte geografiske vanskeligheter. Dersom disse alternativene ikke er dekkende, må de nasjonale reglene kun gjelde virksomhetens bygning og utstyr. De nasjonale reglene må uansett ikke være i strid med forordningens målsettinger, og skal vedtas av Kommisjonen etter nærmere bestemte saksbehandlingsregler (beskrivelse og begrunnelse, høring av andre medlemsstater, saksbehandlingstid (opptil 5 måneder etter oversendelsen)).

Medlemsstatene har anledning til å gi regler om forbud/begrensning av rå melk direkte til konsum og regler om at rå melk som ikke oppfyller kravene til kimtall og somatisk celletall, kan brukes til produksjon av ost med modningstid på minst 60 dager.

Rettsakten trer i kraft 1. januar 2006.

Vedlegg 1 inneholder definisjoner. Definisjonen av rå melk er utvidet slik at de spesielle bestemmelsene om melk og melkeprodukter gjelder for melk fra alle dyrearter.

Vedlegg 2 inneholder spesifikke bestemmelser om produkter av animalsk opprinnelse. Produkter av animalsk opprinnelse skal merkes med stempelmerke eller identifikasjonsmerke. Slakt og inntil halvdel av slakt delt i tre skal stempelmerkes fra kjøttkontrollen, slik som regelverket er i dag, mens produkter av animalsk opprinnelse skal identitetsmerkes med produksjonsland (forkortelse), virksomhetsnr. og landets tilknytning til EU i ovalt merke. Slik merking er ikke

nødvendig for egg. Det nye regelverket gjør tydeligere at identitetsmerkingen er virksomhetslederens ansvar. Virksomhetslederne skal innføre systemer for å identifisere hvor varer kommer fra og til hvem varer leveres, i samsvar med Food Law artikkel 18.

Som angitt i generell hygieneforordning (H1) artikkel 5 skal virksomhetenes egenkontroll være basert på HACCP-prinsippene (Hazard Analysis Critical Control Points, prosedyre for risikoanalyse og kritiske kontrollpunkter). For slakterier er det angitt nærmere hva dette innebærer, nemlig dyreidentitet, relevante opplysninger fra besetning, at slaktedyret er rent og egnet til slakting og krav til dyrevelferd.

Det er lagt inn informasjon om matvarekjeden som et nytt krav i forhold til rødt kjøtt. På fjørfeområdet er det allerede et tilsvarende krav i dagens regelverk. Kravet innebærer en systematisk informasjon fra dyreeier til slakterileder om besetning, dyrene som leveres til slakt, medisinsk behandling av dyrene, forekomst av sykdommer i besetningen, resultater av undersøkelser/helseovervåking av dyrene mv. Informasjonen skal umiddelbart gjøres tilgjengelig for kjøttkontrollen på slakteriet. Det åpnes for ulike metoder for informasjonsutveksling.

Vedlegg 3 fastsetter de spesifikke hygienebestemmelsene som gjelder for virksomheter. Det er bestemmelser om inntransport av dyr, slakting, slaktehygiene, nedskjæring og nødslakting utenfor slakteri for de forskjellige dyrearter. Det er krav til jakt og håndtering av vilt. Videre bestemmelser om kjøtt og kjøttprodukter. Det er bestemmelser om toskallede bløtdyr, fiskevarer, melk og melkeprodukter, egg og eggprodukter, og snegler og froskelår. Avslutningsvis er det bestemmelser om utsmeltet fett, innvoller, gelatin og kollagen.

Merknader

Rettsakten betinger at en rekke av de eksisterende forskriftene må oppheves og/eller revideres. I tillegg må det utarbeides gjennomføringsforskrift og forordningen gjøres gjeldende som norsk forskrift. Matloven med tilhørende forskrifter inneholder mange av prinsippene og majoriteten av de deskriptive detaljene, men er ikke organisert slik at de prinsippene som er nedfelt i Food Law, H1 og H2 er gjort gjeldende for hele det animalske næringsmiddelområdet. Følgende regelverk er omfattet:

- Forskrift 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland
- Forskrift 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv. i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryseler for ferskt kjøtt
- Forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av ferskt fjørfekjøtt
- Forskrift 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud m.v. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse
- Forskrift 10. april 1995 nr. 368 om overvåking av og kontroll med forekomst av salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt
- Forskrift 28. august 1995 nr. 776 om hygiene i slakterier mv for rein og oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 132 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning mv. av kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 133 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av viltkjøtt

- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.
- Forskrift 14. juni 1996 nr. 667 Kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer
- Forskrift 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og omsetning mv. av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter
- Forskrift 18. august 1994 nr. 833 for produksjon m.v. av eggprodukter
- Forskrift 9. mai 1996 nr. 489 om overvåking og forebygging av salmonella i egg til konsum
- Forskrift 22. desember 1999 nr. 1544 om særskilte vilkår for håndtering og merking mv. av egg
- Forskrift 25. april 2002 nr. 769 om produksjon, omsetning og import mv. av snegler og froskelår
- Forskrift 25. april 2002 nr. 508 om produksjon, omsetning og import mv. av gelatin

EU har vedtatt forordninger som fastsetter gjennomføringsbestemmelser og overgangsbestemmelser knyttet til rettsaktene om næringsmiddelhygiene og -kontroll.

Gjennomføringsbestemmelser finnes i kommisjonsforordning om fastsettelse av gjennomføringstiltak for visse produkter under forordning (EF) nr. 853/2004, for organiseringen av offentlige kontroller under forordningene (EF) nr. 854/2004 og 882/2004, unntak fra forordning (EF) nr. 852/2004 og endring av forordningene (EF) nr. 853/2004 og 854/2004.

Overgangsbestemmelser finnes i kommisjonsforordning om fastsettelse av overgangsordninger for gjennomføringen av forordningene (EF) nr. 853/2004, 854/2004 og 882/2004 og om endring av forordningene (EF) nr. 853/2004 og 854/2004.

I tillegg er det under de rettsaktene som er omtalt i innledningen, fastsatt en kommisjonsforordning om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler, en kommisjonsforordning som fastsetter de særskilte reglene for offentlige kontroller for *Trichinella* i kjøtt og en kommisjonsforordning om gjennomføring av forordning (EF) nr. 853/2004 i forhold til spesielle garantier for Salmonella for forsendelser til Finland og Sverige av visse typer kjøtt og egg.

Alle de nevnte rettsaktene har nylig vært til votering i EUs faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse (SCFCAH) og er vedtatt av Kommisjonen, men enda ikke offentliggjort. De skal tre i kraft 1. januar 2006, samtidig med rettsaktene i "hygienepakken" (H1, H2 og H3) og kontrollforordningen (forordning (EF) nr. 882/2004).

Sakkyndige instansers merknader

Fiskeri- og kystdepartementet har uttalt at bestemmelser i vedlegg 3, sammenholdt med H1, tilsier at det kan bli nødvendig å endre praksis og bruke drikkevann istedenfor sjøvann på følgende områder: laging av is som brukes på annet en hel fisk på land, skylling av fisk etter hodekapping og sløyting i landvirksomheter, rengjøring og tining generelt, kjøling av kokte skjell på land, til oppbevaring av fisk i landvirksomheter og bruk under prosessering på fabrikkfartøy og i landvirksomheter. Det kan også bli problematisk å fortsette nåværende praksis med å oppbevare fisk i tanker med vann som er kjølet med is i landvirksomheter. Kravet om bruk av sjøvann og kjøling av fisk i fiskevirksomheter kan tenkes å få økonomiske implikasjoner for næringen.

Mattilsynet har uttalt at etter dets vurdering vil rettsakten gi anledning til å forenkle og bedre det lovmessige grunnlaget for produksjon og omsetning av trygg mat i Norge. Den er en viktig og relevant del av arbeidet med modernisering, effektivisering, forenkling og horisontalisering av næringsmiddelregelverket og en nødvendig forutsetning for å realisere jord/fjord til bord-prinsippet. Samtidig legger forordningen opp til at behovet for fleksibilitet skal kunne ivaretas for

virksomheter i fjerntliggende områder og for virksomheter som gjør bruk av tradisjonelle produksjonsmetoder.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0854 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for organisering av den offentlige kontrollen av produkter av animalsk opprinnelse til humant konsum

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en (**H3**) av tre forordninger, som sammen med to direktiver om hhv. dyrehelse (direktiv 2002/99/EF, **H4**) og oppheving av eksisterende særdirrektiver (direktiv 2004/41/EF, se omtale av dette) utgjør en samlet revisjon av regelverket for næringsmiddelhygiene. De to øvrige forordningene er europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 om næringsmiddelhygiene (**H1**) og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (**H2**). I tillegg er prinsipper og definisjoner nedfelt i kontrollforordningen, forordning (EF) nr. 882/2004 og Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002, relevante.

Rettsakten inneholder regler om kontroll med animalske næringsmidler, spesielt kjøtt, men også fisk, melk og levende skjell og kommer i tillegg til kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontroll for å sikre verifisering av at fôrvare-, næringsmiddel-, dyrehelse- og dyrevernregelverket overholdes (kontrollforordningen).

Nærmere om de enkelte bestemmelser

Etter **artikkel 1** gjelder rettsakten for de personer og virksomheter som er omfattet av parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om særlige hygienebestemmelser for animalske næringsmidler (H2). I tillegg til definisjonene i Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002, er det gitt egne definisjoner i **artikkel 2**.

I **artikkel 3** angir rettsakten totrinns saksbehandling ved autorisering. Først gis en betinget autorisasjon, under forutsetning av at det ved tilsyn i virksomheten konstateres at virksomheten overholder alle krav til infrastruktur og utstyr. Deretter gis full autorisasjon senest tre måneder deretter, under forutsetning av at det ved nytt tilsyn i virksomheten konstateres at alle andre relevante krav er dokumentert oppfylt.

Artikkel 4 gir anvisning på premisser for kontroll og tilsyn av virksomheter omfattet av forordningen for å verifisere at virksomhetene overholder bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene (H1), parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om særlige hygienebestemmelser for animalske næringsmidler (H2) og forordning (EF) nr. 1774/2002 om biprodukter. Revisjon av slakterier, viltbehandlingsvirksomheter og nedskjæringsvirksomheter skal utføres av tilsynsveterinær.

Etter **artikkel 5** skal det gjennomføres offentlig kontroll av ferskt kjøtt i henhold til vedlegg I. Godkjente slakt av tamme hov- og klovdyr, oppdrettet vilt av pattedyr unntatt kaniner, og villlevende storvilt skal stempelmerkes i slakteri eller viltbehandlingsvirksomheter under tilsynsveterinærens ansvar. Kontrollteknikere kan bistå tilsynsveterinæren. Medlemsstatene sørger for at det er tilstrekkelig offentlig bemanning til å gjennomføre den offentlige kontrollen

som er angitt med den hyppighet som kreves. Det skal benyttes en risikobasert metode for å fastsette den offentlige bemanningen på slaktelinja.

Slakteripersonalet kan bistå tilsynsveterinæren i den offentlige kontrollen ved å utføre spesifikke oppgaver i forbindelse med produksjon av kjøtt av fjørfe og kaniner. Det forutsettes at dette personalet er kvalifisert til oppgavene, opptrer uavhengig av produksjonspersonalet og innberetter enhver manglende oppfyllelse av krav til tilsynsveterinæren. Slakteripersonalet kan også foreta spesifikke prøveuttakings- og undersøkelsesoppgaver.

Medlemsstatene skal sørge for at tilsynsveterinærer og offentlige kontrollteknikere er kvalifiserte for oppgavene og utdannes i henhold til kravene.

Etter **artikkel 9** skal tilsynsmyndigheten ved manglende regelverksetterlevelse gjennomføre de tiltak som er nødvendig for at virksomheten skal bringe forholdene i orden. Det er listet opp en rekke typer av tiltak, og disse oppfattes å være en videreføring av dagens regelverk, og i overensstemmelse med matlovens bestemmelser om virkemidler. Artikkelen pålegger videre tilsynet å gjennomføre enkelte av de krav som allerede stilles i forvaltningslovens regler for enkeltvedtak. Tiltak som nevnt over skal begrunnes og gis ved skriftlig underretning og det skal gis opplysning om klagerett, klageprosedyre og klagefrist.

Artiklene 10 – 15 gjelder import og er en videreføring av dagens regler om listeføring av stater, virksomheter for ulike typer animalske produkter, for produksjonsområder for bløtdyr, med spesielle regler for fiskefartøy som fører tredjestatsflagg.

I **artikkel 17** er det prosedyre for eventuelle endringer av vedleggene. I tillegg kan medlemsstatene i samsvar med punkt 4 – 7 vedta nasjonale tilpasninger i forhold til vedlegg I forutsatt at de ikke setter tilside forordningens målsettinger om offentlig kontroll for å sikre regelverksetterlevelse.

Nasjonale tilpasninger skal ta sikte på

- å muliggjøre fortsatt bruk av tradisjonelle produksjons- og distribusjonsmetoder
- å tilgodese behovene i små matvirksomheter, eller i virksomheter som ligger i områder med særlige geografiske vansker eller
- å tillate pilotprosjekter for å prøve ut nye metoder for kjøttkontroll, særlig i forhold til opplysninger om næringsmiddelkjeden og tilsynsmyndighetenes tilstedeværelse i virksomheten

Medlemsstater som ønsker å vedta nasjonale tilpasninger etter dette, skal meddele dette til Kommisjonen, særlig i forhold til detaljert beskrivelse av aktuelle nasjonale bestemmelser og beskrivelse av aktuelle virksomheter. Videre begrunnelse for tilpasningen, for eksempel gjennomført risikoanalyse, og alle relevante tiltak for å oppfylle forordningens målsetting.

Artiklene 18 – 21 har bestemmelser om at Kommisjonen kan vedta særskilte utfyllende regler. Det er plikt til å høre EFSA når det er nødvendig, spesielt ved en del nærmere angitte forhold. Det skal rapporteres til Europaparlamentet og Rådet om erfaringene med forordningen.

I **Vedlegg I** som gjelder ferskt kjøtt, gis en beskrivelse av tilsynsveterinærens oppgaver ved tilsyn og kontroll med ferskt kjøtt-virksomheter. Ved inspeksjon skal det tas hensyn til resultatene av revisjonene. Tilsynsveterinæren skal kontrollere og analysere næringsmiddelkjedeinformasjonen fra dyrebesetningen. Slaktedyrene skal inspiseres før slakting (AM-kontroll) som er en videreføring av dagens regler. Tilsynsveterinæren skal videre særlig foreta klinisk undersøkelse av slaktedyrt som slakteriets ansvarlige eller kontrollteknikeren (offentlig medhjelper) har tatt til side for nærmere undersøkelse.

For nødslakt og for vilt skal tilsynsveterinæren undersøke erklæringen fra hhv. veterinæren som har gjennomført ante mortem-kontroll (AM-kontroll) eller den kompetente personen som har vurdert viltet før skyting og etter slakting. I noen tilfeller kan AM-kontrollen gjennomføres i besetningen. Tilsynsveterinæren skal foreta tilsyn i forhold til relevante dyrevernbestemmelser (videreføring).

Bestemmelsene om post mortem-kontrollen er i stor grad en videreføring av dagens regler. Det skal særlig fokuseres på å påvise zoonoser, jf. OIEs liste A og, hvis relevant liste B. Tilsynet skal søke å sikre at kjøttet ikke forurenses under kontrollen ved for eksempel palpering, innsnitting mv. Tilsynsveterinæren skal ha særlig fokus på spesifisert risikomateriale (SRM).

Tilsynsveterinæren skal understøtte sine kontroller med stikkprøver for overvåking og kontroll med zoonoser og zoonotiske agens, TSE, medisinrester og fremmedstoffer.

Slakt (tamme hov- og klauvdyr samt oppdrettet klauvvilt) som er kontrollert og godkjent, skal stempelmerkes. Det er ikke videreført krav om tilsvarende stempelmerking av vilt, kaniner og fjørfe (disse skal identitetsmerkes, jf. H2). For øvrig videreføres bestemmelsene om stempelmerking i dagens regelverk. Nødslakt skal merkes med stempel som atskiller seg klart fra det ovale merket.

Tilsynsveterinæren skal registrere og evaluere kontrollresultatene. Ved konstatering av sykdom eller tilstand som kan ha uheldige følger for menneskers eller dyrs helse eller negativ påvirkning på dyrs velferd, skal tilsynsveterinæren underrette slakteriledelsen. Dersom problemet har oppstått i forbindelse med primærproduksjonen, skal tilsynsveterinæren underrette veterinæren som er tilknyttet besetningen, besetningseieren og eventuell annen relevant myndighet som er ansvarlig for overvåking av besetning eller jaktområde. Hvis dyrene kommer fra annen medlemsstat, skal relevante myndighetene i dette landet underrettes.

Resultatene av kontrollen skal registreres i relevante databaser. Ved mistanke om smittsom sykdom, jf. OIEs liste A evt. B, skal tilsynsveterinæren underrette kompetent myndighet, og de skal begge treffe nødvendige tiltak for å forhindre eventuell spredning av smittsom sykdom i henhold til fellesskapsregelverket.

Tilsynsveterinæren skal sørge for at dyr ikke slaktes uten at slakteriledelsen har mottatt og kontrollert informasjon som er relevant for næringsmiddelkjeden. Tilsynsveterinæren kan likevel tillate at dyr slaktes på slakteriet uten at slik informasjon foreligger, under forutsetning av at slik informasjon foreligger før slaktet godkjennes til konsum. Slik informasjon må foreligge innen 24 timer etter at dyret ankom slakteriet. Informasjonen skal være med på å danne grunnlag for vurderingen av om slaktet kan godkjennes til folkemat.

Tilsynsveterinæren skal forsikre seg om at slakteriledelsen overholder forpliktelsene om identifisering av slaktedyrene. Dersom dyrets identitet ikke med rimelig sikkerhet kan fastslås, skal dyret avlives og erklæres uegnet til konsum. Om nødvendig skal det gjennomføres offentlig tilsyn i besetningen hvor dyrene kommer fra.

Av dyreverngrunner kan hester slaktes på slakteriet selv om dyrets identitet ikke foreligger på slakteriet på avlivingstidspunktet. Identitetsopplysningene må foreligge før slaktet kan godkjennes til folkemat. Dette gjelder også for nødslakt av hester utenom slakteri.

Tilsynsveterinæren skal forsikre seg om at slakteriledelsen overholder forpliktelsene om at slaktedyrene skal være tilstrekkelig rene før slakting, eventuelt etter rengjøring. Bare i spesielle tilfeller kan slaktedyrtas ut av slakteriet levende, og bare for å transporteres til annet slakteri for slakting der.

Det er en tydeliggjøring av dyrevernbestemmelsene som finnes i dagens dyrevernregelverk. Det angis tydelige krav om opptrappende virkemiddelbruk. Kontrolltekniker kan bistå i tilsynet med bestemmelsene om dyrevelferd.

Bestemmelser om bedømmelse om slaktedyrt og kjøtt er egnet til mat for mennesker, er en videreføring av dagens bestemmelser. Tilsynsveterinæren kan stille betingelser for bruken av kjøtt fra nødslaktede dyr. Offentlig ansatt kontrolltekniker kan bistå tilsynsveterinæren i kjøttkontrollarbeidet, i prinsippet på samme nivå som i dagens regelverk. På samme måte som i dagens regelverk er det i utgangspunktet krav om at tilsynsveterinæren skal være til stede ved kontroll før og etter slakting.

Ante mortem: Hovedregelen er at tilsynsveterinær er til stede i alle slakterier unntatt i viltbehandlingsanlegg. Myndighetene kan imidlertid tilpasse dette slik at ante mortem-kontrollen

kan foretas i besetning. Dette skal skje etter en risikoanalyse, og i samsvar med eventuelle kriterier fastlagt av Kommisjonen.

Dersom AM-kontrollen utføres i besetningen, forutsettes det at:

- AM-kontroll utføres av godkjent veterinær, som har kontrollert næringsmiddelkjedeinformasjonen for slaktedyrene, og meddelt dette til offentlig ansatt kontrolltekniker på slakteriet
- Kontrollteknikeren konstaterer at informasjonen ikke tyder på problem for næringsmiddeltryggheten eller dyrevernet, og tilsynsveterinæren må regelmessig sikre seg at kontrollteknikeren gjennomfører denne delen av kjøttkontrollen korrekt

Post mortem: Hovedregelen er at tilsynsveterinær er til stede i alle slakterier og viltbehandlingsanlegg. Som for ante mortem-kontrollen kan myndighetene etter en risikoanalyse tilpasse kontrollen i overensstemmelse med eventuelle kriterier fastlagt av Kommisjonen.

Tilsynsveterinæren må ikke være permanent til stede ved post mortem-kontrollen, forutsatt at:

- Kontrolltekniker foretar kontrollen og tar til side alle slakt som viser unormale funn, tilsynsveterinæren gjennomfører PM-kontroll på alle disse slaktene, og kontrollteknikeren legger fram dokumentasjon for sine prosedyrer og avgjørelser, slik at det godtgjøres overfor tilsynsveterinæren at normene for PM-kontrollen følges
- For fjørfe og kaniner kan kontrollteknikeren kassere kjøtt med unormale funn, og tilsynsveterinæren trenger ikke systematisk kontrollere dette

Denne fleksibiliteten kan ikke gjennomføres ved kontroll av nødslakt og heller ikke i noen andre nærmere angitte situasjoner. I nedskjæringsvirksomheter for ferskt kjøtt skal tilsynsveterinæren eller kontrollteknikeren gjennomføre tilsyn med en hyppighet som sikrer at målene for forordningen nås.

Medlemsstatene kan tillate at slakteriets ansatte kan fungere som offentlige, fagutdannede kontrollteknikere ved kontrollen av produksjonen av kjøtt av fjørfe og kaniner under forutsetning av at produksjonen skjer i henhold til god hygienep praksis og at virksomheten har et fungerende egenkontrollprogram. De virksomhetsansatte kontrollteknikerne må ha gjennomført utdanning og prøving tilsvarende offentlige kontrollteknikere. Tilsynsveterinæren skal i slike tilfeller være til stede ved AM- og PM-kontrollen, overvåke kontrollen som teknikerne utfører og gjennomføre prestasjonstester av arbeidet i henhold til særskilte regler. Testresultatene skal dokumenteres. I slik virksomhet skal ansvaret for produksjon og for deltakelse i tilsynet være atskilt, og virksomheten skal være i besittelse av et internasjonalt anerkjent sertifikat.

Dette er en frivillig ordning for slakteriene, og myndighetene kan ikke pålegge virksomhetene å benytte denne. Myndighetene skal i hvert enkelt tilfelle etter en helhetsvurdering avgjøre om ordningen kan innføres i det aktuelle slakteri. Når denne ordningen benyttes, skal dette meddeles Kommisjonen sammen med betingelser for dette.

Personalet i slakteriet kan etter særlig opplæring under tilsyn av tilsynsveterinæren tillates å gjennomføre bestemte prøvetakinger og analyser på alle dyrearter.

Det stilles en lang rekke konkrete krav til kompetanse og kvalifikasjoner for tilsynsveterinæren. En del av kvalifikasjonene skal oppnås ved praktisk arbeid i 200 timer i kjøttkontroll. Kompetansen skal vedlikeholdes på hensiktsmessig måte ved etter- og videreutdanning. Slik kompetanse kan oppnås gjennom den grunnleggende veterinærutdannelsen, eller den kan oppnås ved tilleggsutdanning. Det legges opp til at det også skal gjennomføres prøve(r) for å dokumentere nødvendig kompetanse. Disse kravene anses å være en utvidelse i forhold til at Norge i dag ikke stiller spesifikke krav utover veterinær embetseksamen.

Medlemsstatene skal også fastsette særlige bestemmelser for tilsynsveterinærer som utøver funksjonen som bierverv, eller som er ansvarlig for kontrollen i små virksomheter.

Myndighetene skal kun utpeke personer som kontrollteknikere når de har dokumentert at de har nødvendig teoretisk og praktisk kunnskap og kompetanse. De skal ha gjennomført minst 500

timer teoretisk og 400 timer praktisk utdanning med nærmere beskrevet relevant innhold, og gjennomført og bestått prøve i overensstemmelse med angitte krav. Slik kompetanse skal vedlikeholdes ved regelmessig videreutdanning og faglitteratur. Myndighetene vurderer behov for etterutdanning av eksisterende personell. Disse kravene er noe mer omfattende enn dagens krav.

I avsnitt IV i vedlegget er det satt spesifikke krav til kontroll av de forskjellige dyreartene. For storfe, småfe og hest er det nær opp til en videreføring av dagens regler. For kontroll av svin er reglene endret. Myndighetene kan tillate at AM-kontrollen gjennomføres i besetningen forutsatt at partiet følges av helsesertifikat som angitt i kapittel X del A, og at bestemmelsene i punkt 2 – 5 er overholdt. Slik AM-kontroll skal omfatte kontroll av registre og dokumentasjon i besetningen inkludert næringsmiddelkjedeinformasjonen. Slaktedyrene skal undersøkes med henblikk på:

- sykdom eller tilstand som kan overføres til mennesker eller dyr
- om de har atferd eller sykdomstegn som kan gjøre kjøttet uegnet til konsum
- om det er grunn til mistanke om at de kan inneholde rester av medisiner høyere enn grenseverdier eller forbudte fremmedstoffer

Undersøkelsen skal gjennomføres av veterinær. Dyrene sendes direkte til slakteriet for slaktning, og de skal ikke blandes med andre slaktegriser. Ved slik AM-kontroll i besetningen skal AM-kontroll på slakteriet kun omfatte identifikasjonskontroll av dyrene, screening for å fastslå om dyrevernbestemmelsene er overholdt og om det er forhold som kan ha innvirkning på menneskers eller dyrs helse. Denne screeningen kan utføres av kontrolltekniker.

Dersom dyrene ikke er slaktet senest tre dager etter at helsesertifikatet er utfyllt, skal dyrene undersøkes på nytt dersom de fortsatt er i besetningen, og nytt helsesertifikat skal utfylles. Dersom dyrene er på vei til slakteriet, skal det gjennomføres ny AM-kontroll i slakteriet før slaktning.

Post mortem-kontroll er en identisk videreføring av dagens regler. Myndighetene kan på grunnlag av epidemiologiske data eller andre opplysninger beslutte at det ved PM-kontrollen på slaktegriser som er oppdrettet under kontrollerte betingelser i integrerte produksjonssystemer, kun skal gjennomføres besiktigelse av slakt og organer.

For fjørfe kan myndighetene tillate at AM-kontrollen gjennomføres i besetningen forutsatt at partiet følges av helsesertifikat som angitt i kapittel X del A, og at bestemmelsene i punkt 2 – 5 er overholdt. Slik AM-kontroll skal omfatte kontroll av registre og dokumentasjon i besetningen inkludert næringsmiddelkjedeinformasjonen. Slaktedyrene skal undersøkes med henblikk på

- sykdom eller tilstand som kan overføres til mennesker eller dyr
- om de har atferd eller sykdomstegn som kan gjøre kjøttet uegnet til konsum
- om det er grunn til mistanke om at de kan inneholde rester av medisiner høyere enn grenseverdier eller forbudte fremmedstoffer

Undersøkelsen i besetningen skal gjennomføres av veterinær. Ved slik AM-kontroll i besetningen skal AM-kontroll på slakteriet kun omfatte identifikasjonskontroll av dyrene, screening for å fastslå om dyrevernbestemmelsene er overholdt og om det er forhold som kan ha innvirkning på menneskers eller dyrs helse. Denne screeningen kan utføres av kontrolltekniker.

Dersom dyrene ikke er slaktet senest tre dager etter at helsesertifikatet er utfyllt, skal dyrene undersøkes på nytt dersom de fortsatt er i besetningen, og nytt helsesertifikat skal utfylles. Dersom dyrene er på vei til slakteriet, eller det ikke er gjennomført slik AM-kontroll i besetningen, skal det gjennomføres ny AM-kontroll i slakteriet før slaktning.

Dersom fjørfeet viser kliniske symptomer på sykdom, kan de ikke slaktes til konsum. Slike dyr kan imidlertid slaktes i slakteriet etter at de andre dyrene er ferdig slaktet, og det tas forholdsregler for å unngå risiko for spredning av patogene organismer, og lokalene rengjøres og desinfiseres umiddelbart etter slaktingen. Disse slaktene kan ikke nyttes til konsum.

Bestemmelsene om post mortem-kontroll er en tilnærmet identisk videreføring av dagens regler.

For oppdrettsvilt kan AM-kontrollen gjennomføres i besetningen under forutsetning av at denne drives i henhold til vedlegg III, avsnitt III i H2. Veterinær skal utføre kontrollen. Undersøkelsene før slaktning omfatter kontroll av registre og dokumentasjon ved besetningen, herunder næringsmiddelkjedeinformasjonen.

Dersom kontroll før slaktning skjer i besetningen mindre enn 72 timer før dyrene ankommer slakteriet, og dyrene kommer levende til slakteriet, skal AM-kontrollen på slakteriet kun omfatte identifikasjonskontroll av dyrene og screening for å fastslå om dyrevernbestemmelsene er overholdt og om det er forhold som kan ha innvirkning på menneskers eller dyrs helse. Levende dyr til slakteriet skal følges av helsesertifikat som angitt i kapittel X del A, mens dyr som er avlivet i besetningen skal følges av helsesertifikat som angitt i kapittel X del B.

Bestemmelsene om post mortem-kontrollen er en tilnærmet identisk videreføring av dagens bestemmelser, med henvisning til det som gjelder for storfe.

For viltlevende vilt skal post mortem-kontroll foretas så snart som mulig etter ankomst til viltbehandlingsanlegget. Tilsynsveterinæren skal ta hensyn til den erklæring som utdannet jeger som har deltatt i avskyting av dyret, har forelagt i henhold til bestemmelsene i H2. Det skal gjennomføres en kontroll etter nærmere angitte krav, som anses å være mer spesifikk og omfattende enn dagens regler.

Det er særskilte bestemmelser om særlige farer, som er TSE, cysticerkose, trikinose, snive, tuberkulose og brucellose.

Vedlegg 2 gjelder for levende toskallede bløtdyr og levende pigghuder, tunikater (sekkedyr) og marine snegler. Det gis bestemmelser for hvordan myndighetene skal klassifisere produksjons- og gjenutleggingsområder ut i fra forekomst av fekal forurensning. Grenseverdier for A-klassifisering er enda ikke utarbeidet, men grenseverdier for B og C områder er gitt i forordningen. Det gis også bestemmelser for hvilke faktorer som skal tas hensyn til ved vurdering av klassifiseringsstatus. I denne sammenheng skal det også etableres overvåkingsprogram basert på data fra det aktuelle området. Overvåkingsprogram skal etableres for å overvåke produksjonen og flyten av levende toskallede bløtdyr til konsum, samt at levende toskallede bløtdyr oppfyller kravene til kvalitet med hensyn til mikroorganismer, marine biotoksiner og toksinproduserende alger i sjøen og kjemiske kontaminanter. Det må etableres prøvetakingsplanet tilpasset det aktuelle området, og det gis bestemmelser for hva som skal legges vekt på i slike planer og hva som gir grunnlag for økt/avtagende prøvetakingsfrekvens. Det gis bestemmelser for hvordan produksjons- og gjenutleggingsområder skal lukkes og gjenåpnes, og for gjenåpning gis det bestemmelser om antall prøver som skal ligge til grunn. Det gis også krav om sluttproduktkontroll slik at myndighetene kan kontrollere at sluttproduktene oppfyller kravene som sikrer folkehelsen spesielt med hensyn til marine biotoksiner og mikroorganismer. Offentlig kontroll av skalldyr høstet i uklassifiserte områder skal gjennomføres for å sikre at kravene til kvalitet med hensyn til folkehelsen oppfylles.

Vedlegg 3 omhandler den offentlige kontroll med produksjon og omsetning av fiskevarer, og inkluderer regelmessig kontroll av hygienemessige forhold ved landing og førstehåndssalg, av fartøy og virksomheter på land, samt lagrings- og transportforhold. Forordningen gir mulighet for at myndighetene i et annet land enn det land hvor fartøyet er registrert, kan foreta inspeksjoner. Direktelandet ferskfisk fra tredjestater omfattes av den offentlige kontroll.

Merknader

Rettsakten betinger at en rekke eksisterende forskrifter og instruksjoner må omarbeides. Det kreves først og fremst en endring i regelverkets organisering. Rettsakten retter seg i stor utstrekning mot tilsynet og medfører behov for fastsettelse av både instruksjoner og veiledninger. I tillegg må det utarbeides gjennomføringsforskrift og forordningen gjøres gjeldende som norsk forskrift. Følgende regelverk er omfattet:

- Lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.

- Forskrift 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland
- Forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland
- Instruks 14. februar 2003 nr. 253 om grensekontrollstasjoner mv.
- Instruks 10. januar 2003 nr. 28 for transport av varepartier til veterinær grensekontrollstasjon som er ulovlig innført
- Instruks 29. mars 2001 nr. 423 om utstedelse av sertifikater for levende dyr og animalske næringsmidler m.v.
- Instruks 27. oktober nr. 1166 for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland
- Forskrift 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv. i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselerer for ferskt kjøtt
- Forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og omsetning mv. av ferskt kjøtt
- Forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av ferskt fjørfekjøtt
- Forskrift 10. april 1995 nr. 368 om overvåkning av og kontroll med forekomst av salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt
- Forskrift 28. august 1995 nr. 776 om hygiene i slakterier mv. for rein og oppdrettsvilt
- Forskrift 1996 2. februar nr. 132 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning mv. av kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 133 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av viltkjøtt
- Forskrift 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud m.v. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse.
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.
- Instruks 15. januar 1976 nr. 9630 for bakteriologisk kjøttkontroll Instruks 25. mai 1994 nr. 369 for kjøttkontrollen
- Instruks 8. november 1995 nr. 962 for trikinkontroll
- Instruks 20. februar 1996 nr. 1474 til det kommunale næringsmiddeltilsynet om overvåkning av og tiltak mot salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt
- Instruks 15. april 1996 nr. 393 for kaninkjøttkontroll
- Instruks 15. april 1996 nr. 394 for viltkjøttkontroll
- Instruks 6. juli 1998 nr. 800 om overvåkning av og tiltak mot enterohemorragisk E. coli (EHEC) i ferskt storfe- og småfekjøtt.
- Instruks 3. april 1999 nr. 289 for tilsyn og kontroll med virksomheter som produserer kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse.

- Instruks 6. juni 2001 nr. 628 til tilsynsveterinæren/det kommunale næringsmiddeltilsynet for kartlegging av og tiltak mot campylobacter i fjørfe og ferskt fjørfekjøtt i fjørfekjøttslakterier
- Forskrift 14. juni 1996 nr. 667 Kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer
- Forskrift 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og omsetning mv. av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter
- Instruks 25. mai 1999 nr. 4238 om tilsyn med virksomheter som produserer melk og melkebaserte produkter.
- Forskrift 18. august 1994 nr. 833 for produksjon m.v. av eggprodukter

EU har vedtatt forordninger som fastsetter gjennomføringsbestemmelser og overgangsbestemmelser knyttet til rettsaktene om næringsmiddelhygiene og -kontroll.

Gjennomføringsbestemmelser finnes i kommisjonsforordning om fastsettelse av gjennomføringstiltak for visse produkter under forordning (EF) nr. 853/2004, for organiseringen av offentlige kontroller under forordningene (EF) nr. 854/2004 og 882/2004, unntak fra forordning (EF) nr. 852/2004 og endring av forordningene (EF) nr. 853/2004 og 854/2004.

Overgangsbestemmelser finnes i kommisjonsforordning om fastsettelse av overgangsordninger for gjennomføringen av forordningene (EF) nr. 853/2004, 854/2004 og 882/2004 og om endring av forordningene (EF) nr. 853/2004 og 854/2004.

I tillegg er det under de rettsaktene som er omtalt i innledningen, fastsatt en kommisjonsforordning om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler, en kommisjonsforordning som fastsetter de særskilte reglene for offentlige kontroller for *Trichinella* i kjøtt og en kommisjonsforordning om gjennomføring av forordning (EF) nr. 853/2004 i forhold til spesielle garantier for Salmonella for forsendelser til Finland og Sverige av visse typer kjøtt og egg.

Alle de nevnte rettsaktene har nylig vært til votering i EUs faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse (SCFCAH) og er vedtatt av Kommisjonen, men enda ikke offentliggjort. De skal tre i kraft 1. januar 2006, samtidig med rettsaktene i "hygienepakken" (H1, H2 og H3) og kontrollforordningen (forordning (EF) nr. 882/2004).

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har informert om at det er utfordrende å ha kontroll med hvert produksjonsområde/-anlegg i forhold til skjellproduksjon, fordi det er spredte produksjonslokalteter langs kysten. Rettsaktens krav med hensyn til overvåkning av skjell og kontroll ved omsetning medfører økte kostnader.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0876 Kommisjonsforordning (EF) nr. 876/2004 av 28. april 2004 om endring av vedlegg VIII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder handel med sau og geit til avl

Sammendrag av innhold

Rettsakten viderefører bestemmelsene i vedlegg VIII til forordning (EF) nr. 999/2001 slik at det ikke legges restriksjoner på handel med avlsdyr av sau og geit som har prionproteingentotype ARR/ARR. Overvåkingskravene for besetninger som skal selge avlsdyr, endres, slik at de avspeiler den nye sterkere innsatsen for å utrydde skrapesyke. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater (TSE) og forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe, samt at rettsakten gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0882 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll som utføres for å sikre verifisering av at fôrvare-, næringsmiddel-, dyrehelse- og dyrevernergelverket overholdes

Sammendrag av innhold

Generelt om innholdet

Rettsakten inneholder nye regler og er ikke en omorganisering av eksisterende regelverkstekster. Teksten bygger imidlertid videre på viktige elementer fra rådsdirektiv 89/397/EØF og 93/99/EF om kontroll av næringsmidler. Rettsakten inneholder fellesskapsregler på alle relevante områder innenfor offentlig kontroll med fôr og næringsmidler innenfor Fellesskapet med det formål å bidra til at disse er helsemessige trygge og sunne. Rettsakten omhandler krav til den offentlige kontrollen med levende planter, fisk og dyr, fôr og næringsmidler, drikkevann og innsatsmidler og dyreverner. Rettsakten ligger til grunn for, og gjelder som tillegg til forordning (EF) nr. 854/2004 (H3) om kontroll av animalske næringsmidler.

Rettsakten omhandler ikke den kontrollen ved import av animalske produkter fra tredjestater som er lagt til grensekontrollstasjonene (BIP'ene), men omhandler tilsvarende kontroll av ikke-animalske produkter. Den inneholder generelle krav til tredjestater som ønsker å eksportere til EU, og den omhandler tiltak overfor tredjestater som ikke overholder kravene i regelverket.

Rettsaktens bestemmelser dekker alle aspekter ved kontroll med matproduksjonen fra jord/fjord til bord. Herunder kommer tilsyn med primærproduksjon, inkludert plantehelse, dyrehelse og dyreverner, kontroll med produksjon, foredling, lagring, transport og frambud av fôr eller næringsmidler, alle typer virksomheter samt import- og eksportkontroll. Tilsynet dekker kontroll

med innsatsfaktorer og stoffer i berøring med næringsmidler i alle ledd. Bestemmelsene omfatter også kjæledyr.

Rettsakten inneholder regler om samarbeid mellom medlemsstatene i EU, og mellom medlemsstatene og tredjestater og om koordinering fra Kommisjonen. Rettsakten inneholder regler om enhetlige flerårige planer for kontrollen i det enkelte land, årsrapporter og fellesskapskontroll i medlemsstatene og tredjestater.

Rettsakten inneholder regler om finansiering av kontrollen som vil gjelde fra 1. januar 2008.

Nærmere om bestemmelsene i rettsakten

Artiklene 1 – 2 omhandler formål, anvendelsesområde og definisjoner. Reglene for formål og anvendelsesområder kommer i tillegg til reglene i forordning (EF) nr. 178/2002 (Food Law) om virksomhetslederens ansvar for å oppfylle krav i regelverket. Definisjonene kommer i tillegg til de definisjoner som er gitt i Food Law.

Artiklene 3 – 31 omhandler medlemsstatenes offentlige kontroll, og er inndelt i 7 kapitler. Fra innholdet kan det kan nevnes at det er bestemmelser om hva som skal legges til grunn ved utpeking av kompetente myndigheter og regler som gir mulighet for delegering av spesielle tilsynsoppgaver til privateide kontrollorganer.

Det er krav til kompetanse hos tilsynspersonale som utfører offentlig kontroll og krav til at de holder seg oppdatert på sine kompetanseområder. Det er likeledes angitt krav om at det skal finnes prosedyrer for kontroll, verifisering og rapportering som skal følges, samt en ikke uttømmende fortegnelse over aktuelle kontrollaktiviteter, metoder og teknikker og hva det skal føres tilsyn med. Det er videre vist til kriterier for prøvetakings- og analysemetoder som skal være i henhold til bestemte kriterier, og offentlige laboratorier skal minst være akkreditert etter relevante EN-standarder. Det er bestemmelser om at det etter behov skal foreligge beredskapsplaner, og det skal holdes øvelser.

Import fra tredjestater skal kontrolleres som før i henhold til rådsdirektiv 97/78/EF om kontroll med animalske produkter, men kan også utvides til å omfatte spesielt listede vegetabilier. Det er gitt krav om at landene skal utpeke de steder der slike partier kan importeres. Det er angitt tiltak ved mistanke og tiltak etter påviste regelbrudd ved tredjestatsimport og regler om vilkår for retur av slike partier. Det er også angitt krav til kontroll i tredjestater og påfølgende verifisering og melding som gjelder før tredjestater kan eksportere til Fellesskapet. Det er krav om samarbeid mellom toll og kompetent myndighet ved tredjestatsimport.

Reglene om finansiering av offentlig kontroll pålegger landene å stille tilstrekkelige budsjetter til rådighet for den offentlige kontrollen samt detaljerte regler dersom statene velger å innkreve avgifter. Det påpekes at inntil 1. januar 2008 kan en fortsette å bruke dagens takster i henhold til rådsdirektiv 85/73/EØF. Det er hjemmel for å ta høyde for inflasjonen. Avgiftene som innkreves skal ikke overstige utgiftene. Det er hjemmel til innkreving til dekning av utgifter ved særlig omfattende kontroll. Det er regler om godkjenning av virksomheter.

Artiklene 32 – 33 har bestemmelser om EUs referanselaboratorier og nasjonale referanselaboratorier.

Artiklene 34 – 40 inneholder regler om administrativ bistand og samarbeid mellom medlemsstater og mellom medlemsstater og tredjestater.

Artiklene 41 – 44 omhandler regler om generelle og årlige kontrollplaner som er sentrale operative deler av rettsakten.

Artiklene 45 – 53 gjelder fellesskapsaktiviteter, blant annet fellesskapskontroll i medlemsstater og tredjestater, generelle og spesielle betingelser for import og for eventuell likestilling mellom kontrollordninger i ulike land. Her er det også regler om utdanning av kontrollpersonale og tredjestaters kontroll i medlemsstater. Dessuten omhandles koordinerte kontrollplaner.

Artiklene 54 – 56 har nasjonale håndhevels tiltak og EUs håndhevels tiltak, mens **artiklene 57 – 61** har regler om tilpasning av fellesskapslovgivningen.

I **artiklene 62 – 66** er det alminnelige bestemmelser, mens **artikkel 67** inneholder avsluttende bestemmelser.

I vedleggene er det bestemmelser om hvilke territorier rettsakten gjelder, om kompetente myndigheter, karakteristikk av analysemetoder som skal brukes, om beregning av gebyrer og referanselaboratorier.

Spesielle krav

Medlemsstatene skal utpeke kompetente myndigheter som skal ha et overordnet ansvar for kontrollen. Den offentlige kontrollen skal være fullstendig uavhengig av alle næringsinteresser og skal ha tilstrekkelig og kompetent bemanning, adekvate ressurser, bygninger, utstyr og tilgang til laboratorieressurser som setter den i stand til å kontrollere at regelverket etterleves.

Kontrollen skal utføres regelmessig, prioriteringer skal gjøres ut fra identifisert risiko, kunnskap og erfaring fra tidligere kontroll, og ut fra internkontrollresultater samt ved mistanke. Kontrollen skal generelt gjennomføres uten forvarsel, på alle trinn i produksjon, foredling og distribusjon og det skal ikke føres diskriminerende kontroll av produkter fra andre medlemsstater.

Rettsakten stiller omfattende felles krav til overnasjonal og nasjonal styring gjennom å kreve utarbeidelse av en enkelt, integrert, flerårig nasjonal kontrollplan. Denne skal gjennomføres første gang senest 1. juli 2007. Planen skal inneholde generelle opplysninger om oppbygning av kontrollen, dens strategiske målsetting og hvordan denne kommer til uttrykk i prioriteringer og ressurstildelinger. Den skal videre inneholde konkrete opplysninger om de andre forholdene der det er stilt krav til myndighetene. Dette omfatter blant annet:

- en klassifisering av de ulike aktivitetens risiko
- opplysninger om kompetente myndigheter på regionalt og lokalt nivå og deres oppbygning og forvaltning, herunder om kontrollen i den enkelte virksomhet
- opplysninger om kontrollordningene i de ulike sektorer og koordineringen av disse og eventuell delegering av myndighet til kontroll
- hvilke metoder som skal sikre oppfyllelse av kravene til myndighetene (om habilitet, bemanning, ressurser, beredskap og adgangs- og samarbeidshjemler)
- hvordan en sikrer kontrollpersonalets utdanning, kontrollens åpenhet, taushetsplikt
- krav om prosedyrer for kontroll og verifikasjon

Den flerårige planen kan justeres under gjennomføringen, for eksempel på bakgrunn av ny lovgivning, forekomst av nye sykdommer, vesentlige endringer av nasjonale myndigheters struktur, forvaltning eller drift, resultatet av overnasjonale inspeksjoner, eller endringer i retningslinjene for utarbeidelse av den flerårige planen. Det skal også angis hvilke kriterier som er fastsatt for gjennomføringen av revisjoner.

Fra 1. januar 2008 og deretter hvert år skal det sendes årsrapporter til Kommisjonen innen 6 måneder fra årsskiftet om de endringer som er gjort i den nasjonale kontrollplanen for å ta hensyn de justeringer som er nevnt foran. Dessuten om resultatene av den kontrollen og de revisjoner som er gjennomført, hvor mange regelbrudd som er påvist og hvilke håndhevelser som er gjort og med hvilken virkning. Det vil bli utarbeidet veiledning for hvordan en slik årsrapport skal se ut. Kommisjonen vil utarbeide en felles årsrapport for alle landene der det vil bli gitt anbefalinger om forbedringer, særlige kontrolltiltak eller koordinering av spørsmål av særlig interesse. De nasjonale kontrollplaner skal ta hensyn til konklusjonene i denne rapporten.

Merknader

Rettsakten krever utarbeidelse av gjennomføringsforskrift og at rettsakten blir gjennomført som norsk forskrift. Gjeldende norske generelle kontrollregler, som generell forskrift for produksjon og omsetning av næringsmidler, samt organisatoriske, bemanningsmessige og andre relevante

instrukser vil måtte gjennomgås og avvikles eller justeres i den grad de er i motstrid med teksten i forordningen.

EU har vedtatt forordninger som fastsetter gjennomføringsbestemmelser og overgangsbestemmelser knyttet til rettsaktene om næringsmiddelhygiene og -kontroll.

Gjennomføringsbestemmelser finnes i kommisjonsforordning om fastsettelse av gjennomføringstiltak for visse produkter under forordning (EF) nr. 853/2004, for organiseringen av offentlige kontroller under forordningene (EF) nr. 854/2004 og 882/2004, unntak fra forordning (EF) nr. 852/2004 og endring av forordningene (EF) nr. 853/2004 og 854/2004.

Overgangsbestemmelser finnes i kommisjonsforordning om fastsettelse av overgangsordninger for gjennomføringen av forordningene (EF) nr. 853/2004, 854/2004 og 882/2004 og om endring av forordningene (EF) nr. 853/2004 og 854/2004.

I tillegg er det under de rettsaktene som er omtalt i innledningen, fastsatt en kommisjonsforordning om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler, en kommisjonsforordning som fastsetter de særskilte reglene for offentlige kontroller for *Trichinella* i kjøtt og en kommisjonsforordning om gjennomføring av forordning (EF) nr. 853/2004 i forhold til spesielle garantier for Salmonella for forsendelser til Finland og Sverige av visse typer kjøtt og egg.

Alle de nevnte rettsaktene har nylig vært til votering i EUs faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse (SCFCAH) og er vedtatt av Kommissjonen, men enda ikke offentliggjort. De skal tre i kraft 1. januar 2006, samtidig med rettsaktene i "hygienepakken" (H1, H2 og H3) og kontrollforordningen (forordning (EF) nr. 882/2004).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0911 Kommisjonsforordning (EF) nr. 911/2004 av 29. april 2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 når det gjelder øremerker, pass og dyreholdsregister

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder utfyllende bestemmelser til merkeforordningen, forordning (EF) nr. 1760/2000. Den erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 2629/97, som inneholder tilsvarende utfyllende bestemmelser til den tidligere merkeforordningen i EU, rådsforordning (EF) nr. 820/97, som nå er opphevet. Både forordning (EF) nr. 2629/97 og (EF) nr. 820/97 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

I tillegg til å gi tilsvarende utfyllende bestemmelser som forordning (EF) nr. 2629/97, tar rettsakten hensyn til de problemer som de 10 nye medlemsstatene fra 1. mai 2004 har med hensyn til pass for dyr som er født før 1. januar 2004.

Rettsakten inneholder detaljerte bestemmelser om øremerkene, opplysningene som skal gå fram av merkene, pass for dyrene og de forpliktelser som dyreholder har. Det er visse tilpasninger i forhold til når det skal rapporteres om dyrs fødsel.

Merknader

Rettsakten krever mindre endringer i forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr, samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0001 Rådsforordning (EF) nr. 1/2005 av 22. desember 2004 om beskyttelse av dyr under transport og liknende virksomhet og endring av direktivene 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder transport av dyr i næringsøyemed, og skal erstatte direktiv 91/628/EØF og forordning (EF) nr. 1255/97 og forordning (EF) nr. 411/98, som utgjør EUs transportregelverk i dag. Rettsakten er ment å tre i kraft 5. januar 2007. Virkeområdet er all næringsmessig transport av levende virveldyr, unntatt transport av dyr direkte til eller fra veterinær eller klinikk, eller etter anbefaling fra veterinær. Dette inkluderer spesifikke former for kontroll, som embetsmenn skal utføre, på sendinger til og fra Fellesskapet.

Direktiv 64/432/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92). Det samme er direktivene 91/628/EØF og 93/119/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998) og forordningene (EF) nr. 1255/97 og (EF) nr. 411/98 (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

Transportør er enhver fysisk eller juridisk person som transporterer dyr for egen eller tredjeparts regning. Transporttidene forblir uendret, men det er krav om 10 % større areal for drektig storfe under sjøtransport. Lastetettheten for svin på ca. 100 kg bør ikke overstige 235 kg/m² under jernbane- og vegtransport.

De viktigste endringene i regelverket

All transport:

- Deler av rettsakten gjelder også alle steder hvor dyr blir lastet, losset og håndtert, inkludert slaktehus og livdyrmarkeder. Personell som håndterer dyr i forbindelse med transport inklusive oppsamlingssteder/livdyrmarkeder, skal ha godkjente opplæringskurs
- EU-standardisert autorisasjon av transportører, utveksling av informasjon mellom medlemsstater: Transportører skal ha en EU-standardisert autorisasjon, som skal være tilgjengelig for tilsynsmyndigheten i den/de medlemsstater dyr transporteres. Transportører må ikke ha begått alvorlige brudd på dyrevernsbestemmelser de siste 3 år før eventuell autorisasjon, med mindre de kan vise til at de har utført alle nødvendige tiltak for å unngå nye overtredelser. Autorisasjonen skal revurderes hvert femte år. Tilsynsmyndigheten skal meddele eventuelle overtredelser av regelverket til tilsynsmyndigheten i den medlemsstaten som gav transportøren autorisasjon. Brudd på regelverket kan føre til inndragning av autorisasjon, suspensjon, samt nekting av transitt gjennom enkelte medlemsstaters territorier
- Forbud mot transport av nyfødte dyr hvor navlestrengen ikke er helet. Forbud mot å transportere unge dyr mer enn 100 km: gris yngre enn 3 uker, lam yngre én uke, kalv yngre enn 10 dager, føll yngre enn 4 måneder (gjelder bare langtransport for føll)

- Forbud mot kommersiell transport av hunder og katter yngre enn 8 uker, dersom de ikke er i følge med moren
- Forbud mot å transportere dyr i siste 10 % av drektighetstiden og første uke etter fødsel.
- Dersom lasting eller lossing varer mer enn fire timer, stilles det krav til at dyrene ubundet skal kunne føres og vannes utenfor transportmidlet, samt at arbeidet overvåkes av en autorisert veterinær (gjelder ikke fjørfe)
- Dyr som er bundet og dyr som ikke er bundet må transporteres atskilt

Langtransport (over 8 timer):

- Oppgraderte krav til transportmidler, særlig når det gjelder mekanisk ventilasjon (temperaturovervåking, automatiserte registreringer, alarm i førerhus) og mulighet for tildeling av vann. Transportmidler som brukes til langtransport, skal være godkjent av tilsynsmyndigheten i henhold til materielle krav, og registreres i en elektronisk database for lastebiler, containere og sjøfartøy
- EU-standardisert autorisasjon av langtransporttransportører krever i tillegg gyldige kompetansebeviser for alle sjåfører og ledsagere, samt gyldig godkjenning av samtlige transportmidler som skal brukes til langtransport, detaljerte opplysninger om overvåking og sporing av det enkelte transportmiddel, samt beredskapsplaner for nødssituasjoner
- Overvåking av transportmidlenes bevegelser ved hjelp av obligatorisk satellittbasert navigeringssystem innen 1. januar 2007 (for nye lastebiler, og 1. januar 2009 for alle)
- Systematisk kontroll av langtransport: Reiseplan skal kontrolleres og underskrives av kompetent myndighet før transporten starter. Kompetent myndighet skal i form av kontroller underveis kunne etterprøve om rettsakten blir overholdt. Ved grensekryssing skal offentlige veterinærer sjekke transportørautorisasjon, dyretransportsjåførs og ledsagers kompetansebevis, transportmidlet og godkjent reiseplan, samt at dyrene er egnet for videre transport. Utvidet reise-log skal sjekkes på ankomststedet og dyrenes tilstand rapporteres. Skjemaene for kontroll er EU-standardisert
- Alle livdyrferjer som opererer fra Fellesskapets havner, skal godkjennes i henhold til spesielle kriterier og være sertifisert. Sertifiseringen gjelder for høyst 5 år om gangen. Krav til mekanisk ventilasjon i rom der dyr transporteres
- Kompetent myndighet skal kontrollere livdyrferjer før og under lasting og lossing av dyr for å se til at ferja er bygget og utstyrt i forhold til antall dyr og art som skal transporteres. I tillegg skal de kontrollere at dyrene er egnet for videre transport
- Fjørfe-transport: Fjørfe skal ha mat og vann hvis transporten varer mer enn 12 timer. Ved transport i container/kasse/bur stilles krav til at nødvendige tiltak gjennomføres for å begrense at dyr rammes av urin og ekskrementer fra dyr plassert høyere oppe
- Hester skal transporteres atskilt (i individuelle bokser) ved langtransport
- Forbud mot langtransport av ikke innridde, ikke innkjørte og utemmede hester
- Forbud mot transport av dyr i hestefamilien i kjøretøyer med flere dekk, med mindre det øverste dekket ikke brukes

Korttransport (under 8 timer):

- Ved transport av egne dyr i egne transportmidler til sesongbeite, eller på strekninger kortere enn 50 km fra egen bedrift, settes krav til kortest mulig transporttid, transportmidlets og på- og avlessingsfasilitetenes utforming og innredning, kvalifisert håndteringspersonell, samt at dyrene skal være egnet til transport. Det innføres kontroll og rapportering også for slik transport
- For transporter under 65 km stilles ikke krav om autorisasjon av transportør, eller kompetansebevis for dyretransportsjåfører eller ledsagere
- Utemmede dyr i hestefamilien må ikke transporteres i grupper på over 4 dyr

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 2. april 2001 nr. 384 om transport av levende dyr, forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe, forskrift

25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin og forskrift 28. august 1995 nr. 775 om dyrevern i slakterier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0012 Kommisjonsforordning (EF) nr. 12/2005 av 6. januar 2005 om endring av forordningene (EF) nr. 809/2003 og (EF) nr. 810/2003 når det gjelder forlengelse av gyldigheten for overgangsbestemmelsene for komposterings- og biogassanlegg etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) om visse konkrete prosess- og virksomhetskrav når det gjelder godkjenning av komposterings- og biogassanlegg. Inntil 31. desember 2005 kan medlemstatene godkjenne anlegg som følger nasjonale krav på betingelse av at patogenreduksjonen er tilfredsstillende, at anleggene har kontrollsystemer som sikrer tilstrekkelig temperaturutvikling og er under streng kontroll fra myndighetene.

Rettsakten retter seg kun mot de anlegg som hadde godkjenning før 1. november 2002.

I kommisjonsforordningene (EF) nr. 809/2003 og 810/2003 er det gitt overgangsordninger for tilsvarende anlegg fram til 31. desember 2004. Kommisjonen har bedt EFSA om å komme med en vurdering av tid og temperaturkravene som er gitt i forordning (EF) nr. 1774/2002. I påvente av denne vurderingen har Kommisjonen funnet å forlenge den tidligere gitte overgangstiden.

Merknader

Rettsakten krever endring i den forskriften som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen). Utkast har vært på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0036 Kommisjonsforordning (EF) nr. 36/2005 av 12. januar 2005 om endring av vedleggene III og X til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr.

999/2001 angående epidemiologisk overvåking for overførbare spongiforme encefalopatii hos storfe, sau og geit

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedleggene III og X til forordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til testingsmetoder og rapporteringsrutiner. Endringene innebærer at:

- Alle TSE-prøver fra småfe som er positive eller inkonklusive ved hurtigtest, skal testes videre ved en av tre mulig verifikasjonsmetoder. Dersom resultatet av verifikasjonsmetoden er negativt eller usikkert, skal det testes videre ved hjelp av de andre verifikasjonsmetodene. Dersom en av verifikasjonsmetodene er positiv, betraktes tilfellet som skrapesyke
- Alle positive skrapesyketilfeller skal testes for å ekskludere BSE (primær molekylær test). Denne testingen utføres av et laboratorium som har deltatt i opplæring i bruk av molekylære metoder, alternativt må materiale sendes for testing ved at av laboratoriene som er listeført i vedlegg X
- Avliving og destruksjon av øvrige dyr i flokken til et TSE-positivt småfe skal utsettes inntil resultatene av den primære molekylære testen foreligger
- Dersom BSE ikke kan utelukkes, må det utføres ringtest. Dersom resultatene fra ringtesten indikerer BSE eller resultatet er inkonklusivt, skal det testes videre i muse-bioassay

Rettsakten endrer også kravene til hva nasjonale myndigheter skal rapportere til Kommisjonen. Resultatet fra den primære molekylær-testen skal rapporteres. Nasjonale myndigheter skal også rapportere TSE-tilfeller som anses som atypiske. For storfe som undersøkes på grunnlag av mistanke om TSE-smitte, skal det rapporteres alder per 12 måneder fra fylte 24 måneder til og med 155 måneder.

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii (TSE) samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0079 Kommisjonsforordning (EF) nr. 79/2005 av 19. januar 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder melk, melkebaserte produkter og melkederivater, definert som kategori 3-materiale i forordningen

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler endrede krav til bruk av melk og melkeprodukter som er klassifisert som kategori 3-materiale i forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) som leveres ut fra

meierier til fôring av dyr som kan smittes med munn- og klovsyke. Biproduktsforordningen angir at melk og bearbeidede melkeprodukter som skal brukes til fôring, må ha blitt pasteurisert ved 72°C i 15 sekunder eller annen kombinasjon av temperatur og tid som har tilsvarende effekt med hensyn til å gi en negativ reaksjon i fosfatasetesten. Behandlingen skal etterfølges av en tørkingsprosess eller en syrnings-prosess som i minimum en time har en surhetsgrad lavere enn 6. Det angis videre at råvaren (upasteurisert melk) skal behandles ved en virksomhet som er godkjent i henhold til biproduktsforordningens artikkel 17 eller etter en komitologiprosess (artikkel 6 punkt 2 bokstav i).

Rettsakten gjennomfører følgende endringer:

- 1) Melk og melkeprodukter som skal brukes til fôring av produksjonsdyr, kan bearbeides ved virksomheter som er godkjent etter direktiv 92/46/EØF
- 2) Melk, melkeprodukter og produkter som har vært i kontakt med upasteurisert/pasteurisert melk (f.eks. rengjøringsvann), kan ubegrenset anvendes som nasjonalt fôrmiddel og etter bilateral avtale også i grenseområde i tilliggende medlemsstat etter følgende behandling:
 - a) ultrahøy temperatur
 - b) sterilisering med en F_0 -verdi lik/større enn 3, oppvarmet til 115°C i 20 minutter, eller tilsvarende
 - c) pasteurisert med 72°C i 15 sekunder, eller tilsvarende behandling som gir negativ reaksjon i fosfatasetest, etterfulgt av tørking eller syrningsprosess (pH verdi < 6 i minimum 1 time).
- 3) Følgende produkter kan, etter en risikovurdering basert på "best/worst case scenario" i henhold til beredskapsplaner for bekjempelse av epizootier (spesielt munn- og klovsyke) benyttes som fôrmiddel på et begrenset antall godkjente gårder:
 - (i) melk som kun er pasteurisert ved 72°C i 15 sekunder og produkter, inkl. rengjøringsvann, som har vært i kontakt med slik melk
 - (ii) myse, fremstilt av ikke-varmebehandlede melkeprodukter, med en pH-verdi lavere enn 6,0 og som skal sendes til gården minst 16 timer etter melkekoagulering
 - (iii) ikke-varmebehandlede produkter, inkl. rengjøringsvann

Det forutsettes at produktene i 3 (i), (ii) og (iii) kan spores fra meieri til gårdsbruk og at de kun brukes i eget land. Produkter i kategori (iii) skal kun anvendes i besetninger som leverer slaktedyr, enten direkte til slakteri eller til oppfôringsbesetninger. Fra sistnevnte besetning kan det tillates at dyr videreføres til andre besetninger som ikke fører med kategori (iii)-produkter. Det forutsettes imidlertid at avsenderbesetningen i løpet av de siste 21 dagene før levering ikke har mottatt nye dyr eller har brukt fôrmidler av kategori (iii).

Produktene, uansett bearbeidingsstatus, som utleveres til fôring av hov- og klovdyr skal tilfredsstille de mikrobiologiske kravene i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002, vedlegg VII avsnitt D punkt 10.

Rettsaktens forord angir at Kommisjonen skal anmode EFSA om råd om hvorvidt utfôring med vanlige konsumprodukter vil være tilfredsstillende med hensyn til å minimalisert risiko for smitte. Inntil slik rådgivning foreligger bør kravene angitt i rettsakten til bruk og kontroll med melk, melkeprodukter og produkter som har vært i kontakt med slike, følges opp med nasjonale kontrollordninger.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som implementerer forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet,

Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0092 Kommisjonsforordning (EF) nr. 92/2005 av 19. januar 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder fjerning eller bruk av animalske biprodukter og endring av vedlegg VI med hensyn til omdanning til biogass og foredling av utsmeltet fett

Sammendrag av innhold

Rettsakten åpner for følgende nye behandlingsmetoder av animalske biprodukter:

1. alkalisk hydrolyse
2. hydrolyse ved høy temperatur og trykk
3. biogassfremstilling ved hydrolyse og høyt trykk
4. produksjon av biodiesel
5. destruksjon etter "Brookes gassprosess"

Rettsakten gir detaljert teknisk beskrivelse av de ulike behandlings-metodene. Kategori 1-materiale kan, for en prøveperiode på to år, behandles etter metodene 1, 3 og 4. I prøveperioden skal leverandører av teknisk utstyr eller operatører av anlegg for slik behandling utpeke et forsøksanlegg hvor behandlingen skal finne sted. Minst én gang i året skal det utføres tester for å bekrefte behandlingsmetodenes effektivitet relatert til folke- og dyrehelsen. Tilsynsmyndighet skal påse at det utføres egnede tester på forsøksanlegget på alle trinn i omdanningen av avfallet. Myndigheten skal ved månedlige inspeksjoner verifisere at produksjonen foregår i henhold til fastsatte parametere og betingelser. I prøveperioden skal tilsynsmyndighet årlig rapportere til Kommisjonen om resultatet av overvåkingen og eventuelle praktiske problem som kan ha oppstått.

For animalske biprodukter i kategori 2 og 3 kan alle fem behandlingsmetoder benyttes.

Som en naturlig konsekvens av at nye metoder kan benyttes, gjøres det endringer i forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) vedlegg VI kapitlene II og III om at alternative metoder kan tillates.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0093 Kommisjonsforordning (EF) nr. 93/2005 av 19. januar 2005 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder animalske biprodukter fra fisk og handelsdokumenter for transport av animalske biprodukter

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler endring av vedlegg V kapittel III til forordning (EF) nr. 1774/2002. Det blir for metode 6 anført bestemte krav til bearbeiding av fiskebiprodukter som er kategori 3-materiale. En slik spesifisering var tidligere ikke gitt.

Rettsakten tilføyer et nytt kapittel til vedlegg II. Det nye kapitlet omhandler dokumentasjon og dokumentformular (handelsdokument) som skal benyttes ved transport av animalske biprodukter i eget land og ved samhandel innen EØS-området. Ved transport i eget land kan dokumentet ha en annen utforming, men det skal være angitt mengde, og hensynet til sporbarhet osv. skal være ivarettatt.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0214 Kommisjonsforordning (EF) nr. 214/2005 av 9. februar 2005 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåking for overførbare spongiforme encefalopatii hos geiter

Sammendrag av innhold

Rettsakten utvider TSE-overvåkingen av geiter. Bakgrunnen er påvisning av det første naturlige BSE-tilfellet hos småfe. Det innføres økt overvåking av både normalslakte og selvdøde/avlivede geiter. Overvåkingsprogrammet skal revurderes etter 6 måneders effektiv overvåking og når EFSA har gitt en uttalelse vedrørende en kvantitativ risikovurdering av geitekjøtt og geiteprodukter. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii (TSE) samt at den gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har pekt på at det er behov for tilpasningstekst som presiserer prøvetallet av normalslaktende geiter særskilt for Norge. På bakgrunn av størrelsen på den norske geitepopulasjonen, samt BSE-prevalensen i Norge, må det spesifiseres at Norge skal ta ut 5 000 TSE-prøver fra normalslaktende geiter. Det er foreslått at det i vedlegg III, kapittel A, del II punkt 2 b), føres opp: "Norge 5 000" i tabell A.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0260 Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2005 av 16. februar 2005 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder hurtigtester

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg X til forordning (EF) nr. 999/2001 slik at det skilles mellom TSE-hurtigtester som er godkjent for bruk til storfe og TSE-hurtigtester som er godkjent for bruk til småfe. I tillegg føres det opp syv nye hurtigtester på listen over tester som er godkjent for bruk til storfe. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii (TSE) og gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0416 Kommisjonsforordning (EF) nr. 416/2005 av 11. mars 2005 om endring av vedlegg XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder import fra Japan av visse animalske biprodukter til teknisk bruk

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler endring av vedlegg XI, del VI til forordning (EF) nr. 1774/2002. Et av kravene for import av blodprodukter til EU har vært at eksporterende tredjestat er listeført i vedtak

79/542/EØF. Japan er ikke oppført i det vedtaket, men blir nå av Kommisjonen godkjent for eksport av blodprodukter fra hov- og klovdyr (ikke fra dyr i hestefamilien) og andre dyrearter. Japan føyes derfor til listen i vedlegg XI, del VI A (1) (2) over godkjente land. For å være konforme med vedlegg VIII, kapittel XI til forordning (EF) nr. 1774/2002, endres betegnelsen "råmateriale" i vedlegg XI, del VI B og C til "animalske biprodukter".

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som implementerer forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktforordningen), samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0644 Kommisjonsforordning (EF) nr. 644/2005 av 27. april 2005 om godkjenning av et eget identifikasjonssystem for storfe som holdes for kulturelle eller historiske formål på godkjente lokaliteter i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler alternative identifikasjonsmetoder for storfe som holdes for kulturelle eller historiske formål, krav om hvordan storfe skal identifiseres på lokaliteten, krav til identifisering av storfe som flyttes fra lokaliteten og at lokaliteten skal registreres med egen identitetskode i sentralt dyreholdsregister.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr, samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0932 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 932/2005 av 8. juni 2005 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopater, når det gjelder forlengelse av perioden for overgangstiltak

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer artikkel 23 i forordning (EF) nr. 999/2001, slik at perioden for overgangstiltak forlenges til 1. juli 2007. Dette gjøres for å sikre juridisk forutsigbarhet og i påvente av en revisjon av permanente tiltak og utarbeidelse av en samlet strategi for TSE. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater (TSE) ved at rettsakten gjøres gjeldende som norsk forskrift og de overgangsordninger som gjelder etter forskriften derved forlenges til 1. juli 2007.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1003 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005 av 30. juni 2005 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2160/2003 angående Fellesskapets mål for reduksjon forekomsten av visse serotyper av salmonella i avlsflokker av *Gallus gallus* og endring av forordning (EF) nr. 2160/2003

Sammendrag av innhold

Rettsakten implementerer zoonoseforordningens (forordning (EF) nr. 2160/2003) artikkel 4 om å sette felles mål for reduksjonen av zoonoser og zoonotiske agens i primærproduksjonen av animalske matvarer. Rettsakten fastsetter slikt felles mål for salmonella i avlsflokker av høns (*Gallus gallus*). Målsettingen gjelder serotyper av vesentlig betydning for folkehelsen.

Kommisjonen forutsetter at hver enkelt medlemsstat innen 1. januar 2007 har etablert et program for å forebygge, kontrollere og bekjempe salmonella slik at fastsatt mål nås. For verifisering må medlemsstatene gjennomføre en løpende kartlegging, jf. artikkel 1(2). Tekniske spesifikasjoner for denne kartlegging er gitt i vedlegg I til rettsakten. Fastsatt mål skal revurderes etter ett års drift av overvåkingsprogrammene.

Rettsakten endrer zoonoseforordningens vedlegg I ved at 12 måneder endres til 18, dvs. at fristen Kommisjonen har satt for å fastsette et felles mål for reduksjon av salmonella i avlsfjølfe forlenges med 6 måneder.

Forordning (EF) nr. 2160/2003 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 49/2005 av 29. april 2005).

Merknader

Rettsakten krever gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1091 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1091/2005 av 12. juli 2005 om gjennomføring av bestemmelser i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 om bruk av særlige kontrollmetoder innenfor rammene av nasjonale kontrollprogrammer for salmonella

Sammen drag av innhold

Rettsakten regulerer hvilke metoder som kan, skal eller ikke skal brukes i sammenheng med kontrollprogram for salmonella i kommersielt fjørfehold. I henhold til artikkel 8 i zoonoseforordningen (forordning (EF) nr. 2160/2003) kan Kommisjonen beslutte at visse metoder kan, skal eller ikke skal brukes i sammenheng med kontrollprogrammer for alle zoonoser og zoonotiske agens. Hovedregelen er at det *ikke skal brukes* antibakterielle midler og at vaksinerings kan benyttes.

Det er et generelt forbud mot å bruke antimikrobielle midler for å kontrollere salmonella i voksne avlsfjørfe (*Gallus gallus*) som inngår i et lands kontrollprogram.

Det vil likevel være tillatt å bruke antimikrobielle midler i følgende situasjoner:

- dyr som har salmonellainfeksjon med kliniske symptomer som man vil forvente medfører utilbørlig lidelse for dyrene
- for å ta vare på verdifullt genetisk materiale med henblikk på å bygge opp nye salmonella-frie flokker, herunder «eliteflokker», flokker av truede arter og flokker som holdes i forskningsøyemed
- etter individuell tillatelse fra ansvarlig myndighet når det foreligger en annen hensikt enn salmonellabekjempelse av en mulig infisert flokk, spesielt etter påvisning av salmonella i rugeri/klekke eller i driftsenheten

Bruk av antimikrobielle midler skal godkjennes og være under oppsyn av ansvarlig myndighet.

Det forbys bruk av levende vaksiner mot salmonella i nasjonale kontrollprogram med mindre produsenten av vaksinen kan henvise til en bakteriologisk metode hvor man kan skille vaksinstammen fra naturlig forekommende stammer.

Forordning (EF) nr. 2160/2003 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 49/2005 av 29. april 2005).

Merknader

Rettsakten krever gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1292 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1292/2005 av 5. august 2005 om endring av vedlegg IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående føring av dyr

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg IV i TSE-forordningen. Det er gjort følgende endringer i føringsforbudet:

- Etter risikovurdering kan den enkelte medlemsstat tillate at det til føring av produksjonsdyr benyttes rotvekster forurensset med benfragmenter. Fôrvare med innhold av slike forurensede rotvekster kan også tillates. Ved vurderingen skal det tas hensyn til mengde, mulig kilde til forurensningen (for eksempel smågnagere eller fugler) og endelig destinasjon/bruk av fôret
- Det tillates at blodprodukter fra ikke-drøvtyggere benyttes til føring av andre produksjonsdyr enn drøvtyggere
- Det tillates at blodmel fra ikke-drøvtyggere benyttes til føring av fisk
- Det tillates at hydrolyserte proteiner fremstilt av huder og skinn fra drøvtyggere brukes som fôr til produksjonsdyr (inkludert drøvtyggere)

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forbygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE), i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer og i forskrift 22. desember 2000 nr. 1416 om forbud mot bruk av foredlede animalske proteiner i fôr til produksjonsdyr. Den må også gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel II Fôrvarer

32005 R 0183 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 av 12. januar 2005 om fastsettelse av krav til fôrhygiene

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler generelle regler om hygiene for fôr (fôrmidler, fôrblandinger, tilsetningsstoffer og premikser) som skal brukes til matproduserende dyr. Begrepet dyr er ikke definert i rettsakten, men ut fra sammenhengen i rettsakten og uttalelser i fortalen omfatter begrepet både landdyr og fisk. Videre gir rettsakten vilkår og ordninger som skal sikre sporbarhet av fôr samt vilkår og ordninger for registrering og godkjenning av virksomheter. Rettsakten trer i kraft i EU fra 1. januar 2006 og opphever direktiv 95/69/EF og direktiv 98/51/EF fra samme tidspunkt.

Rettsakten bygger på Food Law (forordning (EF) nr. 178/2002) og legger blant annet Food Laws definisjoner til grunn. Særlig viktig er definisjonen av "Feed business operators" (fôrvareforetak), som er angitt som pliktsubjekt for de fleste av de materielle forpliktelsene rettsakten inneholder. Rettsakten gir videre bestemmelser om import av fôrvarer, og har dermed også et grensesnitt til den generelle kontrollforordningen.

Rettsakten gir fôrvareforetakene samt de som bruker fôr til matproduserende dyr, en rekke generelle og spesielle forpliktelser. Fôrvareforetakene skal blant annet sikre at alle stadier i produksjon, bearbeiding og distribusjon av fôr som de har kontroll over, skal være i overensstemmelse med regelverket og god praksis. Virksomheter som bruker fôr, skal ved fôring av matproduserende dyr iverksette alle nødvendige tiltak og etablere prosedyrer for å holde risikoen for biologisk, kjemisk og fysisk forurensning av fôvarene, dyrene og animalske produkter så lav som mulig.

Fôrvareforetakene skal etablere, gjennomføre og opprettholde en permanent, skriftlig prosedyre eller prosedyrer basert på HACCP-prinsippene, og kunne dokumentere overfor tilsynsmyndigheten at plikten til å holde denne prosedyren er oppfylt.

Kommisjonen skal utrede et system for økonomisk garanti innen fôvaresektoren. Denne utredningen skal følges av et utkast til lovgivning om et hensiktsmessig system for garanti på fellesskapsplan. Garantien skal gi dekning for de totale kostnader som fôrvareforetakene kan bli holdt ansvarlige for som en direkte følge av tilbaketrekking fra markedet, behandling eller destruksjon av en hvilken som helst fôrvare, dyr eller næringsmiddel som er produsert fra fôret.

Videre sier rettsakten at fôrvareforetakene skal holdes ansvarlig ("liable") for enhver overtredelse av relevant regelverk, og skal bevise at de er dekket av de økonomiske garantiene som er krevet etter den lovgivningen som skal utarbeides av Kommisjonen.

Fôrvareforetakene skal underlegges offentlig kontroll og må godkjennes/registreres. De direktivene som rettsakten opphever inneholder godkjenningsplikt for en del av de virksomhetene som rettsakten krever godkjenning av, mens en del virksomheter ikke er godkjennings-/registreringspliktige. Rettsakten inneholder overgangsregler som tillater at dersom virksomhetene sender søknad om godkjenning til tilsynsmyndigheten innen 1. januar 2006, kan de drive etter det gamle regelverket inntil ny godkjenning er gitt.

Det skal utarbeides retningslinjer for god praksis. I stedet for at alle bestemmelser blir detaljregulert i rettsakten, legges det opp til at konkrete virksomhetskrav blir etablert i retningslinjer for god praksis. Det skal oppmuntres til at det etableres retningslinjer for god praksis både på nasjonalt nivå og på fellesskapsnivå. Disse retningslinjene skal utarbeides av bransjen selv og skal vurderes av henholdsvis nasjonale myndigheter og av Kommisjonen.

Det er bestemmelser om import og eksport av fôrvarer fra tredjestater.

De to rettsaktene som oppheves, direktivene 95/69/EF og 98/51/EF, er begge en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutninger nr. 101/1999 av 9. mars 1999 og 71/2000 av 24. desember 2000).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer og forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet (satser for godkjenning av virksomheter).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0833 Kommisjonsforordning (EF) nr. 833/2005 av 31. mai 2005 om varig godkjenning av tilsetningsstoffer for bruk i fôr

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir varig godkjenning for seks produkter som inneholder enzymer:

- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase, endo-1,4-beta-xylanase og alfa-amylase (E 1624), handelsnavn Porzyme SP, til avvent smågris
- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase, endo-1,4-beta-xylanase, alfa-amylase og polygalacturonase (E 1625), handelsnavn Porzyme TP 100, til avvent smågris
- Enzymblandingen endo-1,4-beta-xylanase og subtilisin (E 1626), handelsnavn Porzyme 8300, til avvent smågris
- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase, (E 1627), handelsnavn Porzyme 9100, til slaktegris
- Enzymet endo-1,4-beta-xylanase (E 1628), handelsnavn Avizyme xylanase, til slaktekylling
- Enzymblandingen endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,3(4)-beta-glucanase, (E 1629), handelsnavn Avizyme 1210, til slaktekylling

Stoffene er tidligere midlertidig godkjent for bruk til de samme dyreartene. Ny dokumentasjon for stoffene har vist at kravene i direktiv 70/524/EØF for å kunne gi varig godkjenning, er tilfredsstillt.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoff til bruk i fôrvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet,

Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0943 Kommisjonsforordning (EF) nr. 943/2005 av 21. juni 2005 om varig godkjenning av tilsetningsstoffer for bruk i fôr

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir varig godkjenning for ett produkt som inneholder mikroorganismer og fem produkter som inneholder enzymer:

- Mikroorganismen *Enterococcus faecium* NCIMB 10415, (E 1705), handelsnavn Cylactin, til slaktekylling og slaktegris
- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase, (E 1604), handelsnavn RovabioExcel, til verpehøns og slaktekalkun
- Enzymet endo-1,4-beta-xylanase (E 1613), handelsnavn Safixym X, til slaktekalkun
- Enzymblandingen endo-1,4-beta-xylanase og subtilisin (E 1630), handelsnavn Avizym 1300, til slaktekylling
- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase, (E 1631), handelsnavn Avizym SX, til slaktekylling
- Enzymet 3-fytase (E 1632), handelsnavn Finase, til avvent smågris og slaktegris

Stoffene er tidligere midlertidig godkjent for bruk til de samme dyreartene. Ny dokumentasjon for stoffene har vist at kravene i direktiv 70/524/EØF for å kunne gi varig godkjenning, er tilfredsstillt.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoff til bruk i fôrvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1200 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1200/2005 av 26. juli 2005 om varig godkjenning av tilsetningsstoffer for bruk i fôr og om midlertidig godkjenning for et nytt bruksområde til et allerede godkjent tilsetningsstoff til bruk i fôr

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir midlertidig godkjenning til vekstfremmeren kalium diformat, handelsnavn Formi LHS, til purker. Vekstfremmeren er tidligere midlertidig godkjent til smågris og slaktegris. Dokumentasjon har vist at kravene i direktiv 70/524/EØF for å utvide bruksområdet, er tilfredsstillt.

Rettsakten gir videre varig godkjenning for seks produkter som inneholder mikroorganismer:

- Mikroorganismen *Bacillus cereus*, var. *toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1010 (E 1701), handelsnavn Toyocerin, til slaktekylling og slaktekanin
- Mikroorganismen *Enterococcus faecium* CIMB 10415 (E 1705), handelsnavn Cyclatin, til purker
- Mikroorganismen *Enterococcus faecium* DSM 10663/NCIMB 10415 (E 1707), handelsnavn Oralin, til smågris
- Mikroorganismen *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 (E 1710), handelsnavn Biosprint, til avvent smågris
- Mikroorganismen *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 (E 1711), handelsnavn Levucell SC, til melkekuer og slaktedyr storfe
- Mikroorganismen *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M (E 1712), handelsnavn Bactocell, til slaktekylling

Stoffene er tidligere midlertidig godkjent for bruk til de samme dyreartene. Ny dokumentasjon for stoffene har vist at kravene i direktiv 70/524/EØF for å gi varig godkjenning, er tilfredsstillt.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoff til bruk i fôrvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1206 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1206/2005 av 27. juli 2005 om varig godkjenning av tilsetningsstoffer for bruk i fôr

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir varig godkjenning for fire produkter som inneholder enzymer:

- Enzymblandingen endo-1,4-beta-glucanase, endo-1,3,(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase (E 1602), handelsnavn Roxazyme G2, til slaktekalkun

- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase (E 1604), handelsnavn Rovabio Excel, til slaktegris
- Enzymet endo-1,4-beta-xylanase (E 1606), handelsnavn Belfeed, til avvent smågris
- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase, endo-1,4-beta-xylanase og subtilisin (E 1633), handelsnavn Avizyme 1100, til slaktekylling

Stoffene er tidligere midlertidig godkjent for bruk til de samme dyreartene. Ny dokumentasjon for stoffene har vist at kravene i direktiv 70/524/EØF for å kunne gi varig godkjenning, er tilfredsstillt.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoff til bruk i fôrvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1458 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1458/2005 av 27. juli 2005 om varig og midlertidig godkjenning av visse tilsetningsstoffer til bruk i fôr og midlertidig godkjenning av nye bruksområder for visse allerede godkjente tilsetningsstoffer til bruk i fôr

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir varig godkjenning for ett produkt som inneholder enzymer:

- Enzymet endo-1,3(4)-beta-glucanase (E 1634), handelsnavn Feedlyve AGL, til slaktekylling

Ny dokumentasjon har vist at kravene i direktiv 70/524/EØF for å kunne gi varig godkjenning, er tilfredsstillt.

Rettsakten gir midlertidig godkjenning (fire år) og utvidet bruksområde for to produkter som inneholder enzymer:

- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase, endo-1,4-beta-glucanase, alfa-amylase og endo-1,4-beta-xylanase (No 54), handelsnavn Kemzyme W flytende, til verpehøns
- Enzymblandingen endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,3(4)-beta-glucanase (No 60), handelsnavn Avizyme 1210, til slaktekalkun

Kemzyme er tidligere midlertidig godkjent for bruk til slaktekylling og slaktekalkun. Avizyme er tidligere midlertidig godkjent for bruk til slaktekylling. Ny dokumentasjon for stoffene har vist at kravene i direktiv 70/524/EØF for å kunne gi godkjenning for utvidet bruksområde, er tilfredsstillt.

Det gis midlertidig godkjenning for fire år for:

- Enzymet endo-1,4-beta-xylanase (No 62), handelsnavn Natugrain Hvete plus, til slaktekylling

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoff til bruk i fôrvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal vurderes av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1459 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1459/2005 av 8. september 2005 om endring av vilkårene for godkjenning av en rekke tilsetningsstoffer til bruk i fôr, som tilhører gruppen sporstoffer

Sammendrag av innhold

Rettsakten setter ned grensen for maksimalt tillatt innhold av jod som mikromineral (sporstoff) i fôr til melkekyr og verpehøns til 5 mg/kg fôr. Den har tidligere vært 10 mg/kg fôr. Endringen er gjort på grunnlag av en vurdering EFSA har foretatt og som i en "worst-case"-beregning av inntak, har funnet ut at inntaket av egg og melk kan føre til at voksne og unge overskrider den øvre anbefalte grensen for inntak av jod. Det er gitt en 12 måneders overgangsperiode for innføring av denne nye grensen for at allerede produsert fôr kan brukes opp. Grensene for jod i fôr til hest, fisk og andre dyrearter er som før henholdsvis 4 mg/kg, 20 mg/kg og 10 mg/kg.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoff til bruk i fôrvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal vurderes av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32005 L 0030 Kommisjonsdirektiv 2005/30/EF av 22. april 2005 om krav til katalysator for motorvogner med to eller tre hjul

Sammendrag av innhold

Direktiv 2005/30/EF endrer direktiv 97/24/EF, som er et av særdirektivene innenfor rammen av typegodkjenningsdirektivet for to- og trehjulede motorvogner 2002/24/EF. For å sikre at utslippene holdes innenfor et akseptabelt nivå innføres det tekniske bestemmelser for reservedelskatalysatorer som separate tekniske enheter. Videre er typegodkjenningskoden for Malta og Kypros oppdatert.

For nye reservedelskatalysatorer beregnet for montering på kjøretøy som er typegodkjent i henhold til direktiv 97/24/EF som endret ved direktiv 2005/30/EF kan ikke medlemslandene i EU etter 18. mai 2006 nekte typegodkjenning i henhold til artikkel 4.1 i direktiv 2002/24/EF eller forby at de omsettes eller monteres på kjøretøy.

Fra 18. mai 2006 skal medlemsstatene ikke utstede EF-typegodkjenning for reservedelskatalysator i henhold til artikkel 4.1 i direktiv 2002/24/EF dersom den ikke oppfyller kravene til luftforurensning, støynivå og tiltak mot ulovlige inngrep i direktiv 97/27/EF som endret ved direktiv 2005/30/EF.

Merknader

Norge har deltatt i arbeidet vedr. reservedelsskatalysator, og er positiv til direktivet. Direktivet må innarbeides ved at det utarbeides en ny § 25-21 i kjøretøyforskriften i forbindelse med implementering av direktiv 2005/30/EF. Implementeringen ventes ikke å få administrative eller økonomiske konsekvenser for norske private, eller offentlige interesser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0039 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/39/EF av 7. september 2005 om endring av rådsdirektiv 74/408/EØF vedrørende motorvogners seter, setefester og hodestøtter

Sammendrag av innhold

Direktivet er en endring av rådsdirektiv 74/408/EØF, sist endret ved kommisjonsdirektiv 96/37/EF som ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 62/97 av 4. oktober 1997. Direktivene om bilbelter, om disses festepunkter og om seter, endres samtidig med tanke på obligatorisk krav om bilbelter i alle kategorier biler. Samtidig er montering av sideveis seter unntatt i biler med en spesiell anvendelse, f. eks. ambulanser. Bakgrunnen for direktivet om

forbud mot sideveis seter er at disse anses utrygge, og at det heller ikke finnes beltesystemer som gjør transport i slike seter trygge.

Direktivet inneholder tre datoer for gjennomføring av direktivet i EU:

1. Fra 20. april 2006 skal medlemslandene akseptere biler godkjent etter direktivet,
2. fra 20. oktober 2006 skal nye typer biler i de aktuelle kategorier biler oppfylle bestemmelsene i direktivet,
3. fra 20. oktober 2007, skal alle nye biler tilhørende allerede eksisterende typer oppfylle bestemmelsene i direktivet.

Merknader

Forskning har vist at det ikke er mulig å bruke bilbelte i sideveismonterte seter, med samme nytteeffekten av bilbeltet som i seter montert med kjøreretningen. Direktivet må innarbeides i kapittel 18 i forskrift av 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften), gitt i medhold av vegtrafikkloven av 18. juni 1965 § 14.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene

32005 L 0040 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/40/EF om endring av rådsdirektiv 76/115/EØF om bilbelter og deres festepunkter i motorvogner

Sammendrag av innhold

Endring av rådsdirektiv 77/541/EØF, er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg 2 til St.prp. nr. 100 (1991-92) bind 1 s. 868), sist endret ved kommisjonsdirektiv 2000/3/EF. Direktivene om bilbelter, om disse festepunkter og om seter endres samtidig med tanke på obligatorisk krav om bilbelter i alle kategorier biler.

EU er i ferd med å vedta en endring av direktiv 91/671/EF, som vil gjøre bruk av bilbelter obligatorisk i alle biler der slike er montert.

Forslaget inneholder tre datoer for gjennomføring av direktivet i EU:

1. Fra 20. april 2006 skal medlemslandene akseptere biler godkjent etter direktivet,
2. fra 20. oktober 2006 skal nye typer biler i de aktuelle kategorier biler oppfylle bestemmelsene i direktivet,
3. fra 20. oktober 2007 skal alle nye biler tilhørende allerede eksisterende typer oppfylle bestemmelsene i direktivet.

Merknader

Forskning har vist at bruk av bilbelte med forskriftsmessig innfesting bidrar til en kraftig reduksjon av antall dødsulykker samt skadeomfanget. Direktivet er etter Vegdirektoratets mening et viktig bidrag i riktig retning. Direktivet må innarbeides i kapittel 16 i forskrift av 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften), gitt i medhold av vegtrafikkloven av 18. juni 1965 § 14.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/41/EF av 7. september 2005 om endring av rådsdirektiv 76/115/EØF vedrørende bilbelters forankring i motorvogner

Sammendrag av innhold

Direktivet er en endring av rådsdirektiv 76/115/EØF, sist endret ved kommisjonsdirektiv 96/38/EF som ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 63/97 av 4. oktober 1997. Direktivene om bilbelter, om disse festepunkter og om seter endres samtidig med tanke på obligatorisk krav om bilbelter i alle kategorier biler. EU er i ferd med å vedta en endring av direktiv 91/671/EF, som vil gjøre bruk av bilbelter obligatorisk i alle biler der slike er montert.

Direktivet inneholder tre datoer for gjennomføring av direktivet i EU:

1. Fra 20. april 2006 skal medlemslandene akseptere biler godkjent etter direktivet,
2. fra 20. oktober 2006 skal nye typer biler i de aktuelle kategorier biler oppfylle bestemmelsene i direktivet,
3. fra 20. oktober 2007 skal alle nye biler tilhørende allerede eksisterende typer oppfylle bestemmelsene i direktivet.

Merknader

Målet med dette direktivet er å forbedre sikkerheten i trafikken ved å gjøre det obligatorisk å montere bilbelter i flere kjøretøykategorier. Norge har hatt dette påbudet siden oktober 1999. Direktivet må innarbeides i kapittel 16 i forskrift av 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften), gitt i medhold av vegtrafikkloven av 18. juni 1965 § 14.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel X Elektrisk utstyr

32004 L 0108 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/108/EF av 15. desember 2004 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) og opphevelse av direktiv 89/336/EØF

Sammendrag av innhold

Formålet med EMC-direktivet er å garantere fri bevegelighet for elektrisk utstyr og samtidig skape et akseptabelt elektromagnetisk miljø i EU. Direktivet skal derfor sikre at elektromagnetiske forstyrrelser fremkalt av elektrisk utstyr ikke forhindrer annet elektrisk utstyr i å fungere korrekt, herunder telekommunikasjonsnett og el-nett, og at elektrisk utstyr har tilstrekkelig immunitet overfor elektromagnetiske forstyrrelser, slik at det kan fungere etter hensikten.

Direktivet er innført som følge av flere hensyn, bl.a. behovet for mer presise definisjoner og formuleringer, enklere prosedyrer for produsenter i forbindelse med samsvarsvurderinger og inkludering av faste anlegg i direktivets virkeområde. Flere momenter som er omtalt i retningslinjer til direktiv 89/336/EØF er nå tatt inn i direktiv 2004/108/EF ordlyd, og det nye direktivet er således en tilpassing til dagens situasjon.

En del områder som var omfattet i det tidligere EMC-direktivet er nå tydelig tatt ut (artikkel 1 pkt. 2-4) Dette gjelder særlig R&TTE-direktivet (99/5/EF), luftfartøysmateriell som omtalt i forordning (EF) nr. 1592/2002, radioamatørutstyr innen rammene for ITU og direktiver for spesielle typer utstyr som spesifiserer egne krav til elektromagnetisk forenlighet. Et eksempel på dette er medisinsk utstyr (93/42/EØF).

Det fremgår tydelig av direktivet (artikkel 1 pkt.5) at det ikke berører den generelle sikkerheten ved utstyret, men kun utstyrets funksjonalitet. I forbindelse med samsvarsvurderinger av apparater er bruken av tredjepart (teknisk kontrollorgan) gjort frivillig.

Merknader

Direktiv 89/336/EØF, med senere endringer, er en del av EØS-avtalen og ble gjennomført i norsk rett ved forskrift om elektrisk utstyr av 15.10.1995 og forskrift om elektriske lavspenningsanlegg av 6.11.1998 samt forskrift 2. januar 1996 nr. 3 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) for teleutstyr. De to første forskriftene forvaltes av Justisdepartementet / Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og den tredje av Samferdselsdepartementet/Post- og teletilsynet.

Det nye direktivet innebærer små administrative, økonomiske eller budsjettmessige konsekvenser. Direktivet må gjennomføres i norsk rett ved endringer i forskrift om elektrisk utstyr og forskrift om elektriske lavspenningsanlegg gitt med hjemmel i lov av 24. mai 1923 om elektriske anlegg og elektrisk utstyr, samt forskrift 2. januar 1996 nr. 3 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) for teleutstyr med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0049 Kommisjonsdirektiv 2005/49/EF av 29. juli 2005 om tilpasning av direktiv 72/245/EØF til den tekniske utviklingen med hensyn til radiostøy (elektromagnetisk kompatibilitet) i kjøretøyer, samt endring av direktiv 70/156/EØF

Sammendrag av innhold

Direktiv 2005/49/EF om radiostøy (elektromagnetisk kompatibilitet) endrer direktiv 72/245/EØF som senest endret ved direktiv 2004/104/EF. Dette direktivet er et av særdirektivene under direktiv 70/156/EØF (typegodkjenningsdirektivet).

For å bedre sikkerheten for kjøretøy ved å påskynde innføring av ny teknologi, er det besluttet å tillate to radiofrekvensbånd for kortdistanse-radarutstyr i kjøretøy, 24 GHz-frekvensbåndet og 79 GHz-frekvensbåndet. 79 GHz-båndet er utpekt som det best egnede for bruk i kortdistanse-radarutstyr i kjøretøy. Imidlertid er teknologien for utnyttelse av dette frekvensbåndet ennå ikke kostnadseffektiv. Det er derfor besluttet å anvende 24 GHz-båndet i en begrenset tidsperiode. Utstyr for bruk av dette frekvensbåndet er tilgjengelig på kort sikt til fornuftige priser. Bruk av dette frekvensbåndet må begrenses for å unngå interferens med annet utstyr som bruker det samme frekvensbåndet. Bruken av utstyr i 24 GHz-området tillates kun når det opprinnelig var montert i et kjøretøy, eller erstatter opprinnelig montert utstyr, og kun inntil 30. juni 2013. Direktiv 2005/49/EF endrer direktiv 72/245/EØF slik at kortdistanse-radarutstyr som benytter de nevnte radiofrekvensbåndene tillates i kjøretøy. Direktiv 70/156/EØF endres tilsvarende.

Medlemsstatene bør etablere et overvåkningssystem som holder oversikt over antallet kjøretøy som benytter kortdistanse-radarutstyr som er registrert på deres territorium.

Fra 1. juli 2006 gjelder det at medlemsstatene, når det gjelder fabrikknye kjøretøy som ikke oppfyller bestemmelsene i direktiv 72/245/EØF som endret ved direktiv 2005/49/EF:

- skal anse typeattester i henhold til direktiv 70/156/EØF, som følger kjøretøyene, for ugyldige
- kan forby salg eller at det tas i bruk kjøretøy.

Allerede utstedte godkjenninger for kjøretøy som ikke er utstyrt med 24 GHz- eller 79 GHz-utstyr, berøres ikke.

Fra 1. juli 2013 skal medlemsstatene forby registrering, salg eller at det tas i bruk kjøretøy med 24 GHz-kortdistanse-radarutstyr.

Dersom det senere viser seg at det er behov for et tidligere tidspunkt for forbud mot registrering, salg eller at det tas i bruk kjøretøy med 24 GHz-kortdistanse-radarutstyr, vil det kunne settes en tidligere dato for dette.

Merknader

Norge har ikke produksjon av motorvogner, og praktiserer ikke denne type EØF-typegodkjenninger. Direktivet innebærer derfor ingen større realitetsendringer, og påvirker for øvrig i svært liten grad norske interesser ut over dagens situasjon. Vegdirektoratet har ikke hatt direktivet ute til vurdering hos norske fageksperter på dette området.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet har vært behandlet i spesialutvalget for handelsforenklinger, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XII Næringsmidler

32000 D 0195 Kommisjonsvedtak 2000/195/EF av 22. februar 2000 vedrørende godkjenning av markedsføring av fosfolipider fra eggeplomme som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddelingsrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innhold

Dette er den første godkjenningen av et nytt næringsmiddel i EU etter at ny mat-forordningen (rådsforordning (EF) nr. 258/97) trådte i kraft. Søknaden om godkjenning av produktet som ny mat i henhold til ny mat-forordningen ble sendt EU i januar 1998. Søknaden gjelder bruk av nye prosesser til fremstilling av fosfolipider fra eggeplomme. Produktet er ikke genmodifisert. Da noen medlemsland hadde begrunnede innvendinger mot prosessene, ble saken oversendt til EUs vitenskapskomité for næringsmidler for vurdering. Komiteen avga sin uttalelse i juni 1999, hvor de konkluderte med at produktet trygt kan inntas av mennesker.

Merknader

Norge har pr. i dag ikke gjennomført ny mat-forordningen som vedtaket er knyttet til. Norge har nasjonale godkjenningskrav for ny mat i Generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler. Ingen har pr dato søkt Statens næringsmiddeltilsyn/Mattilsynet om godkjenning av den aktuelle ingrediensen i vedtak 2000/195/EF.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har sammenheng med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 (se omtale nedenfor), som er til vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen. Rettsakten vurderes i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 D 0196 Kommisjonsvedtak 2000/196/EF av 22. februar 2000 vedrørende avslag på søknad om godkjenning av markedsføring av Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørkede blader som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddel-ingrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innhold

Dette er det første avslaget på søknad om godkjenning av et nytt næringsmiddel etter at ny mat-forordningen (258/97) trådte i kraft. Produktet er en plante som har vært i bruk som søtningsmiddel i ulike deler av verden, men ikke i utstrakt grad i Europa. Produktet er tenkt benyttet som friske blader eller pulver som et "alternativt" søtningsmiddel. Søknaden om godkjenning av produktet som ny mat i henhold til ny mat-forordningen ble sendt EU v/belgiske myndigheter i november 1997. Produktet er ikke genmodifisert, men er karakterisert som et nytt næringsmiddel på EUs marked. Belgia produserte en første vurderingsrapport i august 1998, som ble sendt medlemslandene for kommentarer. Rapporten konkluderte med at produktet ikke bør godkjennes. Søkerfirmaet svarte på rapporten med å sende inn tilleggskommunikasjon til Kommisjonen, som sendte denne videre til medlemslandene og til EUs vitenskapskomité for næringsmidler. Vitenskapskomiteen kom i juni 1999 til en lignende konklusjon som Belgia.

Merknader

Norge har pr. i dag ikke gjennomført ny mat-forordningen som vedtaket er knyttet til. Norge har nasjonale godkjenningskrav for ny mat i Generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler, § 16 a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har sammenheng med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 (se omtale nedenfor), som er til vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen. Rettsakten vurderes i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 D 0500 Kommisjonsvedtak 2000/500/EF av 24. juli 2000 vedrørende godkjenning av markedsføring av gult smørbart fett tilsatt fytosterolestere som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddel-ingrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innhold

Dette er den andre godkjenningen av et nytt næringsmiddel etter at ny mat-forordningen (EF) nr. 258/97 trådte i kraft.

Produktet er et margarinlignende produkt som er tilsatt fytosterolestere (en type plante-komponenter) for å redusere kolesterolnivået hos forbrukere. Det aktuelle produktet godkjennes solgt i EU som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddel-ingrediens, forutsatt at en del krav oppfylles. De tilsatte fytosterolestere skal ikke overstige 8 %, og det er gitt ytterligere tekniske spesifikasjonskrav til sammensetningen av fytosterolene. Hvorvidt dette innebærer at andre produsenter kan framby lignende produkter som oppfyller kravene i dette vedtaket, er ikke omtalt i selve vedtaket. Kommisjonen uttrykte imidlertid på møtet

i EUs faste komité for næringsmidler 26. juni 2000 at godkjenningen er eksklusiv for dette produktet og at det ikke omfatter fytosterolestere i andre produkter.

Merknader

Norge har nasjonale godkjenningskrav for ny mat i §16a i Generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler.

Det er ikke tillatt i Norge å merke eller markedsføre næringsmidler med medisinske påstander (kolesterolnedsettende), jf forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler § 5 annet ledd pkt 3.

Det er ikke tillatt å tilsette vitaminer, mineraler og lignende til næringsmidler med mindre det foreligger særskilt tillatelse fra Mattilsynet, jf generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og frambud mv av næringsmidler § 10.2.

Vedtak 2000/500/EF er knyttet til EUs ny mat-forordning 258/97, et regelverk som Norge pr. dato ikke har gjennomført, jf. egen omtale.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten og har følgende kommentarer:

Produktet hører inn under en gruppe matvarer som omtales som "functional food". Kommisjonen har flere søknader inne til behandling angående tilsetning av fytosteroler til flere andre typer matvarer. Godkjenningen i dette vedtaket innebærer krav om advarselsmerking av produkter i vanlig salg. I tillegg er et av kravene at produktet skal merkes "kolesterolreduserende", en påstand som i dag vurderes som en medisinsk påstand i Norge. Medisinske påstander er ikke tillatt i merking og markedsføring av matvarer, jf. merkeforskriftens § 5 punkt 3.

Det skal i forbindelse med gjennomføringen av EUs ny mat-forordning (EF) nr. 258/97 foretas en vurdering av produktet.

Når det gjelder vurdering av fytosterolestere i forhold til generell forskrift § 10.2 om tilsetning av næringsstoffer til næringsmidler, vil det være aktuelt å vurdere denne type tilsetning som berikning selv om dette ikke er gjort så langt. EU legger i kommende direktiv om tilsetning av næringsstoffer til næringsmidler i første omgang opp til at direktivet kun skal omfatte tilsetning av vitaminer og mineraler.

Rettsakten vurderes i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert. Vedtaket er knyttet til ny mat-forordningen som pr. dato ikke er innlemmet i EØS-avtalen (se egen omtale).

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 D 0721 Kommisjonsvedtak 2001/721/EF av 25. september 2001 vedrørende godkjenning av markedsføring av "trehalose" som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddelingsrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innhold

Vedtaket godkjenner bruken av produktet trehalose etter ny mat-forordningen (EF) nr. 258/97, som er under vurdering i EFTA/EØS-landene. Produktet har vært i salg på EUs marked siden 1991, men ble likevel definert som ny mat da det ikke har vært solgt i vesentlige mengder. Trehalose er halvparten så søtt som sukker og kan derfor anvendes i produkter der man vil ha sukkerets teknologiske egenskaper, men ikke en så søt smak, for eksempel i visse frukt-produkter. Fremstillingsmåten innebærer bruk av visse (ikke genmodifiserte) enzymer.

Merknader

Norge har nasjonale godkjenningskrav for ny mat i § 16 a i Generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler. Ingen har per dato søkt Statens næringsmiddeltilsyn/Mattilsynet om godkjenning av det aktuelle produktet.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel, og vedtaket kan innlemmes i norsk regelverk når ny mat-forordningen tas inn i EØS-avtalen.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0478 Kommisjonsvedtak 2004/478/EF av 29. april 2004 om godkjenning av en generell plan for håndtering av næringsmiddel-/fôrkriser

Sammen drag av innhold

Rettsakten beskriver innføring av en kriseplan ved næringsmiddel-/fôrkriser. Hjemmel for planen er forordning (EF) nr. 178/2002 (Food Law) artikkel 55, som bestemmer at Kommisjonen i samarbeid med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) og medlemsstatene skal fastsette en generell plan for håndtering av næringsmiddel-/fôrkriser.

Artikkel 56 fastslår at Kommisjonen skal opprette en særskilt "kriseenhet", og artikkel 57 omhandler enhetens oppgaver. Kriseenheten skal rapportere til Den faste komiteen for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, som vil kunne ta overordnede avgjørelser.

Planen er ikke ment å erstatte nasjonale planer/myndigheter – kriseenheten skal være koordineringsmyndighet og ikke fatte beslutninger. Planen er ikke detaljert – detaljene må nødvendigvis avklares/besluttet under en krisesituasjon.

Planen er nærmere beskrevet i vedlegget. Der beskrives omfanget, definisjon av krisen, prosedyrer for anvendelsen, etablering av et nettverk av krisekoordinatorer, prosedyrer for krisehåndtering ved direkte eller indirekte risiko for menneskets helse; rutiner for håndtering av en potensiell risiko, kommunikasjonsstrategier og prinsipper for åpenhet.

Alle medlemsstatene, EFSA og Kommisjonen skal oppnevne en krisekoordinator med vararepresentant til nettverket. Oppnevningen skal meldes til Kommisjonen.

Merknader

Rettsakten kan få praktiske konsekvenser for Norge som krever gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten vurderes av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet.

Spesialutvalgene har ikke avsluttet sin vurdering, da vurderingen er avhengig av hvilke tilpasningstekster Norge får til forordning (EF) nr. 178/2002.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0085 Kommisjonsvedtak 2005/85/EF av 26. januar 2005 om spesielle betingelser for import av pistasienøtter og produkter hvor pistasienøtter inngår sendt fra Iran eller med opprinnelse i Iran

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 97/830/EF er et vernevedtak som innebærer at alle partier av pistasienøtter sendt fra Iran eller med opprinnelse i Iran skal følges av et helsesertifikat og analysebevis mht. aflatoksininnhold fra Iran ved import til EØS-land. I tillegg skal alle importpartier kontrolleres mht. aflatoksin ved ankomst til EØS-området.

I henhold til kommisjonsvedtak 2005/85/EF, som erstatter kommisjonsvedtak 97/830/EF, skal alle kostnader knyttet til prøvetaking, analyser, lagring og utforming av et medfølgende offisielt dokument over analyseresultater pluss kopier av helsesertifikat og analyseresultater fra Iran, dekkes av importør.

I tillegg skal alle kostnader for tiltak som tilkommer når varepartiet overskrider gjeldende grenseverdier for aflatoksininnhold, dekkes av importør.

Merknader

Mattilsynet har implementert det vernevedtak som EU har innført med hensyn til pistasienøtter fra Iran og i tillegg flere andre vernevedtak mot import av varer fra andre tredjeland med hensyn til aflatoksininnhold.

Rettsakten krever endring i Forskrift nr. 70 av 16. januar 1998 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med import og omsetning av pistasienøtter fra Iran. Endringen pålegger importør kostnader.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0389 Kommisjonsvedtak 2005/389/EF 18. mai 2005 om endring av vedtak 1999/217/EF om et register av aromastoffer brukt i eller på næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsvedtak 1999/217/EF (jf. EØS-avtalens vedlegg II, EØS-tillegget nr. 31/2001), som er et register over aromastoffer i bruk i EØS. Europaparlament- og rådsforordning (EF) nr. 2232/96 gir bestemmelser om et evalueringsprogram av alle stoffene som er registrert i kommisjonsvedtak 1999/217/EF samt generelle kriterier for bruk av aromastoffer.

Evalueringsprogrammet skal sikre at stoffene er i samsvar med de generelle kriterier for bruk. EUs vitenskapelige komité for næringsmidler (EFSA) har i sin vurdering av 13. juli 2004 konkludert med at propyl 4-hydroxybenzoat (FL 09.915) har effekt på kjønnshormoner og det mannlige reproduktive systemet i unge rotter. EFSA kan ikke sette et "no-observed-adverse-effects-level". Stoffet er derfor ikke i samsvar med generelle kriterier for bruk av aromastoffer og fjernes fra registeret.

EFSA har i sin vurdering av 7. desember 2004 konkludert at pentan-2,4-dione (FL 07.191) er gentoksisk. Stoffet er ideofor kke i samsvar med generelle kriterier for bruk av aromastoffer og fjernes fra registeret.

En del av registeret, del B, består av stoffer som er notifisert under konfidensiell prosedyre for å beskytte intellektuell eiendom. Disse stoffene er angitt i kode.

Merknader

Forskrift 31. desember 1993 nr. 1379 om aromaer mv til næringsmidler vil måtte endres

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0026 Kommisjonsdirektiv 2005/26/EF av 21. mars 2005 om fastsettelse av en liste over ingredienser som er midlertidig unntatt fra vedlegg IIIa i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF

Sammendrag av innhold

Foreliggende direktivet gir en liste over ingredienser som er midlertidig unntatt fra vedlegg IIIa i direktiv 2000/13/EF. Vedlegg IIIa angir ingredienser som har spesielle krav med hensyn til merking fordi de ofte kan utløse allergi.

I forbindelse med implementering av vedleggslisten ble det laget en prosedyre for midlertidig unntak for noen stoffer som antagelig ikke vil utløse en allergisk reaksjon. Dette er stoffer som stammer fra de allergene ingrediensene, men som er så bearbeidet at deres evne til å utløse allergi er fjernet. Listen er utarbeidet etter at dokumentasjon og beskrivelser av studier som er igangsatt, er vurdert av EFSA. Listen er midlertidig, og innen november 2007 vil resultatene av studiene vurderes, og en endelig liste vil utarbeides.

Merknader

Rettsakten krever endring i Forskrift nr. 1385 av 21.12.1993 om merking mv av næringsmidler. Forslaget antas å gi noe økte kostnader for industrien til endring av merkingen på emballasjen.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0031 Kommisjonsdirektiv 2005/31/EF av 29. april 2005 om endring av rådsdirektiv 84/500/EØF med hensyn til skriftlige erklæringer og analysemetode for keramiske produkter i kontakt med næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten innfører krav til skriftlige erklæringer for keramikk ment for kontakt med næringsmidler. Det stilles eksplisitte krav til produsentene om å kunne dokumentere overholdelse av regelverket ved analyser av produktene.

Det angis også en ny analysemetode for keramikk, inkludert krav til reagenser, deteksjonsgrenser, prøveopparbeidelse mv.

Rettsakten endrer ikke grenseverdier for avgivelse av bly eller kadmium til næringsmidler.

Merknader

En konsekvens av direktivet er at Mattilsynet i større grad får anledning til å kontrollere underliggende dokumentasjon, noe som betyr at inspektørene må ha kunnskap om de detaljerte kravene til analysen. Strengere krav til dokumentasjon vil, på den annen side, kunne bety at færre prøver må tas ut til analyse, noe som totalt sett vil lette tilsynet med keramiske gjenstander. En konsekvens av de eksplisitte kravene til dokumentasjon i endringsdirektivet kan være at produsenter av keramikk i større grad enn tidligere vil gjennomføre analyser av keramikk, noe som innebærer økte kostnader for den enkelte produsenten. Dette er imidlertid analyser som Mattilsynet hele tiden har ment at keramikkerne burde ha utført som et ledd i det å sikre regelverksetterlevelse.

Mattilsynet antar at den foreslåtte senkningen av analysefølsomheten ikke vil medføre høyere analysekostnader (stykkpris).

Krav til skriftlige erklæringer og dokumentasjon vil kunne redusere Mattilsynets utgifter til analyser for verifikasjon av regelverksetterlevelse.

Forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0037 Kommisjonsdirektiv 2005/37 av 3. juni 2005 om endring av vedleggene til direktiv 86/362/EØF og 90/624/EØF om fastsettelse av grenseverdier for rester av plantevernmidler i korn og visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer eller setter nye grenseverdier for en rekke plantevernmidler. Disse stoffene er enten nye stoffer på markedet som er blitt godkjent til bruk i EU, det vil si inkludert i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF (isoxaflutole, trifloxystrobin, carfentrazone-ethyl og fenamidone, eller stoffer som allerede var på markedet men først nå har blitt inkludert i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF (maleic hydrazyde, propyzamide, mecoprop og mecoprop-p).

Grenseverdiene får status som midlertidige, synliggjort med tilleggsmerking p (provisional).

Grenseverdier med slik merking gjøres permanente dersom det 4 år etter at direktivet trådte i kraft ikke er framlagt dokumentasjon som berettiger fastsettelse av høyere grenseverdier.

Merknader

Forskrift 21 desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler vil måtte endres.

Så lenge EU bare har satt midlertidige grenseverdier er det anledning for medlemsstatene å sette egne nasjonale grenseverdier. Disse må oppheves når EU grenseverdiene blir endelige.

Av de virksomme stoffer som er berørt i ovennevnte direktiv er propyzamid, mekoprop-p, trifloxystrobin, fenamidon og karentrazon-etyl godkjent i Norge pr. i dag.

Ingen av endringene av MRL(maximum residue limit) for disse stoffene vil få konsekvenser for bruken i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0038 Kommisjonsdirektiv 2005/38/EF av 6. juni 2005 om prøvetaking og analysemetoder for offentlig kontroll av innhold av fusarium-toksiner i matvarer

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler prøvetakingsmetoder og analysemetoder for offentlig kontroll av innhold av flere fusarium-toksiner i matvarer. Prøvetakingsmetodene skal sikre at analyseresultater er mest mulig i samsvar med innholdet av disse mykotoksinene i kornvarer. I tillegg vil bruk av kriterier for bruk av analysemetoder kunne sikre at analyseresultater gir et best mulig bilde av mykotoksininnhold i en matvare.

Merknader

Forskrift nr 1028 av 27. september 2001, om forurensende stoffer i næringsmidler vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0046 Kommisjonsdirektiv 2005/46/EF av 8. juli 2005 om endring av vedleggene til direktiv 86/362/EØF, 86/363 og 90/642/EØF om fastsettelse av grenseverdier for plantevernmidler i korn, næringsmidler av animalsk opprinnelse og i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer grenseverdiene for amitraz. Dette stoffet ble besluttet ikke inkludert i vedlegg I til direktiv 91/414 og vil dermed ikke bli tillatt brukt i EU etter en overgangsfase (bortsett fra i noen få bruksområder (essential uses). Som en konsekvens av dette settes MRL (maximum residue limit) på deteksjonsgrensen.

Merknader

Forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av planevernmidler mv i næringsmidler vil måtte endres.

Amitraz er ikke godkjent i Norge og de fastsatte grenseverdiene vil derfor ikke få noen konsekvenser for bruk i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0048 Kommisjonsdirektiv 48/2005/EF av 23. august 2005 om endring av rådsdirektivene 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF som omhandler maksimalgrenser for rester av visse pesticider i og på korn og i visse produkter av animalsk og vegetabilsk opprinnelse

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer eller setter nye grenseverdier for en rekke plantevernmidler. Disse stoffene er enten nye stoffer på markedet som er blitt godkjent til bruk i EU, det vil si inkludert i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF (mesotrothion, silthiofam, picoxystrobin, flufenacet, idosulfuronmetyl-natrium og forstiazat) eller stoffer som allerede var på markedet, men først nå har blitt inkludert i vedlegg I (iprodion, propiconazol og molinat). Grenseverdiene får status som midlertidige. De gjøres permanente 4 år etter at direktivet trer i kraft dersom det innen da ikke er framlagt dokumentasjon som berettiger fastsettelse av andre verdier. De fleste grenseverdiene er satt på deteksjonsgrensen.

Merknader

Forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler vil måtte endres.

Grenseverdiene overskrider ikke ADI (akseptabelt daglig inntak) eller ARfD (akutt referansedose) og er vurdert til ikke å medføre noen helsemessig risiko.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Rettsakten er til behandling i Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

31997 R 0258 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 av 27. januar 1997 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser

Sammendrag av innhold

Forordningen omhandler nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser, dvs. næringsmidler som ikke har blitt brukt i betydelig grad innen fellesmarkedet inntil ikrafttreddelsen av forordningen (15. mai 1997). Næringsmidlene eller næringsmiddelingsrediensene må i tillegg falle inn under en av følgende kategorier:
Næringsmidler og næringsmiddelingsredienser med en ny eller tilsiktet modifisert struktur.
Næringsmidler som består av eller er isolert fra mikroorganismer, fungi (sopp) eller alger.

Næringsmidler og ingredienser som består av eller er isolert fra planter eller dyr med unntak av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser som er framstilt ved tradisjonell formering eller avlingspraksis, og som har vært trygt anvendt tidligere.

Næringsmidler eller næringsmiddelingsredienser som er blitt produsert ved en framstillingsprosess som hittil ikke har vært brukt og hvor prosessen medfører betydelig endring i sammensetning, struktur eller næringsmiddelingsredienser som har betydning for næringsinnhold, metabolisme eller mengde uønskede stoffer.

Nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser skal godkjennes før de kan omsettes på markedet (pre-market approval). Godkjenningsprosedyren innbefatter vurdering av helserisiko, og for næringsmidler som inneholder eller består av genmodifiserte organismer skal også miljørisiko bedømmes. Miljørisikovurderingen skal være i overensstemmelse med det sikkerhetsnivå som er gitt i 90/220-direktivet (endret ved 2001/18-direktivet, som er under gjennomføring i Norge). Produktet skal merkes dersom det nye næringsmiddelet eller den nye næringsmiddelingsrediensten etter en vitenskapelig vurdering anses forskjellig fra et tilsvarende eksisterende produkt med hensyn til næringsinnhold, sammensetning eller tilsiktet bruk av produktet.

Merknader

Det er fastsatt et nasjonalt godkjenningskrav til nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser i generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler § 16 a. Bestemmelsen trådte i kraft 1. januar 1999.

Bestemmelsen innebærer at Mattilsynet skal gi særskilt samtykke før nye produkter kan markedsføres. Mattilsynet avgjør i tilfelle hva som er å anse som et nytt næringsmiddel eller en ny næringsmiddelingsredienst.

Det er godkjent ett produkt i henhold til det nasjonale godkjenningskravet (Quorn mykoprotein). Produktet er ikke definert som ny mat i EU siden det var på det europeiske markedet før ny mat-forordningen trådte i kraft.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er til behandling i Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 R 1852 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1852/2001 av 20. september 2001 om fastsettelse av regler for offentliggjøring av informasjon til forbruker og beskyttelse av informasjon gitt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer forordning (EF) nr. 258/97 om nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser (ny mat) med hensyn til offentliggjøring av informasjon ved vurdering av søknader om nye næringsmidler/næringsmiddelingsredienser. Endringsforordningen gir bestemmelser som skal hindre Kommisjonen og medlemslandene i å kunngjøre informasjon om søknader som er vurdert som konfidensielle i henhold til artikkel 3 i forordning 258/97, samt gir bestemmelser som tillater offentliggjøring av deler av søknaden.

Merknader

Norge har pr dato ikke gjennomført forordning (EF) nr. 258/97 (ny mat-forordningen) som denne endringen er knyttet til, jf. omtale ovenfor.

Endringsforordningen vil bli gjeldende i Norge når forordning (EF) nr. 258/97 (ny mat-forordningen) blir gjennomført i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant bare hvis forordning (EF) 258/97 (ny mat-forordningen) blir gjennomført i norsk regelverk.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 R 0178 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet

Sammendrag av innhold

Den første delen av forordning (EF) nr. 178/2002 består av materielle regler som blant annet fastsetter hva som skal til for at fôr og næringsmidler skal anses som helsemessig trygge, og legger ansvaret for dette både på den virksomheten som produserer og den virksomheten som omsetter fôret og næringsmidlene. Forordningen innfører et hurtig varslingsystem for helsefarlige næringsmidler og fôr. Forordningens andre del oppretter Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (European Food Safety Authority) - EFSA, og stiller krav til dens organisering, oppgaver og ansvar.

Hovedformålet med forordningen er å sikre at det indre marked fungerer effektivt, samt å sørge for et høyt beskyttelsesnivå for forbrukernes helse. I erkjennelsen av at det alltid vil være en rekke ulike faktorer som vil kunne ha en direkte eller indirekte innvirkning på næringsmiddeltryggheten, er forordningen gitt et bredt anvendelsesområde fra primærproduksjonen av næringsmidler og fôr og helt frem til overlevering av næringsmidler til forbrukerne. Regelverket er basert på et helhetssyn, som dekker hele spekteret fra jord/fjord til bord. Et grunnleggende prinsipp er at regelverket skal baseres på vitenskapelige vurderinger av høy kvalitet, som utarbeides av uavhengige eksperter etter en risikoanalyse. Ved innføring av midlertidige tiltak skal det legges vekt på føre-var-prinsippet (forsiktighetsprinsippet). Det skal også sikres sporbarhet av fôr og næringsmidler, samt av ingredienser, dyr og innsatsvarer som benyttes i fôr- og næringsmiddelproduksjonen. Det primære ansvaret for næringsmiddel- og fôrtryggheten ligger hos virksomhetene, mens medlemsstatene har ansvaret for å sikre håndhevelse av næringsmiddellovgivningen. Prinsippene i forordningen skal gjøres gjeldende i næringsmiddellovgivningen så snart som mulig og senest innen 1. januar 2007. Kommisjonen vurderer forordningen som en slags overordnet forordning på matområdet, som ved sine definisjoner og materielle regler legger føringer for alt nytt regelverk på matområdet.

EU har som nevnt valgt å opprette en europeisk myndighet for næringsmiddeltrygghet, kalt European Food Safety Authority (EFSA). EFSA's hovedoppgave er å være et vitenskapelig sentrum for fremskaffelse av uavhengige vitenskapelige risikovurderinger i saker som har en direkte eller indirekte virkning på næringsmiddeltryggheten; herunder risikovurderinger knyttet til dyrehelse, dyrevelferd og plantehelse. I tillegg skal EFSA også foreta risikovurderinger knyttet til genmodifisert mat, på generell basis, og på ernæringsmessige spørsmål knyttet til fellesskapslovgivningen.

EFSA er organisert med et styre, en daglig leder med et sekretariat, et rådgivende utvalg (som skal gi daglig leder råd, tjene som et system for informasjonsutveksling om potensielle risikoer og felles anvendelse av kunnskap, samt sikre et tett samarbeid mellom organet og vedkommende organer i medlemsstatene), en vitenskapskomité og flere faglige vitenskapspaneler. EFSA skal finansieres av et bidrag fra EU og fra enhver annen stat som EU har inngått avtaler med.

Merknader

Norske fagmiljøer og myndigheter ser svært positivt på den helkjedetankegangen og de faglige prinsippene som ligger til grunn for forordningen, noe som er tatt hensyn til under utformingen av den nye matloven som ble vedtatt i 2003. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift hjemlet i matloven.

Det er viktig at Norge får anledning til å delta i EFSA for å kunne være med å påvirke i fora som bidrar til regelverksutvikling. Det er utarbeidet et forslag til tilpasningstekst som blant annet regulerer EFTA-landenes deltakelse i myndigheten, samt regulerer videre hvilke prosedyrer som skal gjelde for EFTA-landene i krisesituasjoner og konflikttilfeller.

Deltakelse i EFSA innebærer en forpliktelse for Norge til å bidra økonomisk til myndigheten.

Det legges opp til at myndigheten skal være fullt ut operativ fra 2006, med en total årlig kostnadsramme på om lag 67,2 millioner euro, noe som vil innebære et norsk bidrag på om lag 10,6 millioner NOK.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel med tilpasningstekst.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1304 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1304/2003 av 11. juli 2003 om prosedyrer som skal anvendes ved forespørsler om vitenskapelige uttalelser fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA)

Sammendrag av innhold

Forordningen inneholder prosedyrer for hvordan spørsmål til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) fra ulike interessenter (EU-parlamentet, EU-kommisjonen, EUs medlemsstater og EFSA selv) skal fremmes og håndteres.

Merknader

I henhold til utkast til EØS-komiteebeslutning skal forespørsler fra EØS/EFTA-landene gå via Kommisjonen til EFSA.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen er til vurdering i Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1642 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1642/2003 av 22. juli 2003 om endring av forordning (EF) nr. 178/2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet

Sammendrag av innhold

Forordningen inneholder prosedyrer for hvordan budsjettforslagene for Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) skal forberedes og behandles av EFSA og ulike interessenter (EU-parlamentet, EU-kommisjonen, EUs medlemsstater og EFSA selv).

Merknader

Forordningen vil endre deler av forordning (EF) nr. 178/2002 ("Food Law") ved at den integrerer rutinene for EFSA i de generelle rutinene for EUs organer på områdene som angår budsjettbehandling, adgang til dokumenter og implementeringen av EFSAs budsjett. Norges rolle for så vidt gjelder budsjett vil avhenge av tilpasningsteksten til Food Law med hensyn til form for deltakelse i EFSA og eventuelt krav om norsk finansielt bidrag.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen er til vurdering i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1829 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 av 22. september 2003 om genmodifiserte næringsmidler og fôrvarer

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir i all hovedsak regler for godkjenning og merking av genmodifiserte (GM) næringsmidler og fôrvarer. Rettsakten skal danne grunnlag for å sikre et høyt beskyttelsesnivå for menneskers liv og helse, dyrehelse, dyrevelferd, miljø og forbrukerinteresser i forhold til genmodifiserte næringsmidler og fôrvarer.

Rettsaktens virkeområde er næringsmidler/fôrvarer som inneholder, består av, eller er fremstilt fra genmodifiserte organismer (GMO). Prosesserte/avledete GM-fôrvarer har ikke hatt spesifikke godkjennings- og merkekrav i EU tidligere. Produkter som er "fremstilt ved hjelp av GMO" er ikke omfattet. Sistnevnte kategori omfatter produkter som er fremstilt ved hjelp av GMO, men uten at noe av materialet fra GMOen er til stede i sluttproduktet. Dette blir eksemplifisert ved oster som er produsert ved hjelp av GM-enzymet hvor enzymet ikke er tilstede i sluttproduktet, ved produkter fra dyr som er fôret med GM-fôrvarer eller behandlet med GM-medisiner. Forordningen legger opp til en sentralisert godkjenningsprosedyre hvor "European Food Safety Authority" (EFSA) innstiller og Kommisjonen tar beslutninger, og hvor medlemslandene kan reise innvendinger og innlede en såkalt komitologiprosedyre. Forenklet prosedyre for godkjenning av genmodifiserte næringsmidler opphører. Det er lagt opp til større krav til søkere, da de må levere blant annet analyseverktøy og prøvemateriale.

Unntak fra godkjenningskravet vil gjelde for utilsiktet eller teknisk uunngåelig tilstedeværelse av GM-materiale opp til 1 % eller lavere terskel som blir fastsatt av medlemslandene på en sak til sak-basis. Dette gjelder forutsatt at aktørene kan vise at tilstedeværelsen virkelig er utilsiktet eller

teknisk uunngåelig, og forutsatt at GM-materialet er vurdert av relevante vitenskapskomiteer eller EFSA og ikke innebærer noen risiko for helse og miljø.

Rettsakten omtaler GM-produkter som allerede finnes på markedet som godkjent under EUs vedtatte regelverk, blant annet forordning (EF) nr. 258/97 (ny mat-forordningen, se omtale ovenfor) og notifikasjoner (forenklede godkjenninger) under ny mat-forordningen. Slike produkter kan fortsatt omsettes, forutsatt at EFSA innen 6 måneder etter at regelverket har trådt i kraft, skaffes informasjon vedrørende risikovurderingen av produktene, metoder for prøvetaking og analyser, prøver og kontrollprøver. Innen 9 år etter at produktene først kom på markedet, må søknadene fornyes.

Merkekravene omfatter alle genmodifiserte næringsmidler og fôrvarer, også der hvor DNA og protein ikke kan påvises (såkalt prosessmerking). Merkekravene omfatter ikke næringsmidler og fôrvarer som inneholder, består av eller er fremstilt fra GMO-er i en mengde som ikke er høyere enn terskler som er etablert i overensstemmelse med prosedyrer i artikkel 36 (2), forutsatt at tilstedeværelsen er utilsiktet eller teknisk uunngåelig, noe som frambyder må bevise. Det antydes ingen konkret maksimum terskelverdi. Produkter framstilt ved hjelp av GMO, men hvor GMO ikke er til stede i sluttproduktet, tilleggsmarkeres med "men inneholder ikke genmodifiserte organismer". Artikkel 35 omfatter muligheten til å bruke sikkerhetsklausul i forbindelse med genmodifiserte næringsmidler og fôrvarer.

Merknader

Rettsakten er i all hovedsak i harmoni med norsk regelverk på dette området.

Norge har utarbeidet kommentarer til rettsakten da denne var på forslagsstadiet, oversendt som EFTA-kommentarer i april 2002. En nasjonal høring er gjennomført i et samarbeid mellom landbruks-, fiskeri-, miljø- og helse/mat myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1830 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1830/2003 av 22. september 2003 om sporbarhet og merking av genmodifiserte organismer (GMO) og sporbarhet av avledede genmodifiserte (GM) næringsmidler og GM-fôrvarer, og endring av direktiv 2001/18/EF

Sammendrag av innhold

Formålet er å få enhetlige og klare regler for sporbarhet av levende GMO og avledede GM-produkter inkludert næringsmidler og fôrvarer, for derved å tilrettelegge for korrekt merking, miljømessig overvåkning, samt tilbakekalling av produkter.

Rettsakten vil gjelde for alle ledd i omsetning av produkter godkjent etter EU-regelverk. Dette gjelder produkter som består av eller inneholder GMO, inkludert GM-såvarer og andre GMO som er godkjent omsatt til dyrking eller annen utsetting i miljøet, næringsmidler og næringsmiddelingsredienser, inkludert tilsetnings- og aromastoffer produsert fra GMO og fôrvarer og fôrvarer-ingredienser inkludert tilsetningsstoffer produsert fra GMO.

Sporbarhet defineres som evnen til å spore GMO og produkter avledet fra GMO i alle ledd i produksjon og omsetning. Emballerte produkter som består av eller inneholder GMO, skal merkes "Dette produktet inneholder genmodifiserte organismer" når de omsettes. Fra første ledd i omsetningskjeden skal frambyder overbringe til neste ledd informasjon om at produktet (både emballerte og i bulk) inneholder eller består av GMO, sammen med de(n) unike koden(e).

Sporbarhet- og merkesystemet omfatter også GM-såvarer og andre GMO som er godkjent for omsetning til dyrking og utsetting i miljøet.

Angivelse av unik kode kan imidlertid erstattes med en erklæring fra frambyder om at produktet bare skal brukes til næringsmidler, fôrvarer eller til bearbeiding, i tillegg til de unike kodene for de GMO som produktet kan inneholde.

Krav til sporbarhet for avledede produkter er at frambydere av genmodifiserte næringsmidler eller fôrvarer skal videreformidle til neste ledd i kjeden informasjon om hver ingrediens som er produsert fra GMO, eller at produktet er produsert fra GMO dersom det ikke finnes noen ingrediensliste.

Det er også visse krav i rettsakten som gjelder både GMO og avledede produkter: Frambyder er forpliktet til å påse at denne informasjonen følger produktet til neste ledd i omsetningskjeden.

Frambyder skal ha systemer og prosedyrer for å identifisere hvem produktene kommer fra og hvem de videresendes til. Denne informasjonen skal oppbevares i en periode på 5 år.

Kravene til merking og sporbarhet tilsidesetter ikke andre spesifikke krav i EF-regelverket for øvrig. Dette innebærer blant annet at rettsakter som regulerer GMO-produkter av ulike slag, kan fastsette ytterligere krav om merking, for eksempel hvor og hvordan produktene skal brukes.

Kravene i rettsakten må ses i sammenheng med kravene til registrering av steder for dyrking av, og overvåkingsprogrammer for GMO som markedsføres iht. direktiv 2001/18/EF, og den tidsbegrensede godkjenningsperioden i dette direktivet (10 år). Dersom overvåkingen avdekker negative helse- eller miljøvirkninger skal overvåkingen og sporbarhetskravene til sammen gjøre det mulig å tilbakekalle produkter som består av eller inneholder den aktuelle GMO.

Blant annet produkter som inneholder eller består av inntil 1 % GMO, og som skal brukes direkte som næringsmidler, fôrvarer eller til videreforedling, unntas fra kravene om sporbarhet og merking. Forutsetningen er at frambyderne kan dokumentere at sporforurensningen er utilsiktet og teknisk uunngåelig og at GM-materialet er vurdert av en vitenskapelig komité eller "European Food Safety Authority" (EFSA) og funnet å ikke representere noen helse- eller miljørisiko.

Næringsmidler og fôrvarer produsert fra GMO er unntatt på samme vilkår som i forrige punkt fra kravet om sporbarhet dersom sporforurensningen av GM-materiale i ingrediensene ikke overstiger 1 %.

Merknader

Norge utarbeidet kommentarer til rettsakten da denne var på forslagsstadiet, oversendt som EFTA-kommentarer i november 2002, hvor EFTA/EØS-statene støttet rettsakten i hovedtrekk. En nasjonal høring er gjennomført i et samarbeid mellom landbruks-, fiskeri-, miljø- og helse/mat myndigheter. Rettsakten er i all hovedsak i harmoni med norsk regelverk på dette området.

Sakkyndige instansers merknader

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0065 Kommisjonsforordning (EF) nr. 65/2004 av 14. januar 2004 om etablering av et system for utvikling og tildeling av unike koder for genmodifiserte organismer

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen regulerer etableringen av et system for utvikling av og tildeling av unike koder for hver enkelt GMO. Formålet med de unike kodene er å kunne identifisere ulike GMOer og å finne frem til informasjon om dem fra ulike kilder. De unike kodene er et sentralt element i systemet for sporbarhet og merking som er regulert i forordning (EF) nr. 1830/2003 om

sporbarhet og merking av genmodifiserte organismer og sporbarhet av næringsmidler og fôr produsert fra genmodifiserte organismer med mer (sporbarhets- og merkeforordningen). Etableringen av et system for unike koder er en forutsetning for at sporbarhets- og merkeforordningen kommer til anvendelse, jf. art. 13 jr. § 8 a.

Alle søknader i EU om godkjenning av en GMO, skal inneholde opplysninger om en unik kode for den omsøkte GMO. Den unike koden skal utvikles etter at OECDs database over bioteknologiske produkter (BioTrack) og Biosafety Clearing House (BCH) under Cartagenaprotokollen er konsultert for å hindre at det ikke blir nyttet en kode som allerede finnes. Alle unike koder skal bli registrert i et register drevet av Kommisjonen og informasjon skal også sendes BCH.

GMOer som allerede er godkjent skal også tildeles unike koder. Forordningen inneholder detaljerte regler om hvordan dette skal gjøres, som langt på vei tilsvarer de som gjelder for omsøkte GMOer.

I et vedlegg til forordningen går det fram hvordan de (alfanumeriske) unike kodene skal utformes.

Merknader

Rettsakten utfyller forordning EF nr. 1830/2003, som er under vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeridepartementet, Landbruksdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helsedepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0641 Kommisjonsforordning (EF) nr. 641/2004 av 6. april 2004 om gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 for så vidt gjelder tillatelse til nye genmodifiserte matvarer og fôrstoffer, meldinger om eksisterende produkter og utilsiktet eller teknisk uunngåelig forekomst av genmodifisert materiale der det er foretatt en gunstig risikovurdering

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å veilede søkere og tilrettelegge for EFSAAs vurdering av søknader om genmodifisert mat og fôr. I tillegg til denne forordningen skal EFSA utarbeide en detaljert veiledning til søkere om hvordan søkerne skal utarbeide og presentere risikovurderingen av produktene.

Forordningen inneholder detaljerte regler om innholdet i bl.a. søknader og meldinger, og om innholdet i en liste over genmodifisert materiale hvor det allerede er foretatt en gunstig risikovurdering. Denne listen ble offentliggjort 18. april 2004 og skal ajourføres av Kommisjonen. Listen skal bl.a. skille mellom produkter hvor det finnes en offentlig tilgjengelig analysemetode og produkter hvor slik metode ikke finnes. Aksept av spormengder på en terskelverdi 0.5% gjelder kun for de produkter hvor det finnes analysemetode

Merknader

Rettsakten utfyller forordning EF nr.1829/2003, som er under vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeridepartementet, Landbruksdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helsedepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0852 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en av tre forordninger som sammen med to direktiver om henholdsvis dyrehelse og oppheving av eksisterende særdirektiver, utgjør en samlet revisjon av regelverket for næringsmiddelhygiene. De to øvrige forordningene er europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 om særlige hygienebestemmelser for animalske næringsmidler (H2) og parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 om særlige bestemmelser for tilretteleggelsen av den offentlige kontroll av animalske næringsmidler (H3). I tillegg er prinsipper og definisjoner nedfelt i kontrollforordningen (EF) nr. 882/2004 og Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002, relevante. Hovedformålet er å etablere et høyt beskyttelsesnivå for forbrukerne mht. næringsmiddeltrygghet, og like regler for å oppnå fri omsetning av næringsmidler. Samlet vil disse bestemmelsene utgjøre et felles grunnlag for hygienisk produksjon av alle matvarer gjennom hele kjeden, herunder også matvarer av animalsk opprinnelse.

Rettsakten bygger på tidligere rådsdirektiv 93/43/EØF om næringsmiddelhygiene og fastsetter generelle regler som vil gjelde for alle typer av næringsmidler og næringsmiddelvirksomheter. Enkelte prinsipper og bestemmelser er likevel nye eller mer omfattende enn tidligere. Spesielt nevnes:

- Virksomhetenes ansvar for mattryggheten tydeliggjøres
- Krav om utarbeidelse og gjennomføring av prosedyrer for egenkontroll basert på prinsippene i HACCP (Hazard Analysis Critical Control Points, prosedyre for risikoanalyse og kritiske kontrollpunkter) skal gjelde alle virksomheter, unntatt i primærproduksjonen
- Kravet til HACCP skal være så fleksibelt at det kan anvendes i alle situasjoner, også i små virksomheter
- I primærproduksjon må alle relevante risikoer av betydning for mattryggheten identifiseres og kontrolleres, med sikte på nasjonale regler for etablering av akseptabelt beskyttelsesnivå
- Det skal oppfordres til utarbeidelse av retningslinjer for god hygienep praksis og for anvendelse av HACCP-prinsippene
- Ved behov kan Kommisjonen gi nærmere regler på særskilte områder, for eksempel innenfor HACCP, mikrobiologiske kriterier og temperaturkontrollkrav
- Alle virksomheter, også primærprodusenter, pålegges meldeplikt med sikte på registrering
- Virksomheter skal autoriseres når det fremgår av nasjonal lovgivning, krav i forordningen eller beslutning i Kommisjonen

- Behovet for fleksibilitet for virksomheter som bruker tradisjonelle metoder i produksjon, bearbeiding og distribusjon eller som ligger i områder med særlige geografiske vanskeligheter er ivaretatt ved at det åpnes for å etablere nasjonale regler innen visse rammer.

-

Nærmere om de enkelte artikler/bestemmelser i forordningen:

Forordningen inneholder 18 artikler og to vedlegg.

Av artikkel 1 går omfanget frem. Forordningen bygger på prinsippene og definisjonene i Food Law og gjelder for hele kjeden fra primærproduksjon til og med markedsføring og eksport. Unntatt er primærproduksjon av mat til bruk i private husholdninger og tilberedning, håndtering, oppbevaring for bruk i privat husholdning. Også innsamlingssentraler og garverier som kun håndterer råvarer til fremstilling av gelatin eller kollagen, er unntatt. I tillegg er direkte levering av små mengder primærprodukter til forbruker eller lokal detaljist unntatt fra forordningen, men her er det forutsatt at medlemsstatene fastsetter nasjonale regler som skal sikre at forordningens mål nås.

Artikkel 2 og 3 gir definisjoner og generelle forpliktelser. Det er egne definisjoner av sentrale begreper. For øvrig vises til definisjoner i Food Law. Lederen av næringsmiddelvirksomheter har ansvar for næringsmiddeltryggheten i alle ledd som er under virksomhetens kontroll.

Artikkel 4 inneholder generelle og spesielle hygienebestemmelser. Leder av virksomheten skal sørge for å overholde de generelle og spesielle hygienekrav til produksjonen, med blant annet krav om overholdelse av: kjølekjeden, gjeldende mikrobiologiske krav, gjeldende temperaturkrav i produkter, gjeldende prøvetakings- og analysekrav, standarder og mål for utførelse. Kriterier og mål for dette skal fastsettes av Kommisjonen etter prosedyren i vedtak 1999/468/EF. Dersom slike ikke blir fastsatt eller H2 ikke gir nærmere regler om prøveuttaking eller analysemetoder, kan metoder fastsatt i annen EU-lovgivning eller nasjonal lovgivning anvendes.

I artikkel 5 er fareanalyse og kritiske kontrollpunkter omtalt. Bestemmelsene innfører krav om å ha kontroll med alle potensielle farer i hele matvarekjeden gjennom rutiner og prosedyrer basert på prinsippene i HACCP. Kravet gjelder imidlertid ikke for primærproduksjon. Det kan vedtas nærmere bestemmelser for anvendelsen av artikkel 5 etter prosedyren i vedtak 1999/468/EF. Begrunnelsen for at det kan gis nærmere regler er blant annet behovet for tilpasning av kravene for små virksomheter.

Artikkel 6 har krav til offentlig kontroll, registrering og autorisasjon. Virksomhetene har plikt til å samarbeide med offentlig myndighet, opplysningsplikt og ansvar for å sørge for registrering eller autorisasjon av virksomheten når det kreves. Registreringsplikten omfatter alle virksomheter, også primærproduksjonen. Det er forutsatt i bestemmelsen at det kan gis nasjonale regler for autorisasjon av andre virksomheter enn de som omfattes av H2.

I artikkel 7 etableres en plikt for medlemsstatene til å støtte utvikling av nasjonale retningslinjer for god hygienep praksis og for anvendelse av HACCP-prinsippene til å oppfordre til bruk av både nasjonale og EU-retningslinjer som skal gis. Virksomhetenes bruk av retningslinjer er frivillig. Artikkel 8 fastsetter at når nasjonale retningslinjer for god praksis utvikles, skal det skje i samråd med berørte parter. Medlemsstatene har plikt til å vurdere nasjonale retningslinjer i forhold til bestemte kriterier. Nasjonale retningslinjer skal sendes EU-kommisjonen til orientering og føres inn i et register av Kommisjonen.

Før EU-retningslinjer utarbeides (artikkel 9) skal Den faste komitéen for næringsmiddelkjeden og dyrehelse (SCFCAH) høres. Dersom retningslinjer utarbeides, skal det skje i samråd med relevante representanter, og under hensyntaken til spesielle forhold. Retningslinjene skal revideres. Det understrekes i artiklene 10 og 11 at det skal gjelde samme krav til importerte og eksporterte varer som til de som produseres i EØS-området.

I sluttbestemmelsene (artikkel 12 – 18) fastslås at gjennomførings- og overgangsordninger kan vedtas av Kommisjonen etter prosedyren i vedtak 1999/468/EF. Kommisjonen kan tilpasse hygienebestemmelsene i forordningens vedlegg I og II, blant annet på bakgrunn av erfaringer med HACCP eller for å fastsette mikrobiologiske kriterier og temperaturkrav. Vedlegg I og II kan fravikes for å lette gjennomføringen av HACCP-kravet for små virksomheter. I tillegg er medlemsstatene gitt anledning til å fastsette nasjonale regler om tilpasning av kravene i vedlegg II. De nasjonale reglene skal ta sikte på å muliggjøre fortsatt bruk av tradisjonelle metoder eller dekke behovene for virksomheter beliggende i regioner med særskilte geografiske vanskeligheter. I andre tilfeller kan det gis nasjonale regler vedrørende krav til lokaler og utstyr. Reglene må uansett ikke være i strid med forordningens målsettinger og skal vedtas av Kommisjonen etter nærmere bestemte saksbehandlingsregler (beskrivelse og begrunnelse, høring til andre medlemsstater, saksbehandlingstid (opptil 5 måneder etter oversendelsen)

Rettsakten trer i kraft 1. januar 2006.

Vedlegg I omhandler primærproduksjonen. Med primærproduksjon menes også transport, oppbevaring og håndtering av produkter fra primærproduksjonen, herunder jordbruks- og husdyrprodukter og produkter fra jakt og fiske, når deres karakter ikke er vesentlig endret.

Del A inneholder bestemmelser om hygiene med særlig vekt på å treffe tiltak som fremmer god dyre- og plantehelse av betydning for folkehelsen og som beskytter produktene mot forurensning. I den forbindelse stilles det krav til renhold av lokaler og utstyr og til at personer har nødvendig opplæring i hygiene. Det skal iverksettes tiltak for å forhindre introduksjon og spredning av smittsomme sykdommer og smittestoffer som kan overføres til mennesker. Det skal tas hensyn til analyseresultater av dyreprøver, planteprøver eller andre prøver av folkehelsemessig betydning. Det skal iverksettes forebyggende tiltak ved introduksjon av nye dyr og syke dyr. Dyr som er mistenkt for å være syke, skal isoleres. Ved mistanke om utbrudd av smittsom sykdom som kan overføres til mennesker gjennom mat, skal myndighetene varsles. Førtilsetninger og veterinært forskrevne medisiner skal brukes i henhold til forskrivning eller retningslinjer. Plantevernmidler og biocider skal behandles korrekt. Del A inneholder også krav til å føre journaler for å dokumentere virksomhetens egne tiltak for kontroll med fare, og for primærprodusenter av primærprodukter av animalsk opprinnelse en konkret opplisting over spesifiserte opplysninger.

Del B gir en anbefaling til medlemsstatene om hva retningslinjer for god hygienep praksis for kontroll med risiko innen primærproduksjon bør inneholde.

Vedlegg II som inneholder de generelle hygienebestemmelsene, fastsetter generelle krav til alle næringsmiddelvirksomheter unntatt primærproduksjon. Vedlegget er inndelt i tolv kapitler. Dette er i all hovedsak en utvikling og videreføring av vedlegg I til rådsdirektiv 93/43/EØF (og for øvrig i større eller mindre grad bestemmelser om hygiene i særdirktivene), som er implementert i forskrift 12. november 1997 nr. 1239 om næringsmiddelhygiene. Oppbygging og kapittelinndeling er gjennomgående den samme, men det er kommet til nye kapitler om henholdsvis innpakning og emballering og om utdanning. Lederen av virksomheten skal fortsatt ha hovedansvaret for at personer som håndterer matvarer gis relevant opplæring i matvarehygiene, men det påhviler et særlig ansvar for å gi nødvendig opplæring til den eller de personer som er ansvarlig for utvikling og overholdelse av HACCP. For øvrig skal alle nasjonale krav om opplæring og utdanning av personer som arbeider med mat, være oppfylt.

Merknader

Rettsakten betinger at en rekke av de eksisterende forskriftene må oppheves og/eller revideres. I tillegg må det utarbeides gjennomføringsforskrift og forordningen gjøres gjeldende som norsk forskrift. Følgende regelverk er omfattet:

- Lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.

- Forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 Generell forskrift for produksjon og omsetning mv. av næringsmidler
- Forskrift 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen
- Forskrift 12. november 1997 nr. 1239 om næringsmiddelhygiene
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland.
- Forskrift 18. august 1994 nr. 833 for produksjon m.v. av eggprodukter
- Forskrift 9. mai 1996 nr. 489 om overvåking og forebygging av salmonella i egg til konsum
- Forskrift 22. desember 1999 nr. 1544 om særskilte vilkår for håndtering og merking mv. av egg
- Forskrift 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og omsetning mv. av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter
- Forskrift 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv. i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselerager for ferskt kjøtt
- Forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av ferskt fjørfekjøtt
- Forskrift 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud m.v. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse.
- Forskrift 28. august 1995 nr. 776 om hygiene i slakterier mv. for rein og oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 132 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning mv. av kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 133 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av viltkjøtt
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.
- Forskrift 6. mars 2003 nr. 288 om hygiene og kontroll ved produksjon og omsetning av kjøtt fra sjøpattedyr
- Forskrift 14. juni 1996 nr. 667 Kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer
- Forskrift 25. april 2002 nr. 769 om produksjon, omsetning og import mv. av snegler og froskelår
- Forskrift 25. april 2002 nr. 508 om produksjon, omsetning og import mv. av gelatin

EU har vedtatt forordninger som fastsetter gjennomføringsbestemmelser og overgangsbestemmelser knyttet til rettsaktene om næringsmiddelhygiene og -kontroll.

Gjennomføringsbestemmelser finnes i kommisjonsforordning om fastsettelse av gjennomføringstiltak for visse produkter under forordning (EF) nr. 853/2004, for organiseringen av offentlige kontroller under forordningene (EF) nr. 854/2004 og 882/2004, unntak fra forordning (EF) nr. 852/2004 og endring av forordningene (EF) nr. 853/2004 og 854/2004.

Overgangsbestemmelser finnes i kommisjonsforordning om fastsettelse av overgangsordninger for gjennomføringen av forordningene (EF) nr. 853/2004, 854/2004 og 882/2004 og om endring av forordningene (EF) nr. 853/2004 og 854/2004.

I tillegg er det under de rettsaktene som er omtalt i innledningen, fastsatt en kommisjonsforordning om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler, en kommisjonsforordning som fastsetter de særskilte reglene for offentlige kontroller for *Trichinella* i kjøtt og en kommisjonsforordning om gjennomføring av forordning (EF) nr. 853/2004 i forhold til spesielle garantier for Salmonella for forsendelser til Finland og Sverige av visse typer kjøtt og egg.

Alle de nevnte rettsaktene har nylig vært til votering i EUs faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse (SCFCAH) og er vedtatt av Kommisjonen, men enda ikke offentliggjort. De skal tre i kraft 1. januar 2006, samtidig med rettsaktene i "hygienepakken" (H1, H2 og H3) og kontrollforordningen (forordning (EF) nr. 882/2004).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 2230 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2230/2004 av 23. desember 2004 om fastsettelse av bestemmelser om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 angående nettverk av organisasjoner som er virksomme på de områdene som hører inn under oppdraget til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler gjennomføringsbestemmelser for nettverkssamarbeid mellom organisasjoner som er virksomme på de områdene som hører inn under Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA). Dette nettverkssamarbeidet skal være et av grunnprinsippene for EFSAAs arbeid. Det vises til at visse medlemsstatsorganisasjoner på nasjonalt plan ivaretar oppgaver tilsvarende EFSAAs, og at nettverkssamarbeid bør gi mulighet for å fremme en ramme for vitenskapelig samarbeid og optimal utnyttelse av ressurser og ekspertise. Da disse kompetente organisasjonene (KO) kan få pålagt visse oppgaver hvor de kan bistå EFSA, skal de utpekes av medlemslandene på grunnlag av visse kriterier. Forordningen angir hvilke kriterier KO skal oppfylle for å kunne utpekes av medlemslandene til å delta i nettverket, hvordan dette skal meddeles EFSA samt hvordan EFSA skal utarbeide en kvalitetssikret liste over KO. Forordningen angir hvordan samarbeidet mellom EFSA og KO skal fungere, og hvilke oppgaver EFSA kan gi KO. Mulighet for økonomisk støtte til KO i forbindelse med spesielle oppgaver omtales, samt harmoniserende kvalitetskriterier og betingelser for gjennomføring av oppgaver som gis til KO.

Merknader

Den norske vitenskapskomiteen for mattrygghet er enig med Mattilsynet i at forordningen er svært relevant. Det er imidlertid ingen gjeldende regler på området i Norge, da dette er en rettsakt som gis som utfyllende bestemmelser til Food Law (forordning (EF) nr. 178/2002). Food Law er ennå ikke innlemmet i EØS-avtalen, og vårt forhold til EFSA er heller ikke klarlagt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er til vurdering i Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0208 Kommisjonsforordning (EF) nr. 208/2005 av 4. februar 2005 om endring av forordning (EF) nr. 466/2001 med hensyn til polysykliske aromatiske hydrokarboner

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en endring av forordning (EF) nr. 466/2001 som fastsetter grenseverdier for ulike forurensninger i mat. Endringen medfører at det fastsettes grenseverdier for PAH-forbindelsen benzo(a)pyren (BaP) i fett og oljer til menneskelig konsum (med unntak av kakaosmør), barnemat, røykte kjøtt- og fiskeprodukter samt fisk, skjell og skalldyr. PAH kan være en såkalt prosessframkalt forurensning og dannes i mat som følge av oppvarming, røyking og tørking. Forbindelsene er også til stede i mat (særlig sjømat) som følge av miljøforurensning.

Noen EU-land har allerede grenseverdier for PAH i visse typer mat, og EU-kommisjonen har ut fra markedshensyn sett det nødvendig å harmonisere regelverket på området. EUs vitenskapskomité for mat (SCF, nå EFSA) konkluderte i en rapport fra 2002 med at en rekke PAH-forbindelser er gentoksiske karsinogener. I lys av dette bør nivåene av disse stoffene i mat være så lave som mulig. Komiteen vurderte videre benzo(a)pyren (BaP) til å være en egnet markørforbindelse for forekomsten og effekten av PAH i mat. Videre undersøkelser av fordelingen mellom de ulike PAH-forbindelsene som kan finnes i mat er imidlertid nødvendig for å kunne fastslå om benzo(a)pyren kan opprettholdes som markørforbindelse. Mer data er også nødvendig for å kunne vurdere om flere næringsmidler bør ha grenseverdier for PAH. Grenseverdiene skal vurderes på nytt i 2007.

Merknader

Rettsakten må gjennomføres i Forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. Eksisterende nasjonalt regelverk på området er Forskrift 10. september 2003 nr. 1158 om polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH) i olivenrestolje (pomace-olje). Denne forskriften gir en grenseverdi på 2 µg/l for benzo(a)pyren i olivenrestolje og oppheves når forordning (EF) nr. 208/2005 trer i kraft. Den foreslåtte grenseverdien fra EU i fett og oljer tilsvarer dagens nasjonale grenseverdi. Mattilsynet fraråder forbrukere å innta skjell fra områder langs kysten med ekstra stor PAH-forurensning. Forskrift 29. november 1996 nr. 1240 om forbud mot omsetning av fisk og skalldyr fanget i forurensede havner og fjorder forbyr å omsette skjell høstet i de områdene hvor det gis kostholdsråd.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0396 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 av 23. februar 2005 om maksimumsgrenseverdier for rester av plantevernmidler i vegetabiliske og animalske næringsmidler og om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF

Sammendrag av innhold

Rettsakten bestemmer følgende:

- Hvem som kan og hvordan man kan fremme forslag om nye grenseverdier.
- Hva en søknad skal inneholde.
- At EFSA skal vurdere søknaden og hvordan de skal gjøre dette.
- At Kommisjonen skal fastsette grenseverdier via Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen (Standing Committee on the Food Chain and Animal Health).
- At det i enkelte tilfeller er mulig å bruke en raskere prosedyre for å fastsette grenseverdier (der det er mulig helsefare, eller hvor matvaren utgjør en svært liten del av kostholdet).
- At det skal være kontinuerlig overvåking av rester av plantevernmidler i mat og krav til overvåkingsprogrammer.

Merknader

Forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler vil måtte endres.

Forordningen inneholder en rekke henvisninger til direktiv 91/414/EØF som er inkludert i EØS-avtalen, men som Norge har et ikke tidsavgrenset unntak fra og dermed ikke har implementert. Det knytter seg usikkerhet til virkeområdet da vedlegg I ikke er vedtatt enda. I forslaget er fôrvarer og fisk og fiskeprodukter inkludert i listen over grupper av produkter som det skal settes MRL(maximum residue limit) for, mens det i listen over individuelle produkter innen disse er angitt at de skal "be added later". Det betyr sannsynligvis at det ikke blir satt noen grenseverdier for disse produktgruppene i denne omgang, heller ikke på deteksjonsgrensen, men at det vil komme seinere. Det har vært mye diskusjon om disse produktgruppene skal inkluderes og resultatet av avstemningen gjenstår å se. Innvendingene er særlig knyttet til at en ikke har data for bakgrunnsnivåene, noe som også gjelder Norge. Mattilsynets vurdering er at det er for tidlig å sette MRL for individuelle produkter innen disse gruppene. For oppdrettsfisk vil restnivåene være avhengig av eventuelle rester i fôr. Settes det grenseverdier for fôr, bør risikoen for rester i fisk være en del av vurderingsgrunnlaget. Det bør derfor settes MRL for fôrvarer før det eventuelt fastsettes MRL'er for fisk.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som akseptabel, hvis det ikke fastsettes grenseverdier for fôrvarer, fisk og fiskeprodukter før det foreligger data for bakgrunnsverdiene. Rettsakten er til vurdering i Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0856 Kommisjonsforordning (EF) nr. 856/2005 av 6. juni 2005 om endring av forordning (EF) nr. 466/2001 med hensyn til fusarium-toksiner

Sammendrag av innhold

Rettsakten innfører grenseverdier for flere fusarium mykotoksiner i næringsmidler og representerer et tillegg til og noen endringer i den konsoliderte forordning (EF) nr. 466/2001 (jf. EØS-komiteens publiserte beslutning nr. 81/2002), som har til formål å gi en bedre oversikt over de bestemmelser som gjelder for mykotoksiner og forurensende stoffer i næringsmidler.

Det som innføres/endres er følgende:

Det er innført grenseverdier for fusarium mykotoksinene deoksynivalenol (DON), og zearalenon, og det annonseres at det også på bestemte datoer blir innført grenseverdier for fumonisiner og T-2 og HT-2.

Forskjellige grenseverdier er satt for forskjellige sorter rå ubehandlet korn/cerealier inkludert dura. Forskjellige og lavere grenseverdier for disse toksinene er også satt for mel, brød, pasta. I tillegg er det satt ennå lavere grenseverdier for cerealiebasert mat for småbarn og spedbarn.

Merknader

Forskrift nr 1028 av 27. september 2001, om forurensende stoffer i næringsmidler vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1294 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1294/2005 av 5. august 2005 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjon av landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten forlenger unntaksmuligheten som tillater bruk av en andel ikke-økologisk fôrvarer. I dagens regelverk er det en overgangsordning som tillater bruk av en andel ikke-økologisk fôr til økologiske husdyr når økologiske fôrvarer ikke er å oppdrive. Denne unntaksmuligheten utgikk 24. august 2005, da det var forventet at det ville være nok økologisk fôr tilgjengelig i Europa innen 2005. Det har imidlertid vist seg at det fremdeles er problematisk å skaffe nok økologisk fôr både i Norge og i EU. Særlig er det mangel på proteinrikt fôr til enmagede dyr, men også andre typer fôr er mangelvare i enkelte medlemsland. Unntaksmuligheten blir gradvis utfaset over de neste årene og følgende regler vil gjelde:

- Maksimalt 5 % ikke-økologiske fôrvarer er tillatt brukt til drøvtyggere og hest fram til 31. desember 2007
- Maksimalt 15 % ikke-økologiske fôrvarer er tillatt brukt til andre dyreslag fram til 31. desember 2007. Deretter tillates 10 % fra 31. desember 2007 til 31. desember 2009, og til slutt 5 % fra 31. desember 2009 til 31. desember 2011

Prosentandelene regnes i tørrstoff, og gjelder på årsbasis. Maksimal andel ikke-økologiske fôrvarer tillatt brukt på daglig basis er 25 %.

Rettsakten er mindre omfattende enn de tidligere utkastene til den. Det ble ikke oppnådd enighet om endringer i hvilke ikke-økologiske fôrmidler og tekniske hjelpemidler som skal tillates (forordning (EØF) nr. 2092/91, vedlegg II, del C og D), og denne delen av diskusjonen ble derfor utsatt.

Forordning (EØF) nr. 2092/91 er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1318 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1318/2005 av 11. august 2005 om endring av vedlegg II til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjon av landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer forordning (EØF) nr. 2092/91, vedlegg II A og B. Rettsakten inkluderer to nye stoffer i vedlegget og utvider bruksområdet til et tredje stoff.

"Industrial lime from vacuum salt production" blir inkludert på listen over tillatte gjødselstoffer og jordforbedringsmidler (del A).

Det opprettes en ny del B V som får overskriften "Andre stoffer". Kalsiumhydroksyd til bruk mot bl.a. skurv i fruktdyrking, føres opp på denne listen.

I tillegg tillates etylen til bruk i modning av kiwi og kaki, samt blomsterinduksjon hos ananas. Etylen står allerede på listen over "Andre stoffer som tradisjonelt brukes i økologisk landbruk" (del B, IV), men med begrenset bruksområde.

Forordning (EØF) nr. 2092/91 er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1336 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1336/2005 av 12. august 2005 om endring av vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2092/91, som omfatter minstekrav ved kontroll samt forebyggende tiltak i henhold til kontrollordningen nevnt i artikkel 8 og 9. Vedlegget inneholder bestemmelser om de viktigste næringsdrivende som er omfattet av den økologiske kontrollordningen og skal sikre at økologiske produkter kan spores gjennom de forskjellige omsetningsleddene, samt at disse produktene oppfyller kravene i forordning (EØF) nr. 2092/91.

Artikkel 8 ble endret ved forordning (EF) nr. 392/2004. Dette innebar at i tillegg til næringsdrivende som produserer, tilbereder eller importerer økologiske landbruksprodukter fra en tredjestat, skal næringsdrivende som lagrer økologiske landbruksprodukter også omfattes av kontrollordningen. Medlemsstatene gis muligheter til å unnta næringsdrivende som selger produkter direkte til den endelige forbruker eller den endelige bruker forutsatt at de ikke produserer, tilbereder eller lager slike produkter unntatt i forbindelse med salgsstedet, eller ikke innfører like produkter fra et tredjestat. Det gis ikke mulighet til å unnta næringsdrivende som setter bort noe av den økologiske virksomheten sin til en tredjeperson. Disse skal også omfattes av den økologiske kontrollordningen.

Endringer fører til at alle næringsdrivende som omfattes av den økologiske kontrollforordningen inkluderes i ordningen. I tillegg er det endringer i vedlegget som omfatter hyppigheten av kontrollbesøk hos tilfeldig utvalgte aktører. Det sies her at disse besøkene bør avpasses etter risikoen for manglende overensstemmelse med forordningen (EØF) nr. 2092/91.

Forordning (EØF) nr. 2092/91 er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1567 Rådsforordning (EF) nr. 1567/2005 av 20. september 2005 som endrer forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av forordning (EØF) nr. 2092/91 artikkel 11.6 a. Ifølge denne artikkelen kan kompetent myndighet i en medlemsstat gi godkjenning for markedsføring av økologiske produkter importert fra en tredjestat som ikke er oppført på liste over godkjente

tredjestater i henhold til artikkel 11.1 i samme forordning. Ordningen gjelder fram til 31. desember 2005.

Det er Kommisjonens hensikt at dette systemet skal bli erstattet av et mer varig system. Det ønskes etter hvert at det vil skje en evaluering av kontrollorganer som kan oppføres på en godkjent liste. Disse kontrollorganene skal kunne foreta ekvivalensvurderinger i tredjestater.

Det er behov for mer tid til å etablere en slik ordning, og i mellomtiden ønsker en å opprettholde nåværende system. Muligheten til å importere fra tredjestater i henhold til artikkel 11.6 er derfor forlenget til 31. desember 2006.

Forordning (EØF) nr. 2092/91 er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer, samt at den må gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal vurderes av Spesialutvalget for matproduksjon (tidligere landbruk), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

31997 X 0618 Kommisjonsrekommendasjon 97/618/EF av 29. juli 1997 om de vitenskapelige aspektene ved og de nødvendige opplysninger som skal vedlegges søknader om markedsføring av nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser, og om utarbeiding av førstegangsvurderinger iht. europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 er under vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen (jf. omtale ovenfor). Kommisjonsrekommendasjon 97/618/EF gir retningslinjer for hvilke opplysninger som skal vedlegges en søknad om markedsføring og for utarbeiding av førstegangsvurdering av produkter.

Merknader

Rettsakten er i harmoni med norsk forvaltning på dette området.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 H 0787 Kommisjonsrekommendasjon 2004/787/EF av 4. oktober 2004 om tekniske retningslinjer for prøvetaking og påvisning av genmodifiserte organismer og materiale fremstilt av genmodifiserte organismer, som utgjør eller inngår i produkter, innenfor rammene av forordning (EF) nr. 1830/2004

Sammendrag av innhold

Kommisjonsrekommendasjonen gir råd om tekniske retningslinjer for prøvetaking og påvisning av genmodifiserte organismer og materiale fremstilt av genmodifiserte organismer som utgjør eller inngår i produkter, innenfor rammen av forordning (EF) nr. 1830/2003. Formålet er å få utført inspeksjoner og andre kontrolltiltak for å sikre overholdelse av reglene om sporbarhet og merking av GMO og genmodifisert mat og fôr.

Forordningen om sporbarhet og merking samt endringene i utsettingsdirektivet krever et system for overføring og oppbevaring av dokumentasjon hos de forskjellige aktører i alle ledd i produksjonskjeden fram til frambud, for produkter som består av eller inneholder GMO og mat- og fôrprodukter produsert fra GMO. Det kreves imidlertid ikke at operatørene selv foretar prøveuttak og tester på hvert ledd i kjeden for tilstedeværelse av GMO eller materiale produsert fra GMO. Medlemsstatene må derfor selv (art. 9(1)) forsikre seg om at inspeksjoner og andre kontrollmålinger inkludert prøvetaking og kvalitativ/kvantitativ testing blir foretatt for etterlevelse av denne forordningen.

For å forenkle en koordinert tilnærmingssåte for slike inspeksjoner og kontrollmålinger, krever forordningen (art. 9(2)) derfor at det lages tekniske veiledninger om prøvetaking og testing/analysering av GMO og materiale produsert fra GMO.

Prøvetaking og testing/analysering skal foretas med anerkjente vitenskapelige og statistiske protokoller for å oppnå et tilstrekkelig sikkerhetsnivå for påvisning av GMO eller materiale produsert fra GMO.

I utviklingen av disse retningslinjene har komiteén etablert etter 2001/18 (art. 30) vært konsultert og det er tatt i betraktning arbeidet til de nasjonale kompetente myndigheter, Standing Committee on the Food Chain and Animal Health og Kommisjonens referanselaboratorium (JRC med deltakere fra ENGL).

Retningslinjene består av tre deler: generelle prinsipper (I), prinsipper for samplingsprotokoller (II) og analyseprotokoller (III).

Del I Generelle prinsipper. For å oppfylle kravene i forordningen, må medlemsstatene ta med i betraktningen forhistorien til aktørene ift. overholdelse av relevant lovgivning, påliteligheten ved kontroller aktøren selv har foretatt, situasjoner hvor det er mistanke om lovbrudd samt virkemidler tilpasset hensikten med kontrollen, særlig sett i lys av risiko og erfaring. Offisielle kontroller skal utføres uten forhåndsvarsel, på et hvilket som helst sted i kjeden av produksjon, prosessering og oppbevaring og skal ikke skille mellom produkter ment for eksport utenfor EU og produkter ment for markedet innen EU. Aktører som får sine produkter kontrollert og analysert, kan anmode om en ny vurdering. De kompetente myndigheter skal fastsette hensiktsmessige prosedyrer som sikrer aktørens rett til anke.

Del II Prinsipper for prøvetakingsprotokoller. Denne delen er meget spesifikk og detaljert og består av 8 hovedpunkter. The Community Reference Laboratory (JRL) etablert under 1830/2003 og medlemmene av ENGL vil skaffe veiledning og gi assistanse mht. metoder for prøvetaking, inkludert bl.a. statistisk analyse. Det vises videre under de enkelte punktene til forskjellig ISO-standarder og dokumenter/programmer laget av ENGL.

Del III Analyseprotokoller/metoder. Denne delen er også relativt detaljert, med stor vekt på henvisninger til ISO/CEN-standarder og utført og fremtidig arbeid av CRL/ENGL.

Merknader

Norge har deltatt på møter i komiteen og støttet retningslinjene på forslagsstadiet. De gjelder GMO som godkjennes etter direktiv 2001/18/EF, dvs. GMO som godkjennes etter

genteknologiloven i Norge. De gjelder også materiale til mat og fôr som er fremstilt av GMO som reguleres under matloven i Norge. Rettsakten har følgelig relevans for Miljøverndepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet.

Rekommandasjonen utfyller forordning (EF) nr. 1830/2003, som er under vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XIII Legemidler

32004 L 0024 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/24/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/83/EF ved å innføre regler om en forenklet godkjenningsprosedyre for tradisjonelle plantelegemidler

Sammenheng av innhold

Industrifremstilte legemidler skal ha markedsføringstillatelse før de omsettes. Tillatelse gis på grunnlag av søknad som i henhold til regelverket skal vedlegges omfattende dokumentasjon vedrørende kvalitet, sikkerhet og effekt. For en rekke tradisjonelle plantelegemidler er det ikke praktisk å fremskaffe slik dokumentasjon. EU har derfor vedtatt en forenklet søknadsprosedyre for slike legemidler.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/24/EF vil i all hovedsak kunne gjennomføres i norsk rett ved endring av forskrift om legemidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene

32004 L 0027 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/27/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/83/EF om innføring av et fellesskapsregelverk til legemidler for mennesker

Sammendrag av innhold

Direktiv 2001/83/EØF gir regler om godkjenning av legemidler til mennesker, og er en konsolidering av tidligere direktiver på legemiddelområdet.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/27/EF inneholder en rekke justeringer av mer teknisk art, i tillegg til noen bestemmelser som materielt endrer gjeldende regelverk. Definisjonen av et legemiddel er presisert, for å klargjøre direktivets virkeområde i forhold til tilgrensende regelverk. Endringen vil ikke medføre noen utvidelse av området for legemiddelregelverket, men er utelukkende ment å tydeliggjøre skillet mellom legemidler og tilgrensende produkter.

Vilkårene for å benytte en såkalt forenklet søknad for generiske kopier av originale legemidler endres, ved at perioden fra første godkjenning av det originale legemidlet og den generiske versjonen harmoniseres og forlenges noe.

For å kompensere for en forsinket markedsadgang for generiske legemidler, åpner direktivet for at generiske produsenter skal kunne utføre nødvendig tester som involverer patenterte legemidler uten at dette skal anses som et inngrep i patentinnehaverens rettigheter etter patentet (Bolar).

Direktivet inneholder også enkelte endringer som er ment å styrke allmenhetens tillit til de beslutninger som tas i forhold til godkjenning av legemidler, spesielt større åpenhet rundt de evalueringer som gjøres i den enkelte legemiddelforvaltning.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/27/EF vil i all hovedsak kunne gjennomføres i norsk rett ved ny forskrift om legemidler samt ny forskrift om legemiddelklassifisering. Det vil i tillegg være behov for en endring i Patentloven for å gjennomføre den ovenfor omtalte Bolar-bestemmelsen, og en endring i Legemiddelloven i forhold til fornyelser av markedsføringstillatelser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teleilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS- landene.

32004 L 0028 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/28/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/82/EF om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler til dyr

Sammendrag av innhold

Direktiv 2001/82/EØF gir regler om godkjenning av legemidler til mennesker, og er en konsolidering av tidligere direktiver på legemiddelområdet.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/28/EF inneholder en rekke justeringer av mer teknisk art, i tillegg til noen bestemmelser som materielt endrer gjeldende regelverk. Definisjonen av et legemiddel er presisert, for å klargjøre direktivets virkeområde i forhold til tilgrensende regelverk. Endringen vil ikke medføre noen utvidelse av området for legemiddelregelverket, men er utelukkende ment å tydeliggjøre skillet mellom legemidler og tilgrensende produkter.

Vilkårene for å benytte en såkalt forenklet søknad for generiske kopier av originale legemidler endres, ved at perioden fra første godkjenning av det originale legemidlet og den generiske versjonen harmoniseres og forlenges noe.

For å stimulere interessen for å utvikle legemidler til dyr til spesielle arter hvor det ikke er mange legemidler med markedsføringstillatelse, har man utvidet dokumentbeskyttelsesperioden til 13 år. Dette gjelder i første omgang legemidler til fisk og bier, men regelverket åpner for at flere arter kan inkluderes.

For å kompensere for en forsinket markedsadgang for generiske legemidler, åpner direktivet for at generiske produsenter skal kunne utføre nødvendig tester som involverer patenterte legemidler uten at dette skal anses som et inngrep i patentinnehaverens rettigheter etter patentet (Bolar).

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/28/EF vil i all hovedsak kunne gjennomføres i norsk rett ved ny forskrift om legemidler. Det vil i tillegg være behov for en endring i Patentloven for å gjennomføre den ovenfor omtalte Bolar-bestemmelsen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS- landene.

32005 L 0028 Kommisjonsdirektiv 2005/28/EF av 8. april 2005 om retningslinjer for god klinisk praksis i forbindelse med utprøvningspreparater til bruk på mennesker og om krav i forbindelse med tillatelse til fremstilling eller import av slike legemidler

Sammendrag av innhold

Kommisjonsdirektiv 2005/28/EF av 8. april 2005 gir nærmere retningslinjer vedrørende god klinisk praksis i forbindelse med utprøvningspreparater til bruk på mennesker og om krav i forbindelse med tillatelse til fremstilling eller import av slike legemidler.

Direktivet gir retningslinjer med hensyn til god klinisk praksis i forbindelse med utforming, gjennomføring, registrering og melding av kliniske forsøk. Videre inneholder direktivet bestemmelser vedrørende tilvirkertillatelse og import av utprøvningspreparatet. Endelig gis det bestemmelser om forsøkets masterfile, arkivering av forskningsdata, krav til myndighetenes inspektører og nærmere regler knyttet til nasjonale inspeksjonsprosedyrer.

Merknader

Kommisjonsdirektivet er utarbeidet med hjemmel i europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/20/EF, artikkel 1 nr. 3, artikkel 13 nr. 1 og artikkel 15 nr. 5. Direktiv 2001/20/EF er gjort til del av EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 24. september 2003 om klinisk utprøving av legemidler til mennesker.

Gjeldende norsk rettspraksis på området fremgår av forskrift av 24. september 2003 om klinisk utprøving av legemidler til mennesker. De retningslinjer som fremgår av direktivet, er i det vesentligste sammenfallende med vår praksis på området. Direktivet inneholder utfyllende regler vedrørende klinisk utprøving av legemidler som langt på vei allerede er del av vår nasjonale praksis. Det vil ikke være behov for lovendringer, men det må vurderes på et senere tidspunkt om det vil være behov for endringer i denne forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten behandles i EØS-spesialutvalget for handelsforenkling.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0061 Kommisjonsdirektiv 2005/61/EF av 30. september 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/98/EF når det gjelder krav til sporbarhet og melding om alvorlige og uønskede hendelser og bivirkninger

Sammendrag av innhold

Direktivet gjennomfører bestemmelser i "mor-direktivet" og fastsetter krav til nasjonale systemer for sporbarhet og melding om alvorlige og uønskede hendelser og bivirkninger (hemovigilans).

Dette innebærer at "blood establishments" skal sørge for at blod og blodkomponenter kan spores fra blodgiver til mottaker og omvendt gjennom et system for identifikasjon av hver enkelt blodgiver, hver enkelt tapping av blod og hver enkelt blodkomponent uansett anvendelsesformål. Direktivet stiller krav om opplysninger som er nødvendige for å sikre full sporbarhet, skal oppbevares i minst 30 år.

Direktivet stiller krav om at det er på plass et sett av prosedyrer for å melde fra om alvorlige og uønskede hendelser og bivirkninger. Direktivet inneholder blant annet skjemaer som skal benyttes ved melding om hendelser og bivirkninger til kompetent nasjonal myndighet.

Merknader

Direktivet vil trolig medføre endringer i forskrift 4. februar 2005 nr. 80 (blodforskriften), veiledningsmateriale for transfusjonstjenesten og god tilvirkningspraksis i blodbanker og etablering av et nasjonalt hemovigilanssystem.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet forberedes til behandling i Spesialutvalget for handelsforenklinger, herunder kommentarrunde hos sakkyndige instanser.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0062 Kommisjonsdirektiv 2005/62/EF av 30. september 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/98/EF når det gjelder standarder og spesifikasjoner i forhold til etablering av kvalitetssystemer for blodbanker

Sammendrag av innhold

Direktivet gjennomfører bestemmelser i "mor-direktivet" og fastsetter regler om standarder og spesifikasjoner for et kvalitetssystem for blodbanker. Med kvalitetssystem menes organisasjonsstruktur, ansvarsfordeling, prosedyrer og prosesser for å sikre kvalitet i alle ledd av kjeden; fra tapping til bruk av blod og blodkomponenter.

Merknad

Direktivet vil medføre endringer i forskrift 4. februar 2005 nr. 80 (blodforskriften) og veiledningsmateriale for transfusjonstjenesten og retningslinjer for god tilvirkningspraksis i blodbanker.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet forberedes til behandling i Spesialutvalget for handelsforenklinger, herunder kommentarrunde hos sakkyndige instanser.

32004 R 0726 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 av 31. mars 2004 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet for godkjenning og overvåking av legemidler til mennesker og dyr og om opprettelse av et europeisk kontor for legemiddelvurdering

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EØF) nr. 2309/93 opprettet en sentral prosedyre for godkjenning av legemidler og etablerte et europeisk kontor for legemiddelvurdering. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 endrer rådsforordning (EØF) nr. 2309/93, men for å tydeliggjøre endringene har den funnet det nødvendig å erstatte forordningen med en ny.

Forordningen gjør visse endringer i sammensetningen av styret og de ulike vitenskapelige komiteene tilknyttet Det europeiske kontor for legemiddelvurdering. Hovedintensjonen med endringene er å gjøre kontoret effektivt også etter utvidelsen av EU, og innebærer at landenes deltakelse i de vitenskapelige komiteene reduseres fra 2 til 1 i hver komite. Også i kontorets styre begrenses deltakelsen fra 2 til 1 representant.

Forordningen utvider omfanget av legemidler der den sentrale godkjenningsprosedyren er obligatorisk. Legemidler som inneholder en ny aktiv substans til behandling innen sykdomsområdene aids, kreft, nevrodegenerativ disorder og diabetes, må etter 20. november 2005 søkes godkjent gjennom den sentrale prosedyren. Dette gjelder også legemidler til sjeldne sykdommer, og en ytterligere utvidelse med to sykdomsområder vil skje fra 20. mai 2008.

Det europeiske kontoret (EMA) har fått et større ansvar for koordinering av blant annet bivirkningsovervåking innen EU, samt den vitenskapelige rådgivning til søkere. Samtidig har en justert enkelte administrative frister for å gjøre saksflyten i den sentrale godkjenningsprosedyren mer effektiv.

Merknader

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 vil kunne gjennomføres i norsk rett ved endring av forskrift om legemidler av 22. desember 1999 nr. 1559.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS- landene.

32004 R 1646 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1646/2004 av 20. september 2004 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Sammendrag av innhold

Rettsakten supplerer/endrer vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/1990 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr 100 1991-92)) som omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning. Parasittmidlene albendazol, febantel, fenbendazol, oksfendazol, tiabendazol, oksyklozanid, amitraz, cypermetrin, deltametrin og glukokortikoidet deksametason er tilført vedlegg I, som omfatter liste over stoffer med fastsatt MRL.

Merknader

Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse har gjennomført rammeforordning (EØF) nr. 2377/1990 og senere endringer til denne i norsk rett.

Albendazol finnes i preparater som har markedsføringstillatelse (MT) for storfe, sau og geit.

Fenbendazol finnes i preparater som har MT for storfe, sau, geit, gris og hest.

Oksfendazol finnes i preparater som har MT for storfe.

Deltametrin finnes i preparater som har MT for storfe og sau.

Deksametazon finnes i preparater som har MT for storfe, gris og hest.

Cypermetrin finnes ikke i preparater som har MT, men brukes på særskilt godkjenningss fritak til fisk.

Febantel, tiabendazol, oksyklozanid og amitraz finnes ikke i preparater med MT.

Codex har fastsatt tilsvarende eller høyere grenseverdier for albendazol, febantel, fenbendazol, oksfendazol og tiabendazol. Det foreligger forslag om tilsvarende grenseverdier for cypermetrin (step 4), samt høyere grenseverdier for deltametrin (step 8).

Den vitenskapelige dokumentasjonen som ligger til grunn for fastsettelsen av grenseverdiene er vurdert av Statens legemiddelverk, Norges Veterinærhøyskole, Kjøttbransjens Landsforbund, Landbrukssamvirkets felleskontor, Den norske veterinærforening og Fagsenteret for fjørfe. Det er ikke kommet innsigelser fra disse. Sverige, Finland og Danmark følger EUs regelverk.

Rettsakten krever endring i forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0712 Kommisjonsforordning (EF) nr. 712/2005 av 11. mai 2005 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse

Sammendrag av innhold

Rettsakten supplerer/endrer vedlegg I og II til rettsakten (EØF) nr. 2377/1990 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr 100 1991-92)) som omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning. Lasalocid er tilført vedlegg I, som omfatter liste over stoffer med fastsatt MRL. Det er ikke tillatt å bruke stoffet til eggleggende fjørfe.

Bituminosulfonater, ammonium og natriumsalter er tilført vedlegg II, som omfatter liste over stoffer som ikke trenger MRL. Stoffet er tillatt brukt utvortes til alle pattedyrarter som brukes til produksjon av næringsmidler.

Merknader

Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse vil måtte endres.

Ingen av de aktuelle stoffene har markedsføringstillatelse i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0869 Kommisjonsforordning (EF) nr. 869/2005 av 8. juni 2005 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse

Sammendrag av innhold

Rettsakten supplerer/endrer vedlegg I og II til rettsakten (EØF) nr. 2377/1990 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr 100 1991-92)) som omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning. Ivermektin og Carprofen er tilført vedlegg I, som omfatter liste over stoffer med fastsatt MRL. Ivermektin har fått MRL til alle matproduserende dyr, unntatt til dyr som produserer melk til humant konsum. Carprofen har fått MRL (maximum residue limit) til storfe og hest.

Carprofen er tilført vedlegg II, som omfatter liste over stoffer som ikke trenger MRL. Dette gjelder kun for storfemelk.

Merknader

Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse vil måtte endres.

Ivermektin har markedsføringstillatelse til gris, storfe, sau, hest og rein. Ekstrapoleringen til alle matproduserende pattedyr får ingen konsekvenser for tilbakeholdelsestiden for disse artene, men det gir produsenten mulighet til å søke markedsføringstillatelse til for eksempel geit dersom de ønsker det.

Carprofen har markedsføringstillatelse til storfe. Innplasseringen av carprofen i vedlegg II for melkekyr gir produsenten mulighet til å søke om markedsføringstillatelse til disse dyrene.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1148 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1148/2005 av 15. juli 2005 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, for penetamat

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr 100 1991-92)) og gir bestemmelser for Penetamat, som tidligere bare har hatt grenseverdier for muskel, fett, lever og nyre for svin og storfe, og melk fra storfe. Endringen medfører at disse grenseverdiene skal gjelde for alle pattedyr.

Vedlegg I inneholder liste over farmakologisk virksomme stoffer som har fastsatte grenseverdier med hensyn til rester.

Merknader

Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1299 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1299/2005 av 8. august 2005 om endring av vedlegg I og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærepreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, som phenoksymetylpenicillin, phoxim, norgestomet og thiamfenikol

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr 100 1991-92)) og gir bestemmelser om innlemmelse av Fenoksymetylpenicillin i vedlegg I for muskler, lever, nyrer, fett og skinn av fjærfe, med unntak av individer som produserer egg til humant konsum, overføring av Phoxim fra vedlegg III til vedlegg I for kylling og høne gjeldende for muskel, lever, nyre, skinn og fett, overføring av Norgestomet, med begrensning for kun terapeutisk og avlsteknisk bruk, fra annekset III til annekset I etter fullførte vitenskaplige studier og for å kunne fullføre vitenskaplige studier er Thiamfenikol innlemmet i annekset III når det gjelder svin.

Vedlegg I inneholder liste over farmakologisk virksomme stoffer som har fastsatte grenseverdier med hensyn til rester. Vedlegg II omfatter liste over stoffer som er vurdert til ikke å behøve fastsatte grenseverdier, mens vedlegg III inneholder liste over stoffer med midlertidig fastsatte grenseverdier.

Merknader

Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærepreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1356 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1356/2005 av 18. august 2005 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærepreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, som oksolinsyre og morantel

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr. 100 1991-92)) og gir bestemmelser om opføring av oksolinsyre i vedlegg I for alle næringsmiddelproduserende dyr med unntak av dyr som produserer melk eller egg til humant konsum. Denne MRL (maximum residue limit) gjelder for skinn og muskler i naturlige proporsjoner hos fisk. For svin og fjærfe gjelder MRL for hud og fett i naturlige proporsjoner. I tillegg oppføres morantel i vedlegg I for alle drøvtyggere.

Vedlegg I inneholder liste over farmakologisk virksomme stoffer som har fastsatte grenseverdier med hensyn til rester. Vedlegg II omfatter liste over stoffer som er vurdert til ikke å behøve fastsatte grenseverdier, mens vedlegg III inneholder liste over stoffer med midlertidig fastsatte grenseverdier.

Merknader

Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1518 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1518/2005 av 19. september 2005 om endring av vedlegg I og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av grenseverdier for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, som acetylisovaltylosin og fluzaron

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr 100 1991-92)) og gir bestemmelser om overføring av Acetylisovalerytylosin fra vedlegg III til vedlegg I for lever, fett og hud av fjærfe med unntak av dyr som produserer egg til humant konsum. Dette medfører at stoffet har fått endelige MRL verdier (maximum residue limit) for disse produktene, og det har ikke kommet innvendinger fra noen av de hørte myndighetene ang. dette.

I tillegg innlemmes Flurazon i vedlegg III for å kunne fullføre vitenskaplige studier når det gjelder storfe. Dette medfører at det er gitt midlertidige MRL verdier for storfe frem til 1.1.2007.

Vedlegg I inneholder liste over farmakologisk virksomme stoffer som har fastsatte grenseverdier med hensyn til rester.

Vedlegg II omfatter liste over stoffer som er vurdert til ikke å behøve fastsatte grenseverdier.

Vedlegg III inneholder liste over stoffer med midlertidig fastsatte grenseverdier.

Merknader

Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XV Farlige stoffer

32005 H 0027 Kommisjonsrekommendasjon 2005/27/EF av 12. januar 2005 om veiledning til forståelse av "passende geografisk balansert tilgjengelighet" av svovelfritt drivstoff

Sammendrag av innhold

Kommisjonsrekommendasjon 2005/27/EF gir en nærmere redegjørelse for hva som skal forstås ved "passende geografisk balansert tilgjengelighet" av bensin og autodiesel med maksimalt svovelinhold på 10 mg/kg (svovelfritt drivstoff) som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/17/EF av 3. mars 2003 om endring av direktiv 98/70/EF mht. kvaliteten på bensin og autodiesel.

I henhold til direktiv 98/70/EF skal medlemslandene fremskaffe informasjon om nasjonale salgsvolum av svovelfri bensin og autodiesel. I anbefalingens vedlegg gis generell veiledning for fremskaffelse av denne informasjonen.

Kommisjonen identifiserer fire evalueringskriterier som er egnet til å definere geografisk tilgjengelighet av svovelfritt drivstoff. Det foreslås to hovedkriterier (A og B) der A angir antall utsalgssteder/stasjoner som omsetter svovelfritt drivstoff i en region, mens B angir gjennomsnittlig avstand mellom utsalgssteder/stasjoner som omsetter svovelfritt. I tillegg gis to mindre detaljerte valgmuligheter (C og D) som er egnet til å gi opplysning om adgangen av svovelfritt drivstoff i nærmere avgrensede/spesifikke områder.

I de tilfellene der det er stor tilgjengelighet av svovelfritt drivstoff (60-80 % av alle stasjonene) mener Kommisjonen at det ikke er nødvendig å evaluere forholdene regionalt. Opplysninger om andelen av omsatt svovelfritt drivstoff i forhold til det totale nasjonale salgsvolum av drivstoff vil her være tilstrekkelig.

Merknader

Kommisjonsrekommendasjonen gir generell veiledning. Det er derfor ikke behov for lov- eller forskriftsendring.

Det ble i budsjettet for 2005 vedtatt innføring av avgiftsincentiv for innføring av svovelfritt drivstoff. Lavsvovlet drivstoff er nå tilgjengelig i hele landet. For Norge vil det derfor være tilstrekkelig at det i rapportering til EU vises til andelen av omsatt volum svovelfritt drivstoff i forhold til det totale drivstoffsalg. Det vil derfor ikke være nødvendig å evaluere forholdene regionalt (kriterie A-D).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartement og Samferdselsdepartementet er representert, og funnet relevant og akseptabelt. Det har ikke vært behov for å sende kommisjonsrekommendasjonen på høring.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0270 Kommisjonsbeslutning 2005/270/EF av 22. mars 2005 om formatet for et databasesystem i forbindelse med direktiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall

Sammendrag av innhold

Beslutningen fastsetter hvilket format som skal benyttes ved den årlige datarapporteringen i forbindelse med etterlevelse av emballasjedirektivet. Hensikten er å samordne og forenkle rapporteringen på bakgrunn av erfaringer med dagens rutiner.

Merknader

Beslutningen vil ikke medføre endringer for Norge i forhold til dagens rutiner.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0618 Kommisjonsbeslutning 2005/618/EF av 18. august 2005 om fastsettelse av konsentrasjonsgrenser for visse farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter

Sammendrag av innhold

Elektriske og elektroniske produkter (wee-produkter) inneholder store mengder farlige kjemikalier. Innholdet av kjemikalier i ee-produkter reguleres i et eget direktiv - 2002/95/EF - RoHS-direktivet - Restrictions on Hazardous Substances. Fra 1. juli 2006 trer det i kraft en bestemmelse om at nye elektriske og elektroniske produkter som slippes på markedet ikke skal inneholde bly, kvikksølv, kadmium, seksverdig krom, polybromerte bifenyler (PBB) og polybromerte difenyletere (PBDE).

Siden det anses som problematiske å fjerne helt de aktuelle kjemikaliene, inneholder direktiv 2002/95/EF en bestemmelse om at det skal innføres grenser for maksimum tillatte konsentrasjonsgrenser for de aktuelle stoffene i spesielle materialer og komponenter i ee-produkter.

I kommisjonsbeslutning 2005/618/EF fastsettes maksimum konsentrasjonsgrenser på 0,1 vektprosent for bly, kvikksølv, seksverdig krom, polybromerte bifenyler (PBB) og polybromerte difenyletere (PBDE) og en maksimum tillatt konsentrasjonsgrense på 0,01 vektprosent for kadmium.

Merknader

Direktiv 2002/95/EF er implementert i norsk regelverk i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EØS/EFTA-landene.

32005 L 0059 Kommisjonsdirektiv 2005/59/EF av 26. oktober 2005 om 28. endring av direktiv 76/769/EØF om restriksjoner på omsetning og bruk av stoffene *toluen* og *triklorbenzen*.

Sammendrag av innhold

Toluen:

Toluen skal ikke omsettes eller brukes som et stoff eller bestanddel i produkt i en konsentrasjon lik eller høyere enn 0,1 vektprosent i lim eller spraymaling til vanlig/privat forbruk.

Triklorbenzen:

Triklorbenzen skal ikke omsettes eller brukes som et stoff eller bestanddel i produkter i en konsentrasjon lik eller høyere enn 0,1 vektprosent til vanlig/privat forbruker med noen unntak, bl.a for intermediater.

Toluen benyttes først og fremst som råvare i synteser av andre kjemikalier, som løsemiddel i mange produktgrupper samt i mange industrisektorer. Toluen kan dessuten oppstå fra bruk og forbrenning av petroleumsprodukter. Toluen er klassifisert som svært brannfarlig, eksplosivt eller oksiderende samt farlig ved innånding. Det er dessuten mistanke om at toluen kan gi skade på fosteret under graviditet.

Triklorbenzen benyttes først og fremst som mellomprodukt i produksjon av bekjempningsmidler og som løsemidler i lukkede prosesser. Triklorbenzen kan også benyttes som bærer av fargestoffer i tekstilindustrien ved pigmenttrykk. Triklorbenzen er klassifisert som farlig ved svelging og irriterende samt meget giftig for vannlevende organismer og kan forårsake skadelige langtidseffekter i vannmiljøet.

Merknader

Triklorbenzen omfattes av nasjonalt resultatmål om at kjemikalier oppført på en prioritetsliste skal reduseres vesentlig, senest innen 2010, jf. St.meld.nr. 25 Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand (2002-2003). Norge deltar aktivt i EUs arbeidsgruppe for begrensningsdirektivet som dette direktivet faller inn under.

Implementering vil bli gjort gjennom forskrift om begrensninger i bruk helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

EUs regulering av toluen og triklorbenzen anses som positivt både for helse og miljø. Da EU-kommisjonen presenterte direktivforslaget bemerket representanter fra industrien at forslaget var uproblematisk og forventet og at tilbaketrekking fra markedet allerede er påbegynt.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivforslaget har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0304 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 304/2003 av 28. januar 2003 om eksport og import av visse farlige kjemikalier

Sammendrag av innhold

I 1998 undertegnet EU Rotterdam-konvensjonen om forhåndsgodkjenning av eksport og import av farlige kjemikalier (The Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade (PIC)). EU ratifiserte konvensjonen i 2002.

Forordning (EF) nr. 304/2003 er i hovedsak en implementering av konvensjonen, men går på enkelte punkter lenger. Rotterdam-konvensjonen er en global UNEP/FAO-konvensjon som nedfeller et informasjon- og forhåndsgodkjenningssystem («prior informed consent») hvor formålet er å formidle kunnskap mellom partene om farlige industrielle kjemikalier og plantervernmidler som er forbudt eller strengt regulert i to ulike regioner. Forordningen opphever og erstatter forordning (EØF) nr. 2455/92 om eksport og import av visse farlige stoffer som er en del av EØS-avtalen. Norge ratifiserte konvensjonen i 2001.

PIC-prosedyren innebærer at eksport av kjemikalier som står oppført på den såkalte PIC-listen som blir fremforhandlet under konvensjonen, (nedfelt i forordningens vedlegg 1 del 3) ikke må finne sted uten forhåndssamtykke fra importlandet. Konvensjonens hovedmekanisme er at alle parter skal notifikere stoffer de har forbudt eller strengt regulert. Videre skal partene ved eksport av kjemikalier selv har forbudt eller strengt regulert sende melding til andre land om dette forholdet hvis de ønsker å eksportere. Disse stoffene fremgår av vedlegg I del 1 til forordningen.

Forordningen regulerer i stor grad prosessuelle spørsmål og EU-kommisjonen har her en helt sentral rolle og opererer som såkalt "Competent Authority" for Fellesskapet under konvensjonen. Dette innebærer bl.a. at det er Kommisjonen som har ansvar for å melde stoffer som er forbudt eller strengt regulert i EU, samt sørge for å gi melding til tredjestater om eksport

Regelverket er i hovedsak av betydning for tredjestater, fordi meldesystemet muliggjør en bedre kontroll med kjemikalier. I tillegg får disse statene en bedre informasjon om bruksbegrensninger i industrialiserte land, og kan dermed vurdere tilsvarende restriksjoner i eget land. Forordningen skal også sikre at bestemmelser i hhv. direktivene 67/548/EØF (klassifisering og merking av farlige stoffer) og 1999/45/EF (klassifisering og merking av farlige stoffblandinger) skal gjelde for alle slike kjemikalier når de eksporteres fra medlemsstatene til andre land.

Merknader

Forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier av 24. oktober 1995 gjennomfører forordning (EF) nr. 2455/92 med senere endringer. Denne forordningen er nå opphevet og erstattet med den nye forordningen som først og fremst gjennomfører Rotterdam-konvensjonen på fellesskapsnivå.

Norge har ratifisert Rotterdam-konvensjonen og har dermed også forpliktet seg til å følge opp denne. I lys av at forordningen hovedsakelig regulerer EUs forhold til tredjeland, samt at forordningen er en gjennomføring av en konvensjon Norge er en selvstendig part til, er det behov for å foreta en grundig vurdering av forordningen og dens EØS-relevans.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Revidert EØS-notat vil bli forelagt Spesialutvalget hvor relevansen vil bli diskutert på nytt.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0775 Kommisjonsforordning (EF) nr. 775/2004 av 26. april 2004 om tillegg til vedlegg I til forordning (EF) nr. 304/2003

32003 R 1213 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1213/2003 av 7. juli 2003 om tillegg til vedlegg I til forordning (EF) nr. 304/2003

32003 D 0508 Kommisjonsbeslutning 2003/508/EF av 7. juli 2003 om vedtak av importbeslutninger for visse kjemikalier i tilknytning til forordning (EF) nr. 304/2003

Sammendrag av innhold

I 1998 undertegnet EU Rotterdam-konvensjonen om forhåndsgodkjenning av eksport og import av farlige kjemikalier (The Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade (PIC)). EU ratifiserte konvensjonen i 2002.

Forordning (EF) nr. 304/2003 er i hovedsak en implementering av konvensjonen, men går på enkelte punkter lenger. Rotterdam-konvensjonen er en global UNEP/FAO-konvensjon som nedfeller et informasjon- og forhåndsgodkjenningssystem («prior informed consent») hvor formålet er å formidle kunnskap mellom partene om farlige industrielle kjemikalier og plantervernmidler som er forbudt eller strengt regulert i to ulike regioner. Forordningen opphever og erstatter forordning (EØF) nr. 2455/92 om eksport og import av visse farlige stoffer som er en del av EØS-avtalen. Norge ratifiserte konvensjonen i 2001.

PIC-prosedyren innebærer at eksport av kjemikalier som står oppført på den såkalte PIC-listen som blir fremforhandlet under konvensjonen, (nedfelt i forordningens vedlegg 1 del 3) ikke må finne sted uten forhåndssamtykke fra importlandet. Konvensjonens hovedmekanisme er at alle parter skal notifikere stoffer de har forbudt eller strengt regulert. Videre skal partene ved eksport av kjemikalier en selv har forbudt eller strengt regulert sende melding til andre land om dette forholdet hvis de ønsker å eksportere. Disse stoffene fremgår av vedlegg I del 1 til forordningen.

Forordningen regulerer i stor grad prosessuelle spørsmål og EU-kommisjonen har her en helt sentral rolle og opererer som såkalt "Competent Authority" for Fellesskapet under konvensjonen. Dette innebærer bl.a. at det er Kommisjonen som har ansvar for å melde stoffer som er forbudt eller strengt regulert i EU (jf. vedlegg I del 2), samt sørge for å gi melding til tredjestater om eksport

Regelverket er i hovedsak av betydning for tredjestater, fordi meldesystemet muliggjør en bedre kontroll med kjemikalier. I tillegg får disse statene en bedre informasjon om forbud i andre land, og kan dermed vurdere tilsvarende restriksjoner i eget land.

Forordningen skal også sikre at bestemmelser i hhv. direktivene 67/548/EØF (klassifisering og merking av farlige stoffer) og 1999/45/EF (klassifisering og merking av farlige stoffblandinger) skal gjelde for alle slike kjemikalier når de eksporteres fra medlemsstatene til andre land.

Vedlegg I til forordning 304/2003 består av tre deler som inneholder følgende lister:

- listen over kjemikalier som er underlagt eksportnotifikasjonsprosedyren,
- listen over kjemikalier som kvalifiserer til PIC melding, og
- listen over kjemikalier underlagt PIC prosedyren i samsvar med Rotterdamkonvensjonen.

Gjennom kommisjonsforordningene (EF) nr. 775/2004 og nr. 1213/2003 innlemmes flere nye stoffer på de omtalte listene i vedlegg I til forordning 304/2003. Gjennom kommisjonsbeslutning 2003/508/EF angis importbeslutninger for stoffene 2,4,5-T, chlorobenzilate, methyl parathion, monocrotophos og phosphamidon, noe som innebærer at disse erstatter tidligere importbeslutning i beslutning 2000/657/EF.

Merknader

Forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier av 24. oktober 1995 implementerer forordning 2455/92 og endringsforordningene 41/94 og 3135/94. Forskriften ble endret 27. juli 1999 for å implementere forordningene 1492/96, 1237/97 og 2247/98. Forskriften ble sist endret 31. mars 2003 for å implementere forordning 300/2002.

Norge har ratifisert Rotterdam-konvensjonen og har dermed også forpliktet seg til å følge opp denne. I lys av at forordningen hovedsakelig regulerer EUs forhold til tredjeland, samt at forordningen er en gjennomføring av en konvensjon Norge er en selvstendig part til, er det behov for å foreta en grundig vurdering av forordningen og dens EØS-relevans.

Sakkyndige instansers merkander

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert.. Revidert EØS-notat vil bli forelagt Spesialutvalget hvor relevansen vil bli diskutert på nytt.

Status

Rettsaktene er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0850 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forbindelser (POPs)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forbindelser (POPs) er et nytt regelverk samtidig som det endrer direktiv 79/117/EØF om forbud mot markedsføring og bruk av plantevernmidler som inneholder visse aktive stoffer.

Formålet med forordningen er å gjennomføre krav i den globale Stockholm-konvensjonen om persistente organiske forbindelser (POPs) og ECE POPs-protokollen under konvensjonen om langtransportert grensekryssende luftforurensing. Forordningen har regler om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling for stoffer som omfattes av disse internasjonale avtalene. Forordningen har også bestemmelser om bl.a. overvåkning, informasjonsutveksling og teknisk bistand.

Rettsakten er en oppfølging av de ovennevnte avtalene, men går samtidig noe lenger enn eksisterende krav i protokoller og konvensjoner. Rettslig basis er art 175 (miljø). Kommisjonen ønsket i tillegg å hjemle forordningen i artikkel 95 siden rettsakten også regulerer handel, men fikk ikke støtte for dette i Rådet og Parlamentet. Kommisjonen vil muligens bringe spørsmålet inn for EF-domstolen.

Forordningen inneholder noen mindre materielle avvik fra norsk regelverk og praksis. Blant annet forbyr ikke forordningen forskning rettet mot ny bruk av stoffene slik tilfellet er i norsk rett. Samtidig klargjør forordningen et eksplisitt forbud også i faste bearbejdede produkter. Forordningen forbyr også eksplisitt gjenvinning/gjenbruk av POPs-avfall samt POP-holdig avfall. Forordningen krever også spesifikt at det etableres kvantitative utslippsoversikter for bestemte stoffer, herunder PCB, fra prosesser.

Merknader

Norges politikk er å stanse utslipp av POPs. Plantevernmidlene er regulert gjennom en egen godkjenningsordning i Norge, og ingen av de aktuelle stoffene er godkjent for bruk som plantevernmiddel her. Det er i tillegg forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette eller bruke stoff som omfattes av forordningens artikkel 3 i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) §§ 2-2 og 4-1. Eventuelle endringer i norsk regelverk som følge av forordningen vil bli vurdert gjennomført i forhold til ovennevnte forskrift.

Statens forurensningstilsyn (SFT) har tidligere gjennomgått kravene i de internasjonale avtalene og konkludert med at de ikke vil føre til krav ut over det regelverk og den praksis som eksisterer i Norge. Forordningen vil likevel føre til økt tydelighet ved mer eksplisitte forbud og reguleringer. Forordningen inneholder noen mindre materielle avvik fra norsk regelverk og praksis. På enkelte områder kan dette innebære et mer presist og strengt regelverk. Blant annet har forordningen et eksplisitt forbud mot gjenbruk og gjenvinning av POPs avfall/POPs-holdig avfall. Forordningen tillater imidlertid forskning rettet mot ny bruk av POPs, noe som er forbudt i norsk rett. Norge er selvstendig part til de aktuelle internasjonale avtalene. POPs-protokollen trådte i kraft 23. oktober 2004. I lys av dette er det behov for en vurdering av hvordan de ulike artiklene skal implementeres i norsk rett. Etter forordningen skal bl.a. rapportering foregå via Kommisjonen og ikke direkte fra de ulike medlemslandene.

Eventuelle endringer i norsk regelverk som følge av forordningen vil bli vurdert gjennomført i produktforskriften. Forordningen er relevant og akseptabel, men behov for tilpasningstekst må vurderes.

Sakkyndige instansers merknader

Posisjonsnotat for forordning 850/2004 har tidligere vært behandlet i Spesialutvalget for miljø. Miljøverndepartementet og Nærings- og handelsdepartementet ble imidlertid enige om at denne forordningen burde overføres til Spesialutvalget for handelsforenkling i NHD, siden den vil bli omfattet av Vedlegg II kapittel XV Farlige stoffer i EØS-avtalen.

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet,

Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Forordningen har også vært på nasjonal høring. Ingen av høringsinstansene har innsigelser mot at forordningen implementeres i norsk rett.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1048 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1048/2005 av 13. juni 2005 om tillegg til forordning (EF) nr. 2032/2003 om andre fase av det 10-årige vurderingsprogrammet for biocider

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2032/2003 er knyttet til EU-direktiv om markedsadgang for biocidholdige produkter og deres aktive stoffer - direktiv 1998/8/EF (biociddirektivet). Biociddirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 32/2003 av 14. mars 2003. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1048/2005 innfører et tillegg til forordning 2032/2003. Det vedtatte biociddirektivet regulerer markedsadgang for biocidholdige produkter og deres aktive stoffer. Direktivet krever at kun produkter som inneholder aktive stoffer som er oppført på direktivets vedlegg, kan godkjennes for markedsføring. Aktive stoffer som fantes på markedet i biocidprodukter før 14. mai 2000 (eksisterende aktive stoffer), skal derfor i prioritert rekkefølge vurderes for eventuell oppføring på direktivets vedlegg over stoffer som kan benyttes i biocidprodukter. Utfyllende regler for gjennomføring av slik vurdering vedtas gjennom kommisjonsforordninger.

Forordningene 1896/2000 og 1687/2002 gir regler for gjennomføring av første fase av det 10-årige vurderingsprogrammet for biocider og biocidprodukter når det gjelder frister for identifikasjon og notifikasjon av eksisterende aktive stoffer. Kommisjonsforordning 2032/2003 gir detaljerte regler for gjennomføring av andre fase av vurderingsprogrammet når det gjelder dokumentasjonskrav, evaluering, samarbeid, frister for søknader og oversending av data, samt oversikt over hvilke land som er rapportør for de ulike aktive stoffene. Kommisjonsforordning 1048/2005 innfører forlengede tidsfrister - til 14. mai 2010 - i forhold til identifisering og notifisering av visse eksisterende aktive stoffer.

Merknader

Biociddirektivet samt forordningene 1896/2000 og 1687/2002 er gjennomført i forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidholdige produkter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Forordning 2032/2003 er inntatt i EØS-avtalen og vil om kort tid bli inntatt som et vedlegg til forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XVI Kosmetikk

32005 L 0042 Kommisjonsdirektiv 2005/42/EF av 20. juni 2005 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedleggene II, IV og VI til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter

Sammendrag av innhold

Rettsakten medfører følgende endringer i vedleggene til direktiv 76/768/EØF (jf. EØS-avtalens vedlegg II XVI, Særskilt vedlegg nr 2 bind 6 s 216 (St.prp.nr 100 1991-92)) :

- Fire nye stoffer føres inn på forbudslisten (Vedlegg II) med angivelse at de ikke (lengre) er tillatt som bestanddeler av parfymeblandinger som inngår som ingrediens i kosmetiske produkter.
- Tre stoffer tas ut av listen for stoffer som er tillatt brukt som fargestoff (Vedlegg IV). Dette gjelder en rekke azo-fargestoffer. Alle tre vil fortsatt være tillatt som hårfargestoff – fordi Vedlegg IV er for stoffer som inngår som fargesettende ingrediens i alle produkter utenom hårfargeprodukter.
- Konserveringsmiddelet Benzethonium chloride (INCI) blir tillatt uten tidsbegrensning også i produkter som ikke skylles raskt av utenom munnhygiene produkter
- Til positivlisten for konserveringsmidler (Vedlegg VI) føyes det nye middelet Methylisothiazolinone (INCI). Det blir tillatt uten tidsbegrensning og i alle typer kosmetiske produkter. Høyeste tillatt konsentrasjon er satt til 0,01 %

Merknader

Forskrift 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud m.v. av kosmetikk og kroppspfleieprodukter vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0052 Kommisjonsdirektiv 2005/52/EF av 9. september 2005 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter

Sammendrag av innhold

Rettsakten utvider tidsperioden for bruk av 60 midlertidig godkjente hårfargemidler. Før direktivet ble vedtatt, var disse tillatt brukt frem til 31. desember 2005. Nå er 22 av dem tillatt frem til 31 august 2006; mens de andre 38 er tillatt frem til 31. desember 2006 (på samme vilkår som tidligere).

Merknader

Forskrift 1995 nr 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppsspleieprodukter vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XVII Miljøvern

32005 D 0270 Kommisjonsvedtak 2005/270/EF av 22. mars 2005 om formatet for rapportering i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall

Sammendrag av innhold

Vedtaket fastsetter hvilket format som skal benyttes ved den årlige datarapporteringen i forbindelse med etterlevelse av emballasjedirektivet. Hensikten er å samordne og forenkle rapporteringen på bakgrunn av erfaringer med dagens rutiner.

Sakkyndige instansers merknader

Vedtaket er til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 H 0027 Kommisjonsrekommendasjon 2005/27/EF av 12. januar 2005 om forståelsen av "passende geografisk balansert tilgjengelighet" av drivstoff med et visst maksimalt svovelinhold, ifølge europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF vedrørende bensin og dieselolje

Sammendrag av innhold

Kommisjonens anbefaling en nærmere redegjørelse for hva som skal forstås ved "passende geografisk balansert tilgjengelighet" av bensin og autodiesel med maksimalt svovelinhold på 10 mg/kg (svovelfritt drivstoff) fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/17/EF av 3. mars 2003 om endring av direktiv 98/70/EF mht. kvaliteten på bensin og autodiesel. Direktiv 2003/17/EF er innlemmet i EØS-avtalen.

I henhold til direktiv 98/70/EF skal medlemslandene fremskaffe informasjon om nasjonale salgsvolum av svovelfri bensin og autodiesel. I anbefalingens vedlegg gis generell veiledning for fremskaffelse av denne informasjonen.

Kommisjonen identifiserer fire evalueringskriterier som er egnet til bruk for å definere geografisk tilgjengelighet av svovelfritt drivstoff. Det foreslås to hovedkriterier (A og B) der A angir antall utsalgssteder som omsetter svovelfritt drivstoff i en region, mens B angir gjennomsnittlig avstand mellom utsalgssteder som omsetter svovelfritt. I tillegg gis to mindre detaljerte kriterier (C og D) som er egnet til å gi opplysning om adgangen til svovelfritt drivstoff i nærmere avgrensede/spesifikke områder.

I de tilfellene der det er stor tilgjengelighet av svovelfritt drivstoff (60-80 % av alle stasjonene), mener Kommisjonen at det ikke er nødvendig å evaluere forholdene regionalt. Opplysninger om andelen av omsatt svovelfritt drivstoff i forhold til det totale nasjonale salgsvolum av drivstoff vil her være tilstrekkelig.

Merknader

Det ble i Statsbudsjettet for 2005 vedtatt innføring av avgiftsincentiv for innføring av svovelfritt drivstoff. Det er forventet at dette avgiftsincentivet vil være tilstrekkelig til at oljeselskapene kan tilby svovelfritt drivstoff i hele landet i et omfang som oppfyller kravene i EU-direktivet (jf. direktiv 98/70/EF artikkel 3, pkt. 2, d og artikkel 4, pkt. 1, d). Norsk petroleumsinstitutt har bekreftet at en landsomfattende distribusjon av svovelfri bensin og autodiesel allerede er igangsatt og vil føre til at de lavsvovlete drivstoffkvaliteter er erstattet med svovelfrie kvaliteter ved alle utsalgsstedene i Norge i løpet av 2005.

På denne bakgrunn vil det være tilstrekkelig at det i rapporteringen til EU vises til andelen av omsatt volum svovelfritt drivstoff i forhold til det totale drivstoffsalget. Det vil derfor ikke være nødvendig å evaluere forholdene regionalt (kriterier A-D).

Det vurderes ikke behov for å sende kommisjonsanbefalingen på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsrekommendasjonen har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert, og funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer

32005 D 0323 Kommisjonsvedtak 2005/323/EF av 21. april 2005 om sikkerhetskrav som skal etterkommes i europeiske standarder for flytende fritidsprodukter til bruk i eller på vann

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/95/EF av 3. desember 2001 om alminnelig produktsikkerhet (produktsikkerhetsdirektivet) er et horisontalt rammedirektiv, som regulerer sikkerheten ved forbrukerprodukter i EØS-området. Direktivet trådte i kraft 15. januar 2004.

Direktivets målsetting er at forbrukerprodukter som er gjort tilgjengelige i EØS-markedet, skal være sikre mot helseskadelige virkninger. For det formålet fastsetter direktivet et alminnelig sikkerhetskrav for forbrukerprodukter, som understøttes av en definisjon av "sikkert" produkt.

I henhold til direktiv 2001/95/EF artikkel 3.2, skal et forbrukerprodukt anses å være sikkert når det er i samsvar med harmoniserte standarder. Med harmonisert standard menes standard utarbeidet av europeiske standardiseringsorganisasjoner på bakgrunn av mandat fra EU-kommisjonen (og EFTA) og som er publisert i Den europeiske unions tidende (og EØS-tillegget til disse) i henhold til direktivets artikkel 4.

EU-landene og EU-kommisjonen har, i samarbeid med de europeiske standardiseringsorganisasjonene og etter å ha konsultert andre berørte parter, kommet frem til at det bør utarbeides harmoniserte standarder for flytende fritidsprodukter til bruk i eller på vann.

Kommisjonsvedtak 2005/323/EF av 21. april 2005 fastsetter sikkerhetskrav til flytende fritidsprodukter til bruk i eller på vann, som skal etterkommes i standarder som utarbeides for denne produktgruppen i medhold av direktiv 2001/95/EF. Vedtaket omfatter ikke flytende fritidsprodukter som er regulert i annen EU-lovgivning. EU-kommisjonen vil utforme standardiseringsmandat med bakgrunn i nevnte sikkerhetskrav.

Merknader

Direktiv 2001/95/EF er gjennomført i norsk rett i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven). Forbrukerprodukter som er i overensstemmelse med nasjonal standard som oppfyller krav i harmonisert standard, anses for å være sikre mot helseskadelige virkninger, jf. § 3 b første ledd. Kommisjonsvedtaket medfører ikke behov for endringer i norsk regelverk.

Bruk av standardene vil gjøre det enklere for produsenter, importører og tilsynsmyndigheter å bedømme om sikkerhetskravene i direktivet/produktkontrollloven er oppfylt.

Sakkyndige instansers merknader

Justis- og politidepartementet og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap har vært representert i kommisjonsgruppen under direktiv 2001/95/EF hvor forslag til beslutning har vært gjenstand for diskusjon og høring. Det er ikke avgitt norske innvendinger til forslaget.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel XXIV Maskiner

32004 L 0026 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/26/EF av 21. april 2004 om endring av direktiv 97/68/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tiltak mot utslipp av forurensende gasser og partikler fra forbrenningsmotorer som skal monteres i ikke-veigående mobile maskiner

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer det opprinnelige direktiv 97/68/EF som ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens nr. beslutning 115/1999 av 24. september 1999. Det opprinnelige direktivet omfatter dieselmotorer (kompresjonstenningsmotorer) med en effekt på mellom 18 og 560 kW som skal monteres i ikke-veigående mobile maskiner, f. eks. anleggsmaskiner. Direktivet inneholder bestemmelser om utslippsnormer som en fremgangsmåte i to trinn. Dessuten inneholder direktivet bestemmelser om typegodkjenning og merking. Endringsdirektivet 2002/88/EF ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 151/2003. Direktiv 2004/26/EF innebærer innføring av et nytt trinn for utslippsnormer, trinn III. Virkeområdet utvides til å omfatte motorer til bruk i fartøy i indre farvann (ikke fritidsbåter) og motorer som f.

eks. monteres i anleggslokomotiver. Den nedre grense for motorer med kompresjonstenning foreslås endret fra 18 til 19 kW for å oppnå samsvar med regelverket i USA.

21. oktober ble det inngått en kompromissavtale mellom Europaparlamentet og Rådet som innebærer skjerpede utslippsgrenser for karbonmonoksid, hydrokarboner, nitrogenoksid og partikkelutslipp fra alle motorer som omfattes av direktivforslaget. Utslippsgrensene vil tre i kraft mellom 2005 og 2008 avhengig av motorenes effektområde.

Fra 2010 vil det bli innført ett nytt trinn for utslippsgrenser – Trinn III B. Dette vil gjelde alle motorer med unntak av motorer til bruk i fartøy på innenlandske vannveier. Alle motorer med unntak av de som monteres i lokomotiver og fartøy på utenlandske vannveier vil dessuten underlegges enda strengere utslippskrav fra 2013 – Trinn IV.

Utslippsgrensene er i samsvar med standarder foreslått av miljøvernmyndighetene i USA og som støttes av industriorganisasjoner som arbeider for en global harmonisering av standarder.

Merknader

Direktivet retter seg mot motorprodusenter. Norge har ikke produksjon av den type motorer som omhandles av direktivet. Norge har heller ikke skipsfart av betydning på innenlandske vannveier. Direktivet vil derfor ikke få direkte konsekvenser for Norge utover en forbedring av luftkvaliteten ved bruk av importerte produkter. Imidlertid kan produktene bli dyrere for maskinkjøpere ettersom kostnaden for å utvikle og produsere ny teknikk øker.

Direktivet vil føre til en endring i forskrift om maskiner (19. august 1994 nr. 820) Vedlegg VIII med hensyn til virkeområde og utslippsgrenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel XXV Tobakk

32003 L 0033 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/33/EF av 26. mai 2003 om tilnærming av medlemsstatenes regulering av reklame og sponing av tobakksprodukter

Sammendrag av innhold

Direktivet omhandler forbud mot tobakksreklame i trykket media, radio og sponing av tobakksprodukter på tilstelninger og andre aktiviteter (for eksempel sportsarrangementer).

Merknader

Direktivet suppleres av rådsrekommendasjon 2003/54/EF av 2. desember 2002, som anbefaler at statene innfører strengere regler enn det de blir pålagt.

Det er tillatt med strengere reguleringer nasjonalt. Direktivet er betydelig snevrere enn det norske regelverket. Rettsakten nødvendiggjør således ikke regelverksendringer i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet er ikke forelagt sakkyndige instanser, da det norske regelverket ikke behøver å endres som følge av direktivet. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XXIX Eksplosive varer til sivil bruk

32004 D 0388 Kommisjonsbeslutning 2004/388/EF av 15. april 2004 om et dokument vedrørende overføring av eksplosiver innen Fellesskapet

Sammendrag av innhold

Direktiv 93/15 EØF av 5.april 1993 om harmonisering av bestemmelsene om markedsføring og kontroll med eksplosive varer til sivil bruk gir de grunnleggende sikkerhetskrav for hvordan hver eksplosiv vare skal utformes, framstilles og leveres slik at den utgjør en minst mulig fare for menneskers liv og helse, og at skade på eiendom og miljø unngås. Direktivets kapittel III omtaler reglene for hvordan overføring av eksplosive varer innen Fellesskapet skal finne sted.

For å lette overføring av eksplosive varer innen Fellesskapet, samtidig som at sikkerhetskravet for overføring av slike varer skal opprettholdes, har Kommisjonen i samråd med forvaltningskomiteen jf. artikkel 13 fattet beslutning om bruk av et felles dokument som skal godtas av de kompetente myndigheter som det overførings-dokumentet som følger de eksplosive varene frem til bestemmelsesstedet. Dokumentet skal gi en lettfattet fremstilling av de opplysninger som kreves i direktivets artikkel 9 pkt. 5 og 6. Dokumentet gjelder ikke for overføring av ammunisjon.

Merknader

Fra norsk side er det uproblematisk å følge Kommisjonens beslutning om bruk av et omforent overføringsdokument. Beslutningen innebærer kun en liten administrativ konsekvens, hvor det nye skjemaet vil bli gjort tilgjengelig på DSBs hjemmeside.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0057 Kommisjonsdirektiv 2004/57/EF av 23. april 2004 om identifisering av pyrotekniske artikler og visse former for ammunisjon iht. rådsdirektiv 93/15/EØF om harmonisering av bestemmelsene om markedsføring og kontroll med eksplosive varer til sivil bruk

Sammendrag av innhold

Direktiv 93/15 EØF av 5.april 1993 om harmonisering av bestemmelsene om markedsføring og kontroll med eksplosive varer til sivil bruk, gir de grunnleggende sikkerhetskrav for hvordan hver eksplosiv vare skal utformes, framstilles og leveres slik at den utgjør en minst mulig fare for menneskers liv og helse, og at skade på eiendom og miljø unngås.

Artikkel 1 pkt. 3 omtaler unntakene fra direktivet. Pyrotekniske gjenstander (fyrverkeri, pyroteknisk leketøy, fyrstikker m.m.) er unntatt. Det samme er ammunisjon, med unntak av reglene for kontroll med overføringer. Siden vedtakelsen av direktivet har det vært en tilbakevendende diskusjon om hva som er unntatt som "pyrotekniske gjenstander" eller "ammunisjon".

For å sikre en ensartet anvendelse av direktiv 93/15/EØF i hele Fellesskapet har det vært nødvendig å identifisere hvilke artikler som skal betraktes som pyrotekniske eller som ammunisjon. I tillegg kan noen artikler betraktes både som eksplosiver og som pyroteknisk artikkel. Direktiv 2004/57/EF identifiserer i vedlegg I hvilke gjenstander som er unntatt fra direktiv 93/15/EØF, og i vedlegg II hvilke gjenstander som må gjennom en nærmere vurdering for om de skal betraktes som pyrotekniske artikler eller som eksplosivstoffer.

Merknader

Direktiv 93/15 EØF er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff, kap.4 om overføringer og forskrift av 25. januar 1963 nr. 9722 om skytevåpen, våpendeler og ammunisjon. Den første forskriften forvaltes av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) og den andre av Politidirektoratet (POD). Direktivet innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XXX Medisinsk utstyr

32005 L 0050 Kommisjonsdirektiv 2005/50/EF om reklassifisering av hofte-, kne- og skulderproteser i overenstemmelse med rådsdirektiv 93/42/EØF om medisinsk utstyr

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder reklassifisering av hofte-, kne- og skulderproteser fra risikoklasse IIb til III.

Manglende kvalitet på innsatte proteser med en mengde reoperasjoner som resultat, er bakgrunnen for at Storbritannia og Frankrike tok initiativ til en endring i klassifiseringen av hofte-, kne- og skulderproteser. Ett av problemene er at det er mulig å gjøre modifikasjoner, som for eksempel designendring på markedsførte proteser. Disse modifikasjonene, som i utgangspunktet kan synes små, kan gjøres uten å involvere såkalt teknisk kontrollorgan. Dette har i flere tilfeller ført til "protesehavari".

I henhold til direktiv 1993/42/EØF klassifiseres i dag hofte-, kne- og skulderproteser i risikoklasse IIb (regel 8, vedlegg IX p. 2.4). Direktivet gir flere valgmuligheter for klasse IIb produkter (jf. artikkel 11). Enten et fullstendig kvalitetssikringssystem (Vedlegg II, unntatt vurdering av konstruksjonen, p4), eller Typeprøving kombinert med verifikasjon av produktene (Vedlegg III + IV eller V). Uansett hvilket alternativ som velges, må et teknisk kontrollorgan involveres.

De aller fleste produsenter av hofte-, kne- og skulderproteser klassifiserer i dag sine proteser etter Vedlegg II, som innebærer at endringer/modifikasjoner ikke må vurderes av teknisk kontrollorgan. Ved den kommende endringen i klassifiseringsreglene for hofte-, kne- og skulderproteser vil produsentene måtte oppgradere dokumentasjonen og/eller produktene slik at de kan møte kravene i Vedlegg II inklusive punkt 4, eller Typeprøving (vedlegg III inklusive vedlegg IV eller V).

Dette innebærer at:

konstruksjonsdokumenter (design dossier) for det produktet som fremstilles må godkjennes av et teknisk kontrollorgan før produktet kan markedsføres
alle endringer knyttet til det godkjente produktet må godkjennes av det samme tekniske kontrollorganet før disse endringene kan implementeres

Endringen vil også gjelde ved fornyelse av sertifikater på eksisterende proteser. Sertifikater er normalt gjeldende i 3 år. Etter en overgangsordning vil proteser som ikke er reklassifisert være ulovlige å markedsføre.

Direktivet endrer altså klassifiseringen av hofte-, kne- og skulderproteser fra risikoklasse IIb til III, og oppstiller dermed unntak fra direktiv 1993/42/EØF vedlegg IX.

Merknader

Kommisjonsdirektivet er utarbeidet med hjemmel i direktiv 1993/42/EØF artikkel 13. Lov om medisinsk utstyr 12. januar 1995 nr. 6 gir et generelt rettslig grunnlag for å gjennomføre Norges forpliktelse til å implementere direktivene om medisinsk utstyr. Direktivene 90/385/EØF (aktive implanterbare medisinske innretninger), 93/42/EØF (medisinsk utstyr) og 98/79/EF (medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk) er implementert i norsk rett ved forskrift om medisinsk utstyr 12. januar 1995 nr. 25. De endringer som nå gis i direktiv 2005/50/EF nødvendiggjør ikke lovendringer, og kan implementeres i ny forskrift om medisinsk utstyr som trolig vil kunne fastsettes i løpet av året.

Det vil ta flere år før direktivet er fullstendig implementert. EØS-landene skal etter direktivet ha implementert bestemmelsene innen 1. mars 2007, og disse skal tre i kraft 1. september 2007. I tillegg er det laget ulike overgangsordninger som hofte-, kne- og skulderimplantater som allerede var vurdert som medisinsk utstyr i klasse IIb før 1. september 2007. Direktivet stiller ulike overgangsregler alt ettersom hvilken samsvarsvurdering produsenten har valgt etter direktiv 94/42/EØFs art 11.3 for klasse IIb produkter. Enkelte produsenter vil få en frist til å foreta tilleggs samsvarvurderinger innen 1. september 2009, mens for andre er fristen 1. september 2010.

Siden enkelte av valgene under art 11.3 er like kravene for klasse III utstyr art. 11.1 vil noen produsenter ikke trenge å foreta ekstra samsvarsvurdering. Det har tidligere vært drøftet ulike tiltak i overgangsfasen inntil reklassifiseringen gjelder fullt ut. Det har bl.a vært drøftet egne retningslinjer og etablering av nasjonale kvalitetssentre for leddproteser for å overvåke situasjonen. Norge har siden 1987 hatt et slikt register på Haukeland Sykehus (Nasjonalt register

for Leddimplantater). På det nåværende tidspunkt er det ikke kjent om EU-kommisjonen vil sette i gang slike initiativer. Norge vil følge med og delta i en eventuell utviklingen.

Av Norges tre tekniske kontrollorgan på området medisinsk utstyr, er det kun Det Norske Veritas som i dag sertifiserer ovennevnte proteser. Videre er det en norsk produsent, Scandinavian Customized Prosthesis (SCP) i Trondheim. SCP produserer individuelt tilpassede proteser, disse omfattes ikke av endingen fordi individuelt tilpasset utstyr er unntatt fra krav om CE-merking.

Sakkyndiges instansers merknader

Rettsakten vil bli behandlet i Spesialutvalget for handelsforenklinger.

Slik Sosial- og helsedirektoratet ser det vil en reklassifisering av leddimplantater til strengeste risikoklasse (III) være et skritt i riktig retning for å sikre tryggere proteser for brukerne.

Industrien har brukt mye tid og krefter på å lobbe mot reklassifiseringen. Et for dem viktig argument er at reklassifiseringen vil medføre at proteser blir dyrere å produsere. Det foreligger ikke, så vidt vi vet, eksakte tall på hvor mye protesene vil øke i pris. Slik SHdir ser det må dette uansett veies opp mot holdbarhet/varighet av de proteser som brukes. I tillegg vil færre reoperasjoner kunne medføre innsparinger på helsebudsjettet.

Nasjonalt Register for Leddproteser uttaler i brev til SHdir 14. august 2003 blant annet at; "...det er for svake krav til klinisk dokumentasjon før nye proteser kan få CE-godkjenning og derved introduseres på markedet. Vi er derfor positiv til en reklassifisering fra risikoklasse IIb til III".

Senter for medisinsk metodevurdering har i sin rapport; SMM-rapport nr. 6/2002 sagt: "Valg av implantater ved innsetting av primær total hofteprotese i Norge" konkludert med at det er et klart behov for flere studier med god planlegging og oppfølging for å heve kvaliteten av den vitenskapelige dokumentasjon for de ulike protesetypene."

Og videre:

"Samtlige hofteproteser som er i bruk i Norge i dag er CE-godkjent. Slik godkjenning ivaretar tekniske aspekter ved produktet, men i mindre grad en vurdering av klinisk nytte. Denne situasjonen er noe ulik legemiddelmarkedet hvor markedsføringstillatelse er sterkt knyttet til klinisk nytte. Gjeldende lovverk synes å være utilstrekkelig for å forhindre at dårlige proteser kommer på det norske markedet."

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg IV Energi

32004 L 0008 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/8/EF av 11. februar 2004 om fremme av kraftvarme basert på etterspørsel etter nyttevarme i det indre energimarked og om endring av direktiv 92/42/EØF

Sammendrag av innhold

Direktivet er hjemlet i EU-traktatens artikkel 175 som omhandler miljø. Direktivet har som formål å forbedre energieffektivitet og forsyningssikkerhet ved å fremme høyeffektiv kombinert kraft- og varmeproduksjon (kogenerering) der det er en nyttbar varmeetterspørsel. Direktivet inneholder også endringer i direktiv 92/42/EØF om effektivitetskrav for nye varmtvannskjeler, fyrt med flytende eller gassformig brensel.

I bakgrunnen for direktivet pekes det på at det finnes et betydelig potensial for økt bruk av effektive kogenereringsenheter der det eksisterer et varme- eller kjølebehov. Realisering av dette potensialet kan føre til økt energieffektivitet, redusert utslipp av klimagasser, reduserte nettap og økt forsyningssikkerhet. Økt kraft/varme-produksjon representerer et politisk svar på denne utfordring. Direktivet stiller seg nøytralt i forhold til valg av primærenergikilde for kombinerte kraft/varmeverk. Det vil si at kombinert kraft/varme fra både gass, kull og fornybar energi kan være fornuftige alternativer i en miljø- og forsyningssikkerhetssammenheng.

Direktivet har til hensikt å øke andelen av el som produseres i kombinerte kraftvarmeanlegg, blant annet gjennom å gjøre det lettere å installere slike anlegg i områder der man kan få avsetning på den varmen ("useful heat demand") som blir produsert. Det legges til grunn at kombinert kraftvarmeproduksjon kan føre til vesentlig energieffektivisering i forhold til atskilt produksjon av kraft og varme og dermed også medvirke til reduksjon i klimagassutslipp. Direktivet utfyller de direktivforslag som allerede er fremmet om biobrensel og energieffektivitet i bygninger. Direktivet pålegger medlemslandene å utstede opprinnelsesgarantier for elektrisitetsproduksjon fra høy-effektive kogenereringsanlegg. Opprinnelsesgarantiene skal bl.a. inneholde informasjon om brenselet, utnyttelse av varmen og energieffektiviseringsgevinsten. Hvert land skal også kartlegge det nasjonale potensialet for høy-effektive kraftvarmeanlegg, samt hvilke barrierer som eksisterer for økt bruk av slike anlegg. I tillegg skal medlemslandene hvert fjerde år rapportere om utviklingen i bruken av kogenereringsanlegg i henhold til det nasjonale potensial.

Merknader

Direktivet er sendt på høring eksternt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Utenriksdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet og Landbruks- og matdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0032 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF av 6. juli 2005 om etablering av et rammeverk for fastsettelse av krav til øko-design for energiforbrukende produkter

Sammendrag av innhold

Hensikten med direktivet er å standardisere miljøkrav som stilles til energiforbrukende produkter som omsettes på det indre marked. Direktivet er et ramedirektiv som siden skal utfylles med gjennomføringsdirektiver for de enkelte produkter. Direktivet er derfor omfattende, kun transportsektoren er i utgangspunktet utelukket. Direktivet definerer imidlertid et sett med kriterier som begrenser hvilke produkter som kan bli gjenstand for tiltak under direktivet. Direktivet legger opp til at det skal etableres en regelverkskomité som skal bistå Kommisjonen med gjennomføringen av direktivet.

Merknader

Direktivet er sendt på ekstern høring samt behandles i spesialutvalget EØS-energisaker.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1775 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1775/2005 av 28. september 2005 om adgangsvilkår til gasstransmisjonsnettverk

Sammendrag av innhold

Forordningen utgjør en del av en større pakke vedrørende infrastruktur og forsyningssikkerhet for energi. Forordningen er å anse som en videre detaljering av de regler og prinsipper som er fastsatt i gassmarkedsdirektiv I og II. Hensikten er å sette ikke-diskriminerende tariffer mv. for bruk av gasstransmisjonsnett og derigjennom bidra til økt konkurranse i det indre marked. Forslaget er hjemlet i EU-traktatens artikkel 95 som omhandler det indre marked og anses relevant i EØS-sammenheng. Forordningen gjelder ikke oppstrøms gassrørledninger.

Merknader

Forslaget har vært gjenstand for ekstern høring. Det fremkom i denne høringen ingen merknader som tilsier at Norge bør avvise forordningen. Den endelige vedtatte forordningen vil nå sendes på ekstern høring og behandles i spesialutvalget for EØS-energi.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg V Fri bevegelighet for arbeidstakere

32004 L 0038 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgere og deres familiemedlemmers rett til å bevege seg og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og oppheving av direktivene 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF

Sammendrag av innhold

Direktivet er i hovedsak en samling og kodifisering av gjeldende rett for fri bevegelighet for unionsborgere og deres familiemedlemmer på medlemslandenes territorium, men går lengre på en del punkter.

Direktivet utvider for det første familiebegrepet ved at partnere som unionsborgeren har inngått registrert partnerskap med, kan anses som familiemedlemmer etter direktivet, dersom vertslandets lovgivning likestiller disse med gifte par. Når det gjelder ugifte par, uansett kjønn, følger det av direktivet at medlemsstatene skal, i overensstemmelse med nasjonal rett, gjøre det enklere for denne gruppen å komme inn og oppholde seg i et vertsland. De ugifte parene må imidlertid bevise at forholdet har vært av en viss varighet. Videre innebærer direktivet at unionsborgere og deres familiemedlemmer uten tillatelse har rett til å reise inn i et annet medlemsland og ta opphold eller arbeid i inntil 3 måneder. For opphold lengre enn tre måneder kan det kreves registrering (for unionsborgere) eller oppholdstillatelse (for familiemedlemmer som er tredjelandsborgere). Direktivet innebærer at unionsborgere skal gis et "registreringssertifikat" umiddelbart ved registrering. Utstedelse skjer etter nærmere vilkår avhengig av om vedkommende er for eksempel arbeidstaker, student, selvstendig næringsdrivende eller har tilstrekkelige midler til å ikke bli en byrde for vertslandets velferdsordninger. Medlemsstatene kan ikke kreve at unionsborgerens økonomiske midler overstiger en på forhånd fastsatt sum, men må se hen til vedkommendes personlige situasjon. Medlemslandene kan uansett ikke kreve en sum høyere enn terskelen som oppstilles før retten til sosial støtte inntreffer for medlemslandenes innbyggere. Familiemedlemmer som er tredjelandsborgere, skal gis et sertifikat som bevis på at de har søkt om oppholdstillatelse når søknad fremmes, og i tillegg et "oppholdskort" hvis søknaden om oppholdstillatelse innvilges.

Familiemedlemmer gis oppholdstillatelse på selvstendig grunnlag. Når hovedpersonen dør eller ekteskapet blir oppløst, faller tillatelsen til familiemedlemmer som er unionsborgere ikke bort. Når hovedpersonen dør og familiemedlemmet er tredjelandsborger, består tillatelsen dersom tredjelandsborgeren har bodd i vertslandet som familiemedlem i minst ett år før unionsborgerens død, er yrkesaktiv eller ikke er til noen økonomisk belastning for oppholdslandet. Ved oppløsning av ekteskap er det i tillegg et vilkår for at tillatelsen skal bestå at ekteskapet har vart i 3 år og minst ett år i oppholdslandet, eller at det foreligger særlige vanskelige omstendigheter (for eksempel fysisk eller psykisk vold).

Barn av unionsborgere som dør, mister uansett ikke retten til opphold så lenge de er under utdanning.

Etter fem års sammenhengende opphold har unionsborgere og deres familiemedlemmer rett til permanent oppholdstillatelse. Dersom personen sammenhengende har oppholdt seg utenfor oppholdslandet i minst to år, vil vedkommende miste sin permanente oppholdstillatelse. Direktivet gir for øvrig et styrket utvisningsvern bl.a. ved at EU-borgere eller deres familiemedlemmer, uansett nasjonalitet, ikke kan utvises dersom de har permanent oppholdstillatelse, med mindre hensynet til offentlig orden eller nasjonal sikkerhet tilsier det. Unionsborger som har oppholdt seg i vertslandet i 10 tidligere år, kan heller ikke utvises, unntatt når nasjonal sikkerhet tilsier det. Overfor mindreårige unionsborgere kan ikke utvisning skje, unntatt når nasjonal sikkerhet tilsier det og når utvisning er nødvendig for å ivareta barnets beste i henhold til FNs barnekonvensjon.

Endelig innebærer direktivet at prinsippet om likebehandling i forhold til landets egne borgere utvides til å også omfatte familiemedlemmer som er tredjelandsborgere.

Merknader

Det vurderes i hvilken utstrekning direktivet er EØS-relevant. Gjennomføring av direktivet vil kreve flere endringer i utlendingsloven og utlendingsforskriften. Endringene kan få visse økonomiske og administrative konsekvenser.

Direktivet innebærer på en del punkter en liberalisering sammenlignet med dagens regelverk.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg VI Trygd

32005D XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 202 av 17. mars 2005 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E 001, E 101, E 102, E 103, E 104, E 106, E 107, E 108, E 109, E 112, E 115, E 116, E 117, E 118, E 120, E 121, E 123, E 124, E 125, E 126 og E 127)

Sammendrag av innhold

Beslutningen endrer de blanketter som skal benyttes i forbindelse med lovvalg, innhenting av og avgivelse av opplysninger og dokumentasjon i forbindelse med helsetjenester m.v. etter forordningens avdeling II og III. Den administrative kommisjon skal i henhold til sitt mandat, jf forordning nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a), behandle alle administrative spørsmål som oppstår i forbindelse med denne forordning. Dette omfatter i henhold til gjennomføringsforordningen nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1 å utarbeide de blanketter som er nødvendige for anvendelsen av forordningen.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a) og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. De aktuelle tilpasninger for EØS-land er allerede innarbeidet i de felles blanketter. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Arbeids- og sosialdepartementet og Rikstrygdeverket uten at det har fremkommet merknader. Den er uproblematisk. Gode, klare og greie blanketter er nødvendige for å sikre at den enkelte mottar rett ytelse til rett tid.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 203 av 26. mai 2005 om endring av beslutning nr. 170 av 11. juni 1998 om rundsumoppgjør og etablering av lister som fastsatt i Rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 94 (4) og artikkel 95 (4)

Sammendrag av innhold

Beslutningen gjelder utstedelse av blanketter og lister i forbindelse med sykehjelp. Siktemålet er å tilpasse bestemmelsene til innføringen av det europeiske helsetrygdkortet (EHIC), som har varierende og til dels vesentlig lengre gyldighetsperioder sammenliknet med E 111-blanketten. Beslutningen fastsetter regler for når overgangen til lovgivningen i bostedslandet skal finne sted. Dette har betydning for tidspunktet for overgang til rundsumoppgjør mellom landene, og for utstedelse av nytt EHIC fra bostedslandet. Overgangstidspunktet settes til datoen institusjonen på bostedet (tilflyttingslandet) mottar en av de to aktuelle blanketter (E 109 eller E 121). Sistnevnte institusjon underretter derpå den kompetente institusjon om at vedkommende bruker er opptatt. Samtidig utstedes nytt EHIC til brukeren, som opplyses om at vedkommendes gamle EHIC ikke lenger er gyldig. Det er ikke krav om innlevering av gammelt kort. Virkningstidspunktet for den nye beslutningen er fastsatt til 1.01.2006, dvs. det tidspunkt da samtlige land skal ha innført EHIC. Man unngår derved evt. problemer forbundet med overgangsperioder og dermed forskjellige kort/blanketter som frem til dette ennå benyttes i en ulike medlemsland.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a) og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 17 m.v. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Arbeids- og sosialdepartementet og Rikstrygdeverket uten at det har fremkommet merknader. Den er således uproblematisk. Klare og gode rutiner for informasjonsutveksling mellom institusjonene i landene er viktig for å sikre at den enkelte ved flytting får rett til helsetjenester der han bor.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 204 av 6. oktober 2005 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E 200-serien)

Sammendrag av innhold

Beslutningen gjelder endring av de blanketter som skal benyttes i forbindelse med pensjonsytelser etter forordningens avdeling III, kapittel 2 og 3. Den administrative kommisjon skal i henhold til sitt mandat, jf forordning nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a), behandle alle administrative spørsmål som oppstår i forbindelse med denne forordning. Dette omfatter i henhold til gjennomføringsforordningen nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1 å utarbeide de blanketter som er nødvendige for anvendelsen av forordningen.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a) og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. De aktuelle tilpasninger for EØS-land er allerede innarbeidet i de felles blanketter. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Arbeids- og sosialdepartementet og Rikstrygdeverket uten at det har fremkommet merknader. Den er uproblematisk. Gode, klare og greie blanketter er nødvendige for å sikre at den enkelte mottar rett ytelse til rett tid.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0859 Rådsforordning (EF) nr. 859/2003 av 14. mai 2003 om utvidelse av bestemmelsene i rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 til tredjelandsborgere som ikke allerede er omfattet av disse bestemmelsene utelukkende på grunn av sin nasjonalitet

Sammendrag av innhold

Forordning (EØF) nr. 1408/71 gjelder for EU-borgere og visse andre kategorier (flyktninger, statsløse og EU-statsborgeres familiemedlemmer og etterlatte som selv ikke er EU-borgere i den utstrekning det er fastsatt i forordningen). Ovennevnte forordning utvider rekkevidden av bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1408/71 til å omfatte tredjelandsstatsborgere som utelukkende på grunn av sin nasjonalitet ikke er omfattet av forordningen i henhold til artikkel 2 og 22a, og som har lovlig opphold i og er omfattet av trygdellovgivningen i en medlemsstat. Herved sikres rettigheter vedkommende har opptjent i et medlemsland ved flytting til et annet medlemsland. Vedkommende vil også komme inn under reglene som forhindrer dobbelt tryggedekning og avgiftsplikt i forordningen. Et annet formål er å forenkle reglene ved å redusere antallet supplerende bilaterale trygdeavtaler for den nevnte gruppen og derved redusere administrasjonsomkostningene.

Rådsforordning (EF) nr. 859/2003 bygger på forslaget fra Kommisjonen (2002)59 av 6.02.2002, som erstattet et forslag av 12. november 1997 KOM(97)561. Den nye forordningen innebærer ikke en endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 som sådan (det er med andre ord ikke en endringsforordning til denne), men en egen forordning om utstrekning av dens anvendelsesområde (personkrets). Henvisningen til bestemmelsene i forordning (EØF) nr.

1408/71 er imidlertid dynamisk, dvs. at det er de til enhver tid gjeldende bestemmelser/utgaver av denne, inkludert eventuelle senere endringer, som fremover automatisk også vil gjelde for den personkrets det er tale om her.

Tyskland og Østerrike har reservasjoner i vedlegg VI når det gjelder barnetrygd og andre familieytelser. Forbeholdene gjelder i forhold til likebehandling av tredjelandsborgere som kommer direkte til disse landene fra land utenfor EU. De har derimot ikke reservert seg mot likebehandling i forhold til tredjelandsborgere som kommer fra andre EU-land, og heller ikke mot eksport av ytelser når slike personer bor i eller flytter til andre EU-land.

Merknader

Når det gjelder rettsgrunnlaget, er utvidelsen/forordning nr. 859/2003 hjemlet i traktatens avdeling IV (Visa, asyl, innvandring m.v.), artikkel 63 nr. 4 vedrørende betingelsene for tredjelandsstatsborgeres innvandring og opphold, og ikke som for rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 i artikkel 51 og 235, de nåværende artikler 42 og 308.

Avdeling IV i EF-traktaten (visa, asyl, innvandring m.v.), herunder artikkel 63 nr. 4, får ikke anvendelse for Danmark. Disse bestemmelsene er heller ikke en del av EØS-avtalen.

Status

Rettsakten og spørsmålet om forholdet til EØS-avtalen er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0883 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger

Sammendrag av innhold

Forordningen opphever og erstatter rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet. Formålet med den nye og moderniserte forordningen er å gjøre regelverket enklere, lettere tilgjengelig, mer brukervennlig, effektivt og moderne. Begreper, regler og prosedyrer er forenklet og rasjonalisert slik at de skal bli mer håndterlige for dem som skal administrere dem. Fremstillingen er gjort enklere for den vanlige bruker og teksten er redusert med nærmere to tredeler i forhold til forordning 1408/71. Prosjektet startet som en oppfølging av rådsresolusjon av 7. desember 1992 om den praktiske gjennomføring av det indre marked, hvor Kommisjonen og medlemsstatene ble oppfordret til å øke klarheten i regelverket bl.a. gjennom konsolidering av eksisterende regler. Det var dessuten også en del av SLIM-initiativet (Simpler Legislation for the Internal Market). Under dette initiativet har det vært nedsatt arbeidsgrupper for å vurdere forenkling av EFs regelverk på ulike områder, herunder trygdeområdet.

Det dreier seg altså ikke om en grunnleggende eller gjennomgripende substansiell omlegging av selve koordineringssystemet. Grunnprinsippene for koordineringen og de viktigste trekkene i systemet er i all hovedsak de samme som før.

Det generelle utgangspunktet for koordineringen vil fortsatt være at en person som har rett til trygdeytelser i en medlemsstat, ikke skal tape sin rett ved å flytte til en annen medlemsstat. Koordineringsreglene innebærer ikke harmonisering av medlemsstatenes trygdelovgivning.

Regelverket får anvendelse på alle tradisjonelle trygdeytelser som er nevnt i ILO-konvensjon nr. 102, uavhengig av hvordan ordningene er utformet. Regelverket bestemmer også hvilken lovgivning en person skal være omfattet av. Vedkommende skal bare være omfattet av én stats lovgivning av gangen, i utgangspunktet lovgivningen i staten der vedkommende arbeider, mens personer som ikke er yrkesaktive skal være omfattet av lovgivningen i bostedslandet. Koordineringsreglene skal bygge på fire hovedprinsipper:

Likebehandling i forhold til statsborgerskap,
likestilling av faktiske hendelser inntruffet i medlemsstatene,
sammenlegging av trygdetid og

bevaring av opptjente rettigheter (eksport av ytelser).

På tre områder er det viktigere endringer som innebærer nye rettigheter og plikter:

- Omfangsmessig utvidelse til personer som er trygdet i en medlemsstat, men som ikke har vært yrkesaktive.
- Utvidelse til særskilte førtidspensjonsordninger som fra en bestemt alder gir ytelser til arbeidstakere som permitteres eller som etter eget valg frivillig forlater arbeidslivet.
- Koordineringen av ytelser ved arbeidsløshet utvides til selvstendig næringsdrivende. Retten til ytelser under opphold i andre medlemsstater for å søke arbeid gjelder i utgangspunktet fortsatt for en periode på tre måneder regnet fra det tidspunkt vedkommende opphørte å stå til rådighet for arbeidsformidlingen i det opprinnelige land, men den kompetente institusjonen der kan forlenge perioden til seks måneder.

Når det gjelder det opprinnelige forslaget om likestilling av statsborgere fra tredjeland med lovlig opphold i området, er dette punktet i løpet av prosessen blitt tatt ut og behandlet for seg selv, jf rådsforordning nr. 859/2003 av 14. mai 2003, i kraft fra 1. juni 2003.

Den nye og moderniserte forordningen trådte i kraft i mai 2004, men vil først få virkning fra tidspunktet for den nye gjennomføringsforordningens ikrafttreden (artikkel 91). Dessuten må alle vedleggene på plass (vedlegg II, X og XI er ikke klare). Kommisjonen tar sikte på å ha et tekstutkast ferdig i slutten av november d.å. Etter intern høring i arbeidsgrupper og delegasjoner vil man forhåpentligvis være klar i løpet av desember slik at forslaget kan fremmes av kommisjonen i begynnelsen av 2006.

Merknader

Gjeldende koordineringsinstrumenter for trygdeordninger (forordning nr. 1408/71 og 574/72) er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. Den nye forordningen vil kunne inkorporeres i norsk rett ved forskrift på samme hjemmelsgrunnlag og vil ikke medføre behov for andre endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Arbeids- og sosialdepartementet og Rikstrygdeverket uten at det har fremkommet merknader. Arbeids- og sosialdepartementet finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0647 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 647/2005 av 13. april 2005 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføringen av forordning nr. 1408/71

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 som senere endret, er en del av EØS-avtalen (avtalens vedlegg VI nr. 1 og 2, jf. Særskilt vedlegg 2 til St.prp. nr. 100 (1991-92), bind 11, s. 25 og 132).

Forordning 1408/71 og forordning 574/72 inneholder bestemmelser som tar sikte på å koordinere medlemslandenes trygdeordninger. Med andre ord tar de sikte på å sørge for at personer som benytter seg av den frie bevegelse og flytter fra et land til et annet, kan beholde de rettigheter som de har opptjent (pensjonsrettigheter m.v.) og gis adgang til trygdeordninger i tilflyttingslandet

slik at man er sikret kontinuitet i opptjening og dekning for risiki. Enkelte særlige, ikke-avgiftsbaserte kontantytelser av blandet art er koordinert på en slik måte at de kun skal gis i bostedslandet. Det samme gjelder naturalytelser ved sykdom, graviditet og fødsel. Dessuten finnes det bestemmelser som gir rettigheter til medisinsk behandling under midlertidig opphold i andre medlemsland.

Forslaget ble fremlagt av Kommisjonen 31.07.2003 (KOM(2003)468 endelig utgave) med hjemmel i Traktaten om opprettelse av det Europeiske fellesskap artikkel 42 og 308. Det inneholdt de sedvanlige årlige justeringer for 2003 av mer praktisk og formell art som følge av endringer i medlemsstatenes nasjonale lovgivning og behov for presisering av enkelte bestemmelser. Det kreves medbestemmelse og enstemmighet.

Det ble dessuten foreslått visse materielle endringer med sikte på å ta hensyn til nyere rettspraksis i EF-domstolen. Dette gjelder bl.a. forslaget om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 4 nr. 2a som nå er vedtatt.

Endringen er begrunnet i nyere rettspraksis fra EF-domstolen (dom av 8. mars 2001 i sak C-215/99 Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (ECR 2001 I-1901) og 31. mai 2001 i sak C-43/99 Ghislain Leclerc og Alina Deaconescu mot Caisse nationale des prestations familiales (ECR 2001 I-4265)) og behov for å presisere nærmere hva som menes med særlige ikke-avgiftsbaserte ytelser.

I Jauch-saken overprøvde EF-domstolen oppføringen av en østerriksk ytelse i vedlegg IIa, og tilkjennega at den aktuelle ytelsen (Pflegegeld) ikke kvalifiserte for eksportunntak i henhold til artikkel 10a da den ikke var å anse som en fullt ut særlig ikke-avgiftsbasert ytelse som nevnt i artikkel 4 nr. 2a. Etter domstolens mening dreier det seg i disse tilfellene om ordinære supplerende ytelser til syketrygden etter artikkel 4 nr. 1 litra a) og b) i forordning nr. 1408/71. Det presiseres at det i bestemmelsen dreier seg om supplerende ytelser som skal "garantere pågjeldende personer en minste stønad til livsopphold (eksistensgrunnlag) i relasjon til den økonomiske og sosiale situasjonen i vedkommende medlemsstat eller som utelukkende gjelder særlig beskyttelse av funksjonshemmede, nært knyttet opp mot vedkommendes sosiale miljø (omgivelser) i medlemsstaten".

Endring av artikkel 9a i forordning nr. 1408/71 gjelder forlengelse av referanseperioden, dvs. utvidelse av det tidsrom innen hvilket opptjeningstiden for en ytelse skal være tilbakelagt. Når referanseperioden kan forlenges med perioder med løpende ytelser etter en medlemsstats lovgivning pga alder, uførhet, sykdom, arbeidsløshet og yrkesskade (unntatt pensjon) eller evt perioder med barneomsorg der, skal det samme gjelde tilsvarende perioder med ytelser eller omsorg i andre medlemsstater. Det er gjort unntak for tidsrom med pensjonsytelser på grunnlag av yrkesskade. Unntaket er ifølge domstolen ugyldig (dom av 18. april 2002 i sak C-290/00 Johann Franz Duchon mot Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten), og artikkel 9a er endret i samsvar med dommen.

Endringen av artikkel 23 i forordning nr. 1408/71 innebærer en presisering av at kontantytelser ved sykdom og fødsel skal beregnes utelukkende på grunnlag av inntekten vedkommende har hatt i den kompetente stat. Dette gjelder både ved beregning på grunnlag av gjennomsnittlig inntekt og normert inntekt. Det foreslås også et nytt nr. 2a hvor det presiseres at dette også gjelder selv om hele eller deler av referanseperiode/opptjeningstiden er tilbakelagt etter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater.

Den opprinnelige foreslåtte endringen av artikkel 33 nr. 1 i forordning nr. 1408/71 er bestemt utsatt og vil bli behandlet i forbindelse med den nye gjennomføringsforordningen. Det befinner seg mao fortsatt på forslagsplanet. Formålet er å presisere at den kompetente institusjon kan trekke syketrygdavgift på grunnlag av alle pensjoner vedkommende får utbetalt, hvis den nasjonale lovgivning gir mulighet for det. Det vil si at man knesetter prinsippet om parallellisme mellom dekning av ytelser ved sykdom, graviditet og fødsel og adgangen til å kreve avgifter for dette. Det vil fremgå at pensjonister skal være sidestilte med aktive arbeidstakere, som i henhold til artikkel 14d skal anses å ha hele sin ervervsmessige beskjeftigelse på den kompetente medlemsstats territorium. Videre kan det kun foretas trekk i pensjon når vedkommende medlem får motytelser i form av utgiftsdekning fra vedkommende medlemsstat/institusjon. Etter forslaget skal det ved beregningen av avgiftene til syketrygden tas hensyn til de beløp som faktisk

utbetales, dvs. netto utbetalt pensjon, etter at det evt. er trukket skatter og avgifter i det land som plikter å utrede ytelsene.

Forslaget er begrunnet i domstolens dom av 15. juni 2000 i sak C-302/98 Manfred Seherer mot Bundesknappschaft og hensynet til å unngå at vedkommende samlet må betale mer enn om han eller hun utelukkende hadde pensjon fra en medlemsstat. Det fremholdes i motivene at det i koordineringssammenheng fremstår som rimelig og forholdsmessig (*appropriate and proportionate*) å legge nettoppensjonene til grunn for avgiftsberegningen, for å forhindre problemer for den frie personbevegelse i grenseoverskridende tilfeller, som følge av forskjellene mellom syketrygdordningene i medlemsstatene og hvordan de blir finansiert.

Andre endringer i forordning nr. 1408/71:

Opphevelse av artikkel 35 nr. 2:

Bestemmelsen gjelder angivelsen av hvilken ordning en selvstendig næringsdrivende skal ha naturalytelser fra under midlertidig opphold når begge de berørte land har særordninger med dårligere dekning for denne gruppa enn for arbeidstakere når det gjelder helsetjenester.

Anvendelsen av bestemmelsen bygger på en forutsetning om at minst to medlemsstater har slike ordninger. Det er ikke lenger tilfelle. Da det bare er Belgia som har hatt et slikt skille, er bestemmelsen overflødig og oppheves.

Opphevelse av artikkel 69 nr. 4:

Bestemmelsen gjelder bare Belgia og oppheves bl a på bakgrunn av domstolens dom av 13. juni 1996 i sak C-170/95 Office national de l'emploi mot Calogero Spataro.

Tilføyelse av en ny artikkel 95f:

Tilføyelsen gjelder en overgangsregel for Tyskland som følge av at visse særordninger for selvstendig næringsdrivende, som har vært unntatt fra forordningen iht artikkel 1 bokstav j) femte ledd, blir omfattet fra 1. januar 2004.

Tilføyelse av en ny artikkel 95g:

Tilføyelsen gjelder en overgangsregel for Østerrike som følge av at EF-domstolen i dom av 8. mars 2001 i sak C-215/99 Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter gjorde oppføringen av den østerrikske pleietrygdytelsen (Pflegegeld) i vedlegg IIa ugyldig, da den etter domstolens mening var en ordinær avgiftsbasert og eksportabel kontantytelse ved sykdom som nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) og b) i forordning (EØF) nr. 1408/71. Formålet med overgangsregelen er å sikre at de som på grunnlag av artikkel 10a nr. 3 i forordning 1408/71 før 8. mars 2001 var tilstått eller hadde satt fram krav om pleieytelse i henhold til østerriksk lovgivning, beholder retten til denne ytelsen så lenge de fortsatt er bosatt i Østerrike.

Endringer av vedleggene til forordning nr. 1408/71:

Det er videre foretatt diverse endringer i vedleggene til rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 (Vedlegg II, IIa, III, IV og VI). De viktigste endringene her gjelder Vedlegg II, IIa og III.

Endringer i vedlegg II:

Under "W. Finland" er vedtatt å oppføre den nye finske engangsstønad ved utenlandsadopsjon.

Endringer i vedlegg IIa:

Vedlegget gjelder oppføring av særlige ikke-avgiftsbaserte ordninger som er unntatt fra eksport etter rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 10a, og som bare kommer til utbetaling i det land hvor vedkommende er bosatt. Det foretas en viss sanering/reduksjon av antallet slike ordninger (fra totalt 85 til 66) bl.a. på bakgrunn av de ovennevnte dommer i Jauch- og Leclere-sakene (C-215/99 og C-43/99) der oppføringen av henholdsvis den østerrikske pleietrygdordningen og en luxembourgsk fødselsstønad ble erklært ugyldig. Bildet er ikke entydig. For enkelte gamle medlemsland er det tale om en økning. Det vises til tabellen nedenfor. De nye ordningene som er oppført, gjelder minimumsordninger med stønad til livsopphold for personer som oppfyller visse av trygdens tradisjonelle kriterier (eks. alder, uførhet), men som har liten eller ingen opptjening i de ordinære trygde- og pensjonsordningene i vedkommende medlemsstat. Det omfatter bl.a. den svenske ordningen Äldreförsörjningsstöd (lov 2001/835). Saneringen gjelder kun de gamle medlemsstatene. For de nye medlemsstatene er oppføringene identisk med Tiltredelsesakten av 2003. Vedlegget slik det er gjengitt i vedtaket side 5, er mao fullstendig.

Oppføringer i vedlegg IIa

Tidligere

Etter vedtaket

Belgia	3	2
Tsjekkkiske republikk	1	1
Danmark	2	1
Tyskland	0	1
Estland	2	2
Hellas	9	1
Spania	3	4
Frankrike	3	3
Irland	12	6
Italia	7	8
Kypros	3	3
Latvia	2	2
Litauen	2	2
Luxembourg	2	1
Ungarn	3	3
Malta	2	2
Nederland	0	2
Østerrike	2	1
Polen	1	1
Portugal	9	2
Slovenia	3	3
Slovakia	1	1
Finland	4	5
Sverige	3	3
UK	8	6

Slik situasjonen har utviklet seg, jf ny artikkel 4(2a), er det ifølge forordningen bare ordninger som oppfyller følgende to kriterier som kvalifiserer for opptak i vedlegget:

1. Ytelser av sosialhjelpsliknende art som sikrer et livsoppholdsminimum (subsistensminimum) for personer med liten eller ingen opptjening i de ordinære trygdeordningene, og som knytter seg nært til den økonomiske og sosiale kontekst (miljø) i bostedsstaten.
2. Ytelser som kun har til formål å sikre funksjonshemmede en særlig beskyttelse, og er relatert til behovet for sosial integrasjon i bostedsstaten/det nære miljø.

Saneringen av vedlegget bygger på dette. Det utelukker at følgende ytelser kan oppføres:

- ytelser med sikte på å bevare eller forbedre ervervsevnen
- ytelser med sikte på å kompensere for ekstraavgifter for funksjonshemmede barn
- pleietrygdytelser av samme type som domstolen behandlet i Jauch-saken og anså være kontantytelser ved sykdom.
-

Det er videre et absolutt vilkår at ytelsene skal være ikke-avgiftsbasert, dvs. finansiert av rene skattemidler uten noen form for øremerking.

Endringer i vedlegg III:

Vedlegget gjelder bestemmelser i andre avtaler som fortsatt skal gjelde til tross for suspensjonsbestemmelsen i artikkel 6 i rådforordning (EØF) nr. 1408/71. Også her er det en vesentlig sanering/reduksjon av antallet oppføringer. Bakgrunnen er avgjørelser i EF-domstolen, herunder spesielt sak C-55/00 Elide Gottardo mot INPS (jf. OJ C 122 29.04.2000), som antas å gjøre de fleste oppføringene enten overflødige (III A) eller i strid med fellesskapsretten (III B -

unntak fra likebehandlingsprinsippet i artikkel 3 nr. 1, jf artikkel 3 nr. 3 og 7 nr. 2c, i avtaler mellom medlemsland). Oppføringer som er til fordel for alle medlemsstatenes borgere (som for eksempel artikkel 7 i den nordiske konvensjonen om dekning av merutgifter ved hjemreise pga sykdom) eller som er knyttet til bestemte historiske situasjoner (krig/grenseendringer av betydning for folk i visse områder), kan opprettholdes og da i III A.

Samtlige opptegnelser i vedlegg III B foreslås strøket da de anses som stridende mot det generelle likebehandlingsprinsippet i Traktatens artikkel 12 og 39. De oppføringer som gjelder eksport av ytelser til tredjeland kan utgå som unødvendige (enten ligger de utenfor forordningens anvendelsesområde og skal av den grunn ikke oppføres).

Saneringen henger sammen med at man i forhandlingene med de 10 kandidatlandene som blir medlemmer i EU fra 1. mai 2004, har lagt rettstilstanden som gjelder etter den senere rettspraksis til grunn, og da må også medlemslandene bringe sine Vedlegg III-oppføringer i samsvar med dette.

For øvrig er det visse endringer i vedlegg IV, del B (særordninger for selvstendig næringsdrivende) for Italia og Tyskland, og vedlegg VI (anvendelsen av visse medlemsstaters lovgivning) for Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland og Det forente kongerike.

Endringer av rådsforordning (EØF) nr. 574/72:

Artikkel 4 nr. 11 og artikkel 32a henviser til vedlegg 11 (særordning for naturalytelser til selvstendig næringsdrivende som skal ha dårligere dekning) og foreslås opphevet på samme måte som artikkel 35 nr. 2 i forordning 1408/71 og bilaget selv, jf ovenfor.

Tilføyelse av en ny artikkel 10b og endring av artikkel 12a gjelder formaliteter i forbindelse med lovvalsregler og blanketter for tjenestemenn og arbeidstakere i internasjonal transport jf hhv artikkel 13 nr. 2 bokstav d) og artikkel 14 nr. 2 bokstav a) i forordning 1408/71. Av hensyn til rettssikkerheten bør institusjonen i den medlemsstat hvis lovgivning får anvendelse, for disse to kategorier av arbeidstakere sørge for å forsyne tjenestemannen eller arbeidstakeren med den dertil egnede attest på at vedkommende er omfattet av denne lovgivning (E 101).

Endringer av vedleggene til forordning nr. 574/72:

Endring av vedlegg 2 gjelder endringer av svensk kompetent institusjon for arbeidsledighetstrygd.

Endring av vedlegg 4:

Endringen i vedlegg 4 gjelder tilføyelse av tysk kontaktorgan for særordninger for selvstendig næringsdrivende som forvaltes av yrkestilknyttede pensjonsinstitusjoner.

Endring av vedlegg 10 gjelder endringer av danske og tyske institusjoner.

Opphevelse av vedlegg 11:

Vedlegget anga de ordninger det var vist til i artikkel 35 nr. 2 og som hadde dårligere dekning for gruppa selvstendig næringsdrivende når det gjaldt naturalytelser ved sykdom, graviditet og fødsel enn for arbeidstakere under midlertidig opphold når begge de berørte land har slike ordninger. Vedlegg 11 oppheves som en konsekvens av at artikkel 35 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 1408/71 er opphevet, jf ovenfor.

Merknader

Endringene fremstår som lite kontroversielle, og vil ikke medføre behov for endringer i forhold til norsk rett. Det dreier seg vesentlig om justeringer av teknisk art som ikke er problematiske sett fra et norsk synspunkt. En må imidlertid påregne en tilsvarende oppmerksomhet om saneringsbehovet i forhold til EFTA-landenes opptegnelser i vedleggene IIa og III til

Rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 i forbindelse med innlemmelsen av rettsakten i EØS-avtalen, med krav om at antallet opptegnelser reduseres og at ordninger som ikke fyller de nye kriterier tas ut. Dette gjelder først og fremst Liechtenstein og Norge. Island har ingen vedlegg IIa-opptegnelser. Særlig utsatt for vårt vedkommende er utdanningsstønad og stønad til barnetilsyn for etterlatte forsørgere.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Arbeids- og sosialdepartementet og Rikstrygdeverket og i spesialutvalg for trygd og helse uten at det har fremkommet merknader.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg VII Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner

32005 L 0036 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner - erstatning av direktivene 89/48/EØF, 92/51/EØF, 1999/42/EØF, 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF, 93/16/EØF og 2001/19/EF.

Sammendrag av innhold

Direktivet erstatter 15 eksisterende direktiver om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner; deriblant tolv sektordirektiver som angår de syv yrkene lege, sykepleier, tannlege, veterinær, jordmor, farmasøyt og arkitekt, og de tre generelle direktivene som omfatter øvrige regulerte yrker. Direktivet kommer til anvendelse for alle statsborgere i en EØS-stat, som ønsker å praktisere et regulert yrke i en annen EØS-stat (vertsstaten) enn hvor de har yrkeskvalifisert seg (hjemstaten/annen EØS oppholdsstat). Direktivet innfører et mer enhetlig, åpent og fleksibelt regime for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.

For å lette den frie bevegeligheten for tjenester, er det gitt egne bestemmelser knyttet til tjenester av *midlertidig* varighet og yrkespraktisering under hjemstatens (etableringsstatens) lovregulerte yrkestittel.

Direktivet gir myndighetene anledning til å stille språkkrav dersom det er nødvendig for yrkesutøvelsen.

Merknader

Direktivet vil få konsekvenser for ca. 100 yrkesreguleringer tilknyttet en rekke samfunnssektorer. Det antas at implementeringen av direktivet vil kreve lov- og forskriftsendringer blant annet når det gjelder bruk av hjemstatens yrkestittel ved tjenesteyting av midlertidig varighet. Det antas at de økonomiske og administrative konsekvensene av direktivet blir begrenset sett i forhold til dagens organisering. Når det gjelder godkjenning av helsepersonell, vil Helse- og omsorgsdepartementet se nærmere på evt. behov for endringer i dagens praksis som følge av klargjøringer i det nye direktivet. Dette gjelder blant annet søkers rett i noen tilfeller til å velge mellom egnethetstest og prøvetid for å dokumentere sine kvalifikasjoner. Eventuelle endringer vil kunne medføre noe økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

En rekke departementer har fagansvar for yrkesreguleringer. Disse vil vurdere behov for lov- og forskriftsendringer og sørge for de nødvendige forskriftsendringer og forslag til lovendringer.

Departementene som i dag har koordineringsansvar for de 15 direktivene som det nye direktivet erstatter (Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, og Utdannings- og forskningsdepartementet) ser forslaget som relevant og akseptabelt. Direktivet skal til behandling i spesialutvalget for utdanning, og spesialutvalget for personbevegelse, arbeidsliv og arbeidsmiljø i desember.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg IX Finansielle tjenester

Kapittel I Forsikring

32003 L 0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med yrkesbaserte pensjonskasser

Sammendrag av innhold

Direktivet har regler om virksomheten til institusjoner for yrkesbaserte pensjoner (pensjonsinnsparinger). Direktivet omfatter i utgangspunktet pensjonskasser, både private og kommunale. Det enkelte medlemsland kan imidlertid velge å la institusjoner som omfattes av EUs livsforsikringsdirektiv (direktiv 2002/83/EF) underlegges deler av direktivet.

Direktivet fastsetter at institusjonene bare kan drive virksomhet som består i å drive en eller flere kollektive pensjonsordninger, og i tillegg tilknyttet virksomhet. Videre oppstilles det krav om at det skal være et juridisk skille mellom institusjonen og annen institusjon som har etablert pensjonsordningen.

For øvrig har direktivet alminnelige regler for institusjonens virksomhet, kapitalforvaltning, informasjonsplikt overfor medlemmene og de forsikrede, tilsyn med institusjonen, samt enkelte forsikringstekniske regler.

Direktivet har også regler om grensekryssende virksomhet, samt om samarbeid mellom medlemsstatene og Kommisjonen hva angår gjennomføringen av direktivet. Direktivets gjennomføringsfrist er satt til 23. september 2005.

Formålet med direktivet er å skape et rammeregelverk for å sikre en høy grad av beskyttelse for rettighetene til fremtidens pensjonister og å legge forholdene til rette for fri flyt av kapital innen det indre marked. Direktivet inneholder harmoniserte krav til betryggende kapitalforvaltning, samtidig som institusjonene sikres tilstrekkelig frihet til å utvikle en effektiv investeringsstrategi. Direktivets bestemmelser om grenseoverskridende virksomhet legger således opp til at det skal være mulig for en institusjon i en medlemsstat å forvalte pensjonsordninger for foretak i andre medlemsstater.

Merknader

Gjeldende norsk rett innebærer at pensjonskasser i hovedsak er underlagt samme regler som forsikringsselskaper. Reglene for pensjonskasser følger av forskrift 19. februar 1997 nr. 117 om forsikringsvirksomhetslovens anvendelse på pensjonskasser og pensjonsfond ("pensjonskasseforskriften"), som gir en rekke bestemmelser i lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet (forsikringsvirksomhetsloven) tilsvarende anvendelse på pensjonskasser. Dette innebærer at direktivets regler om virksomhetsbegrensning, vilkår for drift, alminnelige regler for pensjonskassens virksomhet, kapitalkrav, tekniske avsetninger og kapitalforvaltning er gjennomført i norsk rett.

Pensjonskasser er videre omfattet av lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven), jf. § 1 første ledd nr. 15. Kredittilsynslovens bestemmelser anses for å gjennomføre direktivets bestemmelser om tilsynsvirksomhet og tilsynskompetanse.

Direktivets bestemmelse om rettslig atskillelse mellom det oppdragsgivende foretaket og pensjonskassen krevde imidlertid lovendring for å gjennomføres i norsk rett, ved at forsikringsvirksomhetsloven ble endret slik at det ble inntatt en bestemmelse om at pensjonskassens virksomhet skal være rettslig atskilt fra det foretaket som har opprettet pensjonskassen.

Artikkel 11 om opplysninger som skal gis til medlemmer og pensjonsmottakere fastsetter at medlemslandene skal sikre at institusjonen informerer om i det minste følgende opplysninger:

- årsregnskaper og årsberetning,
- relevante opplysninger om endringer i regelverket for pensjonsordningen,
- redegjørelsen for prinsippene i pensjonskassens investeringspolitikk,
- forventet nivå på pensjonsytelsene,
- pensjonsytelsenes størrelse i tilfelle arbeidsforholdet opphører,
- opplysninger om investeringsmuligheter dersom medlemmet har individuelt investeringsvalg,
- vilkår for overføring av pensjonsrettigheter dersom arbeidsforholdet opphører,
- årlig informasjon om pensjonskassens institusjon og det enkelte medlemmets opptjente rettigheter, og
- informasjon om ytelsene og alternativer for utbetaling i det rett til ytelsene oppstår.

Artikkel 20 om grensekryssende virksomhet pålegger medlemsstatene å tillate at foretak etablert på deres territorium gir oppdrag til pensjonskasser som er etablert i andre medlemsstater, samt at pensjonskasser som er etablert på deres territorium påtar seg oppdrag fra foretak etablert i andre medlemsstater. Videre krever artikkel 20 at pensjonskasser som driver grensekryssende virksomhet skal forhåndsgodkjennes av hjemstaten, samt fremlegge opplysninger om vertsstat, oppdragsgivende foretak og pensjonsordningen som skal forvaltes. For øvrig har artikkel 20 nærmere regler om prosedyren ved utveksling av opplysninger mellom myndighetene i hjemlandet og vertsstaten og tilsyn.

Artikkel 11 og 20 hadde ikke tilsvarende bestemmelser i forsikringsvirksomhetsloven, og norsk rett kunne således ikke anses for å være i samsvar med direktivet på disse punktene. Gjennomføring av disse bestemmelsene krevde at forsikringsvirksomhetsloven endres slik at 1) pensjonskassen pålegges å informere pensjonskassens medlemmer og pensjonsmottakerne de opplysninger som følger av direktivets artikkel 11, og 2) det gis regler om grensekryssende virksomhet for pensjonskasser i samsvar med direktivets artikkel 20.

Pensjonsinnretninger for tjenstepensjonsordninger forekommer i et stort antall og er av meget stor betydning i mange av EUs medlemsland. Den nasjonale reguleringen av slik virksomhet er til dels ulik, og formålet med dette direktivet er å samordne og harmonisere reglene for pensjonskassevirksomhet i EU. Slik harmonisering vil også bidra til å sikre at pensjonskassevirksomhet tilpasses målsetningen om det indre finansmarkedet. Dette må anses for å være positivt. Det antas også å være viktig at direktivet har konkrete bestemmelser om fondssikring av opptjente rettigheter.

Pensjonskasser/pensjonsinnretninger som opererer på såkalt "pay-as-you-go"-basis (på grunnlag av løpende utligning av utgifter), samt pensjonsordninger som finansieres med utbetalinger direkte fra foretaket, er ikke omfattet. Dette innebærer at for eksempel Statens Pensjonskasse ikke omfattes av direktivets bestemmelser.

Sakkyndige instansers merknader

Stortinget har på bakgrunn av Ot.prp. nr. 68 (2004-2005) vedtatt lovregler for pensjonsforetak. Regler om pensjonskasser er tatt inn som kapittel 7, og regler om innskuddspensjonsforetak er tatt inn som kapittel 8, i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet (forsikringsloven). Reglene er ennå ikke satt i kraft. Banklovkommisjonen utredet blant annet gjennomføring av pensjonskassedirektivet i norsk rett i NOU 2004: 24, som ble avgitt 11. november 2004. Departementets lovforslag i Ot.prp. nr. 68 (2004-2005) og Stortingets lovvedtak bygger på denne utredningen.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 L 0014 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/14/EF av 11. mai 2005 om endring av direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF, 90/232/EØF and 2000/26/EF om tilnærming av medlemsstatens lovgivning om ansvarsforsikring for motorvogn

Sammendrag av innhold

Direktivet gjør enkelte endringer i de fire eksisterende motorvognforsikringsdirektiv. Formålet med direktivet er å forbedre beskyttelsen under de eksisterende direktivene. Direktivet tar ikke sikte på å regulere erstatningsretten i medlemslandene. Hovedpunktene i direktivet er:

- Minsteforsikringssummene i direktiv 84/5/EØF art. 1 nr. 2 (andre motorvognforsikringsdirektiv) ved personskader oppjusteres til 1 million euro pr. skadelidt, alternativt 5 millioner euro pr. skadetilfelle uavhengig av antallet skadelidte. Videre oppjusteres minsteforsikringssummene ved tingskader til 1 million euro uansett antall skadelidte. Minsteforsikringssummene skal indeksjusteres hvert femte år.
- I artikkel 1 i direktiv 90/232/EØF (tredje motorvognforsikringsdirektiv) presiseres det at en passasjer ikke kan bli ekskludert fra forsikringsdekning selv om vedkommende visste eller burde visst at føreren av motorvognen var påvirket av alkohol eller andre rusmidler på ulykkestidspunktet. Det blir klargjort i fortalet punkt 13 at denne presiseringen ikke er ment å gripe inn i den enkelte stats regler om utmåling av erstatning eller om reduksjon i erstatning på bakgrunn av generelle regler om medvirkning.
- I ny artikkel 4a i direktiv 90/232/EØF (tredje motorvognforsikringsdirektiv) fastslås det at det i situasjoner der motorvogner blir importert fra en stat i EØS-området til en annen, skal importstaten fra kjøpstidspunktet og i 30 dager fremover regnes for å være den stat der risikoen er etablert, selv om motorvognen ennå ikke er registrert i denne staten. Bakgrunnen for denne bestemmelsen er at mange opplever problemer med å kunne skaffe seg forsikring ved import av motorvogner. I nr. 2 er det fastsatt at dersom motorvognen i 30-dagersperioden nevnt i nr. 1 blir involvert i en ulykke, og ikke er forsikret, er det nasjonale byrået i importstaten ansvarlig.
- Enkelte av prosedyrene som er fastsatt i direktiv 2000/26/EF (fjerde motorvognforsikringsdirektiv) skal gjelde for alle motorvognulykker, f. eks. rett til direktekrav overfor forsikringsselskapet og prosedyren med grunnlagt svar innenfor en viss frist.

Merknader

Forsikring av motorvogner reguleres av lov 3. februar 1961 (bilansvarsloven). Direktivet gjør det nødvendig med enkelte endringer i loven.

Direktivet ser ikke ut til å medføre særlige økonomiske eller administrative konsekvenser for staten. Kommisjonen har i sine analyser lagt til grunn at direktivet heller ikke vil påføre forsikringsselskapene særlig stor økonomiske eller administrative byrder.

Sakkyndige instansers merknader

Justisdepartementet har vært representert i ekspertkomiteen som forberedte direktivet. Videre har Justisdepartementet, etter å ha konsultert med Samferdselsdepartementet og Trafikkforsikringsforeningen, ved tre anledninger gitt skriftlige merknader til Kommisjonen. Flere av de sentrale norske merknadene har fått helt eller delvis gjennomslag.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L XXXX Europaparlaments-og rådsdirektiv 2005/XX/EF om gjenforsikring (Ennå ikke publisert og foreløpig uten OJ-nr)

Sammendrag av innhold

Direktivet om gjenforsikring ble vedtatt 17. oktober 2005. (Endelig versjon er pr. 03.11.2005 ikke tilgjengelig. Omtalen nedenfor er basert på Kommisjonens forslag og pressemelding fra Rådet). Direktivet medfører at alle gjenforsikringsselskaper må ha konsesjon fra hjemstaten. Når selskapene har oppfylt kravene til konsesjon, kan de utøve virksomhet i alle EU-land. Gjenforsikringsaktivitet foretatt av direkte forsikringsselskaper er allerede regulert gjennom krav om nasjonal gjennomføring av direktiv om dette. Direktivet inneholder også regler om tilsyn av gjenforsikringsselskaper. Dette inkluderer regler om forsikringstekniske avsetninger og regler om investering av disse avsetningene. Direktivet inneholder også solvensmarginkrav, kapitaldekningskrav og krav om tiltak fra myndighetenes side i tilfelle finansielle problemer. Direktivet innebærer også enkelte tilpasninger i EUs livdirektiv, skadedirektiv og forsikringsgruppedirektiv (73/239/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF og 2002/83/EF).

Merknader

Gjenforsikringsselskaper er i norsk rett regulert av lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet. I samsvar med lovens forarbeider er det i tolkningspraksis lagt til grunn at et utenlandsk gjenforsikringsselskap som driver virksomhet i Norge er unntatt fra kravet om konsesjon etter reglene i forsikringsvirksomhetsloven kapittel 12, jf. § 2-4. Det antas at implementeringen av direktivet vil få begrensede administrative og økonomiske konsekvenser. Det må antakeligvis ikke foretas større endringer i forsikringsvirksomhetsloven som følge av forslaget. Heller ikke i forskriftene må det foretas større endringer. Felles tilsynsregler i EU/EØS vil kunne gi gjenforsikringsselskaper i EU/EØS-området et kvalitetsstempel for markeder i og utenfor EU/EØS. Et harmonisert tilsyn kan videre innebære at kvaliteten på gjenforsikringen av direkteforsikringsselskaper blir bedre.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel II Banker og andre kredittinstitusjoner

32005 L 0060 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om forebyggende tiltak mot bruk av det finansielle system til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme

Sammendrag av innhold

Direktivet fastsetter forebyggende tiltak mot bruk av det finansielle system til hvitvasking av penger og til finansiering av terrorisme. Direktivet bygger på tidligere direktiver på dette området, men utvider tiltakene bl.a. i forhold til tiltak mot finansiering av terrorisme og direktivets

virkeområde. Direktivet erstatter tidligere hvitvaskingsdirektiv (direktiv 91/308/EØF av og direktiv 2001/97/EF). Direktivet skal gjennomføres innen 1. desember 2007.

Direktivet følger opp FATFs (Financial Action Task Force on Money Laundering) reviderte anbefalinger fra juni 2003 og deler av FATFs spesielle anbefalinger mot terrorfinansiering fra oktober 2001, med en samordnet gjennomføring og anvendelse av anbefalingene på fellesskapsnivå.

Direktivet angir en ny definisjon av "hvitvasking av penger" som omfatter finansiering av terrorisme. Gjennom dette direktivet utvides virkeområdet for hvitvaskingstiltak til å omfatte tilbydere av tjenester til truster og selskaper, livsforsikringsmeglere, og alle som handler med varer eller leverer tjenester og aksepterer betaling i kontanter over en terskel på 15 000 euro.

Sett i forhold til tidligere direktiver på dette området, angir direktivet endringer i krav til identifikasjon av kunder, bl.a. ved at prosedyrene skal gjennomføres på grunnlag av en risikovurdering. Direktivet inneholder en valgfri adgang til å anvende lempeligere identifikasjonskrav, når det er lavere risiko for hvitvasking av penger. Det skal anvendes skjerpede identifikasjonskrav når risikoen for hvitvasking anses som stor, som minimum i tilfeller hvor kunden ikke er fysisk til stede, ved grenseoverskridende korrespondentbankforbindelser, og forbindelser med politisk utsatte personer.

Direktivet angir krav til å slå fast hvem som er reell eier, samt til å forstå selskapskonstruksjonen. Etter direktivet skal det iverksettes hensiktsmessige tiltak for å unngå at ansatte og deres familier blir utsatt for trusler etter rapporteringer. Det skal føres tilsyn med at alle institusjoner og personer som er omfattet av direktivet oppfyller direktivets krav.

Kommisjonen er gitt myndighet til å vedta enkelte gjennomføringstiltak. Det skal opprettes en ny komité for hvitvaskingsspørsmål som skal bistå Kommisjonen i dette arbeidet.

Merknader

Gjeldende regler om tiltak mot hvitvasking er gitt i lov 20. juni 2003 nr. 41 om tiltak mot hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger mv. (hvitvaskingsloven) og forskrift 10. desember 2003 nr. 1487 om tiltak mot hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger mv. (hvitvaskingsforskriften), som trådte i kraft 1. januar 2004. Disse gjennomfører bl.a. EUs første og annet hvitvaskingsdirektiv, samt enkelte av FATFs anbefalinger. Det vil være nødvendig med enkelte endringer i gjeldende regler for å gjennomføre direktivet. Det gjelder særlig følgende punkter:

- endring av kundeidentifikasjonsprosedyrer, vurdere å innføre risikovurdering
- skjerpede identifikasjonskrav mht. politisk utsatte personer, kunden ikke er fysisk til stede og ved grenseoverskridende korrespondentbankforbindelser
- skjerpede krav til undersøkelse av reell eier og selskapskonstruksjon
- løpende undersøkelse av eksisterende konti og forretningsmessige forhold
- tiltak for å hindre "doble" identifikasjonsprosesser
- tiltak for å unngå at ansatte mv. blir utsatt for trusler etter rapporteringer
- krav om at tilbydere av tjenester til truster og selskaper skal godkjennes/registreres
- tilsyn med at alle institusjoner og personer som er omfattet av direktivet oppfyller direktivets krav
- oppfølging av eventuelle gjennomføringstiltak fastsatt av Kommisjonen

Sakkyndige instansers merknader

Norge har deltatt som observatør i EU-kommisjonens kontaktkomité for hvitvaskingsspørsmål. Aktuelle instanser involvert er Finansdepartementet, Justisdepartementet og Kredittilsynet. Eventuelle tilpasninger ved innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen er under vurdering.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L XXXX Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/XX/EF om endringer i kapitaldekningsregelverket (Ennå ikke publisert og foreløpig uten OJ-nr)

Sammendrag av innhold

Det er vedtatt endringer i det konsoliderte bankdirektivet (2000/12/EF) og CAD- direktivet (93/6/EØF) for å innføre et nytt rammeverk for beregning av kapitaldekningskravene i kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Endringsforslagene ble lagt frem av Kommisjonen 14. juli 2004. Endringsdirektivene ble vedtatt av Parlamentet 28.september 2005 og av Rådet 11. oktober 2005.

Hovedformålet med de foreslåtte endringene er å modernisere det eksisterende rammeverket for beregning av kapitaldekningskrav for å gjøre kravene mer risikosensitive, slik at kapitalkravet hver enkelt institusjon står overfor skal samsvare bedre med underliggende risiko i institusjonen.

Forslaget bygger på Baselkomiteens nye retningslinjer for beregning av kapitaldekning (Basel II), men er tilpasset spesifikke forhold i EU-markedet. Forslaget innebærer at institusjonene kan velge mellom ulike metoder for å beregne minstekravet til ansvarlig kapital. Institusjonen skal kunne beregne minstekravet for kredittrisiko etter to alternative metoder; standardmetoden og internratingmetoden (IRB-metoden). IRB-metoden skiller igjen mellom en grunnleggende og en avansert metode. Standardmetoden bygger i stor grad på gjeldende kapitaldekningsregelverk, mens IRB-metoden i større grad legger institusjonenes egne vurderinger av kredittrisiko til grunn. Videre blir det i det nye rammeverket innført et eksplisitt kapitalkrav for operasjonell risiko. Kapitalkravet for operasjonell risiko skiller i likhet med kravet for kredittrisiko mellom enkle og mer avanserte metoder. Utover minimumskravet til ansvarlig kapital er alle institusjoner påkrevd å ha en prosess for å vurdere sitt kapitalbehov i forhold til samlet risikoeksponering. Tilsynsmyndigheten skal vurdere disse prosessene, og det er foreslått å utvide myndighetenes mulighet til å stille kapitalkrav utover de kalkulerte kapitalkravene. Krav til informasjonen institusjonene skal gjøre offentlig tilgjengelig skal bidra til å styrke markedsdisiplinen.

Merknader

De nye retningslinjene er ment å erstatte de eksisterende kapitaldekningskrav for kredittrisiko. I tillegg innføres et nytt kapitalkrav for operasjonell risiko. Gjeldende krav til kapitaldekning for markedsrisiko og regelverket om ansvarlig kapital berøres i liten grad. En del lover og forskrifter vil måtte endres. I tillegg vil man måtte fastsette en rekke nye forskrifter.

De foreslåtte endringene vil stille store krav til institusjonene og institusjonene må starte forberedelsene på et tidlig tidspunkt. Dette vil spesielt gjelde institusjoner som har til hensikt å benytte de mer avanserte metodene for beregning av minstekravet til ansvarlig kapital. Det kan se ut til at norske banker kan få betydelige lettelser i kapitalkravet både under standardmetoden og IRB- metoden som følge av de foreslåtte endringene. Dette skyldes blant annet at norske banker har en relativt stor andel boliglån og lån til personmarkedet.

Endringene vil også stille store krav til tilsynsmyndigheten. Godkjenning av IRB-modeller og risikobasert tilsyn generelt, krever endring av tilsynsmetodikk og behov for ny og spesialisert kompetanse.

Direktivet trer i kraft fra inngangen av 2007, mens de mest avanserte metodene for beregning av kapitaldekningskravet for kredittrisiko og operasjonell risiko skal være tilgjengelige fra 2008. Det legges opp til at institusjoner i en overgangsordning kan benytte gjeldende kapitaldekningsregler frem til 2008. Dette er i tråd med den planlagte globale introduksjonen av Basel II reglene.

Sakkyndige instansers merknader

Kredittilsynet har i samarbeid med Norges Bank tidligere kommet med høringsuttalelser til EU-kommisjonens forslag til endring av kapitaldekningsregelverket; blant annet forslaget, kalt CP3, fremlagt 1. juli 2003.

Kredittilsynet sendte 31. mai 2005 utkast til to nye forskrifter om fastsettelse av minstekrav til ansvarlig kapital for kredittisiko på høring. Forskriftsutkastene gjelder bruk av internrating-baserte metoder (IRB) og sikkerhetsstillelse i beregning av kapitalkravet. Videre sendte Kredittilsynet 23. juni 2005 utkast til en ny forskrift om fastsettelse av minstekrav til ansvarlig kapital for operasjonell risiko på høring. Forskriftsutkastet gjelder bruk av den grunnleggende metoden og standardmetoden ved beregning av kapitalkravet. Kredittilsynet vil vurdere innspill og merknader til forskriftsutkastene i det videre arbeidet med de nye kapitaldekningsreglene. Kredittilsynet har også utarbeidet forslag til lovendringer samt høringsnotat som ble oversendt departementet i brev datert 22. juni 2005.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester

32004 D 0915 Kommisjonsvedtak 2004/915/EF av 27. desember 2004 angående standardkontraktbetingelser for overføring av personopplysninger til tredjeland i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF

Sammendrag av innholdet

Direktiv 95/46/EF (personverndirektivet) ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 183/199. I henhold til dette direktivet har Kommisjonen etter hvert truffet en rekke vedtak som alle er innlemmet i EØS-avtalen. Den 27. desember 2004 traff Kommisjonen et vedtak (2004/915/EF) om standardkontraktbetingelser ved overføring av personopplysninger til tredjeland. Vedtaket innfører et alternativt sett med standard kontraktbetingelser ved slike overføringer.

Merknader

Lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven), som gjennomfører direktiv 95/46/EF om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (personverndirektivet), regulerer blant annet adgangen til å overføre personopplysninger fra Norge til andre stater.

Hovedregelen er at opplysningene bare kan overføres til mottakere i stater som sikrer en forsvarlig behandling av personopplysningene, jf. personopplysningsloven § 29. Det fremgår uttrykkelig av loven at stater som har gjennomført direktivet, oppfyller kravene til forsvarlig behandling. Ved overføring til mottakere i stater utenfor EØS-området, såkalte tredjeland, må det vurderes konkret om mottakerstaten oppfyller vilkåret om å sikre en "forsvarlig behandling" av personopplysningene. I henhold til personverndirektivet artikkel 26 nr. 4 kan Kommisjonen fastsette standardkontraktbetingelser som innebærer tilstrekkelige garantier for beskyttelse av personopplysninger ved overføring av opplysninger til tredjeland. Bruken av disse er frivillig i og med at de nå vedtatte standardkontraktbetingelser kun er en av flere muligheter som i henhold til direktivet kan benyttes ved overføring av personopplysninger til tredjeland.

Norge er bundet av vedtakene dersom vi ikke reserverer oss ved å varsle Kommisjonen før vedtaket trer i kraft, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 83/1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 37 og vedlegg XI, jf. St.prp. nr. 34 (1999–2000). Gis ikke slikt varsel, er Norge bundet av det aktuelle vedtaket inntil videre. Dersom en avtale om innlemmelse i EØS-avtalen av vedtaket ikke kan komme i stand i EØS-komiteen innen 12 måneder etter at tiltakene trådte i kraft, kan Norge slutte å rette seg etter vedtaket.

Beslutningen faller inn under § 6-1 i personopplysningsforskriften, og det er derfor ikke nødvendig å supplere personopplysningsloven eller forskriften i dette tilfellet.

Sakkyndige instansers merknader

Vedtaket har vært forelagt for Datatilsynet. Datatilsynet anser standardkontraktbetingelsene som et nyttig hjelpemiddel for partene i eksport- og importsituasjon av personopplysninger. Moderniseringsdepartementet har videre gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0513 Kommisjonsvedtak 2005/513/EF av 11. juli 2005 om harmonisert bruk av frekvensressurser i 5 GHz frekvensbåndet med sikte på innføring av trådløse tilgangssystem, herunder radiobasert lokalnett (WAS/RLAN)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har brukt sin kompetanse etter europaparlaments- og rådsvedtak 676/2002/EF om regulatorisk rammeverk for radiofrekvenspolitikk i EU som ble innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XI ved vedtak nr. 79/2003, til å gi et vedtak om harmonisert frekvensbruk. Kommisjonens begrunnelse for vedtaket er blant annet å samordne måten 5 GHz båndet reguleres på ved å gjøre det disponibelt for RLAN i alle medlemsstater. Det vises også til at 2,4 GHz båndet, som er harmonisert i Europa til tilsvarende bruk, har begynt å bli overbelastet.¹ I henhold til vedtaket skal medlemsstatene innen 31. oktober 2005 avsette frekvensbåndene 5150-5350 MHz og 5470-5725 MHz, og legge til rette for innføring av trådløse tilgangssystemer. Vedtaket fastsetter samtidig tiltak for å beskytte andre brukere (særlig driften av militære og meteorologiske radarer i en rekke EU medlemsstater) i frekvensbåndene mellom 5 250 og 5 850 MHz mot skadelig interferens fra WAS/RLAN. Videre begrense bruken av en del av frekvensområdet til såkalt "indoor use".

Merknader

Post- og teletilsynet har gjennomført vedtaket i forskrift 20. juni 2005 nr. 715 som gir generelle tillatelser til bruk av frekvenser § 7.² Forskriften trådte i kraft 1. juli 2005. Forskriften omfatter en rekke andre tjenester og frekvenser som kan brukes uten at det stilles krav til individuell tillatelse og er resultat av en revisjon av tidligere forskrift med samme navn. Begrensningen i vedtaket om "indoor use" er ikke inntatt, fordi det vil være svært problematisk å begrense bruken av en del av frekvensområdet til såkalt "indoor use".

Bakgrunnen for regelendringen og ønske om å innlemme vedtaket i EØS-avtalen er at et harmonisert regelverk kan gi hurtigere utbredelse av RLAN systemer i EØS-området sammenlignet med om regelverket i stedet var ulikt i de forskjellige landene. Blant annet forventes det at det gjør det lettere å kjøpe og selge utstyr på tvers av grensene. Det antas at de aktuelle frekvenser først og fremst vil bli brukt til masseproduserte konsumentprodukter, og en avvikende regulering vil kunne hatt negative konsekvenser for både brukere og produsenter av dette utstyret.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er under vurdering av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet,

¹ ERC vedtak (01)07 av 12. mars 2001 om harmoniserte frekvenser, tekniske spesifikasjoner og fritakelse fra individuell tillatelse av kortdistanseutstyr til radiobaserte lokale nett (RLAN) i frekvensbåndet 2 400-2 483,5 MHz.

² <http://www.lovdata.no/cgi-wift/wiftdles?doc=/usr/www/lovdata/for/sf/sd/sd-20050620-0715.html&dep=sd&kort+,+titt=frekvenser&>

Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32004 D 0884 Europaparlaments- og rådsvedtak 884/2004/EF av 29. april 2004 om endring av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1692/96/EF om Fellesskapets retningslinjer for utviklingen av det transeuropeiske transportnettverket

Sammendrag av innhold

Ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1692/96/EF ble retningslinjer for utvikling av transeuropeiske transportnettverk (TEN-T) vedtatt. Vedtaket legger rammer for en fullføring av nettverket, og inneholder generelle prinsipper for hele nettet, en nærmere gjennomgang av hver enkelt transportform og kart og oppstillinger over nettet. Det er angitt prosjekter av felles interesse.

TEN omfatter på transportsiden infrastruktur (veier, jernbaner, innlands vannveier, havner, lufthavner) og nødvendig tjenesteytelse for infrastrukturen (bl.a. trafikkstyrings- og kontrollsystemer). TEN omfatter også tele- og energinettverk, som omhandles i egne retningslinjer. Målet med utvikling av TEN er å fremme bærekraftig transport under best mulige miljø- og samfunnsmessige forhold for å bidra til EUs mål spesielt for miljø og konkurranseevne. Nettverket skal innføres gradvis innen 2010.

Nettverket skal omfatte infrastruktur av høy kvalitet og alle transportformer. Eksisterende kapasitet skal utnyttes optimalt, og nettverket skal så langt det lar seg gjøre være interoperabelt innen hver transportsektor og fremme intermodalitet mellom ulike transportsektorer (vekselvirkning mellom transportsektorer).

I KOM(2001) 545 presenteres forslag til endringer av EUs finansielle støtte til utviklingen av TEN. Retningslinjene er før dette endret for å inkludere sjøhavner, innlandshavner og intermodale terminaler (jf. kommisjonsvedtak 2001/1346/EF). Vedtak 884/2004/EF inkluderer "motorways of the seas" og delene av Pan-europeiske korridorer i nye EU-stater i TEN-T. Planhorisonten er flyttet til 2020, det vil legges vekt på et begrenset antall høykapasitetsruter og knutepunkt. Formålet er å kanalisere trafikken på en effektiv måte inne en utvidet union. Grensekryssende prosjekter skal få en sterker stilling.

Merknader

Innlemmelsen av retningslinjene i EØS-avtalen har ikke følger for nasjonal lovgivning. Retningslinjene inkluderer ikke de finansielle sidene. Dette er behandlet i en separat forordning. Norge har interesse av utviklingen av TEN, først og fremst fordi en stor del av vår transport går på dette nettet. Norge deltar i den rådgivende TEN-komiteen, og har dermed bedre informasjonstilgang og en viss påvirkningsmulighet. Norge er involvert i "motorways of the sea" gjennom FKD.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 L 0059 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om obligatorisk opplæring av sjåførere i gods- og persontransport

Sammendrag av innhold

Direktivet innebærer at alle sjåførere som driver yrkestransport, skal ha en grunnutdannelse, og at det blir obligatorisk med etterutdannelse. Grunnleggende kvalifikasjoner skal dokumenteres ved et kvalifikasjonsbevis basert enten på en prøve eller på obligatorisk undervisning og en mindre prøve. Medlemsstaten må velge ett av alternativene. Det er gitt nærmere regler om innhold i og utforming av prøve og utdanning, som skal omfatte både trafikkunnskap og yrkeskunnskap. I dag foreligger det ikke krav om obligatorisk utdanning for yrkessjåførere i EØS-området. Det er likevel mulig å ta en slik utdanning, og dermed bli innehaver av et eksamensbevis for fullført yrkesopplæring innen gods- og persontransport. Anslagsvis er det kun 5-10 % av yrkessjåførene som tar utdannelsen. Dette innebærer at de aller fleste yrkessjåførere utfører sitt arbeid kun på grunnlag av førerkortopplæringen. Visse alders- og praksisbegrensninger følger av artikkel 5 i rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 for transporter underlagt kjøre- og hviletidsregelverket. Direktivet har bestemmelser om obligatorisk grunnutdannelse og etterutdannelse hvert femte år. Gjennomføringsfristen for direktivet er 10. september 2006.

Merknader

I Norge er det mulig å skaffe seg et kompetansebevis for fullført yrkesopplæring for førere av kjøretøy i godstransport på vei, men dette er ikke obligatorisk. For sjåførere mellom 18 og 21 år er det obligatorisk å medbringe dette beviset. Gjennomføring av direktivet krever lovendring for å lage en hjemmel til ny forskrift om obligatorisk opplæring av yrkessjåførere.

Nye yrkessjåførere må påregne økonomiske konsekvenser i form av at enten utdanning gjøres obligatorisk eller at de må gjennomføre en omfattende prøve. Det vil også måtte påregnes økonomiske konsekvenser for sjåførere som allerede er i yrket, fordi disse må ta etterutdannelse.

Videre vil det måtte påregnes økonomiske og administrative konsekvenser dersom man velger alternativet med obligatorisk utdanning, fordi undervisningsbehovet vil øke. Elevmassen vil sannsynligvis øke fra dagens frivillige kandidater til samtlige nye kandidater. Det vil også bli administrative konsekvenser i forbindelse med godkjenning av skoler og andre læreinstitusjoner som kan drive slik utdanning samt de uavhengige instanser som skal gjennomføre eksamen m.m. Kvalifisering av lærerpersonale vil også kunne innebære omkostninger.

Velges alternativet med en omfattende prøve, vil det måtte påregnes økonomiske og administrative konsekvenser blant annet i forhold til utarbeiding og avvikling av prøven. Det må dessuten antas at det for det store flertall av sjåførene også med denne modellen vil være behov for en viss opplæring, selv om opplæringen vil være frivillig.

Det vil måtte påregnes administrative og økonomiske konsekvenser i forbindelse med påføring av en kode i førerkortet.

For sjåførere som allerede er i yrket, må det antas at etterutdannelsen vil ha en positiv effekt på trafiksikkerheten. I tillegg må det antas at harmonisering av kompetansenivå innenfor EØS-området vil gi bedre trafiksikkerhet totalt sett da det er et stort antall utenlandske sjåførere som opererer i Norge.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF vil bidra positivt til å sikre like konkurransevilkår gjennom harmonisering av lovgivningen på området, forbedre trafikksikkerheten, fri bevegelighet og etablering, samt å fremme rekrutteringen og omdømme til sjåføryrket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 L 0052 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/52/EF av 29. april 2004 om introduksjon og interoperabilitet for automatiske bompengesystemer i Fellesskapet

Sammendrag av innhold

Direktivet fastsetter nødvendige betingelser for å sikre utbredelse av og innbyrdes kompatibilitet mellom automatiske systemer for innkreving av vegavgifter i Fellesskapet. Direktivet er vanligvis omtalt som EFC-direktivet. Det gjelder for alle former for automatisk innkreving av bompenger på alle deler av det europeiske vegnettet. Unntatt er bare systemer uten elektronisk innkreving, uten kjøretøyenheter eller små, lokale systemer hvor kostnaden ville overstige nytten.

For å nå dette målet er det fastslått at det skal opprettes en "europeisk bompengetjeneste". Tjenesten skal sikre interoperabilitet for brukerne av de automatiske bompengesystemer som allerede er innført av medlemsstatene på nasjonalt eller regionalt nivå, samt systemer som i fremtiden vil bli etablert på Fellesskapets område. Prinsippet er at en kontrakt med utsteder og en kjøretøyenhet gir tilgang til tjenesten på hele vegnettet. Tjenesten skal ikke påvirke avgiftspolitik, avgiftsnivå eller anvendelsesformål for inntektene i de enkelte medlemsland.

EFC-direktivet bestemmer kun hva som skal være operativt når. Det sier ikke i detalj hvordan, dvs. innholdet i den foreskrevne europeiske tjenesten for bompengebetaling. Direktivet gir i sitt vedlegg en oversikt over alt som skal bestemmes, spesifiseres, eller utvikles før tjenesten er definert. Direktivet tidfester når definisjonsarbeidet må være ferdig: 1. juli 2006. Om dette ikke holdes, vil Kommisjonen gi en ny dato. Innen den tid vil det fortløpende bli kartlagt hva som må gjøres av nasjonale tilpasninger av prosedyrer, avtaler eller utstyr med mer for de land som allerede har slike systemer i drift. Direktivet overlater definisjonen av tjenesten til en egen komité (regulatorisk komité, "ComitéTélépéage"), men gir samtidig Kommisjonen full kontroll gjennom å ha endelig beslutningsmyndighet for tjenesten.

Norge må fra 2009 tilby den felles europeiske betalingstjenesten til utenlandske tungbiler i norske bomstasjoner. Tjenesten kan etableres med basis i den infrastruktur som er etablert med AutoPASS, men vil kreve investering i spesielt systemutvikling og forvaltingsapparat. Dette er foreløpig ikke mulig å beskrive i detalj eller kostnadsberegne siden direktivet ikke definerer tjenesten.

AutoPASS innebærer at en kan bruke samme betalingsbrikke i alle landets bomstasjoner. Norske myndigheter har investert betydelige midler i utviklingen av dette systemet. Systemet eies av Statens vegvesen.

For norske kjøretøyer som trafikkerer land i Europa med elektroniske innkreving av avgift, må det enten etableres en interoperabilitet med AutoPASS-brikke, eller bilene må utstyres med en AutoPASS-brikke som inneholder den felles betalingstjenesten, eller de må fortsette å betale manuelt. Dette vil innebære kostnader i form av investering og drift.

Forslaget må sees i sammenheng med KOM(03)448: Kommisjonens forslag til europaparlaments- og rådsdirektiv om endring av direktiv 1999/62/EF om avgifter på tunge lastebiler for bruk av visse typer infrastruktur (Eurovignetten).

Merknader

Direktivet vil bli implementert i norsk rett gjennom en forskrift til § 27 i vegloven. Direktivet i seg selv er ikke problematisk for Norge. Oppfølgingen av direktivet, dvs. arbeidet med å definere innholdet i den europeiske bompengetjenesten, vil imidlertid kunne bringe opp og omfatte problemstillinger og avklaringer som kan være krevende ut fra norske interesser. Det er for tidlig å si omfang og grad på dette, herunder eventuelle behov for endringer og tilpasninger knyttet til dagens bompengeordning. Dette vil først kunne bli avklart gjennom arbeidet i og i tilknytning til den regulatoriske komitéen. Herunder kan heller ikke kostnadssiden bedømmes foreløpig. Arbeidet med å utarbeide en forskrift til vegloven er i gang.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 L 0054 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/54/EF av 29. april 2004 om minimum sikkerhetskrav til tunneler på det transeuropeiske vegnettet

Sammendrag av innhold

TERN inngår i Trans-European Transport Network som ble en del av EØS-avtalen i 1999. Direktivet omfatter tunneler på TERN-vegnettet som er lengre enn 500 meter. Direktivet inneholder en rekke konkrete bestemmelser som gjelder både infrastrukturen og tunneldriften. Det omfatter både organisatoriske og tekniske krav og skal gjelde både for Direktivet gjelder for tunneler på det transeuropeiske vegnettverket ((Trans-European Road eksisterende og nye tunneler (dvs. tunneler i drift, tunneler der planene er godkjent av ansvarlig myndighet, men som ikke er åpnet for trafikk, samt tunneler der planene ikke er godkjent av ansvarlig myndighet innen 24 måneder etter direktivets ikrafttredelse).

Merknader

Direktivet kan hjemles i vegloven av 21. juni 1963 nr. 23 og brann- og eksplosjonsvernloven av 14. juni 2002 nr. 20. Det vil bli gitt forskrifter i medhold av disse lovene.

Administrative tiltak vil bli nærmere drøftet på nasjonalt nivå.

Direktivet vil medføre nye krav til utstyr i eksisterende tunneler. Disse er kostnadsberegnet til om lag 180 mill. kr, hvorav videoovervåking utgjør den største kostnadskomponenten. Pga. av den store tunnelmassen, antas det at Norge om ønskelig kan bruke 15 år på oppgradering av eksisterende tunneler. Når det gjelder strukturelle tiltak åpnes det også for å gjennomføre alternative sikkerhetstiltak i stedet for kostbare ombygginger av tunneler i drift og tunneler der planene er godkjent av ansvarlig myndighet, men som ikke er åpnet for trafikk innen 24 måneder etter direktivets ikrafttredelse. Det tas imidlertid forbehold i direktivet om at det gjennomføres risikoanalyser som viser at sikkerheten er tilfredsstillende.

På ett punkt har Norge anmodet om tilpasningstekst. Det gjelder kravet til rømningstunnel (pkt. 2.3.6 i vedlegg I i direktivet) der Norge har foreslått en høyere trafikkmengde før kravet kommer til anvendelse. Det er en forutsetning at sikkerheten blir minst like godt ivarettatt ved alternative sikkerhetstiltak ved lavere trafikkmengde.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel IV Transport på innlands vannveier

32005 L 0044 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/44/EF av 7. september 2005 om harmoniserte informasjonstjenester på elver på innlands vannveier

Sammendrag av innhold

Økt utbredelse og bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi på innlands vannveier kan bidra til betydelig bedret sikkerhet og effektivitet ved slik transport. Enkelte medlemsland har allerede tatt i bruk nasjonale informasjonssystemer på ulike vannveier. For å sikre harmoniserte, interoperable og åpne systemer på Fellesskapets innlands vannveier, skal det introduseres felles krav og tekniske spesifikasjoner.

I direktivet etableres et rammeverk for utbredelse og bruk av harmoniserte informasjonstjenester på elver (RIS – river information services) i fellesskapet. Formålet er å støtte opp om transport på innlands vannveier ved å forbedre sikkerheten, effektiviteten og miljøegenskapene knyttet til indre vannveier, samt legge til rette for grenseflater mot andre transportformer.

Denne etableringen og videre utviklingen av tekniske krav, spesifikasjoner og betingelser skal utføres av Kommisjonen med bistand av den komité som er spesifisert i rådsdirektiv 91/672/EØF artikkel 7 av 16. desember 1991 om gjensidig godkjenning av nasjonale båtførersertifikater ved frakt av gods og passasjerer på innlands vannveier.

Merknader

Ingen EFTA-land har innlands vannveier som definert i EU, og det er i dag ingen flåte til denne type trafikk under norsk flagg. Til tross for at rettsaktene om innlands vannveier inngår i EØS-avtalen, trenger Norge følgelig ikke å implementere rettsaktene i norsk rett på bakgrunn av ovennevnte.

ESA besluttet i 1996 å vedta Kommisjonens prosedyre på området innlands vannveier. Prosedyren går i korthet ut på at medlemsland som ikke har innlands vannveier selv eller flåte til slik trafikk under hjemmehørende flagg, ikke trenger å implementere regelverket i nasjonal rett. Løsningen fra ESA forutsetter en gjensidig forståelse av at situasjonen endrer seg i det øyeblikk noen ønsker å etablere seg i Norge under norsk flagg for å drive transport på innlands vannveier i Europa. En slik situasjon forutsetter at rettsaktene implementeres i norsk rett.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel V Sjøtransport

32005 L 0045 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/45/EF av 7. september 2005 om endring av direktiv 2001/25/EF om gjensidig godkjenning av maritime sertifikater

Sammendrag av innhold

Direktivet fastsetter betingelser og prosedyrer for godkjenning av maritime sertifikater utstedt av EU-medlemsstater, og gjelder både statsborgere av medlemslandene og statsborgere fra land utenfor EU som har fått utstedt sertifikater av en medlemsstat. Gjeldende EU-rett gir ikke automatisk rett til å praktisere sitt yrke som sjømann dersom nivået på utdanningen i staten det er utstedt er lavere enn i flaggstaten. Den sentrale bestemmelsen i direktivet slår fast at medlemsstatene skal godkjenne sertifikater utstedt av et medlemsland til borgere og ikke-borgere av medlemslandene uten videre, basert på at medlemsstatene er underlagt samme reguleringsregime for krav til utdanning av sjøfolk.

Merknader

Direktivet vil ikke kreve endring av gjeldende forskrift. Direktivet medfører ingen økonomiske eller budsjettmessige konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet vil bli presentert i endelig EØS-posisjonsnotat og klarert i spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert. Det opprinnelige forslaget har vært presentert i spesialutvalget for transport. Det fremkom ingen særskilte kommentarer til forslaget.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0884 Kommisjonsforordning (EF) nr. 884/2005 av 10. juni 2005 om etablering av prosedyrer for Kommisjonens gjennomføring av inspeksjoner innen maritim sikkerhet og terrorberedskap

Sammendrag av innhold

Rettsakten ble vedtatt 10. juni 2005 med hjemmel i artikkel 9 i forordning 725/2004 av 31. mars 2004 om tiltak for økt terrorberedskap på skip og i havneterminaler. Rettsakten pålegger Kommisjonen å gjennomføre inspeksjoner i medlemsstatene etter en nærmere fastsatt standardisert metode, for å føre kontroll med medlemsstatenes implementering og gjennomføring av forordning 725/2004. Det skal benyttes inspektører fra de øvrige medlemsstatene, men slik at nasjonale eksperter ikke deltar i inspeksjoner i det landet der de er ansatt.

Merknader

Forordningen vil bli implementert i norsk rett gjennom forskrift 22. juni 2004 om sikkerhet og terrorberedskap om bord på skip og flyttbare boreinnretninger, forskrift av 23. juni 2004 om sikkerhet og beredskap i norske havner og forskrift av 18. juni 2004 om sikkerhet og terrorberedskap i havner på Svalbard.

I henhold til Overvåknings- og domstolsavtalen (ODA-avtalen) del II er det ESA som skal ha den overordnede myndigheten når det gjelder inspeksjoner av maritim sikkerhet og terrorberedskap i Norge.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel VI Sivil luftfart

32004 R 0549 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 549/2004 av 10. mars 2004, om rammene for opprettelse av et felles europeisk luftrom ("Single European Sky")

Sammendrag av innhold

Kommisjonens melding "Handlingsprogram for opprettelse av et felles europeisk luftrom" ble lagt frem i oktober 2001. Målet er å øke effektiviteten og kapasiteten i lufttrafikkjenesten, og derved få ned forsinkelsene i flytrafikken samtidig som sikkerhetsstandarden forbedres. Sammen med dette handlingsprogrammet fremla Kommisjonen forslag til europaparlaments- og rådsforordning om rammene for opprettelse av et felles europeisk luftrom, samt forslag til tre mer detaljerte rettsakter. (Jfr. egen omtale.) Førstnevnte forordning setter opp hovedlinjene for samarbeid som også på det militære området skal føre til en omorganisering av luftrommet.

Fellesskapslovgivningen omfatter følgende områder: tilretteleggelse av luftrommet, organisering av tjenestetilbydere, utstyr på bakken og utstyr om bord i fly. Reguleringen skal ta hensyn til både sivile og militære aktører. Kommisjonen skal ha ansvaret for gjennomføringen av regelverket i nært samarbeid med en komité bestående av representanter fra medlemsstatene - Komiteen for det felles luftrom ("Single European Sky Committee"). Det forutsettes både sivile og militære representanter i komiteen. Under utforming og utøvelse av regelverket skal Kommisjonen videre kunne trekke på den tekniske ekspertise som finnes i både Eurocontrol og i medlemsstatene.³

Det etableres et eget organ for konsultasjon mellom Kommisjonen og berørte parter. Det forutsettes i rettsakten også at medlemslandene etablerer supplerende ordninger for konsultasjon av berørte parter.

I tilknytning til rettsakten ble det fremlagt en erklæring fra medlemslandene om forholdet mellom sivil og militær lufttrafikk innenfor rammen av det nye regelverket, samt om behovet for samordning, så vel mellom sivil og militær trafikk som innenfor den militære del av trafikken.

Sammen med forslaget til rammeverk ble det som nevnt lagt frem tre forslag til europaparlaments- og rådsforordninger, om henholdsvis utøvelse av luftfartstjeneste, om organisasjon og utnyttelse av det europeiske luftrom og om interoperabilitet i det europeiske lufttrafikkstyringsnett.

Regelverket åpner for at europeiske land utenfor EU kan slutte seg til det, enten gjennom avtaler med EU eller gjennom samarbeidet innenfor Eurocontrol. Det legges opp til at EU aktivt skal arbeide for å realisere dette.

Merknader

Norske myndigheter er enige i at det er nødvendig med tiltak som sikrer effektiv trafikkavvikling i det europeiske luftrom - særlig i Sentral-Europa. Det er viktig at regelverket ikke blir for rigid;

³ Målsettingen i EU var opprinnelig at de nødvendige implementeringsregelverk skulle være utarbeidet og i kraft innen utgangen av 2004, men tidsplanen er blitt vesentlig forsinket. Flere utkast til slike regelverk er for tiden til behandling i 'Single Sky komiteen' eller ute på internasjonal høring. Pr. oktober 2005 er følgende gjennomføringsregelverk godkjent av komiteen:

- Felles krav til sertifisering av utøvere av flysikringstjenester
- Fleksibel bruk av luftrommet
- Luftromsklassifisering

Det forutsettes at de blir vedtatt av Kommisjonen innen utgangen av året.

dette kan evt. medføre at man må foreta investeringer i utstyr m.v. som det ikke er like stort behov for i Norge som i Sentral-Europa. Ellers er det viktig at gjennomføringsregelverk om organiseringen av luftrommet og virksomheten for øvrig får en utforming som er hensiktsmessig for norske forhold. Forsvarsmessige og beredskapsmessige hensyn setter begrensninger på internasjonal arbeidsdeling på dette feltet. Jfr. bl.a. at Norge ikke har noen militær lufttrafikkjeneste.

Det vil være i Norges interesse at Eurocontrol, som Norge er fullverdig medlem av, er med på å sette premissene for den videre utviklingen. Herunder kan nevnes at ordningen vil gjennomføre Eurocontrols sikkerhetsstandarder (ESARR), som Norge allerede i dag gjennomfører gjennom sitt medlemskap i Eurocontrol. For øvrig vil forordningen bl.a. medføre administrative endringer og betydelige utfordringer, bl.a. for Luftfartstilsynet og Avinor ifm. de formelle sertifiseringskravene for virksomheten. Konsekvensene er under vurdering. I det videre arbeidet er det viktig at Norge søker å få størst mulig innflytelse i Komiteen for det felles luftrom.

Sakkyndige instansers merknader

De fire rettsaktene har vært behandlet i Spesialutvalget for transport og har vært på høring hos Luftfartstilsynet, AVINOR AS og Forsvaret.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0550 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 550/2004 av 10. mars 2004 om utøvelse av flysikringstjenester i det felleseuropeiske luftrom ("Single European Sky")

Sammendrag av innhold

Medlemslandene må etablere en nasjonal tilsynsmyndighet (NSA) som er uavhengig av operatørene av flysikringstjenesten. Den nasjonale tilsynsmyndigheten kan delegere oppgavene vedr. inspeksjon og kontroll av operatørene til en "anerkjent organisasjon". Slik godkjenning gjelder i prinsippet for hele EU-området (for tre-års perioder). Det forutsettes at berørte medlemsland inngår en avtale seg i mellom om tilsyn av en luftromsblokk som dekker flere land, eller hvis en operatør av flysikringstjenester hjemmehørende ett land opererer i et annet land.

Det skal utarbeides harmoniserte, detaljerte krav til utøvelse av flysikringstjenesten og harmoniserte, detaljerte sikkerhetskrav basert på Eurocontrols sikkerhetskrav. Prinsippene for slike krav er tatt inn i rettsakten. Det er mulig at denne oppgaven vil bli overtatt av EASA i fremtiden. (Jfr forordning (EF) nr. 1592/2002.)

Operatører av flysikringstjenester må ha et sertifikat fra en nasjonal tilsynsmyndighet (sertifikatet er gyldig i alle 25 medlemsland). Eksisterende operatører må oppfylle de harmoniserte krav senest 1 år (evt. 1½ år) etter at de er vedtatt. (Se egen omtale av regelverket for sertifisering.)

Det forutsettes at Kommisjonen så snart som mulig legger frem et forslag om felles krav til sertifisering av flygeledere. (Et slikt forslag ble fremlagt 12. juli 2004; jfr. KOM(2004) 473. Jfr. egen omtale.)

Medlemsland utpeker operatør(er) for sine funksjonelle luftromsblokker; - på eksklusiv basis for lufttrafikkjenesten, evt. også flyværtjenesten. Konkurransen forutsettes for øvrige oppgaver. Operatørene kan benytte andre godkjente operatører som underleverandører. For virksomhet som er eksklusive (se ovenfor) må vedkommende medlemsland godkjenne dette. Det forutsettes skriftlige avtaler mellom sivile og militære myndigheter ang. styringen av luftromsblokkene.

Det skal fastsettes harmoniserte prinsipper for fastsetting av avgiftene for bruk av flysikrings-tjenestene. (Jfr. egen omtale.) Videre stilles det krav om utarbeidelse av detaljerte regnskaper iht internasjonale normer.

Merknader

Det vises til merknader til forordning nr. 549/2004, ovenfor.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0551 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 551/2004 av 10. mars 2004 om organisering og utnyttelse av det felles europeiske luftrommet ("Single European Sky")

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter retningslinjene for organisering av luftrommet innenfor rammen av regelverket. Hele det øvre luftrom over de 25 medlemsland skal etableres som én felles FIR (Flight Information Region) som skal notifiseres til ICAO. Målsettingen er at dette skal skje innen 2 år. Formelt sett bibeholder medlemslandene sine forpliktelser og rettigheter overfor ICAO.

I første omgang gjelder restruktureringen av luftrommet som innføres med dette regelverket kun det øvre luftrom (her definert som nivået over 28 500 fot). Men det forutsettes at regelverket i fremtiden vil bli gjort gjeldende for lavere luftrom også. Forslag om dette skal legges frem innen utgangen av 2006.

Luftrommet som omfattes av regelverket skal deles opp i "funksjonelle luftromsblokker" uavhengig av landegrensene. Følgende premisser legges til grunn for denne restruktureringen:

- Eurocontrol skal konsulteres og involveres i utviklingen med tekniske råd.
- Vedkommende medlemsland tar initiativet til opprettelse av luftromsblokk(er).
- Det er ikke fastsatt noen formell tidsfrist for når omstruktureringen (inndeling i funksjonelle luftromsblokker) skal være gjennomført.
- Avtale mellom berørte medlemsland hvis flere land er omfattet av en luftromsblokk.
- Ved uenighet ang. en felles funksjonell luftromsblokk kan berørte medlemsland bli enige om å forelegge saken for Single Sky-komiteen. Men komitéens anbefalinger er ikke bindende.

Det forutsettes gradvis harmonisering når det gjelder kategorisering av luftrommet (inkludert ruter/sektorer osv), samt felles prinsipper og kriterier for design av ruter og sektorer. (Se egen omtale av gjennomføringsregelverk.) Men de konkrete beslutninger tas av vedkommende medlemsland. Videre forutsettes harmonisering når det gjelder den operative styringen av lufttrafikken ("air traffic flow management").

Et viktig element er samordning mellom sivile og militære instanser mht bruk av luftrommet, iht et konsept som kalles 'fleksibel bruk av luftrommet'. Dette konseptet skal følges av alle Medlemsland. Det finnes imidlertid en unntaksbestemmelse som henviser til situasjonsbestemte militære behov.
(Se egen omtale av gjennomføringsregelverk.)

Merknader

Se forordning (EF) nr. 549/2004, omtalt ovenfor.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0552 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 552/2004 av 10. mars 2004 om interoperabilitet i det europeiske lufttrafikkstyringsnett ("Single European Sky")

Sammendrag av innhold

Harmoniserte, felles krav til utstyr og systemer fastsettes i dels selve forordningen, og dels gjennom prosedyrer som involverer europeiske standardiseringsorganer eller Eurocontrol samt Kommisjonen. Det skal bl.a. utarbeides gjennomføringsregelverk vha. komitologiprosedyren. Flere forslag til slike regelverk er pt. til behandling i Single Sky-komiteen. Det etableres et system med konformitetserklæring m.v. av utstyr og systemer som skal benyttes. Det etableres videre en spesiell unntaksprosedyre som skal benyttes hvis det konstateres at utstyr og/eller systemer ikke fungerer etter forutsetningene mht interoperabilitet. De nasjonale tilsynsmyndigheter som skal utpekes iht. forordning 549/2004 får oppgaver i denne forbindelse. Medlemslandene må videre utpeke "bemyndigede organer" som kontrollerer at kravene oppfylles. Det er utarbeidet felles krav til slike organer. Instanser som oppfyller kravene i europeiske standarder aksepteres. Kravene i forordningen skal i utgangspunktet oppfylles av nytt utstyr og nye systemer som tas i bruk i EU f.o.m. 20. oktober 2005, men utstyr og systemer som p.t. er i bruk skal senest oppfylle kravene 20. april 2011.

Merknader

Det vises til merknader til forordning (EF) nr. 549/2004, ovenfor. Fra 20. oktober 2005 erstatter denne rettsakten rådsdirektiv 93/65/EF og 97/15/EF samt rådsforordning (EF) nr. 2082/2000 og 980/2002. Alle disse rettsakter er innarbeidet i EØS-avtalen.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XIV Konkurranseregler

32004 R 0802 Kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 av 7. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 7. april 2004 forordning (EF) nr. 802/2004, som fastsetter nærmere regler for Kommisjonens saksbehandling ved håndhevingen av den nye fusjonsforordningen (rådsforordning (EF) nr. 139/2004). Gjennomføringsforordningen trådte i kraft i EU 1. mai 2004, samtidig med den nye fusjonsforordningen.

Forordningen fastsetter nærmere regler om hvem som kan melde en foretakssammenslutning til Kommisjonen, tidspunkt for melding og hvilken informasjon meldingen må inneholde. Forordningen fastsetter i denne forbindelse blanketter for melding av fusjoner. Det er fastsatt særskilte blanketter for fusjoner som antas å være av en slik art at fullstendig melding ikke vil være nødvendig samt for begrunnede anmodninger fra fusjonspartene om at en sak overføres til behandling enten fra Kommisjonen til medlemsstatene eller fra medlemsstatene til Kommisjonen. Det er gitt nærmere regler om slike overføringer i fusjonsforordningen.

Gjennomføringsforordningen fastsetter også bl.a. nærmere regler for beregning av tidsfrister for behandlingen av fusjonssaker, regler for partenes og tredjemenns adgang til å bli hørt muntlig og skriftlig i saksbehandlingen, partenes rett til innsyn i Kommisjonens saksdokumenter og bestemmelser om taushetsplikt. Forordningen fastsetter også nærmere regler for behandlingen av eventuelle tiltak som partene fremlegger for å avhjelpe de konkurransemessige problemene Kommisjonen måtte ha påpekt i den opprinnelige fusjonsavtalen.

Merknader

Kommisjonsforordningen erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 3384/98. Denne forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIV. Vedtagelsen av den nye forordningen innebærer at forskriftene må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Moderniseringsdepartementet ser forordningen som en hensiktsmessig presisering og utfylling av reglene i forordning 139/2004.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XV Statsstøtte

32005 D 0842 Kommisjonsvedtak 2005/842/EF av 28. november 2005 om anvendelsen av artikkel 86(2) i tilfeller der støtte ytes i form av kompensasjon til foretak som er pålagt å utføre tjenester av allmenn økonomisk interesse

Sammendrag av innhold

Kompensasjon under en viss størrelse (€30 millioner årlig) til bedrifter med en omsetning under en viss størrelse (gjennomsnittlig €100 mill årlig, men med romsligere regler for kredittinstitusjoner) skal være fritatt for notifikasjon. Kompensasjon til sykehus og sosiale boligforetak skal også være fritatt, uavhengig av tersklene nevnt ovenfor. I tillegg er det gitt et transportunntak for trafikk til øyer hvor trafikken er på under 300 000 passasjerer. Unntak fra notifikasjon er også gitt for kompensasjon til flyplasser og havner der passasjertallet ikke overstiger henholdsvis en million og 300 000. Unntaket fra notifikasjon gjelder med forbehold for strengere sektorregelverk. Vedtaket gjelder kun tjenester som regnes som tjenester av allmenn økonomisk betydning i artikkel 86(2)s forstand (EØS artikkel 59(2)) og den gjelder ikke for landtransport og kompensasjon for allmennkringkasteroppdrag.

Tjenesten må være pålagt gjennom en offisiell akt (lov, forskrift, kontrakt). Pålegget må spesifisere presist hva oppgaven av allmenn økonomisk betydning skal gå ut på og hvilket foretak og område det er snakk om. Eventuelle eksklusive rettigheter og hvordan kompensasjonen skal beregnes skal også presiseres. I tillegg skal mekanismer for å unngå overkompensasjon og hvordan eventuell overkompensasjon skal tilbakebetales fremgå av akten.

Beløpet som kan kompenseres er kostnadene forbundet med tjenesten, ihensyntatt inntekter som følge av tjenesten og en rimelig profit. Artikkel 5 i vedtaket oppstiller mer presise regler for hvordan kompensasjonen skal beregnes.

Medlemsstatene skal påse at det foretas regulære undersøkelser av at det ikke forekommer overkompensasjon. Eventuell overkompensasjon skal tilbakebetales. Likevel kan overkompensasjon under en viss størrelse overføres til neste regnskapsår, forutsatt at det overførte beløpet trekkes fra den "normale" kompensasjonen for neste periode.

Medlemsstatene er forpliktet til å ha informasjon tilgjengelig om forenligheten med artikkel 86(2) (EØS art. 59(2)). På skriftlig anmodning fra Kommisjonen (ESA) skal medlemsstatene oversende den informasjonen som er nødvendig for å vurdere forenligheten med statsstøttereglene. Hvert tredje år skal det også oversendes rapporter om praktiseringen av reglene.

Merknader

Det er i Norges interesse å sikre forutberegnelighet på området gjennom nærmere regler som regulerer forholdet mellom tjenester av allmenn økonomisk betydning og statsstøttereglene. Unntak fra notifikasjonsplikten på de aktuelle områdene vil begrense "byråkratiet" ved slik kompensasjon, og det vil også medføre at slike tiltak kan iverksettes raskere enn hva tilfellet vil være dersom vedtaket ikke inntas i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for statsstøtte, der Moderniseringsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Utdannings- og forskningsdepartementet, Miljøverndepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Det ble ikke reist innvendinger mot innholdet i endringen.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0081 Kommisjonsdirektiv 2005/81/EF av 28. november 2005 om endring av direktiv 80/723/EØF om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer direktiv 80/723/EØF, sist endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 6 av 31. januar 2001 om kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av direktiv 80/723/EØF om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak.

Direktivet utvider kravet om separate regnskaper til å gjelde alle foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning i henhold til EF-traktatens artikkel 86(2) (EØS-avtalens artikkel 59(2)).

Tidligere har kravet om separate regnskaper bare omfattet foretak som mottar offentlig støtte i artikkel 61s forstand. Kommisjonen har imidlertid vedtatt å utvide virkeområdet til bestemmelsen slik at den skal gjelde alle foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning, uavhengig av hvilken rettslig status kompensasjonen de får har. Dette innebærer at foretak som får kompensasjon for å utføre tjenester av allmenn økonomisk betydning som etter Altmark-dommen (C-280/00) ikke anses å innebære statsstøtte, også er omfattet av direktivet. Slike foretak vil være pålagt å ha atskilte regnskaper dersom de også driver annen virksomhet.

Merknader

Bestemmelsen i direktivet må innlemmes i allerede eksisterende regelverk om skille av regnskaper, nærmere bestemt lov om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) av 17. juli 1998 nr 56 § 9-1 med tilhørende forskrift om atskilte regnskaper for foretak som er gitt særlige eller eksklusive rettigheter eller som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for statsstøtte, der Moderniseringsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet,

Utdannings- og forskningsdepartementet, Miljøverndepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Det ble ikke reist innvendinger mot innholdet i endringen.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XVI Offentlige innkjøp

32005 D 0015 Kommisjonsvedtak 2005/15/EF av 7. januar 2005 om retningslinjer for anvendelse av framgangsmåten i artikkel 30 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF om samordning av innkjøpsreglene for oppdragsgivere innen vann- og energiforsyning, transport og posttjenester

Sammendrag av innhold

Vedtaket fastsetter framgangsmåter for saksbehandlingen ved søknader etter artikkel 30 i direktiv 2004/17/EF (jf. omtale nedenfor) om unntak for enkelte sektorer eller oppdragsgivere i forsyningssektoren.

Merknader

Vedtaket fastsetter saksbehandlingsregler for EFTAs overvåkingsorgan og er ikke nødvendig å gjennomføre i norsk rett.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for offentlige anskaffelser der Arbeids- og sosialdepartementet, Finansdepartementet, Forsvarsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 L 0017 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF av 31. mars 2004 om samordning av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter om vann- og energiforsyning samt transport (forsyningsdirektivet)

Sammendrag av innhold

Formålet med direktivet er å modernisere dagens regelverk. Telekommunikasjons-sektoren fjernes fra forsyningsdirektivet som følge av et liberalisert marked, samt at det åpnes for at medlemslandene etter søknad også kan unnta enkelte andre sektorer. Samtidig endres virkeområdet til å omfatte postsektoren, som i dag er underlagt det alminnelige regelverket. Forsyningsdirektivet vil i større grad tillate forhandlinger i forbindelse med anskaffelsene, og opererer med gjennomgående høyere kontraktsverdier før regelverket kommer til anvendelse.

Videre er det lagt til rette for elektronisk handel ved å fjerne hindringer i regelverket som diskriminerer bestemte kommunikasjonsmidler, og ved å innføre kortere frister ved bruk av elektronisk kommunikasjon. Det åpnes dessuten for nye metoder i innkjøpsprosessen som elektronisk auksjon og dynamiske innkjøpsløsninger.

Merknader

Direktivet krever enkelte endringer i gjeldende forskrift på forsyningssektoren. Dette gjelder blant annet innføring av nye innkjøpsformer som dynamiske innkjøpssystem og elektroniske auksjoner,

elektronisk kommunikasjon, endringer i reglene om egenregi, sentrale innkjøpsorganer, reserverte kontrakter og endrete regler om vekting av tildelingskriterier.

Forsyningsdirektivet innfører også en ny prosedyre for unntagelse fra anvendelse av anskaffelsesreglene for enkeltvisse sektorer eller markeder i direktiv 2004/17/EF artikkel 30. Etter denne prosedyren kan EFTAs overvåkingsorgan (ESA) unnta sektorer hvor det er rettslig og faktisk kompetanse. Lov om offentlige anskaffelser må justeres som følge av at virkeområdet er endret.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for offentlige anskaffelser der Arbeids- og sosialdepartementet, Finansdepartementet, Forsvarsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 L 0018 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/18/EF av 31. mars 2004 om samordning av fremgangsmåtene ved inngåelse av offentlige varekontrakter, offentlige tjenesteytelseskontrakter og offentlige bygge- og anleggskontrakter

Sammendrag av innhold

Formålet med direktivet er å forenkle og modernisere regelverket. Gjeldende direktiver vedrørende inngåelse av offentlige kontrakter om innkjøp, tjenesteytelser og bygge- og anleggsarbeid (92/50/EØF, 93/96/EØF og 93/37/EØF) blir samlet i ett felles direktiv.

Sentrale innholdsmessige endringer omfatter klargjøring av bruken av miljøkrav og rammeavtaler samt innføring av nye anskaffelsesprosedyrer. En av de nye prosedyrene utvider muligheten for dialog ved inngåelse av komplekse avtaler.

Videre er det tilrettelagt for elektronisk handel ved å fjerne hindringer i dagens regelverket som diskriminerer bestemte kommunikasjonsmidler, og ved å innføre kortere frister ved bruk av elektronisk kommunikasjon. Regelverket åpner dessuten for å bruke elektronisk auksjon og dynamiske innkjøpsløsninger.

Merknader

Innlemmelse av direktiv 2004/18/EF krever ikke lovendringer. Direktivet krever imidlertid en rekke endringer i forskrift om offentlige anskaffelser. Dette gjelder blant annet nye anskaffelsesprosedyrer som konkurransepreget dialog, dynamisk innkjøpssystem og elektroniske auksjoner. Det kommer også regler om rammekontrakter, reserverte kontrakter, elektronisk kommunikasjon og endringer i reglene om vekting av tildelingskriterier.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for offentlige anskaffelser der Arbeids- og sosialdepartementet, Finansdepartementet, Forsvarsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 1874 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1874/2004 av 28. oktober 2004 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF og 2004/18/EF med hensyn til terskelverdiene for anvendelse av innkjøpsprosedyrer

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å gi regler om fastsettelsen av terskelverdien for anvendelsen innkjøpsdirektivene i EØS-avtalens vedlegg XVI. Forordningen endrer terskelverdiene i direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF. EU er, i likhet med Norge, tilknyttet WTO-avtalen om offentlige anskaffelser (GPA). Denne avtalen fastsetter terskelverdier for når de ulike delene av avtalen kommer til anvendelse. Terskelverdien i GPA uttrykkes i SDR. Omregningen til EUR for bruk i EU-landene justeres hvert annet år basert på kursen for EUR mot SDR. Forordningen fastsetter nye terskelverdier i EUR. Basert på disse terskelverdiene vil ESA basert på kursen for NOK mot EUR fastsette en terskelverdi i NOK.

Merknader

Forskriftsendring er nødvendig.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for offentlige anskaffelser der Arbeids- og sosialdepartementet, Finansdepartementet, Forsvarsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32004 L 0040 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/40/EF av 29. april 2004 om minimumskrav for helse og sikkerhet for arbeidstakere som utsettes for risiko på grunn av fysiske agenser (elektromagnetiske felt) (attende individuelle særdirektiv til rammedirektiv 89/391/EØF art. 16 nr. 1)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler beskyttelse av arbeidstakere mot eksponering for helseskadelige elektromagnetiske felt (0Hz – 300GHz) under arbeidet. Kommisjonen la 23.09.92 fram et forslag til særdirektiv til rådsdirektiv 89/391/EØF om iverksetting av tiltak til forbedring av arbeidstakernes sikkerhet og helse under arbeidet (rammedirektivet), jf. art. 16 nr. 1. Medlemslandene kom imidlertid til enighet om å dele det opprinnelige direktivforslaget, og heller gå videre med separate forslag. I tillegg til direktiv om beskyttelse av arbeidstakere mot eksponering for elektromagnetiske felt er det vedtatt direktiver om beskyttelse av arbeidstakerne mot eksponering for vibrasjoner og støy. Videre er det fremsatt revidert forslag til direktiv om optisk stråling.

Direktivet tilsvare i stor grad de øvrige særdirektivene om fysiske agenser. Direktivet inneholder krav om at arbeidsgiveren skal utføre risikovurdering, måling, gjennomføre tiltak for å redusere eksponeringen, samt sørge for opplæring og helseundersøkelse av arbeidstakere. Det oppstilles

grenseverdier for eksponering fra elektromagnetiske felt, og det kreves at medlemsstatene oppretter sanksjonsbestemmelser ved overtredelse av nasjonale bestemmelser som vil følge av direktivet.

Merknader

Dersom direktivet blir vedtatt som en del av EØS-avtalen, vil det medføre behov for nærmere regulering i forskrift. Til tross for at bestemmelsene i direktivet dekkes i stor grad av gjeldende lover og forskrifter, vil det være nødvendig med en presisering og en innarbeiding av grenseverdiene, samt nærmere regulering av kravet om helseundersøkelse. Strålevernforskriften har bestemmelser som blant annet får anvendelse på arbeidsmiljøet. Det er følgelig nødvendig med en avklaring av hvor de ulike bestemmelsene bør innarbeides.

Sjømannsloven § 40 med tilhørende forskrifter gir bestemmelser vedrørende beskyttelse av arbeidstakere på skip. Beskyttelse av arbeidstakere mot risiko forårsaket spesifikt av elektromagnetiske felter og bølger er ikke regulert i dagens regelverk. Krav om risikovurderinger, informasjon, konsultasjon m.v. vil hovedsakelig være i tråd med arbeidsmiljøbestemmelser, men bl.a. spesifisering av krav til risikovurdering, merking, bestemmelser hva gjelder nivået på action values og grenseverdier og handlingsplaner medfører behov for nytt regelverk. Dette vil ses i sammenheng med øvrige særdirektiver vedrørende fysiske agenser, og det må vurderes hvor og hvordan bestemmelsene skal implementeres også sett i lys av det pågående arbeid med gjennomgang av gjeldende regelverk knyttet til "Et enklere Norge". Direktivenes krav vil videre bli sett i sammenheng med tekniske krav til fartøy, og tekniske krav implementeres med hjemmel i Sjødyktighetsloven som i § 42 (1) litra d har en bestemmelse om at enhver form for stråling skal unngås og aldri forekomme i helseskadelig omfang. Denne bestemmelsen er ikke knyttet opp til bestemte grenseverdier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for fri bevegelighet av arbeidstakere, arbeidsrett og arbeidsmiljø, der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Utdannings- og forskningsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0113 Rådsdirektiv 2004/113/EF av 13. desember 2004 om likebehandling av menn og kvinner i forbindelse med adgang til og levering av varer og tjenester

Sammendrag av innhold

Kommisjonen fremmet 5. november 2003 forslag om et nytt likestillingsdirektiv som skal gjelde utenfor arbeidslivets område. Direktivforslaget ble fremmet med hjemmel i Amsterdamtraktaten artikkel 13, hvor Kommisjonen kan fremme forslag som forhindrer diskriminering basert på blant annet kjønn, rase og religiøs oppfatning. Et revidert direktivutkast ble fremmet under det nederlandske formannskapet og direktivet ble vedtatt 13. desember 2004.

Direktivet fokuserer spesielt på diskriminering på grunnlag av kjønn i forhold til tilgang på varer og tjenester. Direktivet tillater begrunnet forskjellsbehandling på noen områder, det vil si unntak for tjenester som i utgangspunktet kun er tiltenkt det ene kjønn; for eksempel svømmeundervisning for bare jenter. Utdanning, media og markedsføring er eksplisitt unntatt fra direktivets anvendelsesområde.

Etter Kommisjonens opprinnelige forslag av november 2003, skulle kjønn ikke kunne brukes som beregningsfaktor i forhold til forsikring og andre finansielle tjenester. I det reviderte direktivet er hovedregelen nå i forhold til kjønn og forsikring, at det skal være lik pris for begge kjønn jfr. artikkel 5 nr. 1 om at bruk av kjønn ikke skal resultere i ulike premier og forsikringsytelser. Imidlertid kan medlemsstatene etter artikkel 5 nr. 2 tillate forskjeller mellom kjønnene dersom risikovurderingen er basert på relevant og presis kjønnsstatistikk og statistiske data. Videre må de medlemsstater som velger å gjøre unntak fra hovedregelen informere Kommisjonen om dette og forsikre at dataene regelmessig samles, publiseres, og oppdateres. I tillegg må disse landene gjennomgå sitt standpunkt på nytt fem år etter en gitt dato, og meddele resultatet til Kommisjonen.

Merknader

Likestillingsloven omfatter allerede området salg og tilbud av varer og tjenester. Etter likestillingsloven § 3 første ledd er forskjellsbehandling på grunn av kjønn ikke tillatt. Direktivets EØS-relevans må vurderes nærmere, men innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil ikke medføre endringer i likestillingsloven. Innlemmelse av direktivet kan medføre endringer i særlovgivningen. Dette avhenger av om Norge velger å følge direktivets hovedregel om at det skal være lik pris for begge kjønn i forhold til kjønn og forsikring, eller om det skal være tillatt med forskjeller mellom kjønnene dersom risikovurderingen er basert på relevant og presis kjønnsstatistikk og statistiske data. Eventuelle behov for lovendringer må utredes nærmere.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene

Vedlegg XIX Forbrukervern

32005 L 0029 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/29/EF av 14. mars 2005 om urimelig handelspraksis

Sammendrag av innhold

Direktivets sentrale formål er å innføre et forbud mot "urimelig markedspraksis" (unfair commercial practices) og å sikre en mest mulig presis og harmonisert oppfatning og tolkning av hva begrepet innebærer. Direktivet er bygd opp rundt en generalklausul med et generelt forbud mot urimelig markedsføring. Generalklausulen er ment å erstatte eksisterende generalklausuler i nasjonal lovgivning innenfor direktivets virkeområde. Direktivet gjelder bare handelspraksis overfor forbrukere og ikke næringsdrivende imellom. Det er et totalharmoniseringsdirektiv. Et tiltak skal anses som urimelig hvis det er i strid med god forretningsskikk og i vesentlig grad påvirker/"forvirrer" eller er egnet til å påvirke/forvri forbrukernes økonomiske atferd. Særlig markedsføringstiltak som er villedende eller aggressive skal anses som urimelige, og nærmere kriterier for dette gis i egne bestemmelser. I et vedlegg er gitt en "svarteliste" med spesifikke tiltak som alltid skal anses som urimelige.

Avgrensningen til å gjelde tiltak som påvirker eller er egnet til å påvirke forbrukernes handlinger, innebærer at regulering av markedsføring ut fra kriterier som "smak, anstendighet og sosialt ansvar" faller utenfor. Dette gjelder markedsføring som vurderes som skremmende, støtende, nedverdiggende, diskriminerende ut fra alder, kjønn, religion, nasjonalitet, hudfarge etc. Det er også et eksplisitt unntak for helse- og sikkerhetsaspekter i markedsføringen. Rimeligheten av handlinger skal vurderes ut fra den virkning de har på en "gjennomsnittsforsbruker". Når handlingen retter seg mot en sårbar gruppe forbrukere (som barn), eller kan ha urimelige virkninger bare for en viss gruppe forbrukere, er det "gjennomsnittsleder" av denne gruppen som skal være referansepunkt.

Ved konflikt mellom dette direktivet og bestemmelser om urimelig handelspraksis i særregelverk, skal sistnevnte ha forrang. I forbindelse med særregler gitt i minimumsdirektiver gjelder dette imidlertid bare de harmoniserte bestemmelsene, og ikke mer vidtgående regler som statene har gitt i medhold av minimumsklausulen. Slike regler kan likevel opprettholdes i en overgangsperiode på seks år fra direktivets ikrafttredelse hvis de er "essensielle for å sikre at forbrukere er tilstrekkelig beskyttet mot urimelig handelspraksis" og er proporsjonale mht. de hensyn som skal ivaretas.

Merknader

Direktivet er gitt med hjemmel i EF-traktatens artikkel 95.

Bestemmelsen om urimelig handelspraksis har klare likhetstrekk med generalklausulen med forbud mot urimelige markedsføringstiltak i nordisk lovgivning. I den norske markedsføringsloven er den utformet slik at markedsføring ikke skal være "urimelig" eller i strid med "god markedsføringsskikk". Bestemmelsen er fleksibel slik at den kan tilpasses nye markedsføringsformer og -kanaler, og utviklingen over tid av hva som oppfattes som urimelig. Den nærmere utdypningen av innholdet av bestemmelsen skjer gjennom Forbrukerombudets og Markedsrådets praksis.

Virkeområdet til urimelighetsbegrepet i markedsføringsloven er videre, ettersom den også gjelder næringsdrivende imellom og ikke har begrensninger som direktivets mht. "smak og anstendighet" og helse og sikkerhet. Begrepet "commercial practice" er på den annen side videre, ved at det (jf art. 3.1.) omfatter handlinger både før, under og etter avtaleinngåelse.

Fra norsk side har en i utgangspunktet vært positiv til at det etableres en felles europeisk klausul og standard for "urimelig markedsføring", slik det også har vært uttrykt i flere EØS/EFTA-uttalelser gjennom prosessen. Det er likevel understreket at nye regler må gi høy grad av forbrukerbeskyttelse og at det blir mulig å beholde nasjonalt regelverk som tar særlig hensyn til barn og unge.

Sakkyndige instansers merknader

Spesialutvalget for forbrukerpolitikk har i flere runder fått forelagt og diskutert rammenotater og innspill til EØS/EFTA-uttalelser.

Barne- og familiedepartementet har hatt møte med berørte departementer, en åpen nasjonal konferanse hvor også Kommisjonen var representert, særmøter med Forbrukerombudet og Forbrukerrådet, og har også hatt en skriftlig høring på direktivforslaget fra juli 2003. De avgitte EØS/EFTA-uttalelsene i flere omganger bygger i det alt vesentlige på de norske innspillene. Forbrukerombudet har avgitt egne uttalelser til Kommisjonen,.

De nordiske forbrukerombudene avga i september 2003 en felles uttalelse til direktivforslaget, som var kritisk til flere sider av forslaget.

Gjennom hele prosessen har et flertall av medlemsstatene i EU støttet både ønsket om en harmonisering av regelverket om urimelig handelspraksis og den nye tilnærmingen som skal gi et smidigere regelverk. Problematiske punkter i de siste rundene var særlig referansen til gjennomsnittsforkbrukeren, forholdet til annet regelverk og en "lovvalgsbestemmelse" som var foreslått av Kommisjonen. Den sistnevnte slo fast at næringsdrivende bare plikter å overholde de nasjonale regler som gjennomfører direktivet i det land vedkommende er etablert, men denne ble tatt ut som et ledd i det endelige kompromisset om teksten. Sverige og Danmark stemte likevel imot det endelige direktivet, blant annet ut fra at de ønsket et mer vidtgående unntak for bestemmelser gitt i medhold av minimumsdirektiver enn overgangsordningen omtalt foran. De nordiske land har stor grad av felles erfaringer og interesser i saken og det er holdt nordisk samarbeid og samråd i prosessen.

Etter Barne- og familiedepartementets vurdering er direktivet i store trekk tilfredsstillende i oppbygging og innhold. Det knytter seg likevel usikkerhet til hvordan direktivets bestemmelser vil bli tolket, hvilket nivå felles standarder etter hvert vil legge seg på, og om dette vil føre til en

mindre restriktiv tolkingspraksis enn den som er etablert i Norge. Dette gjelder særlig mulighetene til å ta hensyn til sårbare grupper, spesielt barn og unge. Det er klar praksis etter markedsføringsloven for strengere tolkning av loven når markedsføringen retter seg mot barn, unge og andre utsatte grupper, og det er uklart om direktivet gir grunnlag for en oppfølging av norsk praksis i alle henseender. Overgangsbestemmelsen (omtalt foran) for å opprettholde mer vidtgående regler om handelspraksis gitt nasjonalt i medhold av minimumsdirektiver for særregelverk, er spesielt av interesse mht det norske forbudet mot reklame rettet mot barn i norske TV-sendinger (basert på at harmoniserte bestemmelser om TV-reklame mot barn er gitt i minimumsdirektivet om "TV uten grenser"). Det er vanskelig å fastslå sikkert om kriteriene er oppfylt for å videreføre bestemmelsen i dens nåværende form.

Harmoniseringen vil på den annen side styrke forbrukerbeskyttelsen i en rekke land som har hatt mindre strenge regler, noe som vil være positivt også for norske forbrukere ved markedsføring over landegrensene. Det styrkede samarbeidet om håndheving av forbrukerregelverk vil også gjøre det lettere å få stanset ulovlig markedsføring fra andre EØS-land.

Innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil kreve betydelige endringer i markedsføringsloven. Forvaltningen av felles europeisk regelverk vil medføre noe merarbeid og merutgifter for Forbrukerombudet. Dette må også ses i sammenheng med at det parallelt med direktivforslaget er lagt fram og i oktober 2004 vedtatt en forordning om samarbeid mellom nasjonale myndigheter mht. håndheving over landegrensene av harmonisert regelverk for beskyttelse av forbrukernes kollektive interesser. Det er vanskelig å anslå kostnadene nærmere på dette stadium. Endelig norsk vurdering av og holdning til direktivet ventes avklart før årsskiftet 2005/2006.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 2006 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 av 27. oktober 2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av lover for forbrukerbeskyttelse

Sammendrag av innhold

Forordningen tar sikte på å sikre håndheving av europeisk regelverk for beskyttelse av forbrukernes kollektive interesser, når handlinger som er i strid med regelverket, har virkning over landegrensene. Håndhevingsorganet i landet hvor handlingen har virkning (dvs. rammer forbrukere), skal kunne anmode håndhevingsmyndigheten i landet hvor handlingen har utspring (dvs. hvor den næringsdrivende er etablert), om assistanse til å få handlingen stanset. Den skal også informere Kommisjonen og myndigheter i andre land når det blir kjent med at slike handlinger er satt i verk eller er i ferd med å bli satt i verk.

Forordningen pålegger statene å ha offentlige håndhevingsorganer, og fastsetter hvilke fullmakter organene skal ha for å ivareta de nødvendige funksjoner. Den fastsetter prosedyrer for hvordan gjensidig assistanse og samarbeid skal skje i den enkelte sak, de forpliktelser organene skal ha, og regler for konfidensialitet. Videre skal det i begynnelsen av 2006 opprettes en komité med representanter fra medlemslandene under ledelse av Kommisjonen. Komiteen skal ha myndighet til å ta stilling til spørsmål om praktiseringen av forordningen.

Forordningen trådte i kraft 29. desember 2004. Iflg. artikkel 22 skal den imidlertid ikke begynne å virke før 29. desember 2005, og bestemmelsene om gjensidig bistand i forordningen kapittel II og III vil først virke fra 29. desember 2006.

Merknader

Forordningen er gitt med hjemmel i EF-traktatens art. 95.

Forordningens virkeområde er begrenset til håndheving av forbrukernes kollektive interesser, dvs. å få stoppet eller forhindret lovstridige handlinger som berører forbrukerne som gruppe. (Enkeltstående tvister over landegrensene mellom kjøper og selger faller utenfor, men slike saker

omfattes av det europeiske samarbeidet om utenrettslig tvisteløsning, der Forbrukerrådet er norsk kontaktpunkt).

I Norge fører Forbrukerombudet generelt tilsyn med markedsføring og avtalevilkår overfor forbrukere etter markedsføringsloven. Dette innebærer at det allerede føres aktivt tilsyn for det meste av regelverket som omfattes av forordningen. Forbrukerombudet er et uavhengig tilsynsorgan også på den måten at det selv prioriterer saker og områder for tilsynsvirksomheten. Dersom forordningen innlemmes i EØS-avtalen, vil dette medføre forpliktelser for Norge til å sørge for behandling av saker etter anmodning fra håndhevingsmyndighetene i andre EØS-land, og til innrapportering, informasjonsutveksling, deltakelse i samarbeidskomiteen osv. Tilsvarende vil håndhevingsmyndigheten i andre land ha plikt til å bistå norske myndigheter.

Det er uttrykkelig fastslått i forordningen at landene plikter å stille de nødvendige ressurser til rådighet. Forpliktelsene og oppgavene antas klart å medføre behov for økte ressurser for det eller de organ(er) som skal ivareta funksjonene som oppstilles i forordningen, samt til dekning av saksomkostninger for saker behandlet av utenlandske domstoler og som er initiert av norske myndigheter. Hvordan oppgavene best kan ivaretas, eventuelt i et samarbeid mellom forskjellige norske tilsynsmyndigheter, og hvor mye ressurser som må tilføres, må vurderes nærmere.

En samarbeidsavtale, i store trekk med de samme siktemål som forordningen, er inngått mellom de nordiske forbrukerombud når det gjelder håndheving av brudd på aktuelle forbrukerregelverk over landegrensene i Norden. Kommisjonen har i sitt arbeid vist betydelig interesse for denne avtalen, og hatt et eget fellesmøte med ombudene og ansvarlige departementer i de nordiske land, om utformingen av forordningen.

EFTA/EØS-landene støttet i en felles uttalelse til EU-kommisjonen forslaget til forordning, og har lagt stor vekt på betydningen av effektive prosedyrer for samarbeid mellom håndhevingsmyndighetene. I uttalelsen ble likevel foreslått enkelte endringer. Dette gjaldt blant annet forslagets generelle krav til at opplysninger nasjonale myndigheter har mottatt som ledd i samarbeidet, skal være underlagt taushetsplikt, hvor det i uttalelsen ble foreslått at taushetsplikten bare skulle gjelde dersom offentliggjøring av opplysningene kan skade forretningsmessige eller andre økonomisk interesser. I den vedtatte forordningen er utformingen på dette punkt endret slik at dokumenter skal behandles konfidensielt dersom offentliggjøring vil skade visse nærmere angitte interesser.

Den endelige forordningen vurderes som et viktig og positivt bidrag til håndheving av forbrukerregelverk over landegrensene.

Sakkyndige instansers merknader

Forbrukerombudet, som håndhever markedsføringsloven, er positiv til forordningen og er tiltenkt en hovedrolle på norsk side i samarbeidet som etableres for håndheving av offentligrettslig forbrukerregelverk over landegrensene.

Forordningsforslaget ble sendt på høring 15. oktober 2003 med høringsfrist 26. november. Det ble også diskutert på et møte med berørte departementer 6. oktober 2003 og, sammen med rammenotat og utkast til EØS/EFTA-uttalelse, i spesialutvalget for forbrukerpolitikk 13. februar 2004.

Forslag til gjennomføring av forordningen i norsk rett er utredet av Barne- og familiedepartementet i samarbeid med berørte departementer. Et høringsforslag har vært på alminnelig høring med frist for uttalelse 15. september 2005. Det er gjennomgående en positiv holdning til forordningen og departementets forslag til gjennomføring i norsk rett.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32002 D 0747 Kommisjonsvedtak 2002/747/EF av 12. mai 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til lyspærer

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen – jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper. Kommisjonsvedtak 2002/747/EF er en revisjon av kriteriene for miljømerking for lyspærer fastsatt i kommisjonsvedtak 1999/568/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 14/2000 av 28. januar 2000). Det stilles krav til energieffektivitet og kvikksølvinnhold, foruten krav til emballasje og produktinformasjon til forbruker.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og familiedepartementet, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, har vurdert rettsaken som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til kriteriene.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0338 Kommisjonsvedtak 2005/338/EF av 14. april 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til campingplasser

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen – jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper. Kommisjonsvedtak 2005/338/EF fastsetter kriterier for tildeling av EUs miljømerke til campingplasser.

Kriteriene setter strenge krav til miljø og helse. Dette omfatter bla. Krav til fornybar energi, redusert energi- og vannforbruk, avfallsbehandling og omfattende miljøinformasjon til gjestene.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen". Innlemmelsen av kommisjonsvedtak 2005/338/EF i EØS-avtalen innebærer at norske campingplasseiere kan søke et godkjent organ i EØS om tillatelse til å bruke EUs merke. Norske myndigheter ser det som positivt at det innføres miljømerking av campingplasser, hvor det ikke er utarbeidet kriterier under det nordiske miljømerket. Kriteriene anses som svært tilfredsstillende.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og familiedepartementet, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking ønsker kriteriene velkommen og håper norske campingplasser vil ta dem i bruk.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0341 Kommisjonsvedtak 2005/341/EF av 11. april 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til personlige datamaskiner

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen – jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper. Kommisjonsvedtak 2005/341/EF er en revisjon av det tidligere kriteriedokumentet 2001/686/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 7/2002 av 1. februar 2002). Nøkkeltkriteriene omhandler reduksjon av miljøbelastninger i tilknytning til energiforbruk, ressursbruk og bruk av helse- og miljøfarlige stoffer.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen". Innlemmelsen av kommisjonsvedtak 2005/341/EF i EØS-avtalen innebærer at norske produsenter kan søke et godkjent organ i EØS om tillatelse til å bruke EUs merke. Det er utarbeidet kriterier for personlige datamaskiner også under den nordiske miljømerkeordningen. Valg av miljøindikatorer er sammenfallende, og kriteriene i de to ordningene avviker svært lite fra hverandre.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og familiedepartementet, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til kriteriene.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0342 Kommisjonsvedtak 2005/342/EF av 23. mars 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til håndoppsmidler

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen – jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper. Kommisjonsvedtak 2005/342/EF er en revisjon av det tidligere kriteriedokumentet 2001/607/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 7/2002 av 1. februar 2002). Nøkkeltkriteriene omhandler i første rekke kjemikalienes giftighet og miljøfarlighet. Det settes krav til produktenes giftighet i vann, tensidenes nedbrytbarhet, innhold av helse- og miljøfarlige kjemikalier samt krav til parfyme- og fargetilsetninger.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen". Innlemmelsen av kommisjonsvedtak 2005/342/EF i EØS-avtalen innebærer at norske produsenter kan søke et godkjent organ i EØS om tillatelse til å bruke EUs merke. Det er utarbeidet kriterier for håndoppvaskmidler også under den nordiske miljømerkeordningen. Valg av miljøindikatorer er sammenfallende, og kriteriene i de to ordningene avviker svært lite fra hverandre. Kravnivået i EUs kriterier er tilpasset det europeiske markedet, mens det nordiske svanemerket er tilpasset produktene på det nordiske markedet.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og familiedepartementet, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til kriteriene.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0343 Kommisjonsvedtak 2005/343/EF av 11. april 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til bærbare datamaskiner

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen – jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper. Kommisjonsvedtak 2005/343/EF er en revisjon av det tidligere kriteriedokumentet 2001/687/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 7/2002 av 1. februar 2002). Nøkkeltakerne omhandler reduksjon av miljøbelastninger i tilknytning til energiforbruk, ressursbruk og bruk av helse- og miljøfarlige stoffer.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen". Innlemmelsen av kommisjonsvedtak 2005/343/EF i EØS-avtalen innebærer at norske produsenter kan søke et godkjent organ i EØS om tillatelse til å bruke EUs merke. Det er utarbeidet kriterier for bærbare datamaskiner også under den nordiske miljømerkeordningen. Valg av miljøindikatorer er sammenfallende, og kriteriene i de to ordningene avviker svært lite fra hverandre.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og familiedepartementet, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til kriteriene.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0344 Kommisjonsvedtak 2005/344/EF av 23. mars 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til allrensjøringsmidler og sanitærrensjøringsmidler

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen – jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper. Kommisjonsvedtak 2005/344/EF fastsetter nøkkeltkriteriene for tildeling av fellesskapsmiljømerket til allrensjøringsmidler og sanitærrensjøringsmidler. Nøkkeltkriteriene omhandler i første rekke kjemikalienes giftighet og miljøfarlighet. Det settes krav til produktenes giftighet i vann, tensidenes nedbrytbarhet, innhold av helse- og miljøfarlige kjemikalier samt krav til parfyme- og fargetilsetninger.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen". Innlemmelsen av kommisjonsvedtak 2005/344/EF i EØS-avtalen innebærer at norske produsenter kan søke et godkjent organ i EØS om tillatelse til å bruke EUs merke. Det er utarbeidet kriterier for allrensjøringsmidler og sanitærrensjøringsmidler også under den nordiske miljømerkeordningen. Valg av miljøindikatorer er sammenfallende, og kriteriene i de to ordningene avviker relativt lite fra hverandre. Kravnivået i EUs kriterier er tilpasset det europeiske markedet, mens det nordiske svanemerket er tilpasset produktene på det nordiske markedet.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og familiedepartementet, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, har vurdert rettsaken som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til kriteriene.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0360 Kommisjonsvedtak 2005/360/EF av 26. april 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til smøreoljer

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen – jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper. Kommisjonsvedtak 2005/360/EF fastsetter nøkkeltkriteriene for tildeling av fellesskapsmiljømerket til smøreoljer. Produktgruppen omhandler hydrolikkoljer, smørefett, sagkjedeoljer, totaktsoljer og andre smøremidler. Kriteriene setter strenge krav til miljø og helse. Dette omfatter blant annet krav til toksisitet for vannmiljøet, nedbrytbarhet og potensiell bioakkumulering for alle ingredienser. Ingrediensene skal ikke være klassifisert som skadelige for miljøet, og produktet skal ikke kunne klassifiseres i henhold til EUs preparatdirektiv 1999/45/EF.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen". Innlemmelsen av kommisjonsvedtak 2005/360/EF i EØS-avtalen innebærer at norske produsenter kan søke et godkjent organ i EØS om tillatelse til å bruke EUs merke.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og familiedepartementet, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til kriteriene.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0384 Kommisjonsvedtak 2005/384/EF av 12. mai 2005 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til diverse produktgrupper

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen – jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper. Kommisjonsvedtak 2005/384/EF innebærer forlengelse av gyldighetstiden for kriteriene for miljømerking for fire produktgrupper som tidligere er fastsatt i følgende vedtak:

Kommisjonsvedtak 2000/45/EF om fellesskapsmiljømerket til vaskemaskiner (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 61/2000 av 28. juni 2000)

Kommisjonsvedtak 2001/405/EF om fellesskapsmiljømerket til mykpapirprodukter (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 7/2002 av 1. februar 2002)

Kommisjonsvedtak 2001/688/EF om fellesskapsmiljømerket til jordforbedringsmidler (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 7/2002 av 1. februar 2002)

Kommisjonsvedtak 2002/255/EF om fellesskapsmiljømerket til fjernsynsapparater (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 146/2002 av 8. november 2002)

Kommisjonsvedtak 2002/747/EF om fellesskapsmiljømerket til lyspærer (jf. omtale ovenfor)

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen". De tidligere vedtakene er innlemmet i EØS-avtalen og forlengelsen av gyldighetstiden er uproblematisk.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og familiedepartementet, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til kriteriene.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 L 0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/35 /EF av 26. mai 2003 om tiltak for allmennhetens deltakelse i utarbeidelse av visse planer og programmer og om endringer i rådsdirektiv 85/337/EF og 96/61/EF

Sammendrag av innhold

Direktivet skal sikre allmennhetens deltakelse i utarbeidelsen av visse miljørelaterte planer og programmer, konsekvensutredninger og beslutninger om å tillate forurensende virksomhet i samsvar med den såkalte "andre pilar" i FN/ECE-konvensjonen om tilgang til miljøinformasjon, allmennhetens deltakelse i beslutningsprosesser og tilgang til rettsmidler i saker vedrørende miljø (Århuskonvensjonen) slik at denne kan ratifiseres av EU.

Direktivet innebærer for det første at allmennheten skal gis rett til å delta i utarbeidelsen av planer som kreves utarbeidet etter en rekke direktiver på miljøområdet. Deltakelsen innebærer at informasjon om planlagte planer og programmer gjøres tilgjengelig, at det gis mulighet til å komme med innspill og at det fremgår i planen/ programmet hvordan innspillene er tatt hensyn til. Direktivet innebærer videre at det foretas endringer i direktiv 96/61/EF om integrert forebygging og begrensning av forurensning (IPPC-direktivet). IPPC-direktivet samler regulering av alle forurensende utslipp til luft, vann og jord fra en og samme virksomhet i en tillatelse. Endringene skal sikre allmennhetens mulighet til å få informasjon om, og til å delta i miljøutredningene av tiltak som omfattes av direktivet. Dette innebærer bl.a. at definisjonen av allmennheten utvides, flere typer endringer skal anses så vesentlige at de omfattes av reglene om beslutningsdeltakelse og virksomheten gis en utvidet informasjonsplikt ved søknad om tillatelse. Videre skal offentlige myndigheter sikre den berørte allmennheten informasjon om nye tillatelser eller endring av eksisterende tillatelser før det fattes vedtak i saken slik at allmennheten kan komme med innspill, samt gjøre vedtakene tilgjengelige for allmennheten. Medlemslandene pålegges også plikter for å sikre den berørte allmennheten tilgang på rettsmidler til å bestride lovligheten av beslutninger som omfattes av direktivet. Endelig gis det regler om hvordan medlemsland skal informere andre berørte medlemsland om tiltak som kan ha konsekvenser for det berørte medlemslandet. Direktivet legger til grunn at implementeringen skal skje på en måte som muliggjør effektiv deltakelse fra den berørte allmennheten, mens de mer detaljerte prosedyrene fastsettes av det enkelte medlemsland.

Endelig innebærer direktivet endringer i direktiv 85/337/EØF (om vurdering av miljøkonsekvensene av visse private og offentlige tiltak) for å sikre allmennhetens mulighet til å få informasjon om og til å delta i miljøutredningene av tiltak som omfattes av direktivet. Endringene innebærer i store trekk at allmennheten under dette direktivet får utvidet sine prosessuelle rettigheter i tråd med det som er nevnt ovenfor under omtalen av IPPC-direktivet.

Direktivet innebærer i tillegg en endring i vedlegg II til direktiv 85/337/EØF slik at endringer av tiltak vil utløse utredningsplikt dersom endringen i seg selv er så stor at den vil fanges opp av direktivet, og at det generelle unntaket for forsvarstiltak endres, slik at forsvarstiltak nå kan unntas basert på en konkret vurdering i den enkelte sak dersom nasjonal lovgivning gir slik anledning.

Merknader

Lov av 9. mai 2003 om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet (miljøinformasjonsloven) trådte i kraft 1. januar 2004. Loven inneholder en generell bestemmelse om retten til å delta i utarbeidelse av regelverk, planer og programmer.

Direktiv 96/61/EF er implementert i norsk rett bl.a. gjennom endring av lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og avfall (forurensningsloven). For å tilfredsstille EØS-avtalens krav til klarhet og presisjon ved gjennomføringen av EØS-regelverk, ble det i 2002 vedtatt endringer i forskriftsverket som implementerer hovedprinsippene i IPPC-direktivet mer konkret og som også tok høyde for de endringer av IPPC-direktivet som nå er vedtatt i EU.

Direktiv 85/337/EØF, med tilhørende endringsdirektiv 97/11/EF, er implementert i norsk rett gjennom forskrift om konsekvensutredninger av 21. mai 1999. Forskriften er en del av plan- og bygningslovens bestemmelser om konsekvensutredninger. Gjeldende norsk rett, herunder plan- og bygningsloven, er vurdert i lys av Århuskonvensjonens bestemmelser. Vurderingen konkluderte med at forskrift om konsekvensutredninger ivaretar den del av Århuskonvensjonens bestemmelser som angår "Allmenn deltakelse i beslutninger vedrørende bestemte aktiviteter", jf. konvensjonens artikkel 6. Det antas derfor at endringene i 85/337/EØF hovedsakelig er ivarettatt gjennom gjeldende regelverk om konsekvensutredninger. Det er behov for å vurdere om det medfører endringer knyttet til nabostaters, og nabostaters borgeres, rettigheter. Direktivet vil ikke ha vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert, og funnet relevant og akseptabel. For øvrig var miljøinformasjonsutvalgets innstilling med en generell lovbestemmelse om rett til deltakelse på miljøområdet (NOU 2001:2 Retten til miljøopplysninger) på bred allmenn høring våren 2001.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om ansvar for miljøskade

Sammendrag av innhold

Formålet med direktivet er å etablere et rammeverk for ansvar for miljøskade. Direktivet bygger på prinsippet om at forurenseren skal betale. En operatør som har forårsaket skade på miljøet eller forårsaker stor fare for at slik skade skal oppstå, skal både ha plikt til å gjennomføre forebyggende og gjenopprettende tiltak, og skal holdes økonomisk ansvarlig for slike tiltak. Direktivet har i utgangspunktet et "lukket" anvendelsesområde. Det objektive ansvaret for miljøskade gjelder bare for virksomheter angitt i direktivets vedlegg III. Dette er bl. a. alle virksomheter som omfattes av IPPC-direktivet (direktiv 96/61/EF).

Når det gjelder skade på visse beskyttede dyrearter og naturtyper, gjelder direktivets bestemmelser uavhengig av hva slags virksomhet som har forårsaket skadene. Direktivet gjelder mao. ikke bare for skade forårsaket av forurensende virksomheter nevnt i vedlegg III. Anvendelsesområdet for denne regelen er knyttet til nærmere angitte arter og naturtyper som omfattes av direktiv 79/409/EØF om beskyttelse av ville fugler (fugledirektivet) og direktiv 92/43/EØF om bevaring av naturtyper og ville dyr og planter (habitatdirektivet). Ansvaret for skade som ikke skyldes aktiviteter i vedlegg III er begrenset til de tilfeller der operatøren har handlet uaktsomt, jf. art. 3 nr. 1. (b).

Merknader

Det objektive ansvaret for miljøskade som virksomheten forårsaker er i tråd med reglene om tiltakspunkt i forurensningsloven § 7 og genteknologiloven § 21. De norske reglene har imidlertid et langt videre anvendelsesområde. Tiltakspikten i forurensningsloven § 7 gjelder alt som etter § 6 forstås som "forurensning", og denne definisjonen er svært vid.

Generelt er direktivet på enkelte punkter mer detaljert enn forurensningslovens regler. Dette gjelder bl.a. kravene i vedlegg II om hvilke tiltak som skal iverksettes for å bidra til gjenoppretting av miljøskade.

Etter norsk rett har ikke staten et subsidært ansvar for å bekoste gjenoppretting der den egentlige synderen ikke kan gjøres ansvarlig. Dette er i tråd med direktivets endelige utforming, der myndighetene heller ikke pålegges noen subsidær tiltakspunkt.

Når det gjelder bestemmelsen om at myndighetene skal oppfordre til utvikling av instrumenter for finansiell sikkerhet må det vurderes nærmere hvordan dette skal følges opp. Per i dag foreligger det ikke noen slike generelle instrumenter i Norge.

Direktivet overlater til nasjonal rett å regulere privates rett til erstatning for miljøskade, jf. art. 3 nr. 3. Dette er det regler om i forurensningsloven kap. 8.

I henhold til norske foreldelsesregler regnes foreldelsesfristen fra det tidspunktet da skaden inntraff, eller da skadelidte skaffet seg eller burde ha skaffet seg kunnskap om skaden og den ansvarlige. Denne fristen er 3 år, og etter 20 år vil kravet uansett være foreldet. Som nevnt

ovenfor kan direktivets bestemmelser om foreldelse gjøre det nødvendig med visse endringer av foreldelsesloven på dette punkt.

Direktivet kan få enkelte økonomiske eller administrative konsekvenser i Norge (se omtale under punkt 2).

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonens opprinnelige forslag til direktiv ble sendt på høring 7. oktober 2002. Bare de kommentarer som har relevans for innholdet av direktivet slik det er endelig vedtatt, vil bli referert her.

Prosessindustriens landsforening (PIL) peker på at direktivet legger tålegrensen relativt høyt når det bare er betydelig miljøskade som omfattes. Dette kan føre til at norsk industri må operere under strengere miljøkrav enn det som gjelder i andre deler av EØS-området. PIL mente videre at terskelen for miljøorganisasjoners søksmålskompetanse ikke må legges for lavt.

Finansnæringens hovedorganisasjon (FNH) pekte på flere forhold som kan gjøre det vanskelig for forsikringsbransjen å tilby forsikring av det ansvaret som følger av direktivet.

Ingen miljøvernorganisasjoner kom med kommentarer i høringsrunden.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel II Vann

32001 D 2455 Europaparlaments- og rådsvedtak 2455/2001//EF av 20. november 2001 om liste over prioriterte stoffer under rammedirektivet for vann

Sammendrag av innhold

I rammedirektivet for vann (2000/60/EF) er det fastsatt at Kommisjonen skal foreslå en liste med prioriterte stoffer. For disse helse- og miljøfarlige kjemikaliene skal det på fellesskapsplan gjøres gjeldende harmoniserte standarder for vannkvalitet og nødvendige utslippsbegrensninger og produkttiltak. For de prioriterte stoffene som blir identifisert som prioriterte farlige stoffer, skal det gjelde et mål om stans i utslippene i løpet av 20 år. Prioriterte farlige stoffer er de som er identifisert som tungt nedbrytbare, giftige og som kan bioakkumulere i miljøet.

Kommisjonen foreslo i februar 2000 en liste med 32 prioriterte stoffer. Etter at det ble enighet om å innføre et utfasingsmål for de farligste stoffene, måtte Kommisjonen komme tilbake med et revidert forslag. 11 stoffer var der identifisert som prioriterte farlige stoffer og ytterligere 11 som prioriterte stoffer under vurdering – stoffer som skulle vurderes nærmere med tanke på å bli tatt opp i gruppen.

Ved behandlingen i Europaparlamentet ble listen utvidet til 33 stoffer ved at et stoff ble skilt ut fra en eksisterende stoffgruppe (PAH) og satt i en annen gruppe enn de øvrige. I tillegg ble ytterligere to av stoffene lagt i gruppen prioriterte stoffer under vurdering. Vurderingene av stoffene i denne kategorien skal være gjennomført i løpet av 12 måneder fra listen er vedtatt. Prioritetslisten skal revideres senest fire år etter at direktivet har trådt i kraft og deretter hvert fjerde år.

Merknader

Direktiv 76/464/EØF, det gamle vanndirektivet, regulerer gjennom ulike datterdirektiver 18 ulike stoffer. 9 av disse omfattes også av det nye direktivet. Kravene i direktivet oppfylles gjennom SFTs arbeid med utslippstillatelser.

De fleste av kjemikaliene på listen er allerede stoffer som i Norge er prioritert for stans eller reduksjon i utslippene, enten i nasjonal sammenheng eller gjennom internasjonalt samarbeid.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er oversendt Kommisjonen.

32000 L 0060 Rådskolektiv 2000/60/EF av 20. oktober 2000 om fastsettelse av rammer for fellesskapstiltak for vannpolitikk (rammedirektivet for vann)

Sammendrag av innhold

Direktivet skal bidra til å bevare, beskytte og forbedre vannforekomstene og vannmiljøet og sikre en bærekraftig vannbruk. Direktivet skal sikre en felles tilnærming, felles mål og felles prinsipper for beskyttelse av ferskvann, brakkvann, grunnvann og kystvann ut til 1 nautisk mil utenfor grunnlinjen. Direktivet er ment å danne en overbygning for en rekke direktiver og internasjonale konvensjoner som er fastsatt med det formål å beskytte vann og vannmiljø og fastlegge et rammeverk for hvordan forvaltningen av vann skal skje innenfor Det europeiske fellesskapet. Hovedformålet i direktivet er å beskytte, og om nødvendig forbedre, vannkvaliteten innen 2015. Hvert land skal inndeile sine vannforekomster i distrikter som ivaretar hele nedbørfelt med tilhørende kystsone, såkalte nedbørfeltdistrikter. Direktivet krever at vannforekomstene kartlegges. Det skal fastsettes konkrete miljømål for vannforekomster, og innen 2009 skal det for hvert nedbørfeltdistrikt utarbeides en forvaltningsplan med handlingsprogram for de tiltak som må gjennomføres for å oppfylle målene. Forvaltningen skal baseres på miljømål som er definert i forhold til både kjemiske og biologiske faktorer i vassdragene og i sjøområdene. Direktivet forutsetter at planer utformes gjennom en bred prosess med berørte myndigheter og interesseorganisasjoner.

Direktivet sikter også mot å øke beskyttelsen av vannmiljøet mot forurensning fra miljøgifter. For prioriterte stoffer på en liste vedtatt av Europaparlamentet og Rådet skal det på fellesskapsnivå gjøres gjeldende harmoniserte standarder for vannkvalitet og nødvendige utslippsbegrensninger og produkttiltak. Utslippene av de høyest prioriterte stoffene skal stanses i løpet av 20 år fra stoffene kommer på listen. Utslippene av de øvrige stoffene skal reduseres progressivt slik at konsentrasjonene i miljøet kommer under kvalitetsstandarder som er under utarbeidelse.

Merknader

Planprosessene som skal gjennomføres iht. direktivet skal følge plan- og bygningslovens system. Forskrift til gjennomføring av direktivet i norsk rett skal fastsettes med hjemmel i plan- og bygningsloven, forurensningsloven og vannressursloven. Blant annet forurensningsloven, vannressursloven, saltvannsfiskeloven, oppdrettsloven, havbeiteloven og næringsmiddeloven vil være aktuelle lover for å pålegge konkrete tiltak i henhold til direktivets krav.

Det er i dag vanskelig å vurdere omfanget av merkostnadene ved gjennomføring av tiltak som utløses av direktivet. Dette vil framkomme klarere når målene i direktivet konkretiseres og tilstanden i norske vannforekomster er nærmere kartlagt. Regjeringen vil komme tilbake til dette i Miljøverndepartementets budsjettproposisjoner i årene fremover. Norge deltar aktivt i de arbeidsgruppene som Kommisjonen har opprettet i forbindelse med landenes gjennomføring av direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel. Forslag til gjennomføring av direktivet i Norge er sendt på offentlig høring.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel III Luft

32004 D 0156 Kommisjonsvedtak 156/2004/EF av 29. januar 2004 om retningslinjer for overvåkning og rapportering av klimagassutslipp som dekkes av kvotedirektivet (2003/87/EF)

Sammendrag av innhold

Vedtaket, som er med på å operasjonalisere kvotedirektivet, består i et sett med detaljerte retningslinjer for beregning, måling, overvåking og rapportering av klimagassutslipp (i første omgang CO₂-utslipp) fra enheter som vil få kvoteplikt i henhold til kvotedirektivet. Vedtaksdokumentet består av en kort innledning og 11 vedlegg. Vedlegg I gir generelle retningslinjer, mens vedlegg II – XI gir spesifikke retningslinjer for hver av aktivitetene som er omfattet av kvotedirektivet. Alle vedleggene vil bli vurdert med tanke på revisjon innen utgangen av 2006 i lys av erfaringene en da vil ha gjort, samt eventuelle endringer i kvotedirektivet.

Vedlegg I begynner med en del definisjoner og prinsipper. Videre gis en detaljert drøfting av overvåking av klimagassutslipp, som kan skje enten ved direkte måling eller ved beregninger ved hjelp av utslippsfaktorer mv. (I praksis er det siste mest aktuelt.) Bl.a. beskrives systemet med nummererte metodeklasser (tiers) for utslippsovervåking, der klassene har høyere nummer jo mer avansert de er. I en tabell angis hvilken tier som bør være minimum for 2005-2007 for hver av aktivitetene som omfattes. Det angis også i hvilke tilfeller CO₂ ikke skal regnes som utslipp (f.eks. når CO₂ brukes til tørris for kjøleformål). Av særlig interesse for Norge er at vedlegget åpner for at "fanget og lagret" (altså f.eks. reinjisert) CO₂ kan trekkes fra i utslippsregnskapet. Inntil videre må imidlertid Kommisjonen gi sitt samtykke til dette i hvert tilfelle.

For utslipp av klimagasser utenom CO₂ vil det bli utarbeidet retningslinjer senere, i samsvar med eventuelle endringer i kvotedirektivet.

Vedlegg I omhandler videre bl.a. usikkerhet og vurdering av denne, rapportering, kvalitetsvurdering og -kontroll, standard utslippsfaktorer og retningslinjer for beregning av aktivitetsspesifikke utslippsfaktorer. Det gis også en liste over hva som regnes som CO₂-nøytral biomasse (med utslippsfaktor lik null). Til slutt gis en oversikt over rapporteringsformat og -kategorier.

Vedlegg II- XI gir detaljerte retningslinjer for hver av aktivitetene som er omfattet av kvotedirektivet:

- forbrenningsanlegg
- oljeraffinerier
- koksverk
- røsting av malm og sinterverk
- jern- og stålproduksjon
- sementproduksjon
- produksjon av kalk

- produksjon av glass
- produksjon av keramiske produkter
- papir- og pappindustri

Merknader

Den norske klimakvoteloven, som ble vedtatt av Stortinget 17. desember 2004 (se Ot.prp. nr. 13 (2004-2005)) og tilhørende forskrifter vedtatt 23. desember 2004, inneholder bestemmelser om rapportering og kontroll av utslipp. For å legge til rette for kvotehandel med EU er disse bestemmelsene i samsvar med EUs regelverk.

Norge gav for øvrig kommentarer under utarbeidelsen av Kommisjonens vedtaksdokument, og disse er i hovedsak reflektert i teksten. Norge deltar også i arbeidet med å utarbeide retningslinjer når det gjelder klimagasser som blir "fanget og lagret". Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Statens forurensningstilsyn og Oljedirektoratet har vært involvert i prosessen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0280 Europaparlaments- og rådsvedtak 280/2004/EF av 11. februar 2004 om en overvåkingsmekanisme for Fellesskapets klimagassutslipp og implementeringen av Kyotoprotokollen

Sammenheng av innhold

Formålet med vedtaket er å skape regler som gjør det mulig for EU å leve opp til Kyotoprotokollens krav om føring og rapportering av regnskap for klimagassutslipp, samt om rapportering av framskritt som gjøres i arbeidet med å begrense disse utslippene. Vedtaket gir regler for medlemslandenes årlige rapportering av klimagassutslipp og -opptak, samt andre parametre som Kyotoprotokollen krever, til Kommisjonen. Vedtaket erstatter den tidligere overvåkingsmekanismen fra 1993 (93/389/EØF).

Det nye vedtaket pålegger medlemslandene å utarbeide nasjonale programmer for å begrense klimagassutslipp og fremme opptak av klimagasser. Annet hvert år skal medlemslandene rapportere om og gi en vurdering av hvilke framskritt som gjøres i arbeidet med å begrense klimagassutslipp og fremme opptak, samt lovgivningen på klimaområdet og prognoser for framtidige utslipp. Sammenliknet med dagens overvåkingsmekanisme reduserer den nye overvåkingsmekanismen rapporteringshyppigheten fra hvert år til annet hvert år, men samtidig blir rapporteringen mer omfattende enn i dag.

Den nye overvåkingsmekanismen gir også regler for Kommisjonens håndtering av data for klimagassutslipp. I likhet med hvert enkelt medlemsland, er også Det europeiske fellesskap part under Kyotoprotokollen og Klimakonvensjonen, og Fellesskapet må derfor oppfylle de samme rapporteringskravene fra protokollen som enhver annen part. Det gis også regler for registre for utslippsrettigheter med tanke på kvotehandel mellom bedrifter og stater i henhold til både Kyotoprotokollens bestemmelser (herunder bruk av de fleksible mekanismene) og det europeiske kvotehandelssystemet. Disse registrene skal opprettes både på EU-nivå og for hvert

medlemsland, men det åpnes for at medlemsland kan samarbeide om registrene. Videre gir forslaget visse regler for fastsettelse av tildelt utslippsmengde (assigned amount) i henhold til Kyotoprotokollen.

Vedtaket skal ikke bare styrke EUs regelverk for overvåking av klimagassutslipp, men også innebære ytterligere harmonisering av medlemslandenes fremskrivninger av utslipp.

Merknader

Norge har sitt eget opplegg for overvåking og rapportering av klimagassutslipp og tiltak for å overholde vår utslippsforpliktelse (jf. St.meld. nr. 54 (2000-2001), Klimameldingen, og St.meld. nr. 15 (2001-2002), Tilleggsmeldingen). EUs nåværende overvåkingsmekanisme for klimagasser (fra 1993) er ikke en del av EØS-avtalen, og Norge deltar ikke i mekanismen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0381 Kommisjonsbeslutning 2005/381/EF av 4. mai 2005 om et spørreskjema for rapportering i forbindelse med kvotedirektivet

Sammendrag av innhold

Kommisjonsbeslutning 2005/381/EF oppretter et detaljert spørreskjema som medlemsstatene skal fylle ut og sende til Kommisjonen i henhold til artikkel 21 (1) i direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet). Første rapport skal leveres 30. juni 2005 og skal dekke perioden fra 1. januar 2005 til 30. april 2005. Senere skal det leveres årlige rapporter den 30. juni som dekker utslippene fra 1. januar til 31. desember foregående år, første gang for året 2005.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 L 0081 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/81/EF av 21. september 2001 om nasjonale utslippstak for forurensende stoffer til luft

Sammendrag av innhold

Direktivet trådte i kraft 27.11.2001. Det omfatter stoffene svoveldioksid (SO₂), nitrogenoksider (NO_x), ammoniakk (NH₃) og flyktige organiske forbindelser (VOC), og setter tak for hver enkelt medlemsstats samlede utslipp i 2010 av disse stoffene. Utslippsgrensene er satt ulikt for de enkelte land og for de ulike stoffene. Direktivet har til formål å redusere utslipp som bidrar til forsurening, bakkenært ozon og overgjødning (eutrofiering). Det inngår som en del av EUs forsøringsstrategi og strategi for å motvirke bakkenært ozon. Det er i utgangspunktet opp til medlemsstatene å vurdere hvilke tiltak som er nødvendige og ønskelige for å overholde de nasjonale grensene for utslipp. Direktivet er hjemlet i EF-traktatens art. 175. Utslippsforpliktelsen for det enkelte land er fremkommet gjennom forhandlinger med utgangspunkt i modellberegninger som viser hvordan utslippsreduksjoner kan fordeles mellom land og

mellom de fire stoffene, slik at man på en kostnadseffektiv måte kan oppnå et gitt miljømessig ambisjonsnivå.

Bestemmelsene i direktivet har klare paralleller til protokollen om reduksjon av forsurening, overgjødning og bakkenært ozon (Gøteborgprotokollen) som ble vedtatt 30.11.1999 under ECE-konvensjonen om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning, og som trådte i kraft 17.05.2005. Kommisjonen har basert seg på det samme modellgrunnlaget og lagt seg på det samme miljømessige ambisjonsnivået som ble lagt til grunn for forhandlingene om Gøteborgprotokollen. Det er imidlertid i EUs modellberegninger ikke eksplisitt tatt hensyn til miljøsituasjonen i ikke-EU-land, som f.eks. forurensningssituasjonen i Norge. Direktivet inneholder ikke forpliktelser for andre enn EUs medlemsstater.

Flere av EUs medlemsstater har, for noen av stoffene som omfattes av direktivet, påtatt seg strengere forpliktelser i direktivet enn det de har gjort i Gøteborgprotokollen. Samlet sett har EU-landene påtatt seg noe strengere forpliktelser i direktivet enn i protokollen, særlig for utslipp av svovel.

Merknader

Norge ratifiserte Gøteborgprotokollen 30.01.2002. Regjeringen har i St.meld. nr. 21 (2004-2005) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand presentert sin politikk for hvordan Norge skal oppfylle forpliktelsene i henhold til protokollen.

Dersom direktivet om nasjonale utslippstak tas inn i EØS-avtalen og Norge får forpliktelser i hht. direktivet på linje med de vi har påtatt oss i Gøteborgprotokollen, vil direktivet i hovedsak medføre de samme konsekvenser som protokollen på kort sikt. Direktivet inneholder imidlertid en revisjonsklausul og arbeidet med å forberede revisjon er allerede startet. En innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil dermed kunne få større konsekvenser på lengre sikt, bl.a. i form av nye utslippsforpliktelser.

Direktivet inneholder krav om at de lover, reguleringer og administrative ordninger som er nødvendige for å overholde utslippsforpliktelsene skal være iverksatt innen 27.11.2002. Norge har i dag lovverk som dekker samtlige av de utslippskilder det er aktuelt å regulere.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet ble 21.06.2002 sendt på offentlig høring til 130 instanser. 37 høringsinstanser besvarte henvendelsen. 23 av disse hadde synspunkter til saken.

Norges Rederiforbund, Statens forurensningstilsyn, Statens vegvesen, Folkehelseinstituttet og Landsorganisasjonen i Norge ser positivt på eller uttrykker at de ikke har innvendinger mot at direktivet tas inn i EØS-avtalen. Norsk institutt for vannforskning (NIVA) anbefaler at Norge inntar en aktiv holdning i samarbeidet med EU om direktivet og videre arbeid for fortsatte utslippsreduksjoner av nitrogen og svovel.

Norsk Petroleumsinstitutt (NP) mener direktivet ikke bør innlemmes i EØS-avtalen og begrunner sitt syn med at slik innlemmelse vil kunne svekke avtaleverket under ECE-konvensjonen om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning i forhold til EUs interne forhandlingsprosesser. NP mener videre at, dersom direktivet tas inn i EØS-avtalen, bør det sikres at Norge alltid vil kunne velge samme forpliktelse som i tilsvarende ECE-protokoll.

Flere av høringsinstansene hadde synspunkter vedrørende hvilke tiltak og virkemidler Norge bør gjennomføre nasjonalt for å overholde utslippsforpliktelsene i Gøteborgprotokollen og eventuelt EØS-avtalen.

Rettsakten behandles i EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 L 0087 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagasser i EU og om endringer i rådsdirektiv 96/61/EF

Sammenheng av innhold

EU vedtok sommeren 2003 å etablere et system for kvotehandel med klimagassutslipp fra 2005, med det formål å redusere EUs utslipp av klimagasser på en kostnadseffektiv måte.

Kvotesystemet omfatter i perioden 2005-2007 utslipp av CO₂ fra nærmere angitte kilder. Det er først og fremst kraft- og varmeprodusenter og noe energiintensiv industri som er omfattet. For de fleste av disse gjelder at direktivet bare omfatter anlegg som har en viss kapasitet. Landene kan imidlertid etter samtykke fra Kommisjonen velge ensidig å inkludere anlegg som ikke oppfyller kapasitetskravene fra 2005. Fra 2008 kan landene også inkludere andre typer aktiviteter, anlegg og klimagasser såfremt Kommisjonen samtykker. For perioden 2005-2007 kan landene søke om at Kommisjonen midlertidig unntar aktiviteter og anlegg fra kvotesystemet.

Det er lagt opp til at Kommisjonen skal evaluere kvotesystemet, og eventuelt fremsette forslag om å utvide direktivet til å omfatte flere klimagasser og utslippskilder innen midten av 2006.

Direktivet krever at hver medlemsstat forut for perioden 2005-2007 og hver etterfølgende femårsperiode utarbeider en nasjonal allokeringsplan der staten angir den samlede mengde kvoter den vil tildele i den kommende perioden og samtidig spesifiserer hvordan kvotene skal tildeles. Tildelingen skal skje på bakgrunn av kriterier fastsatt i direktivets vedlegg III samt retningslinjer utarbeidet av Kommisjonen (KOM(2003)830). Landenes forslag til allokeringsplan skal legges frem for offentligheten samt sendes til de andre medlemsstatene og til Kommisjonen, som må godkjenne planen. Denne prosessen er nå gjennomført i forhold til perioden 2005-2007 og allokeringsplanene godkjent for nesten alle medlemslandene.

Direktivet åpner i liten grad for auksjon av kvoter: I perioden 2005-2007 skal minst 95 prosent av kvotene tildeles vederlagsfritt og i perioden 2008-2012 skal minst 90 prosent av kvotene tildeles vederlagsfritt.

Det påligger bedriftene hvert år å levere dokumentasjon for utslippsmengden det foregående år. En bedrift som ikke har levert en utslippsrapport i tide eller har levert en rapport som ikke er vurdert som tilfredsstillende, mister retten til å overdra kvoter.

Bedrifter som omfattes av kvotesystemet og som det foregående år har hatt utslipp av CO₂, må innlevere til myndighetene kvoter tilsvarende utslippene. Den som ikke leverer tilstrekkelig antall kvoter til dekning av utslippene foregående år, må betale overtredelsesgebyr på 40 euro pr. overskredet kvote. Fra 2008 vil gebyret øke til 100 euro. Betaling av gebyr fritar ikke for forpliktelsen til å returnere kvoter svarende til utslippene.

Kvotedirektivet endrer direktiv 96/61/EF om integrert forurensningskontroll (IPPC-direktivet) (inntatt i EØS-avtalen, jfr. EØS-komiteens beslutning nr. 27/1997 av 30. april 1997), slik at bedrifter som omfattes av EUs kvotehandelssystem ikke samtidig skal få fastsatt en utslippsgrense for klimagassutslippene når det gis utslippstillatelse.

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. september 2004 et direktiv om hvordan kreditter fra de prosjektbaserte mekanismene i Kyotoprotokollen kan sluses inn i EUs kvotesystem ("Mekanismedirektivet"). Dette direktivet endrer kvotedirektivet.

Kommisjonen vedtok 29. januar 2004 retningslinjer for overvåking og rapportering av klimagasser som dekkes av Kvotedirektivet (se 32004 D 0156 Kommisjonsvedtak 156/2004/EF). Se egen omtale.

Kommisjonen vedtok 21. desember 2004 en forordning (Commission Regulation (EC) No 2216/2004) om registersystemer under Kvotedirektivet. Denne forordningen inneholder omfattende og i hovedsak tekniske bestemmelser som skal operasjonalisere Kvotedirektivet og

Mekanismedirektivet, samt følge opp de omfattende bestemmelsene om registersystemer under Kyotoprotokollen.

Merknader

Det ble innført kvotehandel i Norge fra 2005 i tråd med den daværende regjeringens forslag i Ot.prp. nr. 13 (2004-2005) Om lov om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven). Kvotesystemet omfatter i perioden 2005-2007 utslipp av CO₂ fra virksomheter som omfattes av EUs kvotedirektiv. Utslipp fra bedrifter som fanges opp av CO₂-avgiften (dvs. energianleggene på sokkelen og en del anlegg på fastlandet som bruker mineralolje til produksjon av energi) skal likevel holdes utenfor. Kvotesystemet omfatter CO₂-utslipp fra en del energianlegg over 20 MW (bl.a. fra eventuell gasskraftverk og fra bedrifter innen bransjene gassraffinering, ilandføring av olje- og gass og petrokjemi tilsvarende EU-direktivet), oljeraffinerier, jern- og stålproduksjon og produksjon av sement, kalk og glass. Disse kildene stod i 2000 for snau 11 prosent av Norges totale klimagassutslipp. SFT ga 15. mars 2005 utslippstillatelser og tildelte kvoter til i alt 51 virksomheter som omfattes av det norske kvotesystemet. Norge er i dialog med Kommisjonen for å sikre en praktisk løsning som sikrer at norske bedrifter vil kunne kjøpe og selge kvoter i EUs kvotemarked. Kommisjonen er ikke enig i Norges tilnærming, og viser til at kvotedirektivet er EØS-relevant og at det må tas inn i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Kvotedirektivet har blitt gjort kjent i forbindelse med fremleggelsen av St.meld. nr. 15 (2001-2002) Tilleggs melding til St.meld. nr. 54 (2000-2001) Norsk klimapolitikk, og i møter med miljøvernorganisasjonene og arbeidslivets parter. Informasjon om direktivet er også tilgjengelig på MDs hjemmesider. Direktivet har ved flere anledninger vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø og i EØS-rettslig utvalg. Direktivet og den daværende regjeringens vurdering av dette er omhandlet i høringsnotatet om utkast til lov om kvotehandel med klimagasser som ble sendt på alminnelig høring 28. juni 2004. En rekke høringsinstanser – særlig enkeltbedrifter og organisasjoner i næringslivet – har gitt uttrykk for at kvotedirektivet bør inntas i EØS-avtalen og gjennomføres i norsk rett. Dette gjelder blant annet Næringslivets Hovedorganisasjon, Prosessindustriens Landsforening, Oljeindustriens Landsforening, Energibedriftenes landsforening, Norsk Fjernvarmeforening, Statoil ASA, Gassco AS, Norsk Hydro Produksjon, Norske Skog og Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund og Norsk Olje- og petrokjemisk Fagforbund. Disse argumenterer med at forhandlingene om en avtale med EU om gjensidig anerkjennelse av kvoter vil skape usikkerhet for berørt industri. Usikkerheten hevdes både å være knyttet til om forhandlingen om en bilateral avtale vil føre frem og om en slik tilknytningsform vil gi en likebehandling med EU-industrien.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA /EØS-landene.

32004 L 0101 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/101/EF av 27. oktober 2004 om endring av direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for klimagasser i Det europeiske fellesskap, for så vidt gjelder de prosjektbaserte mekanismene i Kyotoprotokollen

Sammendrag av innhold

Mekanismedirektivet åpner for at landene kan konvertere sertifiserte utslippsenheter fra Den grønne utviklingsmekanismen ("certified emission reductions")[1] til EU-kvoter ("EU-allowances") som kan benyttes i EUs kvotesystem fra 2005. Fra 2008 blir det også adgang til å konvertere utslippsenheter fra felles gjennomføring ("emission reduction units")[2] til EU-kvoter. Adgangen til slik konvertering er underlagt enkelte begrensninger som vil bli nærmere omtalt nedenfor. Det er

noe uklart hvorvidt og eventuelt hvordan konverterte utslippsenheter kan "konverteres tilbake", slik at de eventuelt kan selges utenfor EU-systemet.

Direktivet åpner ikke for at de kvotepliktige skal kunne få godskrevet kvoter fra prosjekter innenlands som leder til utslippsreduksjoner fra utslippskilder som ikke omfattes av kvotedirektivet. Kommisjonen skal imidlertid evaluere behovet for endringer i direktivet i 2006, og skal i denne forbindelsen se på mulighetene for å godkjenne slike prosjekter.

Direktivet legger ikke begrensninger på private virksomheters adgang til å generere eller erverve utslippsenheter som stammer fra bruk av Den grønne utviklingsmekanismen og felles gjennomføring, så lenge disse utslippsenhetene holdes utenfor EUs kvotesystem. Direktivet legger heller ikke restriksjoner på staters bruk av Kyoto-mekanismene.

Merknader

Direktivet er hjemlet i Traktat om opprettelse av Det Europeiske Fellesskap (Romatraktaten) artikkel 175 (1).

I Miljøverndepartementets forslag til lov om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven), som er presentert i Ot.prp. nr. 13 (2004-2005), legges det opp til at nærmere bestemmelser om godkjenning av kvoter som ikke er utstedt i Norge til bruk i det norske kvotesystemet skal gis i forskrift. Departementet signaliserer i de forklarende merknadene at det vil bli gitt regler for bruk av utslippsenheter fra Den grønne utviklingsmekanismen i perioden 2005-2007 som tilsvarer reglene i mekanismedirektivet.

Sakkyndige instansers merknader

Miljøverndepartementet sendte utkast til lov om kvotehandel med klimagasser på høring 28. juni 2004, med høringsfrist 13. august 2004. I høringsbrevet ga departementet uttrykk for at den daværende regjeringen vil forhandle med Europakommisjonen om tilknytning til EUs kvotemarked gjennom en avtale om gjensidig anerkjennelse av kvoter mellom det norske kvotesystemet og EUs kvotesystem. En rekke høringsinstanser var kritiske til denne løsningen og argumenterte for at EUs kvotedirektiv i stedet bør inntas i EØS-avtalen og gjennomføres i norsk rett. Siden mekanismedirektivet er et direktiv som endrer kvotedirektivet, må det bety at disse høringsinstansene ønsker at mekanismedirektivet skal tas inn i EØS-avtalen. En nærmere omtale av høringsinstansenes syn finnes i Ot.prp. nr. 13 (2004-2005) kapittel 5.2.2.

Spesialutvalget for miljø har behandlet mekanismedirektivet på møte 13. nov. 2002, 1. oktober 2003 og 17. juni 2004. EUs kvotedirektiv og mekanismedirektiv har også blitt drøftet på møter i EØS-rettslig utvalg.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0107 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF av 15. desember 2004 om arsen, kvikksølv, nikkel og polysykliske hydrokarboner i utendørsluft

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 15. desember 2004 et direktiv 2004/107/EF om arsen, kvikksølv, nikkel og polysykliske hydrokarboner (PAH) i uteluft. Direktivet er det fjernde og siste datterdirektivet under rammedirektivet om luftkvalitet (96/62/EF) og omfatter nevnte stoffer.

Direktivet reflekterer målene i det "6. europeiske miljøhandlingsprogrammet" gjennom å:

- fastsette mål som ikke skal gi negative helseeffekter
- forbedre overvåking og forvaltning av luftkvaliteten
- informere publikum

Direktivet fastsetter krav om målinger. For arsen, kadmium, nikkel og benzo(a)pyrene (indikator for PAH) er det fastsatt øvre og nedre vurderingsterskler som utløser obligatoriske krav om et minimum av faste målinger av konsentrasjonen av disse stoffene i luft. Uavhengig av

konsentrasjonsnivåer for de enkelte stoffene stiller direktivet krav om indikative målinger av bakgrunnskonsentrasjoner i luft og total avsetning med en stasjon per 100,000 km². Indikative målinger er stikkprøvemålinger med redusert krav til tidsdekning i forhold til faste målinger. Direktivet fastsetter ingen bindende grenseverdier, men målsettinger for konsentrasjonen av arsen, kadmium, nikkel og benzo(a)pyrene (B(a)P) i luft. Målsettinger vil ikke kreve gjennomføring av tiltak overfor industrisektoren ut over det som omfattes av IPPC direktivets krav om BAT, og skal ikke lede til stenging av bedrifter. Medlemsstatene skal gjennomføre praktisk mulige samfunnsøkonomisk lønnsomme tiltak innenfor relevante sektorer for å sikre at målsettingene blir oppnådd innen 31.12.2012.

Direktivet stiller krav om informasjon til publikum. Overskridelse av målsettingene vil utløse rapporteringsplikt til Kommisjonen.

Merknader

Direktivet fastsetter målsettinger for konsentrasjonen av arsen, kadmium, nikkel og PAH i luft samt krav til målinger, rapportering og varsling. Det er ikke utarbeidet generelle norske krav som setter grenser for tungmetaller og PAH i utendørsluft. Reguleringer av utslipp fra industri gjennomføres ved krav som stilles i utslippstillatelser etter forurensningsloven (IPPC-direktivet). Bestemmelser om lokal luftkvalitet i forurensningsforskriften stiller krav til målinger, rapportering og varsling til befolkningen for de øvrige datterdirektivene, som er lik de kravene som fremgår av dette direktivet.

Direktiv 96/62/EF, 1999/30/EF, 2000/69/EF og 2002/3/EF om lokal luftkvalitet inngår i EØS-avtalen og er gjort gjeldende i Norge i forskrift om begrensning av forurensning.

Direktivet skiller seg fra de øvrige direktivene ved at det ikke fastsetter juridisk bindende grenseverdier for stoffene det omhandler. Rammeverket for overvåking, målinger og rapportering er lik den i eksisterende forskrift. Det vil bli foretatt en nærmere vurdering av hvordan direktivet skal implementeres i norsk rett, bl.a. om det innarbeides i eksisterende bestemmelse om lokal luftkvalitet i forurensningsforskriften.

Ut fra prinsippet om forurenser betaler, slik som som bl.a. legges til grunn i eksisterende bestemmelse om luftkvalitet i forurensningsforskriften, vil direktivet ha økonomiske konsekvenser for noen bykommuner, Statens vegvesen, SFT og for industrien. Kostnadene vil omfatte etablering og drift av målinger og måleutstyr, inkl. kvalitetssikring og rapportering. Berørte kommuner vil i tillegg få noen økte administrative kostnader knytte til oppfølging av kravene.

Sakkyndige instansers merknader

Det vedtatte direktivet har ikke vært på høring, men et tidligere direktivforslag fra Kommisjonen var på høring høsten 2003 til aktuelle norske instanser. Daværende forslag inneholdt bl.a. færre krav til overvåking og kun en målsetting for PAH.

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0033 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/33/EF av 6. juli 2005 om endring av rådsdirektiv 1999/32/EF hva gjelder svovelinnhold i marine drivstoff

Sammenheng av innhold

Svovelinnholdet i marine drivstoff er i dag regulert gjennom rådsdirektiv 1999/32/EF (svoveldirektivet). Dette direktivet setter blant annet grense for innhold av svovel for marine gassoljer som benyttes av skip innenfor EUs territorialgrenser. Direktivet inneholder imidlertid ikke grenser for svovel i marine tungoljer, som har et høyt innhold av svovel i forhold til andre typer drivstoff og som utgjør en stor del av totalforbruket av marine drivstoff.

Merknader

Svovelinnholdet i marine gassoljer er regulert i Forskrift om svovelinnhold i ulike olje-produkter av 8.10.2001. I henhold til forskriften skal gassolje som brukes som drivstoff i sjøfartøy i trafikk mellom havner i EØS-området ikke overstige 0,10 vektprosent svovel. Fram til 31.12.2007 tillates likevel bruk av gassolje med maksimalt 0,20 vektprosent svovel. Forskriften gjennomfører rådsdirektiv 1999/32/EF i norsk rett. Det er ikke fastsatt krav til svovelinnholdet i marine gassoljer som selges i Norge. Det stilles ikke krav til svovelinnhold i tyngre marine drivstoff. Det legges i Norge en SO₂-avgift på alle mineraloljer til innenlands bruk som inneholder mer enn 0,05 vektprosent svovel. Avgiften har bl.a. den effekt at det i liten grad benyttes tungolje i innenriks sjøfart. Det er utført ulike vurderinger av de økonomiske konsekvenser ved implementering av direktivet, av EU-kommisjonen for EU og av SFT for Norge. EU-kommisjonens studie er fra 2002 og både prisnivå og forskjell mellom ulike drivstofftyper har endret seg betydelig. SFT har beregnet de økonomiske konsekvensene for norsk innenriks sjøfart på basis av opplysninger om innlands omsetning av olje fra SSB og oljepriser fra Norsk Esso for 2005.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonens forslag av november 2002 om endring av direktiv 1999/32/EF om innhold av svovel i marine drivstoff (KOM(2002) 595 endelig) samt et høringsnotat ble sendt på høring til 59 norske instanser/organisasjoner av SFT 15.3.2004. Forskjellene mellom Kommisjonens forslag og det vedtatte direktivet er ikke vesentlige. Høringen som er gjennomført anses derfor som tilstrekkelig for å innhente synspunkter fra berørte instanser. Høringsbrevet ble besvart av 24 av høringsinstansene, hvorav 8 hadde kommentarer til direktivforslaget. Disse er i det følgende sammenfattet og kommentert av SFT. Innføring av en begrensning på 1,5 % S for alle typer marin drivstoff i sårbare områder (identisk med den tilsvarende bestemmelsen i MARPOL-konvensjonens Annex VI) Flere høringsinstanser; Norges miljøvernforbund, Aust-Agder Fylkeskommune og Nasjonalt folkehelseinstitutt, ønsket å gå lenger og sette en grense på 0,5 % svovel for drivstoff benyttet i sårbare områder. Norsk Petroleumsinstitutt (NP) støtter både MARPOL Annex VI og hele forslaget til endring av EU-direktivet. Finansdepartementet har pekt på at kostnadsøkningen som følge av disse bestemmelsene, 45 % på drivstoff og 4-14 % på kapital- og driftskostnader er betydelig. SFT påpekte at direktivforslaget på dette punktet vil ha små konsekvenser utover MARPOLs Annex VI som Norge har ratifisert og som vil gjelde fra 19.05.2005 og danner referanse-banen. MARPOL Annex VI forutsetter et maksimalinnhold av S på 1,5 % fra 19.05.2006 i Østersjøen og november 2007 for Nordsjøen, den Engelske Kanalen og et område vest for Storbritannia. Innføring av en grense på 0,2 % (0,1 % fra 1.01.2008) for svovel i marine drivstoff som benyttes av skip mens de ligger i havn Dette ble av Norges Rederiforbund ansett som det største problemet ved dette forslaget, spesielt for skip fra utenfor EU-området. Oslo kommune mente at kravet kunne være en dramatisk overgang, men måtte forventes å gi en miljøforbedring i havnens omgivelser. SFT mente at en bør se mer konkret på de praktiske konsekvenser av kravet om bruk av drivstoff med maksimalt 0,2 hhv 0,1 % S. Kravet vil gjøre det nødvendig for havnene å ha denne drivstofftypen tilgjengelig for salg og skipene som er utstyrt for tungolje vil trenge ekstra tanker for

drivstoff med maksimalt 0,1 % S og maskiner som kan bruke dette drivstoffet. Dette kan kreve en del investeringer. Situasjonen er imidlertid den samme i EU-landene slik at skip som kommer fra utenfor EU-området vil møte samme problemet der. En bør se nærmere på hvordan problemet vil bli løst der.

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 2216 Kommisjonforordning (EF) nr. 2216/2004 av 21. desember 2004 om etablering av et standardisert og sikkert system for registre for å følge opp kvotedirektivet (2003/87/EF) og direktivet om overvåkingsmekanismen (2004/280/EF) vedtatt av Rådet og Parlamentet

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen er primært en omfattende teknisk regulering av kvoteregistre som skal sikre at bestemmelsene i kvotedirektivet (2003/87/EF) og mekanismedirektivet (2004/101/EF) blir fulgt opp på en ensartet og sikker måte.

Merknader

Registerprosessen er for det meste delegert til SFT. SFT er i ferd med å implementere en registerløsning som gjør at Norge vil kunne oppfylle forordningens krav dersom denne blir tatt inn i EØS-avtalen. Norge har allerede kjøpt rettigheter til bruk av et kvoteregister som er utarbeidet av DEFRA, Storbritannias miljøverndepartement.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel IV Kjemikalier, industrifare og bioteknologi

32002 D 0623 Kommisjonsvedtak 2002/623/EF av 21. juli 2001 om retningslinjer som utfyller vedlegg II til direktiv 2001/18/EF om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer

Sammendrag av innhold

Dokumentet inneholder retningslinjer for hvilke prinsipper som skal legges til grunn ved miljørisikovurderingen etter vedlegg II til direktiv 2001/18/EF. Retningslinjene er således en utfyllende del av ovennevnte direktiv.

Merknader

Formålet med miljørisikovurderingen er å identifisere eventuelle utilsiktede virkninger for helse og miljø enten de er direkte, indirekte, umiddelbare eller forsinkede. Retningslinjene gir en konkretisering av hvordan denne risikovurderingen bør gjennomføres, og innebærer ingen endring av norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet,

Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32002 D 0811 Rådsvedtak 2002/811/EF av 3. oktober 2001 om retningslinjer som utfyller vedlegg II til direktiv 2001/18/EF om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer

Sammendrag av innhold

Dokumentet inneholder retningslinjer for hva overvåkningsplan i henhold til direktiv 2001/18/EF vedlegg VII skal inneholde.

Merknader

Retningslinjene utfyller de formål og prinsipper som gjelder for de overvåkningsplaner som blir pålagt søker etter direktiv 2001/18/EF. Rettsaken krever ingen endring i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32002 D 0812 Rådsvedtak 2002/812/EF av 3. oktober 2002 om formatet for sammendrag av informasjon i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/E

Sammendrag av innhold

Rettsaken gir nærmere regler for hvordan sammendraget av en søknad skal utformes når dette videresendes Kommisjonen og de andre medlemsland ved søknader til omsetning av GMO.

Merknader

Dette er en standardisert mal for sammendrag av søknader om omsetning av GMO. Malen vil fungere som et søknadsskjema og vil også være standard ved søknader etter genteknologiloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32002 D 0813 Rådsvedtak 2002/813/EF av 3. oktober 2002 om formatet for sammendrag av informasjon i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/E

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir nærmere regler for hvordan sammendraget av en søknad skal utformes når dette videresendes Kommisjonen og de andre medlemsland ved søknader til forsøksutsettinger av GMO.

Merknader

Dette er en standardisert mal for sammendrag av søknader om omsetning av GMO. Malen vil fungere som et søknadsskjema og vil også være standard ved søknader etter genteknologiloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 D 0701 Kommisjonsvedtak 2003/701/EF av 29. september 2003 om fastsetting iht. europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF av skjema for presentasjon av resultatet av forsøksutsetting av genmodifiserte planter

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter det skjema som søker skal benytte for rapportering av resultatet av forsøksutsettinger av planter til ansvarlige myndigheter i det landet forsøksutsettingen er godkjent og har funnet sted.

Merknader

Iht. konsekvensutredningsforskriften kan myndighetene pålegge søker å rapportere om resultatet av utsettinger, herunder forsøksutsettinger. Rettsakten vil kunne få rettslige konsekvenser i Norge dersom det finnes hensiktsmessig å henvise til den gjennom endringer i konsekvensutredningsforskriften. Rettsakten forventes ikke å få vesentlige administrative konsekvenser i Norge ettersom det er søker som skal rapportere iht. skjemaet og det allerede i dag kan stilles krav om slik rapportering. Rettsakten forventes av samme grunn ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0204 Kommisjonsvedtak 2004/204/EF av 23. februar 2004 om fastsetting av nærmere vilkår for føring av register og registrering av opplysninger om genetiske modifiseringer i genmodifiserte organismer i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter hvilke opplysninger som skal føres inn i registrene og at opplysninger som ikke er konfidensielle skal være tilgjengelige for almenheten. Kommisjonen skal ha ansvaret for registrene, men medlemslandene har ansvaret for å sørge for at opplysningene, som fremgår av søknadene om utsetting av GMO, oversendes Kommisjonen.

Merknader

Vedtaket utfyller og operasjonaliserer artikkel 31, 2. ledd i direktiv 2001/18/EF, som pålegger Kommisjonen å opprette ett eller flere registre over ovennevnte opplysninger. Det krever ingen endring i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32001 L 0018 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF av 12. mars 2001 om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer og om oppheving av rådsdirektiv 90/220/EØF

Sammendrag av innhold

Direktiv 90/220/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. Særskilt vedlegg 2 til St. prp. nr. 100 (1991-92), bind 12, s. 425) med særskilt EØS-tilpasning, (jf. Særskilt vedlegg 1 til St. prp. nr. 100 (1991-92), s. 389). Det regulerer forsøksutsettinger av genmodifiserte organismer (GMO) og omsetning av produkter som består av eller inneholder GMO. Utsetting kan bare skje etter godkjenning av søknad med konkret vurdering av helse- og miljørisiko.

Direktivet ble erstattet med direktiv 2001/18/EF med virkning fra 17. oktober 2002. Formålet med det nye direktivet er å klargjøre direktivets virkeområde, gjøre direktivet mer fleksibelt, få fortgang i den administrative søknadsbehandlingen, styrke harmoniseringen av landenes risikovurderinger, øke offentlighetens tilgang til informasjon og bedre landenes innflytelse i beslutningsprosessen. Direktivet pålegger medlemslandene å sikre sporbarhet og merking av GMO som godkjennes. Regler om dette ble fastsatt i forordning (EF) nr. 1830/2003 om sporbarhet og merking. Direktivet ble også endret ved forordning (EF) nr. 1829/2003 om genmodifisert mat og fôr. Endringen fastslår at medlemslandene kan iverksette tiltak for å sikre sameksistens mellom genmodifiserte, konvensjonelle og økologiske avlinger. Begge forordningene er under vurdering på EFTA-siden for innlemmelse i EØS-avtalen.

Merknader

Direktiv 2001/18/EF kan gjennomføres ved endringer i konsekvensutredningsforskriften under genteknologiloven ved videreføring av dagens tilpasningstekst. Det må bl.a. innføres en plikt for søker til å foreta undersøkelser under og etter utsetting av GMO etter at godkjenning er gitt, og å rapportere om resultatene av undersøkelsen. Det må også innføres tidsfrister for saksbehandlingen, presisering av kravene til konsekvensutredningens og en begrensning av varigheten av første gangs godkjenning til 10 år.

Norge har i løpet av den tiden revisjonen har pågått – blant annet gjennom EFTA - kommentert direktivet på en rekke områder. Det reviderte direktivet er i så måte tilfredsstillende ettersom flere av de endringene Norge har arbeidet for, er ivarettatt i den reviderte teksten, blant annet en eliminering av forslaget om kortere tidsfrister for gjennomføring av offentlig høringer og risikovurdering.

Sakkyndige instansers merknader

Det er foretatt en offentlig høring i Norge av direktivet. Høringen ga i stor grad støtte til innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen. Direktivet har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken relevant og akseptabel med videreføring av eksisterende tilpasningstekst.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel V Avfall

32005 D 0293 Kommisjonsbeslutning 2005/293/EF av 1. april 2005 om regler for oppfølging av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy

Sammendrag av innhold

Beslutningen fastsetter hvordan den årlige kontrollen og rapporteringen av kasserte kjøretøy skal foregå ved etterlevelse av direktivet om kasserte kjøretøy. Hensikten er å harmonisere rapporteringsrutinene.

Merknader

Beslutningen vil ikke medføre endringer for Norge i forhold til dagens rutiner.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0369 Kommisjonsbeslutning 2005/369/EF av 3. mai 2005 om regler for kontroll med medlemsstatenes oppfyllelse av målene om fastsettelse av dataformater til bruk i forbindelse med direktiv 2002/96/EF

Sammendrag av innhold

Beslutningen fastsetter hvilket format som skal benyttes ved datarapportering i forbindelse med etterlevelse av WEEE-direktivet (waste electrical and electronic equipment). Hensikten er å harmonisere og forenkle rapporteringen vedrørende innsamling og eksportering av EE-avfall på bakgrunn av erfaringer med dagens rutiner.

Merknader

Beslutningen vil ikke medføre endringer for Norge i forhold til dagens rutiner.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen

32005 D 0438 Kommisjonsvedtak 2005/438/EF om endring av vedlegg II til direktiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy med hensyn til erstatningsdeler til reparasjon

Sammendrag av innhold

Bilvrakdirektivet forbyr bruk av bly, kvikksølv, kadmium og seksverdig krom i materialer og komponenter i kjøretøy produsert etter 1. juli 2003. Beslutningen åpner for bruk av bly, kvikksølv, kadmium og seksverdig krom til produksjon av reservedeler for kjøretøy produsert før 1. juli 2003. Unntaket skal imidlertid ikke gjelde for avbalanseringslodd for hjul, karbonbørster for elektriske motorer eller bremsebelegg.

Merknader

Nye (erstatnings-)deler til reparasjon av kjøretøy fra før 1. juli 2003 er unntatt fra kravet om utfasing av tungmetaller i produktforskriftens § 3-15 vedlegg 1. Vedlegget er identisk med vedlegg 1 pkt. 6 til avfallsforskriftens kapittel 4 om kasserte kjøretøy. Vedtaket inneholder også et unntak fra unntaket for balanseveker i bly, kullbørster for elektriske motorer og bremsebelegg fordi disse har egne innganger i vedlegget. Kommisjonsvedtaket inngår i EØS-avtalen og er en oppfølging av direktiv KOM 2000/53 av 18. september 2000 om kasserte kjøretøy.

Avfallsforskriftens kapittel 4 om kasserte kjøretøy, jf. vedlegg 2 om utfasing av balanseveker i bly innen 1. juli 2005 vil bli gjennomført som planlagt.

Forbudet mot import/produksjon av balanseveker i bly fra 1. juli 2005 var på høring sammen med resten av forskrift for kasserte kjøretøy høsten 2001. Det kom ikke inn merknader til dette.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0673 Rådsvedtak 2005/673/EF av 20. september 2005 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøyer

Sammendrag av innhold

Vedlegg 2 til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy fastsetter unntak fra forbud mot bruk av bly, kvikksølv, kadmium og hexavalent krom i kjøretøy. Kommisjonsvedtak 2005/673/EF endrer noen av disse unntakene. Enkelte av unntakene fra forbudet forlenges ikke, da bruken nå kan unngås. Visse materialer og komponenter med innhold av gjeldende metaller gis imidlertid fortsatt unntak, da bruken av disse stoffene fortsatt ikke kan unngås.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XXI Statistikk

32004 D 0452 Kommisjonsbeslutning 2004/452/EF av 29. april 2004 som fastlegger listen over organer der forskere kan få tilgang til konfidensielle data for forskningsformål

Sammendrag av innhold

Beslutningen bygger på rådsforordning (EF) nr. 322/97 om Fellesskapets statistikk og kommisjonsforordning (EF) nr. 831/2002 som iverksetter forordning nr. 322/97 når det gjelder de vilkårene som må være til stede for å kunne gi forskere adgang til konfidensielle data. Formålet med denne beslutningen er å spesifisere hvilke organer der forskere kan få søke om tilgang til data som er klassifisert som konfidensielle. Beslutningen lister opp en del krav som blir stilt til slike organer, blant annet når det gjelder vitenskapelig uavhengighet og anseelse og sikkerhetskrav.

Beslutningen innebærer bare at forskere fra nevnte organ(er) vil ha mulighetene for å søke. Den konkrete søknad blir fortsatt vurdert i det enkelte tilfelle og de enkelte land vil ha muligheter for å reservere seg. I dette tilfelle er bare Den europeiske sentralbanken som blir ført opp på lista. Ved denne beslutningen blir sentralbankene i Spania og Italia satt opp på lista sammen med Den europeiske sentralbanken.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget i konfidensialitetskomiteen. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0412 Kommisjonsbeslutning 2005/412/EF av 25. mai 2005 som endrer kommisjonsbeslutning 2004/452/EF når det gjelder listen over organer der forskere kan få tilgang til konfidensielle data for forskningsformål

Sammendrag av innhold

Beslutningen bygger på rådsforordning (EF) nr. 322/97 om Fellesskapets statistikk og kommisjonsforordning (EF) nr. 831/2002 som iverksetter forordning nr. 322/97 når det gjelder de vilkårene som må være til stede for å kunne gi forskere adgang til konfidensielle data. Formålet med forordningen er å oppdatere tidligere kommisjonsbeslutning 2004/452 som gir en liste over de organer der forskere kan søke om å få tilgang til konfidensielle data fra statistiske undersøkelser.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1099 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1099/2005 av 13. juli 2005 for iverksetting av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om statistikk om informasjonssamfunnet

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 som er tatt inn i EØS-avtalen. Formålet med forordningen å spesifisere mer i detalj hvilke data som skal samles inn henholdsvis fra bedrifter og fra personer og husholdninger på området statistikk over informasjonssamfunnet. Spesifikasjonene dreier seg blant annet om beskrivelse av IKT systemer og bruk av disse, bruk av internett og nettverk, elektronisk handel og sikkerhet.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 1158 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1158/2005 av 6. juli 2005 for endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om korttidsstatistikk

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å gjøre en del endringer i rådsforordning (EF) nr. 1165/65 om korttidsstatistikk. Bakgrunnen er de erfaringer en har fått på grunnlag av eksisterende forordning de drøftinger som har skjedd av aksjonsplanen for økonomisk korttidsstatistikk i ulike sammenhenger og de behov som den europeiske sentralbanken har uttrykt.

Forordningen innfører for det første en mulighet for gjennomføring av utvalgsundersøkelser på europeisk nivå med sikte på å lage anslag for alle landene samlet.

Forordningen fører videre til en del endringer i vedleggene til korttidsforordningen når det gjelder variable, referanseperiode og tidsfrister for levering av data. For noen variable blir det økt hyppighet ved overgang fra kvartal til måned. Dette gjelder blant annet produksjonsindeks for bygg og anlegg. På noen området blir tidsfrister for datalevering kortet ned. Dette gjelder for eksempel antall sysselsatte i industri, bygg og anlegg og tjenestenæringer der kravet til produksjonstid kortes ned fra 90 dager til 60 dager etter utløpet av kvartalet.

Det skal også gjennomføres enkelte studier for å vurdere muligheten for produksjon av statistikk på enkelte nye områder: produsentpriser innen bygg og anlegg, kvartalsvis indeks for timeverk og lønn innen detaljhandel og tjenestenæringene, overgang fra kvartalsvis til månedlig omsetningsstatistikk for tjenestenæringer.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser.

Forordningen stiller betydelige krav til omlegging og utvikling av statistikk. Den innebærer dermed også vesentlige økonomiske konsekvenser blant annet fordi kravene til kortere produksjonstid kan vanskeliggjøre bruk av eksisterende administrative data (moms-data). De økonomiske konsekvensene er under utredning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1161 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1161/2005 om sammenstilling av kvartalsvise ikke-finansielle regnskaper etter institusjonell sektor

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å utarbeide et felles rammeverk som grunnlag for sammenstilling av kvartalsvise ikke-finansielle regnskaper etter institusjonell sektor. Slike kvartalsvise regnskaper er ansett å være nødvendig for analysen av variasjoner i et lands økonomiske utvikling og som grunnlag for økonomisk politikk, både innen de enkelte land og på europeisk nivå.

Forordningen spesifiserer hvilke data som skal oversendes, samt krav til aktualitet. Den angir også hvordan tidstabellen for overføring av de ulike delene av regnskapet og eventuelle unntak og overgangsordninger skal iverksettes.

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 2223/96 om nasjonalregnskap, som er tatt inn i EØS avtalens vedlegg XXI, og bygger på de definisjoner, standarder og regnskapsregler som denne fastlegger. Forordningen følger opp tidligere vedtak som omfattet deler av disse leveransene, som kvartalsvise hovedtall for offentlig forvaltning og hovedstørrelser for husholdningenes inntekter.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget, og har dessuten deltatt i en arbeidsgruppe som har utarbeidet forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser.

Det uttrykte formålet med forordningen er å skaffe datagrunnlag for kvartalsvise regnskaper for EU og eurosonen totalt. Norske data er ikke nødvendige for dette formålet. Imidlertid har denne kvartalsvise rapporteringen stor nasjonal egeninteresse. Deler av dataleveransene er allerede obligatoriske. Det antas derfor at forordningen er EØS-relevant.

Når det gjelder kravene til dataleveranse i artikkel 2.5, vil det for Norge ikke bli beregnet dataserier lenger tilbake enn 1. kvartal 2004 fordi et egnet datagrunnlag mangler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1445 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1445/2005 av 5 september 2005 som definerer passende kriterier for kvalitetsvurderinger og innholdet i kvalitetsrapporter for avfallsstatistikk med henblikk på europaparlaments - og rådsforordning (EF) nr. 2150/2002

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2150/2002 om avfallsstatistikk, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Formålet med forordningen er å beskrive innholdet i en kvalitetsrapport knyttet til avfallsstatistikken og kvalitetskriterier som skal legges til grunn. Rapporten skal blant annet inneholde beskrivelse av kvalitetsaspekter som relevans, nøyaktighet, aktualitet, tilgjengelighet og sammenlignbarhet.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1552 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1552/2005 om statistikk angående yrkesfaglig opplæring i næringsvirksomheter

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å etablere et felles rammeverk for produksjon av statistikk over yrkesfaglig opplæring i næringsvirksomheter, både innledende opplæring og etterutdanning. De data som skal samles inn omfatter en rekke områder, blant annet: strategier og program for opplæring, organisering, omfanget av opplæring, spesielle tiltak for å utvikle kunnskap innen IKT, spesielle tiltak for grupper som har vansker i arbeidsmarkedet og utgifter knyttet til opplæring.

Statistikken er forventet minst å dekke næringene bergverksdrift og utvinning, industri, kraft- og vannforsyning, bygge- og anleggsvirksomhet, varehandel, hotell- og restaurantvirksomhet, transport, finansiell tjenesteyting og forsikring, eiendomsdrift, utleievirksomhet og forretningsmessig tjenesteyting samt andre sosialtjenester og personlige tjenester. Bare virksomheter med 10 eller flere ansatte forventes å delta i undersøkelsen. Landene kan samle data gjennom en egen undersøkelse eller gjennom en kombinasjon av egen undersøkelse og andre kilder med sikte på å redusere oppgavebelastningen. Forordningen spesifiserer også krav til undersøkelsen som skal gjennomføres som en utvalgsundersøkelse, når det gjelder blant annet kvalitetskontroll og overføring av data. Undersøkelsen skal gjennomføres hvert 5te år. Kommisjonen skal bidra til finansieringen med et samlet beløp på 6 135 000 Euro for perioden 2005-2008. Det er gjort klart at budsjettet omfatter deltakelse fra EØS/EFTA land.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget og også medvirket i en tidligere undersøkelse som har vært gjennomført på frivillig basis. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser. Erfaringene fra forrige undersøkelse viste at det var langt vanskeligere å nå de ønskede svarprosentene enn antatt, basert på de metodene som Eurostat ønsket å bruke. Gitt samme metoder, er det grunn til å anta at utvalget må økes noe fra de ca. 5000 foretakene som forrige gang ble trukket ut til å delta i den norske delen av undersøkelsen, for å oppnå bedre kvalitet i fremtiden. Dette er også Eurostat gjort oppmerksom på. Anslag på samlede kostnader for gjennomføring av undersøkelsen for første årgang er kr. 3,5 mill. Selv om Kommisjonen vil dekke en vesentlig del av kostnadene (anslagsvis to tredjedeler) vil prosjektet om det blir vedtatt i den formen det nå foreligger, kreve tilføring av økonomiske ressurser på nasjonalt nivå. Det er ikke ventet at Kommisjonen vil dekke utgifter i forbindelse med de fremtidige undersøkelsene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1553 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1553/2005 for endring av rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapets statistikk over inntekt og levekår (EU-SILC)

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å gjøre en del endringer i rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om inntekt og levekår som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Formålet med dette endringsforslaget er i første rekke å legge til rette for iverksetting av rådsforordning nr. 1177/2003 i de nye medlemslandene ved å gi unntak når det gjelder første år det skal samles inn data, ved å spesifisere utvalgsstørrelse i disse landene og ved å gi grunnlaget for økonomisk støtte til gjennomføring i disse landene.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge utover de som rådsforordning nr. 1177/2003 har.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1708 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1708/2005 av 19. oktober 2005 som fastlegger detaljerte regler for iverksetting av Rådsforordning (EF) nr. 2494/95 når det gjelder felles referanseperiode for den harmoniserte konsumprisindeksen, og tilpasser forordning (EF) nr. 2214/96

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 2494/96 om harmoniserte konsumprisindekser, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Formålet med forordningen er å etablere felles regler for å bestemme referanseperioder for indeksene for å sikre at de harmoniserte konsumsprisindeksene er sammenlignbare og relevante.

Forordningen definerer tre ulike typer av referanse eller basisperiode; referanseperiode for vektning, referanseperiode for priser og referanseperiode for indeksen. Det siste er den perioden der indeksen er satt til 100 poeng. Forordningen fastlegger den siste referanseperioden til 2005.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1722 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1722/2005 av 20. oktober 2005 om prinsippene for vurdering av boligjenester i forhold til rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 om harmonisering av bruttonasjonalinntekt etter markedspriser

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 om harmonisering av bruttonasjonalinntekt, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Formålet med forordningen er å fastlegge prinsippene for vurdering av boligjenester til bruk i nevnte rådsforordning.

Forordningen sier at landene skal bruke en stratifiseringsmetode basert på faktiske leieinntekter. Grunnlaget bør normalt være faktisk leie for umøblerte leiligheter i det private markedet. Imidlertid gis det adgang til å beregne tall ut fra offentlig leie dersom det private leiemarkedet er lite. Andre metoder kan under gitte forutsetninger brukes. Forordningen gir detaljert beskrivelse av metoder og prinsipper.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel. SSB er allerede tilpasset den metoden som ble beskrevet i den forrige versjonen av reglene, og bruker i dag den hovedmetoden som er omtalt i forordningen.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1737 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1737/2005 av 21. oktober som tilpasser forordning (EF) nr. 1726 når det gjelder definisjon og overføring av informasjon om arbeidskraftskostnader

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 530/1999 om strukturstatistikk for lønn og arbeidskraftskostnader, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Formålet med forordningen er å tilpasse definisjoner og databeskrivelser som tidligere ble gitt i kommisjonsforordning (EF) nr. 1726/1999. Forordningen gir en oversikt over variabler det skal samles inn informasjon om, sammenhengen mellom ulike komponenter i datainnsamlingen og en detaljert definisjon av alle variablene. Det har vært et viktig formål å få en bedre samordning av definisjoner og beskrivelser som brukes også for lønnsstatistikk (Kommisjonsforordning nr. 1738/2005).

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1738 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1738/2005 av 21. oktober 2005 som tilpasser forordning (EF) nr. 1916/2000 når det gjelder definisjon og overføring av informasjon om lønnsstruktur

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 530//1999 om strukturstatistikk for lønn og arbeidskraftskostnader, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Formålet med forordningen er å tilpasse definisjoner og databeskrivelser som tidligere er gjort i kommisjonsforordning (EF) nr. 1916/2000. Forordningen gir en oversikt over variable det skal samles inn informasjon om, sammenhengen mellom ulike komponenter i datainnsamlingen og en detaljert definisjon av alle variablene. Det har vært et viktig formål å få en bedre samordning av definisjoner og beskrivelser som brukes også for arbeidskraftskostnader (Kommisjonsforordning nr. 1737/2005).

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

52005 PC 0217 Anbefaling fra kommisjonen om uavhengigheten, integriteten og ansvaret til nasjonale og Fellesskapets statistikkmyndigheter

Sammendrag av innhold

Denne anbefalingen er knyttet til en kommunikasjon fra Kommisjonen til Europaparlamentet og Rådet om samme sak (COM(2005) 217 final). Formålet er å styrke både nasjonale og Fellesskapets statistikkmyndigheter når det gjelder forhold knyttet til uavhengighet, integritet og ansvar. Det gjøres i første omgang med å etablere en kodeks for god praksis som beskriver en del viktige prinsipper som profesjonell uavhengighet, lovgrunnlag, ressursgrunnlag, kvalitet, konfidensialitet, objektivitet, metoder og prosedyrer, oppgavebyrde, nøyaktighet og aktualitet. Disse prinsippene blir fulgt opp av en egenrapportering fra de ulike partene, samtidig som det vurderes ulike tiltak for sentral overvåkning og kontroll av i hvor stor grad prinsippene blir fulgt opp. Innen tre år skal det lages en rapport til Europaparlamentet og Rådet som grunnlag for eventuell videre oppfølging i form av blant annet lovregulering.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32005 L XXXX Europaparlaments- og rådsdirektiv xx/2005/EF om grensekryssende fusjoner av selskaper (ennå ikke publisert og foreløpig uten nr.)

Sammendrag av innhold

Direktivet har som mål å gjøre det enklere å foreta fusjoner over landegrensene uten at nasjonale rettsregler skal være til hinder for en fusjon, slik tilfellet er i dag. Forslaget er særlig ment å være et redskap for små og mellomstore bedrifter som ønsker å fusjonere over landegrensene og som ønsker å operere i mer enn én medlemsstat, men ikke i hele Europa, og derfor ikke vil etablere seg som europeisk selskap. Forslaget etablerer en prosedyre for slike fusjoner, og kjernen i dette er at for hvert selskap som deltar i fusjonen, er denne regulert av reglene i selskapets hjemstat (med visse unntak). Et viktig element i forslaget er regler som skal forhindre at man benytter fusjonen til å omgå regler om arbeidstakernes medbestemmelsesrett. Dersom minst ett av de fusjonerende selskapene er underlagt regler om arbeidstakernes medbestemmelsesrett etter nasjonal rett, men det nye selskapet som skapes ved fusjonen ikke er det, er regelen at en forhandlingsprosedyre tilsvarende den som gjelder etter forordning (EF) nr. 2157/2001 av 8. oktober 2001 om europeisk selskap og visse artikler i direktiv nr. 2001/86/EF skal gjelde på visse vilkår.

Merknader

Direktivets formål er å gjøre det europeiske næringslivet mer fleksibelt og derved mer konkurransedyktig. Dette er en del av EUs generelle selskapsrettslige prosjekt i forlengelsen av Kommisjonens "Action Plan on company law and corporate governance in the European Union". Dette er målsettinger som man også fra norsk side støtter. For Norge, som ligger i utkanten av Europa, kan på sikt denne generelle utviklingen av den europeiske selskapsretten innebære at det blir nødvendig å ha et sterkere fokus på behovet for å ha en selskapsrett som gjør Norge attraktivt som etableringsland for selskaper som vil utføre virksomhet her.

Direktivet vil eventuelt måtte gjennomføres i form av nye lovregler for grensekryssende fusjoner.

Sakkyndige instansers merknader

Justisdepartementet har vurdert direktivet som EØS-relevant og akseptabelt.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1751 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1751/2005 av 25. oktober 2005 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002

Sammendrag av innhold

Etter forordning nr. 1606/2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter (EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10b) skal EU-kommisjonen, med bistand av en komité for regnskapsregulering, avgjøre hvordan internasjonale regnskapsstandarter skal få anvendelse i Fellesskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1751/2005 er fastsatt etter denne prosedyren. Forordningen endrer kommisjonsforordning (EF) nr. 1725/2003. De internasjonale regnskapsstandartene består av standarter som benevnes International Financial Reporting Standards (IFRS - nyere) og International Accounting Standards (IAS – eldre) samt offisielle tolkningsuttalelser fra the International Financial Reporting Interpretation Committee (IFRIC-tolkning - nyere) og the Standards Interpretation Committee (SIC-tolkning - eldre).

Forordning (EF) nr. 1751/2005 - omhandler endringer i IAS 39 om innregning og måling av finansielle instrumenter som gjelder første gangs anvendelse av standarden (*Amendments to IAS 39 Financial Instruments: recognition and Measurement - Transition and Initial Recognition of Financial Assets and Financial Liabilities*) og endringer i SIC-tolkning 12 om konsolidering av spesialenheter (*Amendments to the scope of SIC 12 Consolidation - Special purpose entities*).

Merknader

Når forordningen blir innlemmet i EØS-avtalen, må denne i henhold til EØS-avtalen artikkel 7 (a) "som sådan" gjøres til del av Norges interne rettsorden.

Sakkyndige instansers merknader

Regnskapslovutvalget har i NOU 2003:23 Evaluering av regnskapsloven vurdert hvordan forordning nr. 1606/2002 og kommisjonsforordninger gitt i medhold av denne bør gjennomføres i norsk rett. Utvalget foreslo at forordning (EF) nr. 1606/2002 fastsettes som norsk lov og at det samtidig gis lovhjemmel til å fastsette kommisjonsforordninger gitt i medhold av denne som forskrifter. Forordning nr. 1606/2002 er fastsatt som lov ved regnskapsloven § 3-9 første ledd. Lovhjemmel som nevnt er gitt i regnskapsloven § 3-9 annet ledd.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1864 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1864/2005 av 15. november 2005 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002

Sammendrag av innhold

Etter forordning nr. 1606/2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter (EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10b) skal EU-kommisjonen, med bistand av en komité for regnskapsregulering, avgjøre hvordan internasjonale regnskapsstandarter skal få anvendelse i Fellesskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1864/2005 er fastsatt etter denne prosedyren. Forordningen endrer kommisjonsforordning (EF) nr. 1725/2003. De internasjonale regnskapsstandartene består av standarter som benevnes International Financial Reporting Standards (IFRS - nyere) og International Accounting Standards (IAS – eldre) samt offisielle tolkningsuttalelser fra the International Financial Reporting Interpretation Committee (IFRIC-tolkning - nyere) og the Standards Interpretation Committee (SIC-tolkning - eldre).

Forordning (EF) nr. 1864/2005 omhandler en endring i IAS 39 om innregning og måling av finansielle instrumenter som gjelder det såkalte virkelig verdi-alternativet (*Amendment to IAS 39 Financial Instruments: Recognition and measurement - The fair value option*).

Merknader

Når forordningen blir innlemmet i EØS-avtalen, må denne i henhold til EØS-avtalen artikkel 7 (a) "som sådan" gjøres til del av Norges interne rettsorden.

Sakkyndige instansers merknader

Regnskapslovutvalget har i NOU 2003:23 Evaluering av regnskapsloven vurdert hvordan forordning nr. 1606/2002 og kommisjonsforordninger gitt i medhold av denne bør gjennomføres i norsk rett. Utvalget foreslo at forordning (EF) nr. 1606/2002 fastsettes som norsk lov og at det samtidig gis lovhjemmel til å fastsette kommisjonsforordninger gitt i medhold av denne som forskrifter. Forordning nr. 1606/2002 er fastsatt som lov ved regnskapsloven § 3-9 første ledd. Lovhjemmel som nevnt er gitt i regnskapsloven § 3-9 annet ledd.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

31997 D 1336 Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1336/97/EF av 17. juni 1997 om et sett retningslinjer for transeuropeiske telenett

32002 D 1376 Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1376/2002/EF av 12. juli 2002 om endring av vedtak nr. 1336/97/EF om et sett retningslinjer for transeuropeiske telenett

Sammendrag av innhold

Ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1336/97 ble retningslinjer for utvikling av transeuropeiske transportnettverk (TEN-T) vedtatt. Vedtaket legger rammer for en fullføring av nettverket, og inneholder generelle prinsipper for hele nettet, en nærmere gjennomgang av hver enkelt transportform og kart og oppstillinger over nettet. Det er angitt prosjekter av felles

interesse.

Det finnes også et transeuropeisk nettverk for tele og for energi. TEN omfatter på transportsiden infrastruktur (veger, jernbaner, indre vannveger, havner, lufthavner) og nødvendig tjenesteytelse for infrastrukturen (bl.a. trafikkstyrings- og kontroll- systemer). TEN omfatter også tele- og energinettverk, som omhandles i egne retningslinjer. Målet med utvikling av TEN er å fremme bærekraftig transport under best mulige miljø- og samfunnsmessige forhold for å bidra til EUs mål spesielt for miljø og konkurranseevne. Nettverket skal innføres gradvis innen 2010.

Nettverket skal omfatte infrastruktur av høy kvalitet og alle transportformer. Eksisterende kapasitet skal utnyttes optimalt, og nettverket skal så langt det lar seg gjøre være interoperabel innen hver transportsektor og fremme intermodalitet mellom ulike transportsektorer (vekselvirkning mellom transportsektorer).

Den maksimale finansielle støtten fra EU var opprinnelig 10 pst., men er økt til 20 pst. for enkelte prosjekter. Dette gjelder blant annet satelittnavigeringsprosjekt (Gallileo) og prosjekter av europeisk interesse som fjerner flaskehalser, er grensekryssende, bidrar til integrasjon av det interne markedet i at utvidet EU, styrker sikkerheten, sikrer interoperabilitet og/eller bidrar til miljøvennlige transportmåter.

De generelle TEN-T retningslinjene ble innlemmet i EØS-avtalen i EØS-avtalen ved europaparlaments- og rådsvedtak 1692/96 om transeuropeiske nettverk (TEN) for transport (jf. EØS komiteens beslutning nr. 38/1999 26. mars 1999). Retningslinjene for EUs finansielle støtte ble da ikke innlemmet i EØS-avtalen.

Merknader

Den finansielle siden av TEN er ikke med i EØS-avtalen. Det er altså ingen finansielle forpliktelser til EU, eller tilskudd fra EU som følger av innlemmelsen i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

TEN-retningslinjene og retningslinjene for EUs finansielle støtte har blitt behandlet av Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaktene relevante og akseptable.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

31995 R 2236 Rådsforordning (EF) nr. 2236/95 av 19. september 1995 om fastsettelse av generelle regler for tildeling av finansiell støtte fra Fellesskapet på området transeuropeiske nett

31999 R 1655/32004 R 0807/32005 R 1159 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1655/1999 av 19. juli 1999/europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 807/2004 om endring av forordning (EF) nr. 2236/95, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1159/2005

Sammendrag av innhold

eTEN er et EU-program for perioden 2003-06 med hovedformål å støtte innføring av elektroniske tjenester med en transeuropeisk dimensjon. Det er varslet en videreføring av programmet fra 2007. Programmet legger spesiell vekt på offentlige tjenester, innen områder der Europa har

konkurransfordeler. Programmet fremmer tjenester av allmenn interesse som gir innbyggere, næringsliv og forvaltning mulighet til å dra nytte av informasjonssamfunnet, og motvirke mulig utvikling av digitale skiller. eTEN vektlegger støtte til forberedelser og praktisk anvendelse av tjenester, gjennom investeringsstøtte og lanseringsstøtte i innledende faser av et prosjekt. Dermed reduseres den forretningsmessige risiko under prosjektets tidlige faser. Dessuten gis støtte til merkostnader for å gjennomføre prosjekter i flere land. eTEN vektlegger spesielt offentlig-private partnerskap som kan gi bredere tilgang til IKT og øke anvendelsen. eTEN ble fra 2002 omdannet til å bli et sentralt virkemiddel for å realisere handlingsplanene for informasjonssamfunnet eEurope, og nå den påfølgende planen i2010.

Merknader

Norsk eTEN-medlemskap ble fremmet i budsjettet for 2004 og 2005, og drøftet i St.prp. nr. 39 (2003–2004) om Modinis-programmet. Deltakelse i programmet vil ikke føre til behov for endringer i norsk regelverk. Prosessen knyttet til deltakelse er nå til behandling i EØS-systemet med sikte på norsk deltakelse fra 1.1.2006. Gjennomsnittlige årlige kostnader knyttet til programmet vil være ca 7 millioner kroner. Utgiftene til norsk deltakelse vil samfinansieres mellom Samferdselsdepartementet og Moderniseringsdepartementet, gjennom hhv 2. millioner kroner over Samferdselsdepartementets kap 1301, post 50 og resterende over Moderniseringsdepartementets kap 1509.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har tidligere vært vurdert i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Rettsaktene ble funnet relevante og akseptable.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0020 Kommisjonsbeslutning 2004/20/EF av 23. desember 2003 om etablering av et byrå "Intelligent Energy Executive Agency" for EU-programmet Intelligent Energi Europa

Sammendrag av innhold

EU har etablert et byrå, "Intelligent Energy Executive Agency", for å administrere EU-programmet Intelligent energi Europa 2003-2006 (IEE). Byrået ble opprettet gjennom et kommisjonsvedtak 23.12.2003 og er nå under oppbygging i Brussel. Byrået vil totalt bestå av om lag 40 personer og vil ta hånd om 80 % av midlene som vil bli stilt til rådighet gjennom IEE, inkludert Norges bidrag. IEE-programmet vil i første omgang fortsette fra 2007-2013 gjennom det større sektorovergripende EU-programmet om konkurransedyktighet og innovasjon (CIP).

Merknader

Det har vært orientert om IEE-programmet i spesialutvalget for energi, herunder etableringen av et nytt byrå.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0387 Europaparlaments- og rådsavgjørd 2004/387/EF av 21. april 2004 om samverkande yting av felleseuropeiske elektroniske offentlege tenester til offentlege forvaltningar, føretak og borgarar (IDABC)

Sammenheng av innhold

IDABC er det tredje i rekken av IDA-programmer (Interchange of Data between Administrations) hvor Norge har deltatt siden 1. januar 1997. Formålet er å identifisere, støtte og fremme utvikling og etablering av elektroniske tjenester for forvaltningen (eForvaltningstjenester) og underliggende infrastruktur som kan virke på tvers av landegrensene i Europa, og som kan bidra til at medlemslandene og Fellesskapet kan gjennomføre Fellesskapets politikk på sine kompetanseområder og oppnå vesentlige fordeler både for offentlige myndigheter, næringsliv og borgere. IDABC bidrar på to måter:

Initierer og gir støtte til nye prosjekter for utvikling og omstilling med elektronisk samhandling innenfor prioriterte politikkområder i EU.

Gjennomfører horisontale tiltak av strategisk art eller som støtteaktiviteter for å fremme paneuropeiske eForvaltningstjenester, herunder utvikle spesifikasjoner for felles infrastruktur, verktøy, metoder, anbefalinger og standarder.

Programmet åpner for deltakelse fra EFTA-land i EØS, og kan gjennomføres ved et tillegg til EØS-avtalens protokoll 31 (samarbeid utenfor de fire friheter). Endringene vil reflektere de nødvendige tekniske oppdateringer samt en presisering av at det utvidede samarbeidet i IDABC-programmet som bl.a. følger av nytt fokus på eForvaltningstjenester for virksomheter og borgere, bare kan skje i den utstrekning det understøtter andre programmer, politikkområder etc. som allerede er hjemlet i samarbeidet mellom avtalepartene.

Merknader

Deltakelse i IDABC vil ikke kreve endringer i norsk regelverk.

Moderniseringsdepartementet vil ha koordineringsrollen for å følge opp IDABC med særlig ansvar for de horisontale prosjektene og eventuelle nasjonale fellestiltak slik at norsk forvaltning kan nyttiggjøre seg resultater fra IDABC. Fortsatt norsk deltakelse i IDA-programmene vil kreve betydelige kontingentmidler. For 2005 er kontingenten hovedsakelig knyttet til gjennomføring av prosjekter fra forrige IDA-program der kontingenten hvert år ble fordelt mellom 6 (nå 5) departementer. Den samme fordeling vil derfor også bli gjort gjeldende for 2005. I budsjettframlegg for de påfølgende år av programperioden fra 2006 legges det derimot opp til at Moderniseringsdepartementet skal ivareta hele kontingenten alene, bl.a. for å forenkle administrasjonsoppgavene ved norsk deltakelse.

For Norge vil det bare være aktuelt å delta i prosjekter på politikkområder der vi samarbeider med EU gjennom EØS-avtalen eller annet særskilt regelverk. Deltakelse i IDABC vil være en forutsetning for at Norge kan delta på en effektiv måte innen aktuelle politikkskategorier eller i et konkret samarbeid med EUs institusjoner og byråer.

En fortsettelse av norsk deltakelse i IDA-programmet vil kreve betydelige kontingentmidler. Total kostnadsramme for IDABC over 5-års perioden 2005-2009 er 148,7 mill EURO. I budsjettprosessen mellom Kommisjonen og EFTA er Norges totalbidrag estimert til 3.049.500 EURO over 5-årsperioden, tilsvarende 5 mill kr pr år. Budsjettet forutsetter at Norge avgir en nasjonal ekspert som betales direkte fra Norge. Med tillegg for nasjonale koordineringsaktiviteter vil samlete årlige kostnader anslås til 6,5 mill kr.

Deltakelse i IDABC vil bl.a. bety at Norge bidrar på lik linje med andre land i omstilling, effektivisering og konvergering av bruksmåter og kommunikasjonsløsninger innenfor EØS-samarbeidet. Tilsvarende vil også samarbeid som er hjemlet i egne avtaler (eksempelvis

Schengen) fritt kunne utnytte IDABCs resultater uten at utviklingsprosjektene får økonomisk bidrag fra IDABC. Norsk deltakelse i kan gi oss fordeler på en rekke områder:

Det åpner for at norske sektormyndigheter kan delta uhindret i EØS-samarbeidet og utnytte felles telematikk-løsninger på lik linje med EUs egne medlemmer uten tilleggskostnader eller meradministrasjon. Praksis fra Kommisjonen (overfor Norge så vel som nye søkerland) viser at det vil bli stilt krav om deltagelse i IDABC slik at samhandlingen kan skje effektivt. Sektorområder der Norge i dag benytter resultater fra tidligere IDA-aktiviteter er bl.a. statistikkområdet, miljøsektoren og overvåking av forurensinger, helseområdet med varsling av sykdommer, legemiddelsamarbeid, mathelse, plantevern, dyrehelse, arbeidsmarked o.a.

Det vil lette Moderniseringsdepartementets nasjonale koordineringsrolle med å gi norsk forvaltning lettere tilgang til felles verktøy, metoder, tekniske anbefalinger og kravspesifikasjoner som utvikles felles i EU, og som kan gjenbrukes nasjonalt og på tvers av sektorer. Aktivitetene i IDABC vil bidra til å identifisere best praksis, aktuelle standarder som vil lette det nasjonale koordineringsarbeidet og sikre samordning med utviklingen internasjonalt.

Det kan være en innfallsport til arbeidsgrupper under EU-kommisjonen for å spille inn arbeidsmodeller og løsningseksempler på områder der Norge ligger langt framme. Et eksempel i denne sammenheng er utvikling av regelverk for offentlige anskaffelser som legger til rette for mer effektiv bruk av ny teknologi og hvor Norge bidrar aktivt.

Det åpner for at Norge kan ha en nasjonal ekspert i Kommisjonen. Det er i norsk interesse å ha en slik lyttepost med innsikt i hva som skjer med teknisk infrastruktur, nye trender og utforming av standarder.

Sakkyndige instansers merknader

En orientering om IDABC er gitt til Spesialutvalget for kommunikasjoner. Programmet har tydeligere brukerorientering enn tidligere IDA-program som bare har hatt fokus på informasjonsutveksling og samspill mellom myndigheter. Denne nyorientering i fokus og de horisontale tiltakene i programmet har klare paralleller til planer og tiltak norsk forvaltning. Moderniseringsdepartementet anbefaler at IDABC-programmet innlemmes i EØS-avtalen med virkning fra 1. januar 2005.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0854 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 854/2005/EF av 11. mai 2005 om fastsettelse av et flerårig fellesskapsprogram for å fremme sikrere bruk av Internett og nye direktekoblede teknologier

Sammendrag av innhold

Beslutningen bygger på handlingsplanen for sikrere bruk av Internett, som ble henholdsvis etablert og forlenget ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 276/1999/EF og 1151/2003/EF. Førstnevnte vedtak ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 99/1999 av 30. juli 1999, mens sistnevnte ble innlemmet ved EØS-komiteens beslutning nr. 58/2004 av 23. april 2004. Handlingsplanen ble avsluttet ved utløpet av 2004. Beslutningen vil sikre at arbeidet under handlingsplanen videreføres og utvides. Etter Europaparlamentets behandling av forslaget, ble budsjettet økt fra € 13,3 mill for de to siste årene av handlingsplanen (2003-04) til € 45 mill for programmets fire nye år (2005-08).

Formålet med programmet er å fremme sikrere bruk av Internett og nye direktekoblede teknologier, spesielt for barn, og å bekjempe ulovlig og skadelig innhold, samt innhold uønsket av forbrukeren. Nytt i forhold til den tidligere handlingsplanen er bl.a. at programmet omfatter uønsket innhold, herunder såkalt spam, at det gjelder nye problemområder, nyere teknologi og nye bruksmåter, samt at det i større grad fokuseres på sluttbruker. Det er dessuten lagt større vekt på overordnet koordinering av tiltakene.

Programmet gir finansiell støtte til et internasjonalt nettverk av tipssentra mot ulovlig innhold. Dette nettverket vil ikke bare formidle tips, men også legge til rette for utveksling av informasjon og erfaringer over landegrensene. Videre gir programmet økonomisk støtte til utvikling av og tilrettelegging for bruk av effektive teknologiske løsninger i kampen mot uønsket og skadelig innhold. Programmet fremmer selvregulering ved å støtte samarbeid og informasjonsutveksling mellom industriens aktører i ulike land. Det er videre en målsetting å øke bevisstheten om sikker bruk av Internett, og i den sammenheng gir programmet økonomisk støtte til informasjonstiltak. Fristen for den første runden med søknader om økonomisk støtte ble av Kommisjonen satt til 24. november 2005.

Merknader

Hovedelementene i programmet er i tråd med norsk politikk på området.

Prosjekter under Medietilsynet, og det tidligere Statens Filmtilsyn, har til sammen mottatt flere millioner kroner i støtte fra handlingsplanen. Ved norsk deltakelse i programmet vil det være muligheter for fortsatt støtte fra EU.

Den totale økonomiske rammen for programmets fire år er 45 mill. euro, hvorav 20,05 mill. euro er for programmets to første år.

Basert på 2005-nivået (2,11) prosent vil EØS/EFTA måtte dekke om lag 950.000 euro over programmets fire år, hvorav om lag 210.000 euro årlig de to første årene. Med en kurs på 8,2 vil dette for EØS/EFTA-statene utgjøre 7,8 mill. kroner over fire år.

Norges andel (95%) vil da bli om lag 7,4 mill. kroner over fire år, eller anslagsvis 1,65 mill. kroner hvert år de to første årene og 2,05 mill. kroner hvert år de to siste årene.

Det vil bli tilsatt en nasjonal ekspert tilknyttet Kommisjonens programsekretariat. Utgiftene på anslagsvis 1,1 millioner kroner kommer i tillegg til programkostnadene.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 1554 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 2005/1554/EF om endring av rådsbeslutning 2001/51/EF om iverksetting av et fellesskapshandlingsprogram med hensyn til Fellesskapets strategi for likestilling mellom kvinner og menn (2001-2005) og europaparlaments- og rådsbeslutning 848/2004/EF om å etablere et EU handlingsprogram for å fremme organisasjonenes arbeid på området likestilling mellom kvinner og menn på europeisk nivå

Sammendrag av innhold

EU-programmet tilknyttet fellesskapsstrategien for likestilling mellom kvinner og menn ble vedtatt av Rådet 20. desember 2000. Programmet dekker perioden 2001 til 2005.

Det femte programmet skal bidra til å iverksette fellesskapstrategien vedtatt av Europakommisjonen i juni 2000. Programmet bygger på de nye mulighetene som ligger i Amsterdamtraktaten ved at tiltak mot diskriminering ikke begrenses til arbeidslivet. Programmet dekker et bredt felt og skal fremme likestilling på fem områder: det økonomiske livet, deltakelse og representasjon, sosiale rettigheter, det sivile livet og stereotypier og kjønnsroller. Programmet skal fremme verdier og normer som ligger til grunn for likestilling, forbedre kunnskap om likestilling og diskriminering og støtte aktører som frivillige organisasjoner, partene i arbeidslivet og lokale myndigheter i sitt arbeid for likestilling.

Kommisjonen har lagt frem forslag om et nytt rammeprogram PROGRESS for iverksetting fra og med 2007. PROGRESS skal finansiere aktiviteter innen sysselsetting og sosialpolitikk og vil inkludere likestilling mellom kjønnene. For å sikre en overgang mellom det femte handlingsprogrammet og det nye rammeprogrammet, har Kommisjonen lagt frem forslag om å forlenge det femte handlingsprogrammet med ett år, i 2006. Vedtaket innebærer to endringer: Sluttdato er nå desember 2006 og budsjettet er endret fra 50 mill. euro til 61,5 mill. euro.

Merknader

Norsk deltakelse i forlengelsen av programmet har budsjettmessige konsekvenser. Det femte handlingsprogrammet har en budsjettramme på 50 mill euro og forslaget for 2006 er 11.5 mill euro. Det gir et totalt budsjett på 61.5 mill euro. EØS/EFTA landene deltar etter vanlig fordelingsnøkkel av det totale budsjettet og vil for 2006 bidra med i overkant av 1.7 mill kroner. Vedtaket om forlengelse og budsjettmessige konsekvenser for 2006 er omtalt i St prp nr 1 (2005-2006).

Forslaget om forlengelse omfatter også et program for støtte til europeiske kvinneorganisasjoner. Norge/EFTA deltar ikke i dette programmet.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 1776 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1776/2005/EF av 28. september 2005 om endring av rådsvedtak 2000/819/EF om et flerårig program for foretak og entreprenørskap, særlig for små og mellomstore bedrifter

Sammendrag av innhold

Ved beslutning 1776/2005/EF forlenges EUs flerårige program for foretak og entreprenørskap (MAP) fram til ut 2006. Programmet skulle i utgangspunktet vare i tidsrommet 2001-2005. Ettersom neste SMB-program (CIP – Competitiveness and Innovation Programme) ikke starter før i 2007, har Kommisjonen besluttet å forlenge MAP med ett år. Programmet skal fremme entreprenørskap, bedrifters vekst og konkurranseevne, forenkle og forbedre næringslivets administrative og regulatoriske rammeverk, forbedre det finansielle miljøet særlig for små og mellomstore bedrifter, og sikre bedrifter tilgang til bl.a. nettverk og tjenester.

Merknader

Rådsvedtak 2000/819/EF om programmet for årene 2001-2005 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 99/2001 av 13. juli 2001. Stortingets samtykke ble innhentet ved St.prp. nr. 57 (2000-2001).

Det er anslått at Norge vil måtte betale om lag 17, 7 mill. kroner for å delta i programmet i 2006.

Sakkyndige instansers merknader

Nærings- og handelsdepartementet tilrår fortsatt deltakelse i programmet.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 1321 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1321/2004 av 12. juli 2004 om etablering av styringsstrukturer for de europeiske satellittbaserte radionavigasjonsprogrammene

Sammendrag av innhold

Formålet med rettsakten er å etablere en styringsorganisasjon, GSA (Global Navigation Satellite System Supervisory Authority), for å sikre de strategiske offentlige interessene innen europeisk satellittnavigasjon. GSA skal utstede en konsesjon for utbygging og drift av Galileo og styre midlene som allokteres til programmene. GSA vil overta alle eiendeler og rettigheter fra Galileo Joint Undertaking, som har vært ansvarlig for utviklingsfasen av Galileo. GSA etableres som en egen organisasjon og rettssubjekt. EUs medlemsland, Europakommisjonen og tredjeland som

har inngått avtale om dette med EU, deltar i GSA. Norge har bedt om forhandlinger om en bilateral samarbeidsavtale om Galileo slik at Norge kan delta i utviklingsfasen av Galileo.

Merknader

Forordningen krever ikke lov – eller forskriftsendringer. Inkluderingen av forordningen i EØS-avtalens protokoll 31 vil ikke i seg selv medføre økonomiske forpliktelser for Norge. Ettersom en eventuell deltagelse i GSA (Global Navigation Satellite System Supervisory Authority) vil bero på bilaterale forhandlinger er det på nåværende tidspunkt vanskelig å angi kostandsoverslag.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært presentert i spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert. Det fremkom ingen særskilte kommentarer til forslaget.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Protokoll 47 om tekniske hindringer for handel med vin

31999 R 1493 Rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 av 17. mai 1999 om den felles markedsordningen for vin

Sammendrag av innhold

Forordningen omfatter bestemmelser for den felles markedsordning for vin. Det søkes å oppnå et generelt mål om en enhetlig gjennomføring av landbrukspolitikken. Tiltakene faller innenfor EUs juridiske kompetanse, og er gyldige fra 1. august 2000.

Forordningen har bestemmelser om vindyrkingspotensial, markedsmekanismer, produsent- og bransjeorganisasjoner, ønologisk praksis og prosesser, produktspesifikasjoner, beskrivelser, betegnelser osv, kvalitetsviner fra bestemte vindyrkingsområder, handel med tredjeland og alminnelige bestemmelser.

Merknader

De unntakene og tilpasninger som ligger i gjeldende regelverk under protokoll 47 i EØS-avtalen, videreføres for EØS/EFTA-landenes vedkommende.

Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. vil måtte endres ved gjennomføring av forordningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har funnet de deler av forordningen som omfattes av EØS-avtalen, relevante og akseptable. De unntakene og tilpasningene som ligger i gjeldende regelverk under protokoll 47, videreføres i forhold til ny rådsforordning. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32000 R 1607 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1607/2000 av 24. juli 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin med hensyn til markedsmekanismer spesielt relatert til kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder

Sammendrag av innhold

Forordningen omfatter bestemmelser for den felles markedsordningen for vin med hensyn til kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder.

Det vises spesielt til artikkel 56 og 58 i rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 av 17. mai 1999 om den felles markedsordning for vin (se omtale ovenfor). Artikkel 56 omhandler fastsettelse av regler for produksjonmetoder for at en vin skal kalles en kvalitetsvin og hvilke mekanismer som trer i kraft når en vin ikke lenger kan betegnes som en kvalitetsvin, spesielt med hensyn til hvem som, har myndighet til å nedgradere vin. Artikkel 58 omhandler bestemmelser for definisjonen av kvalitetsvin basert på geografisk opprinnelse, administrative betingelser og testing av kvalitetsviner.

Merknader

I henhold til artikkel 13 i forordning 1607/2000 oppheves fra 1. august 2000 forordningene 1698/70, 2236/73, 2082/74 og 2903/74. Ingen av disse forordningene inngår i protokoll 47. I preambelen til 1607/2000 vises det spesielt til artikkel 56 og 58 i rådsforordning 1493/1999 (se omtale ovenfor). Gjennomføring av forordningen vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32000 R 1622 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 av 24. juli 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser

Sammendrag av innhold

Forordningen omfatter bestemmelser om krav til visse druer og druemost, ønologiske framstillingsmåter og prosesser, samt forsøk vedrørende nye ønologiske framstillingsmåter. Med forordning 1622/2000 oppheves forordningene 1618/70, 1972/78, 2394/84, 305/86, 1888/86, 2094/86, 2202/89, 2240/89, 3220/90, 586/93, 3111/93, 1128/96 samt deler av 2676/90. Av disse er det bare 1618/70 og 89/2240 som ikke omfattes av Protokoll 47.

Merknader

I kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 vises det til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 (se omtale ovenfor). Gjennomføring av kommisjonsforordning 1622/2000 vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert som relevant og akseptabel av Statens næringsmiddeltilsyn. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32000 R 2451 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2451/2000 av 7. november 2000 vedrørende forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser

Sammendrag av innhold

Forordningen omfatter et supplement til forordning 1622/2000, vedlegg XIV, vedrørende økning i alkoholstyrken i vin i år med uvanlig ugunstige klimatiske forhold.

Endringen gjelder vin fra år 2000 med en økning på 1 vol %. Dette gjelder vin fra visse typer druer i vindyrkingssone A i England og Wales.

Merknader

I kommisjonsforordning (EF) nr. 2451/2000 vises det til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 (se omtale over). Gjennomføring av kommisjonsforordningen vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32001 R 0884 Kommisjonsforordning (EF) nr. 884/2001 av 24. april 2001 om gjennomføringsbestemmelser for følgedokumenter som skal følge vinprodukter og registreringer som skal oppbevares i vinsektoren

Sammendrag av innhold

Forordningen omfatter bestemmelser for følgedokumenter for vinprodukter. Videre fastsettes det bestemmelser om hvordan og av hvem disse dokumentene skal føres, og om oppbevaring av dokumentene.

Med forordningen oppheves rådsforordning (EØF) nr. 2238/93 som inngår i protokoll 47 i EØS-avtalen.

Merknader

Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. vil måtte endres ved gjennomføring av forordningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert forordningen som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32001 R 1609 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 av 6. august 2001 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og prosesser trådte i kraft i EU 1. august 2000. Med den ble deler av forordning (EF) nr. 2676/90 opphevet. Forordning 2676/90 er innlemmet i EØS avtalens protokoll 47. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 innebærer en forlengelse av overgangstiden for bestemmelser om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og prosesser fra 1. august 2001 til 1. august 2003.

Merknader

I kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 vises det til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 (se omtale ovenfor). Gjennomføring av kommisjonsforordningen vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32001 R 1655 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1655/2001 av 14. august 2001 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser

Sammendrag av innhold

Forordningen omfatter en endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser. I år med ugunstige værforhold kan det tillates at innhold av maksimum svoveldioksid økes fra 32000 mg/l, jfr. vedlegg V del A i 1493/1999, til 340 mg/l. Dette gjelder for visse typer vin innen enkelte vindyrkingssoner, angitt i vedlegg Xlla.

Merknader

I kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 vises det til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 og kommisjonsforordning 1622/2000 (se omtale ovenfor). Gjennomføring av forordningen vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32001 R 2066 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2066/2001/EF av 22. oktober 2001 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 vedrørende bruk av lysozym i vinprodukter

Sammendrag av innhold

Forordningen gir regler for bruk av lysozym i vinproduksjon, når hensikten er å kontrollere bakterievekst som forårsaker eple-melkesyregjæring i vinproduktene.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1493/1999 trådte i kraft i EU 1. august 2000, og i henhold til denne forordningen tillates tilsetning av lysozym i vinproduksjon. Detaljerte regler om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1493/1999 er gitt i forordning (EF) nr. 1622/2000 (se omtale ovenfor).

Merknader

Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. vil måtte endres ved gjennomføring av forordningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32002 R 0753 Kommisjonsforordning (EF) nr. 753/2002 av 29. april 2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter

Sammendrag av innhold

Forordningen inneholder merkingsbestemmelser for vin. I forordningen gis det en rekke generelle regler om merking av vin, bruk av spesielle flasketyper og registre. I tillegg gis det spesielle regler for druemost, delvis gjæret druemost, konsentrert druemost, ung ikke-ferdiggjæret vin og vin fra overmodne druer. Det gis også spesielle regler for bordvin, bordvin med geografisk betegnelse og kvalitetsvin fra bestemte distrikter (kvbd), spesielle regler for sterkvin, perlende vin og perlende vin tilsatt kullsyre og spesielle regler for musserende vin og musserende vin tilsatt kullsyre. Forordningen har også bestemmelser om importerte produkter.

Merknader

Med forordningen oppheves forordningene 3201/90, 3901/91, 554/95, 881/98 og 1608/2000. Disse inngår i protokoll 47, men av disse forordningene er det bare 3201/90 som det er tilpasninger til, og de tilpasningene antas ikke å være relevante å videreføre for Norges del.

Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. vil måtte endres ved gjennomføring av forordningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har blitt oversendt industrien for uttalelse, men det har ikke kommet noen kommentarer. Mattilsynet har funnet de deler av forordningen som omfattes av EØS-avtalen relevante og akseptable. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32002 R 2086 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2086/2002 av 25. november 2002 vedrørende endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse

gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter.

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2086/2002 er en endringsforordning til forordning (EF) 753/2002, (se omtale ovenfor), og innebærer forlenget overgangstid og utsatt ikrafttredelse av forordning (EF) nr. 753/2002 med 6 måneder.

Merknader

Rettsakten krever endring i Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 0440 Kommisjonsforordning (EF) nr. 440/2003 av 10. mars 2003 om endring av forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsettelse av felles analysemetoder for vin

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 440/2003 er en endringsforordning til forordning (EØF) nr. 2676/90. Det er utviklet nye analysemetoder for bestemmelse av:

- små mengder av D-eplesyre (D(+)-eplesyre i vin.
- forholdet mellom kullstoffisotopene i etanol i vin og etanol fremstilt ved gjæring av druemost, konsentrert druemost og rektifisert druemost.

Disse er gitt som endringer av vedlegget til forordning (EØF) nr. 2676/90.

Ved å benytte disse metodene kan det oppnås bedre kontroll av vinens kvalitet og ekthet.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august. 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1205 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1205/2003 av 4. juli 2003 om endring av forordning (EØF) nr. 753/2002 om fastsettelse av visse regler for å tilpasse rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 når det gjelder beskrivelse, betegnelser, presentasjon og beskyttelse av visse produkter innen vinsektoren

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1205/2003 er en endringsforordning til forordning (EF) nr. 753/2003 (se omtale ovenfor). Endringen innebærer at etiketter og ferdigpakninger med merking som er i overensstemmelse med de krav som gjelder inntil forordning (EF) nr. 753/2003 trer i kraft, kan anvendes inntil 1. februar 2004.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august. 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1410 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1410/2003 av 7. august 2003 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for implementeringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordning for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og prosesser

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1410/2003 er en endringsforordning til forordning (EF) nr. 1622/2003. Rettsakten innebærer følgende endringer:

- Bestemmelser om renhetskriteriene av stoffer som anvendes i ønologisk praksis skal følge generelt regelverk, men disse kan suppleres.
- Betegnelsen på området "Rheinfalz" endres til "Pfalz".
- Opphevelsesdatoen for visse bestemmelser i forordning 2676/90 utsettes til 1.august 2005.
- Tabellen for grenseverdier for visse stoffer erstattes med en ny tabell.
- Spesielle bestemmelser for renhetskriterier for polyvinylpyrrolidon oppheves. Jfr. første strekpunkt.
- En italiensk vin (kvbd Colli orientali del Friuli med tilleggsetegnelsen Picolit) skal tilføyes to av vedleggene

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1793 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1793/2003 av 13. oktober 2003 om fastsettelse av det naturlige minimum alkoholinnhold angitt i volum for kvbd "Vinho verde" med opprinnelse i vindyrkingssone C 1 a) i Portugal for produksjonsårene 2003/04 til 2004/05

Sammendrag av innhold

Rettsakten innebærer at vin av typen kvbd "Vinho verde" med opprinnelse i sone C 1 a) i Portugal, kan ha et naturlig alkoholinnhold på under 8,5 vol % , men ikke under 8,0 vol %. Dette gjelder for produksjonsårene 2003/04 til 2004/05.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Vin- og brennevinimportørenes forening, Vinmonopolet og Arcus uten at det har fremkommet merknader.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1795 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1795/2003 av 13. oktober 2003 om endring av vedlegg VI til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 for kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1795/2003 er en endringsforordning av vedlegg VI til forordning (EF) nr. 1493/1999 (se omtale ovenfor). Forordningen innebærer at for musserende kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder som er produsert etter tradisjonelle metoder og regulert i

særlige bestemmelser i medlemslandet, kan medlemslandet tillate at vinen tilsettes ett eller flere vinprodukter som ikke kommer fra det spesifikke området som vinen har sitt navn fra. Det forutsettes at det føres en passende kontroll og at øvrige kriterier i oppfylt.

I henhold til forordning (EF) nr. 1795/2003 vil overgangstiden for den nevnte bestemmelsen forlenges med to år fra 31. august 2003 til 31. august 2005.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0128 Kommisjonsforordning (EF) nr. 128/2004 av 23. januar 2004 om endring av forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsettelse av Fellesskapets analysemetoder for vin

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 128/2004 er en endringsforordning til forordning (EØF) nr. 2676/90. Forordningen innebærer at metoden for måling av alkoholinnholdet i vin med hydrostatisk vekt er ajourført og validert etter internasjonale anerkjente kriterier. Den nye beskrivelsen av metoden er vedtatt av det Internasjonale vinkontoret (OIV) på generalforsamlingen i 2003.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0316 Kommisjonsforordning (EF) nr. 316/2004 av 20. februar 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til

rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 316/2004 er en endringsforordning til forordning (EF) nr. 753/2002 (se omtale ovenfor). Endringen innebærer en oppretting av tekniske feil i forordning (EF) nr. 753/2002, samt omskriving av enkelte bestemmelser slik at de blir mer tydelige og sammenhengende.

Dessuten er det foretatt visse endringer på bakgrunn av krav fra tredjeland. Disse endringene omfatter muligheten for tredjeland til å benytte visse tradisjonelle uttrykk, forutsatt at de oppfyller samme krav som er stilt til medlemslandene. Noen bestemmelser er endret for å oppnå samme sikkerhet om at de er bindende også i tredjeland.

Overgangstiden for visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1493/1999 (se omtale ovenfor) forlenges til 15. mars 2004.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0908 Kommisjonsforordning (EF) nr. 908/2004 av 29. april 2004 om tilpasning av flere forordninger vedrørende den felles markedsordning for vin som følge av at Tsjekkia, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia tiltrer Den europeiske unionen

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 908/2004 innebærer visse tekniske endringer av flere kommisjonsforordninger vedrørende den felles markedsordning for vin. Endringene gis for å gjennomføre de nødvendige tilpasninger som følge av at de nye landene Tsjekkia, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia tiltrer Den europeiske unionen.

Forordningen endrer forordningene (EF) nr. 1623/2000, 883/2001, 884/2001 og 753/2004. Av disse forordningene er bare forordning (EF) nr. 884/2001 og 753/2004 EØS-relevante (se omtale av disse ovenfor).

Endringene går hovedsakelig ut på at ord og betegnelser på de nye landenes språk tilføyes i forordningene. I tillegg inkluderes bordvin med geografiske betegnelser og kvalitetsvin fra bestemte dyrkingsområder fra de nye landene.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 1427 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1427/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om visse gjennomføringsbestemmelser til Rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordning for vin, og om en EF-kodeks for ønologiske framgangsmåter og behandlingsmetoder

Sammendrag av innhold

Rettsakten innebærer endringer til forordning (EF) nr. 1622/2000. Endringene er generelt relatert til de nye EU-landene, og de omfatter ønologiske framgangsmåter og behandlingsmetoder. Endringene innebærer betingelser for den tradisjonelle fremstillingmetoden for vin fra Tokaj-området i Ungarn, tilføyelse av druesorter i Tsjekkia, Ungarn og Slovakia og innplassering av ulike vintyper fra Tsjekkia og Slovakia relatert til maksimum innhold av svoveldioksid. Forordningen har også oppdatering av lister for ulike vintyper relatert til maksimumsinhold av flyktige syrer. Dette omfatter enkelte viner fra Frankrike og Hellas, samt fra Tsjekkia, Kypros, Ungarn, Slovakia, og Slovenia etter disse landenes tiltrædelse til EU.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Vin- og brennevinimportørenes forening, Vinmonopolet og Arcus uten at det har fremkommet merknader.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 1428 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1428/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av forordning (EF) nr.

1493/1999 om den felles markedsordning for vin, og om EF-kodeks for ønologiske framgangsmåter og behandlingsmetoder

Sammendrag av innhold

Rettsakten innebærer endringer til forordning (EF) nr. 1622/2000. Endringene omfatter opphevelse av særlige bestemmelser for blanding av hvitvin og rødvin i Spania, tilføyelser av enkelte franske, italienske og luxemburgske viner som kommer inn under spesielle krav for innhold av svoveldioksid og tilføyelse av enkelte franske, luxemburgske, spanske og østerrikske kvalitetshvitviner (khvbd) fra bestemte dyrkingsområder som omfattes av særlige regler for innhold av flyktige syrer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Vin- og brennevinimportørenes forening, Vinmonopolet og Arcus uten at det har fremkommet merknader.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 1429 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1429/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter

Sammendrag av innhold

Rettsakten innebærer endringer i forordning (EF) nr. 753/2002. Endringene er relatert til de nye medlemslandene i EU. Endringene omfatter tilføyelser av tradisjonelle uttrykk for bordvin med geografisk opprinnelse og kvalitetsviner fra bestemte vindyrkingsområder (kvbd). Dessuten tilføyes druesorter med geografiske betegnelser og lister over tradisjonelle uttrykk i vedleggene til forordningen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Vin- og brennevinimportørenes forening, Vinmonopolet og Arcus uten at det har fremkommet merknader.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og

matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 1991 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1991/2004 av 19. november 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter

Sammendrag av innhold

Rettsakten innebærer endringer til forordning (EF) nr. 753/2002. I forordningene (EF) nr. 1493/1999 og 753/2002 angis hva som er kravene til merking på vin. Det innføres nå krav om merking av allergene ingredienser, jfr. direktiv 89/2003/EF som er en endring av merkingsdirektivet (direktiv 2000/13/EF). Dette merkingskravet vil med forordning (EF) nr. 1991/2004 også omfatte vin.

For sulfitter kan følgende betegnelser brukes: "sulfitter" eller "svoveldioksid".

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Vin- og brennevinimportørenes forening, Vinmonopolet og Arcus uten at det har fremkommet merknader.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 1293 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1293/2005 av 5. august 2005 om endring av forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsettelse av Fellesskapets analysemetoder for vin

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av forordning (EØF) nr. 2676/90.

Endringen omfatter en ny analysemetode for kontroll av overtrykk i perlende vin og musserende vin, som erstatter gjeldende analysemetode. Den nye metoden for kontroll av overtrykket i perlende vin og musserende vin, er enklere og mer nøyaktig. Metoden ble vedtatt av Det internasjonale vinkontoret (OIV) på generalforsamlingen i 2003.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Vin- og brennevinimportørenes forening, Vinmonopolet og Arcus uten at det har fremkommet merknader.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 1512 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1512/2005 av 15. september 2005 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter.

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av forordning (EF) nr. 753/2002. Endringene omfatter:

Endring av artikkel 3: Toleransen for analysen av sann alkoholstyrke tar hensyn til ulike vintyper, og listen over vinene gjøres derfor mer presis.

Endring av artikkel 4: Forlengelse av overgangstiden med 2 år (fra 31.08.2005 til 31.08.2007) for tradisjonelle fremstillingsmåter som er regulert av bestemmelser i produsentlandene. Dette omfatter kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) som tilsettes vinprodukter som ikke har opprinnelse i angjeldende dyrkningsområde. Det forutsettes at dette kontrolleres spesielt.

Endring av artikkel 19: Krav om notifikasjon innen 2002 av druesorter og deres synonymer som omfatter geografisk betegnelser opphører.

Endring av artikkel 28: Forkortelsen IGT av det italienske uttrykket "indicazione geografica tipica" for geografisk opprinnelse, tillates brukt.

Vedlegg II og III erstattes av nytt vedlegg I. Dette omfatter oppdatering av listen for druesorter og deres synonymer som omfatter en geografisk betegnelse, og listen over tradisjonelle uttrykk.

Vedlegg V erstattes av nytt vedlegg II. Dette omfatter liste over tredjeland som ikke er medlemmer av Verdens handelsorganisasjon.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Vin- og brennevinimportørenes forening, Vinmonopolet og Arcus uten at det har fremkommet merknader.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.